

Giới thiệu Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày

Thể loại:Hiện Đại, Lăng Mạn, Ngôn Tình

Dịch: Diệp Lưu Cát

Trong cuộc sống này có rất nhiều việc mình không ngờ tới, cuộc sống của Thần Ngàn Âm êm đềm trôi qua cho tới một ngày cô bị vu oan hãm hại, chỉ trong một đêm, cô mất tất cả trở thành người không nhà để về.

Ông trời không diệt con người sống của cô khi vào lúc cô tuyệt vọng hết hy vọng, anh như thiên thần xuất hiện: "Gã cho tôi, tôi sẽ cho em một gia đình!" Thần Ngàn Âm liền gặt đầu gã. Từ nay về sau, anh trở thành lão công của cô, ban ngày giúp cô tránh khỏi nguy hiểm, buổi tối trên giường khiến cô dễ chịu gấp bội.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bị đuổi khỏi nhà

Dịch: Diệp Lưu Cát

Đêm.

Sau tiếng sét, mưa rơi xối xả không chút lưu tình in lên mặt đường, làm văng những lớp bọt nước tung tóe.

Trước cánh cửa nhà cũ, Thần Ngàn Âm quỳ thẳng lưng, mắt nhìn chăm chăm vào cánh cửa sắt đóng kín không chút lay động. Cơ thể cô gầy gò bị mưa làm ướt, gió lạnh thổi qua, khiến cả người không ngừng run rẩy, nhưng vẫn quật cường chờ đợi.

Lúc này, cánh cửa từ từ mở ra, hình dáng quen thuộc trong tay kéo chiếc vali đến trước mặt cô. Thần Ngàn Âm ngẩng đầu, mưa làm mắt mờ dần nhưng cô vẫn nhìn thấy rõ khuôn mặt ấy.

Thần Tâm Ngữ.

Trong đầu chợt hiện ra chuyện xảy ra cách đây không lâu, bàn tay của Thần Ngàn Âm siết chặt, xem đối phương vênh váo tự đắc đi đến trước mặt. Thần Tâm Ngữ nhìn bộ dạng chật vật của cô liền cười lớn một tiếng, cúi xuống thì thầm:

"Thế nào, mùi vị của mưa tốt không? Tôi nói rồi, tôi sẽ từ từ giết chết cô."

Thần Ngàn Âm tức giận, hít sâu một hơi, nhẫn nại đứng lên: "Cô có ý gì? Làm hại tôi, ngay cả chính mẹ của mình cũng có thể ra tay?"

Thần Ngàn Âm và Thần Tâm Ngữ cùng sinh ra tại một bệnh viện, năm đó cũng không biết tại sao hai người bị đánh tráo. Người trở thành Đại tiểu thư nhà họ Thần lẽ ra là Thần Tâm Ngữ nhưng thế lại là Thần Ngàn Âm. Thần Tâm Ngữ, mẹ khó sinh mà qua đời, cha không rõ liền biến thành cô nhi. Cô, Thần Ngàn Âm chính là được mọi người sủng ái vô ngần, cho đến một ngày cha gặp tai nạn, cần truyền máu, lúc này mới tra ra cô không phải cùng huyết nhà họ Thần...

Từ khi tìm được Thần Tâm Ngữ trở về, trong nhà mọi người đối với cô thái độ dần dần xa cách. Một tháng sau, Thần Tâm Ngữ liền đem mọi oán hận của Thần gia đẩy lên cô, không chỉ dùng trăm phương nghìn kế chia rẽ cô cùng gia đình, thậm chí, làm cho cô bị ông nội đuổi ra khỏi nhà, nữ nhân này ngay cả mẹ cũng có thể ra tay đẩy bà xuống cầu thang, đối tất cả tội lên người cô.

Phải, chiều này quá khôn ngoan, không ai tin tưởng cô, thật vất vả tìm được con ruột trở về, mẹ Thần không còn để ý đến cô, họ chính là nghĩ cô ghen ghét lên đã làm vậy với mẹ, thật đáng thương.

Quả nhiên, chuyện phát sinh sau đó, vô luận cô như thế nào giải thích, tất cả mọi người nhận định là cô gây nên, ông nội một mạch, trực tiếp bắt cô ra ngoài cửa quỳ, cô không thể làm gì hơn là ra cửa chính chịu phạt.

Thần Tâm Ngữ không để ý đến lời Thần Ngàn Âm, nhún nhún vai, vô tâm cười nhạo: "Không phải cô có tội sao?"

"Cô..."

Thần Ngàn Âm bị lời nói vô liêm sỉ của cô ta làm tức giận đến ngay cả mắt cũng không được..

Thần Tâm Ngữ cười khanh khách: "Không phục, cô có thể lại đi vạch trần tôi nha, đáng tiếc, không ai sẽ tin cô. haha"

"....."

"Đúng rồi, cô hẳn là còn không biết đi? Vừa mới ông nội đã muốn tuyên bố cắt đứt quan hệ, nói không có đứa cháu gái như cô đâu. Nha, tin tức đều nổi lên a."

Thần Tâm Ngữ đưa tin nổi cho cô xem.

Nhìn đến bên trên tiêu đề viết "Tập đoàn Thần thị chính thức tuyên bố xóa tên Thần Ngàn Âm khỏi Thần gia", Thần Ngàn Âm không dám tin trừng lớn mắt, phản xạ muốn cướp di động, thần tâm ngữ lại nhanh hơn từng bước né tránh, cười đến phá lệ ngoạn độc:

"Hiện tại, cô liền đi khỏi nhà của tôi đi. Hành lý tôi đều giúp cô đóng gói..."

Thần Tâm Ngữ hả hê, và cố tình ném chiếc vali ra xa. Vali không được đóng lại, bị ném mạnh, những thứ bên trong bị phân tán, hầu như tất cả đều rơi xuống mưa.

"Cô" nhìn thấy các bản thảo thiết kế được tạo ra bởi những nỗ lực miệt mài của mình, Thần Ngàn Âm khuôn mặt nhỏ nhắn phút chốc trắng bệch, bật người chạy tới nhặt đồ.

Thần Tâm Ngữ nhếch miệng quay vào cửa, cánh cổng sắt nhanh chóng bị đóng lại, ngay cả đèn gần đó cũng bị tắt.

Khu vực xung quanh đột nhiên trở nên tối, và chỉ có tia sét trên bầu trời thỉnh thoảng sáng lên.

Cô chưa bao giờ cố gắng tuyệt vọng như vậy. Nếu là trước kia, cô sẽ đau buồn và khóc, nhưng lúc này, cô chỉ có thể buộc mình không khóc, vì cô biết rằng khóc không thể giải quyết vấn đề.

Ông nội đuổi cô ra khỏi nhà. Từ giờ trở đi, cô không còn nhà nữa, chỉ có một mình...

Bằng tia sáng của chiếc điện thoại di động, cô cuối cùng đã lấy lại mọi thứ. Đóng chiếc vali lại, cô nhìn lại nơi cô đã sống nhiều năm và trái tim cô đau thắt lại. Mặc dù họ không còn yêu bản thân cô, họ không phải là cha mẹ ruột, nhưng họ đã tốt với cô, và lòng tốt này sẽ không bao giờ bị lãng quên.

"Tạm biệt, ông ơi."

"Tạm biệt, mẹ và bố."

"Tạm biệt, nhà cũ của tôi..."

Cúi đầu ba lần, cô đứng dậy kéo chiếc vali đi.

Đêm đã khuya, trên đường không thấy một chiếc xe. Đầu càng ngày càng choáng, cô nghĩ muốn dừng lại, nghỉ một chút, nhưng nơi này vắng vẻ, ngay cả một ngôi nhà đều không có, Thần Ngàn Âm chỉ cắn răng kiên trì, chỉ cầu mưa có thể ngừng. Đáng tiếc, ông trời cũng không có nghe thấy cô cầu nguyện, không có ngừng, ngược lại mưa càng lớn, Thần Ngàn Âm cuối cùng chịu không được, ngất đi...

Chiếc Rolls-Royce Phantom chạy trong mưa, Âu Minh vừa lái xe, vừa cầm di động, cung kính báo: "Giám đốc, vừa mới thu được tin tức, Ngàn Âm tiểu thư bị đuổi khỏi Thần gia."

"Sao lại thế này?"

Mộ Diễm Đình nhíu mày, tầm mắt như dừng trước máy tính, ánh sáng của màn hình chiếu sáng khuôn mặt đẹp trai của anh.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Không cho phép cự tuyệt

Edit: Diệp Lưu Cát

"Lúc ấy chỉ có cô ấy và Thần Tâm Ngữ đứng ở sau lưng Thần phu nhân, các người hầu đều chỉ ra và xác nhận là Ngàn Âm tiểu thư làm."

Âu Minh nâng mắt kính, bình tĩnh mở miệng. Tiếp theo sợ Mộ Diễm Đình không biết Thần Tâm Ngữ, lại tiếp tục bổ sung: "Giám đốc, Thần Tâm Ngữ chính là trước đó không lâu Thần gia mới vừa tìm trở về, cô ta tới, Ngàn Âm tiểu thư liền bị thất sủng."

"... "

"Kỳ thật tôi cũng cho rằng Ngân Âm tiểu thư không phải là người như vậy, dù sao cô ấy... "

Âu Minh còn chưa nói xong liền phanh xe lại: "Xin lỗi giám đốc, có người té xỉu ở phía trước, tôi lập tức đi xem." Hắn vừa nói vừa đẩy cửa xuống xe.

Mộ Diễm Đình đem máy tính đóng lại, quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ xe ngoài, có chút đăm chiêu, chỉ chốc lát Âu Minh vội vàng chạy tới:" Giám đốc, là Ngân Âm tiểu thư... Cô ấy đã ngất xỉu..."

"Mẹ... "

"Thần Ngân Âm, tàn nhẫn. Như thế nào có thể đẩy mẹ xuống lầu? "

"Con không có... Là cô ấy, Thần Tâm Ngữ..."

"Là Ngân Âm tiểu thư làm, chúng tôi có thể làm chứng. "

"Đúng... Là Ngân Âm tiểu thư đã đẩy phụ nhân xuống lầu."

"Tiểu Âm, ông nội đối với con quá thất vọng rồi! Con đi đi từ nay về sau, ta đối với người cháu gái này..."

"Ông nội... "

"Không, không phải, con làm..."

Như là một con ác mộng, Thần Ngân Âm khóc từ trong mộng tỉnh lại, từ từ mở mắt, lúc này mới phát hiện mình đang nằm ở trên giường lớn, mà xung quanh mọi thứ hoàn toàn xa lạ.

Đây là nơi nào?

Nhớ lại mình rõ ràng ở ven đường té xỉu, như thế nào lại ở nơi này?

Không xong, quần áo của cô đâu?

Trên người quần bò cùng chiếc áo sơ mi không cánh mà bay, thay vào đó là chiếc áo ngủ thuần màu trắng, bên trong vẫn là chân không, cô sợ tới mức thiếu chút nữa hồn bay.Nhanh chóng kiểm tra toàn thân, không thấy có dấu vết kỳ lạ, cũng không cảm thấy khó chịu, chắc là ai đó sợ cô cảm mạo mới tốt giúp cô cởi quần áo ướt sũng đi. Nghĩ điều này Thần Ngân Âm cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm. Nhìn quanh, tìm không thấy quần áo giày cùng hành lý, cô đành phải khoác nhanh áo ngủ, chân trần ra khỏi phòng, muốn đi xem là ai giúp mình ít nhất muốn nói một tiếng cảm ơn.

Căn phòng được lắp đầy đủ tiện nghi gọn gàng ngăn nắp, phòng bên ngoài chính là phòng khách, cửa sổ sát đất không đủ tạo nên màn che, mưa nhỏ hiện nhiên có thể thấy được xuyên thấu qua kính. Nhiệt độ không khí hơi thấp, Thần Ngân Âm theo bản năng quấn chặt áo ngủ, tầm mắt vừa dời đi, liền dừng lại.

Chú?

Cư nhiên là chú Mộ Diễm Đình...

Mộ Diễm Đình là chú của Mộ Duệ Trạch, mà Mộ Duệ Trạch là đối tượng hôn phu cha chọn cho cô, nhưng bây giờ người trở thành hôn phu là Thần Tâm Ngữ, vì cô không còn là thiên kim đại tiểu thư của Thần gia nữa...

Thần Ngân Âm khi còn bé đã từng ở Mộ gia một thời gian, đối với Mộ Diễm Đình hiển nhiên sẽ không xa lạ, thậm chí, cô còn yêu thích, dính lấy Mộ Diễm Đình hơn Mộ Duệ Trạch, thường xuyên đứng trước, đứng sau chút thân mật mà gọi, mười phần giống như một cái đuôi.

Vì thế, cô nhận ra Mộ Diễm Đình trong nháy mắt, trong lòng có chút vui vẻ, nhưng vừa nghĩ đến trước đó không lâu ở New York phát sinh chuyện ngoài ý muốn, trong lòng lại trở nên nặng nề. Từ lần kia, cô đối với hắn cảm tình liền không thể đơn thuần, mà nếu hắn biết đêm đó người ấy là cô, hẳn là sẽ rất chán ghét cô đi?

Cùng lúc đó, Mộ Diễm Đình nhìn cô.

Áo ngủ rộng thùng thình quấn chặt lấy cơ thể mảnh khảnh, hai đôi chân thon thả lộ ra, liếc mắt nhìn từ đầu đến cuối rất gọi cảm.

Cô không có đeo dép, đầu ngón chân xinh xắn nõn nà dẫm sâu trên thảm trải sàn, khiến người ta đặc biệt chăm chú nhìn.

Mộ Diễm Đình vẽ mặt đăm chiêu, thấy cô vẫn đứng bất động bất động, liếc nhìn một chút:

"Lại đây! "

Âm thanh rất nhẹ, nhưng mang theo sự bá đạo không cho phép cự tuyệt.

Thần Ngàn Ấm mỉm môi, đem cảm xúc giấu đi, mới hướng chỗ hần đi tới.

Hần lúc này ngồi ở trên sô pha, một tay nâng máy tính, thấy cô đến, liền đem máy tính đặt bên cạnh, động tác tùy ý cũng không mất đi sự tao nhã.

Thần Ngàn Ấm lúc này mới chú ý tới, hần cũng mặc áo ngủ màu trắng như cô, không gian lớn như vậy chỉ có hần cùng với cô, chớp mắt một cái không khí giống như bắt đầu trở nên ám muội.

Mặt không hiểu sao nóng lên, cô khéo léo ngồi ở đối diện hần, cúi đầu, thờ ơ một chút cũng không dám, chỉ sợ bị hần nhìn ra.

Cô liên tục xiết chặt hai tay, hần không khỏi cong môi, thanh âm trầm xuống giống như đàn vi-ô-lông dễ nghe:

"Căng thẳng liền xiết chặt tay?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Khi nào trở nên như vậy?

Edit: Diệp Lưu Cát

"Không, cháu không có căng thẳng."

Thần Ngàn Ấm vội vàng phủ nhận, phát hiện chính mình có điểm giấu đầu hở đuôi, nhanh chóng nói sang chuyện khác:

"Chú đến thành phố A khi nào?"

Mộ gia, gia thế đứng đầu Trung Quốc, tại thành phố A còn có công ty riêng nên Mộ Diển Đình thỉnh thoảng đều ghé qua.

"Đêm qua."

Mộ Diển Đình nhân nhặt trả lời, lại tiếp tục nói: "Chuyện của cháu, chú đã biết."

Anh nói làm cho lòng Thần Ngàn Ấm lo lắng, trong chốc lát rớt cuộc khăn trương đứng lên, cô sợ anh cũng như những người khác, cho rằng là cô làm hại mẹ.

Nhìn thấy đáy mắt cô lóe lên sự lo lắng hỗn độn, Mộ Diển Đình vẻ mặt khó hiểu, không đợi cô mở miệng, liền đứng lên:

"Ăn xong bữa sáng, chú liền đưa cháu trở về."

Dứt lời, anh đi lướt qua cô, để lại bóng lưng cao kiên cường.

Nhìn thấy tấm lưng rộng của anh, Thần Ngàn Ấm nhìn không được buột miệng nói:

"Chú tin tưởng cháu đúng không?"

"... "

Mộ Diển Đình không trả lời, chân dừng lại vài giây, tiếp tục bước về phòng.

Thần Ngàn Ấm không khỏi nhếch môi nở nụ cười. Đối với anh cô hiểu rõ, nếu không tin, anh sẽ không để ý đến cô như vậy. Thấy được điều này, khiến lòng lòng cô hết sức an tâm. Cô ngây ngốc tại chỗ hơn nửa ngày, một giọng nữ trầm trầm vang lên:

"Tiểu thư, tôi đã làm khô những thứ trong vali, nếu còn cần cái gì, tiểu thư có thể bảo tôi a."

Thần Ngàn Ấm theo lời nói nhìn lại, trước mắt là một phụ nữ khoảng 50 tuổi, thoát nhìn mặt mũi hiền lành, thực dễ dàng làm cho người ta sinh ấn tượng tốt.

"Dì là..."

"Tôi là người giúp việc theo giờ ở đây, tiểu thư có thể gọi tôi là dì Lý." Người phụ nữ nhìn thấu những nghi ngờ của Ngàn Ấm liền mỉm cười giới thiệu.

"Thật tốt, cảm ơn di Lý."

Thần Ngàn Ấm cười cười, lúc này mới đem hành lý kéo về phòng. Ban đầu, cô còn nghi ngờ có phải Mộ Diễm Đình đã thay đồ cho mình hay không, nhưng hiện giờ nhìn thấy di Lý mọi thứ như được gỡ bỏ, khẳng định là di đã giúp cô thay đồ.

Mười phút sau, Thần Ngàn Ấm mặc chiếc váy màu xanh lam, buộc tóc thành đuôi ngựa, khuôn mặt trắng mịn không chút phấn trang điểm, bước ra ngoài.

Mộ Diễm Đình cũng đã thay quần áo, ngồi trước bàn ăn, chậm rãi dùng cơm.

Thần Ngàn Ấm bước tới bàn ăn, nhẹ nhàng ngồi xuống, cầm lấy chiếc bánh sandwich và cắn một miếng, do dự một lát liền nói:

"Chú, cháu không trở về Thần gia."

"Không muốn làm sáng tỏ mọi chuyện?"

Mộ Diễm Đình nhướn mày, trong ấn tượng của anh, cô gái nhỏ này chính là không sợ trời không sợ đất, từ khi nào trở nên nhút nhát như vậy?

Thần Ngàn Ấm nhẹ nhàng lắc đầu:

"Không cần."

Dù sao cũng không cần giải thích, cô hôm qua cái gì cũng đã nói, đã cố gắng hết sức nhưng không ai chịu tin vậy tại sao phải lãng phí sức lực nữa? Chỉ cần chú tin cô, vậy đủ rồi.

Mộ Diễm Đình nhìn cô, không nói gì.

Dùng xong bữa sáng, Mộ Diễm Đình có việc ra ngoài, trước khi đi anh dặn Thần Ngàn Ấm ở nhà chờ anh. Thần Ngàn Ấm "Dạ" một tiếng, nhưng anh đi rồi không lâu sau liền thu dọn hành lý rời đi. Đây là nhà cửa anh, bất luận thân phận của cô có như nào cũng không thích hợp ở đây quá lâu. Hơn nữa, cô không thể để mọi phiền toái liên lụy đến Mộ Diễm Đình.

Ngoại ô, nhà Thần gia.

Thần Vệ Tùng đang ở phòng khách phân loại trà, liền thấy quản gia Trung mỉm cười đến báo: "Ông chủ, thiếu gia của Mộ gia đến, xe vừa mới tiến vào cổng."

"Thật sao? Hiếm khi Mộ gia tới, nhanh cho người pha trà."

"Vâng, thưa ông chủ." Quản gia hạ thấp người lui ra.

Thần Vệ Tùng vừa nghe Mộ Diễm Đình đến, vô cùng cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Kết hôn, chỉ có Thần Ngàn Ấm

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Vệ Tùng sửa sang lại quần áo, liền nghe thấy giọng nói ấm áp vang lên: "Ông nội..."

Ngẩng đầu, vừa lúc thấy Thần Tâm Ngừ mặc chiếc váy được thiết kế bởi nhà thiết kế nổi tiếng, nhẹ nhàng đi xuống lầu.

"Ông nội, nghe nói có khách quý đến, là chú của Mộ Duệ Trạch sao?"

Cô chậm rãi đi đến ngồi cạnh ông nội, giọng đầy hưng phấn.

"Đúng vậy."

Thần Vệ Tùng vui vẻ trả lời, cầm chén trà để lên bàn, mắt nhìn Tâm Ngừ: "Mẹ cháu tình hình thế nào?"

"Không có gì đáng ngại, nhưng bác sĩ nói muốn để mẹ ở bệnh viện theo dõi một ngày, ngày mai là có thể ra viện a. "

Thần Tâm Ngữ ngoan ngoãn trả lời.

"Vây là tốt rồi, thật vất vả cho cháu nhỏ của ta."

"Đây là việc cháu nên làm. Đúng rồi ông nội, Thần Ngân Âm.."

" Không được phép nhắc đến cô ta."

"..."

"Vâng, thưa ông nội."

Thấy ông nội hoàn toàn chán ghét Thần Ngân Âm, Thần Tâm Ngữ không khỏi cười thầm trong lòng, nhưng bên ngoài lại giả bộ hết sức thương xót, giống như thiết tình đem Thần Ngân Âm là chị em.

Tâm Ngữ ở Thần gia một tháng một tháng, lại dựa vào nhiều thủ đoạn, sớm đem tất cả mọi người lấy lòng, từ ông nội cho tới người hầu, cơ hồ không ai không thích cô.

Hai ông cháu trò chuyện, chỉ lát sau Mộ Diễm Đình liền xuất hiện.

Thần Tâm Ngữ lập tức nín cười đứng dậy chào đón: "Chú, xin chào. Cháu là Thần Tâm Ngữ."

Dù chưa gặp qua Mộ Diễm Đình, nhưng Tâm Ngữ trong lòng sớm đối với người của Mộ gia ngưỡng mộ vô cùng. Bây giờ anh trở thành chú của vị hôn phu của cô, cơ hội gần gũi không thể bỏ lỡ.

Mộ Diễm Đình thấy nhưng là cũng không liếc nhìn cô một cái, sai bước đi đến chỗ Thần Vệ Tùng.

Không ngờ đến mình bị xem nhẹ như vậy, Thần Tâm Ngữ cười nhạt một tiếng, ánh mắt vui vẻ liền chuyển sang nghiêm nghị.

Thấy anh như vậy, không để ý đến cháu gái mình, Thần Vệ Tùng cũng không lắm vui vẻ, nhưng vẫn như cũ điềm đạm cười, cùng Mộ Diễm Đình chào hỏi:

"Đến đây ngồi đi."

"Cảm ơn bác trai."

Mộ Diễm Đình lịch sự cúi chào, nhẹ nhàng ngồi xuống sô pha.

Lúc này, người hầu bưng trà đến, đặt trên bàn. Mộ Diễm Đình khẽ nhấp tách trà, thấy Thần Vệ Tùng kéo Thần Tâm Ngữ tới giới thiệu:

"Diễm Đình, đây là Tâm Ngữ, đứa cháu gái thất lạc bên ngoài 20 năm của Thần gia. Tâm Ngữ đến cùng chú chào hỏi."

"Chú..."

Thần Tâm Ngữ ôn nhu gọi một tiếng, không ngừng lén lút nhìn Mộ Diễm Đình hy vọng anh chú ý đến mình.

Nhưng Mộ Diễm Đình như cũ lạnh lùng không trả lời. Anh điềm tĩnh, nhẹ nhàng gõ ngón tay lên tay vịn sô pha, vào vấn đề chính:

"Bác trai, cháu đến đây chính là vì hôn sự của Mộ gia và Thần gia."

Thần Vệ Tùng nghe vậy, liền trả lời: "Việc này, bác đang chuẩn bị đến Bắc Kinh tìm cha cháu, hiện tại cháu đến thật đúng lúc."

Nói đến đây, Vệ Tùng liền liếc nhìn Thần Tâm Ngữ, nụ cười trên khoé mắt như sâu hơn:

"Duệ Trạch năm nay 22 tuổi, Tâm Ngữ 20 tuổi, cả hai đều đến tuổi thích hợp để kết hôn, theo bác thấy, liền tháng 10 đính hôn trước, vào xuân năm tới liền kết hôn, cháu thấy thế nào?"

Mộ Diễm Đình không khỏi nhàu mày, không đồng ý: "Nói vậy bác trai đã lắm, Mộ gia muốn kết hôn chỉ có Ngân Âm."

"Cái gì? "

Thần Vệ Tùng mắt trừng lớn, giọng không kiềm nổi nói lớn. Thần Tâm Ngữ cũng vô thức siết chặt lòng bàn tay.

Cư nhiên là Thần Ngân Âm cô ta như thế nào không chết đi!

Lòng ngực kích động, tất cả đều là với Thần Ngân Âm oán hận cùng ghen tị, móng tay thon dài đâm sâu vào da, cô một chút cũng không cảm thấy thấy

rằng.

Thần Vệ Tùng sau vài giây, liền lên tiếng:

"Thần Ngàn Ấm không phải cháu của Thần gia mà đã bị xoá tên, có thể nào gả vào Mộ gia?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Để cô ấy trở lại Thần gia

Edit: Diệp Lưu Cát

"Để cô ấy trở về, nếu không hôn ước sẽ hủy."

"Đây..."

Thần Vệ Tùng nhất thời bất ngờ, dù sao cũng không nghĩ tới Mộ Diễm Đình lại coi trọng Ngàn Ấm như vậy, thậm chí không ngại hủy bỏ hôn ước. Thấy ông do dự, sợ ông thật sự để Thần Ngàn Ấm trở về, Thần Tâm Ngữ không thể không xen vào, nói với Mộ Diễm Đình: "Chú, như nào không hỏi xem tại sao Thần Ngàn Ấm bị đuổi khỏi nhà. Cô ấy ngay cả mẹ cũng có thể đẩy từ cầu thang xuống, loại người như vậy làm sao có thể ở lại Thần gia? Cháu hiểu rõ, chú có thể không tin, kỳ thực lúc đầu cháu cũng vậy, nhưng là tận mắt cháu nhìn thấy a."

"Tận mắt nhìn thấy?"

Mộ Diễm Đình nhướn mày, cuối cùng nhìn thẳng cô, ánh mắt anh lạnh như băng khiến Thần Tâm Ngữ sợ hãi trả lời: "Đúng vậy,... Cháu đứng bên cạnh cô ấy."

"Cô cũng có thể là tình nghi." Mộ Diễm Đình bình tĩnh lên tiếng nhưng cũng khiến người khác không thể không run lên.

"Cái gì? Cháu... không có." Thần Tâm Ngữ mặt trắng bệch, nước mắt liền rơi xuống.

Thần Vệ Tùng thấy thế vội vàng lên tiếng bảo vệ cô: "Tâm Ngữ như thế nào có thể đẩy mẹ ruột của mình? Chính là nha đầu Ngàn Ấm kia làm, trong nhà người hầu đều có thể làm chứng."

Nhìn ông một mực bảo vệ Thần Tâm Ngữ, mắt Mộ Diễm Đình như lạnh thêm: "Vậy, bác nhìn thấy tiểu Ấm làm sao? Mộ gia chỉ chấp nhận Thần Ngàn Ấm, nếu không mọi thứ đều đem hủy. Tạm biệt bác trai." Dứt lời, anh liền lạnh lùng đứng dậy rời đi.

"Ông nội, cháu không có... không phải cháu làm." Thần Tâm Ngữ meo meo giống như bị oan.

Thần Vệ Tùng vỗ nhẹ vai cô an ủi: "Được rồi, ông nội tin tưởng cháu."

"Cảm ơn, ông nội đã tin tưởng. Ông nội, cháu có một chuyện không biết có nên nói hay không. "

"Cháu cứ nói."

"Ông đã đem Ngàn Ấm đuổi ra khỏi nhà, mặc dù có thể để cô ấy trở về, cô ấy cũng sẽ ghi hận trong lòng, mà nếu cô ấy gả vào Mộ gia có thể ngày nào đó có quyền thế liền trở về trả thù chúng ta a."

"..." Thần Vệ Tùng không nói, mặt có chút lo lắng.

Mộ Diễm Đình lên xe trở về nhà, nửa đường, nhớ tới buổi sáng dì Lý nói qua, sau khi anh đi Thần Ngàn Ấm liền thu dọn hành lý rời đi.

Anh nhìn căn phòng im lặng, cô đã rời đi, để lại bộ đồ ngủ gấp gọn trên giường. Khuôn mặt đen lại, tức giận cầm bộ đồ ném đi, lấy di động bấm số cô, không ngờ nhận lại là âm thanh tắt máy "Tút..."

Tốt lắm, cứ nhiên dám tắt điện thoại.

Bầu trời giữa hè, sau cơn mưa xanh thắm đặc biệt.

Thần Ngân Âm kéo hành lý đi trên đường, nhất thời cũng không biết đi đâu.

Nghĩ tới quay về trường học, nhưng hiện tại nghỉ hè ký túc xá toàn bộ đã cắt nước và điện, cô trở lại cũng vô dụng.

Đi nhờ vả bạn bè?

Mật Trầm Nghi ở vùng núi cao khó mà có thể liên lạc, một số khác đều đã cùng gia đình đi du lịch, cô tạm thời không ai. Ngân Âm vô thức đi phía trước, đi qua một dãy nhà nhỏ, liền có ý nghĩ quyết định thuê một phòng trọ, chờ khai giảng kỳ học tiếp theo. Nhờ chủ nhà giới thiệu, cô rất nhanh thuê được một phòng, tiện nghi rất tốt, giá thuê hàng tháng hợp lý, trước mắt cô có thể chi trả. Thu dọn phòng cẩn thận, cô ngồi nghỉ liền lo lắng cho mẹ nuôi, suy nghĩ một chút vẫn là quyết định đi đến bệnh viện. Cô lén lút liếc mắt một cái không có ai, như vậy, cô có thể an tâm đến chỗ mẹ. Thấy phòng bệnh, Thần Ngân Âm khẽ bước tới cửa, chợt nghe bên trong truyền đến giọng nói bối rối của Thần Tâm Ngữ:

"Mẹ, Mộ Diên Đình buổi sáng đến nhà, muốn chỉ có cùng Thần Ngân Âm đính hôn, nếu không thì liền hủy bỏ hôn ước giữa hai nhà. Ông nội để cô ấy trở về, con làm sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Không thích Mộ Duệ Trạch

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngân Âm không thể tin được những gì mình vừa nghe thấy. Chú đến Thần gia, nhưng lại muốn cô cưới Mộ Duệ Trạch? Đây...

"Cái gì làm sao bây giờ? Dù Ngân Âm trở về nhà, cũng xứng với Mộ gia sao? Chỉ cần nghĩ đến bởi vì cô ta mà con phải chịu khổ ở bên ngoài, mẹ đây trong lòng đau như cắt tựa như..."

Là mẹ nuôi Tô Ngọc Liên của cô, lời nói của bà làm cho Thần Ngân Âm kinh ngạc. Cô không nghĩ tới mẹ nuôi lại đem chuyện tráo đổi thân phận đồ toàn bộ lên người mình.

"Mẹ, vì giúp con lấy lại hôn ước, còn tính làm chuyện đó? Đừng như vậy, con sẽ đau lòng."

"Đưa ngọc, chỉ cần con có thể gả vào Mộ gia, mẹ chịu khổ một chút cũng không sao."

Nghe cuộc đối thoại của bà và Tâm Ngữ, cơ thể Thần Ngân Âm cảm giác lạnh đến chân không thể đứng vững. Đây là sự thật, để lấy lại hôn ước với Mộ gia, họ sẽ trở về diễn một vở kịch lớn. A, may mắn cô đến đây, nếu không vẫn ngu ngốc sẽ tin họ. Cố nén cảm xúc muốn lao vào trong, Thần Ngân Âm nắm chặt bàn tay nhanh chóng ra khỏi bệnh viện. Nhớ tới mẹ nuôi trước kia đối với cô vô cùng cưng chiều, không thể không cảm thấy mình bị chế nhạo. Hóa ra cô đã không còn huyết thống họ, nghĩ đến chính mình không chịu nổi kích động này... Có một số việc càng nghĩ càng đau lòng, cô lắc đầu không muốn nghĩ tới, đột nhiên một chiếc xe Bentley màu xám bạc dừng lại bên cạnh. Cửa xe hạ xuống, lộ ra khuôn mặt quen thuộc, nhìn đến, Thần Ngân Âm càng đau lòng. Rốt cuộc, cô chỉ là một cô gái bình thường, không có khả năng sẽ cùng người nhà Mộ gia kết hôn, thật đau nhưng cô cho dù có đau như thế nào cũng sẽ không ở trước mặt anh thể hiện ra. Vì thế, cô giấu đi ánh mắt, hướng tới anh mỉm cười:

"Chú như thế nào lại ở đây? Thật trùng hợp a."

Mộ Diên Đình liếc nhìn nàng một cái, thấy nụ cười ngọt ngào, đã đem chính lửa giận lúc đầu giảm đi: "Không trùng hợp. Lên xe."

Cô không nghĩ sẽ lên xe, nhưng lời nói của anh mang theo tức giận, do dự cuối cùng vẫn là mở cửa vào xe. Xe rất nhanh rời đi, nhìn cảnh đường phố nhộn nhịp, ánh mắt cô hiện lên chút bối rối, nhin không được hỏi anh: "Nghe nói, chú buổi sáng tới Thần gia, yêu cầu cháu trở về thực hiện hôn ước?"

"Đúng." Mộ Diên Đình không hề phủ nhận

Thần Ngân Âm liếc nhìn, thấy vẻ mặt anh như cũ, trong lòng cảm giác bất an, âm thanh nhẹ đi:

"Thực cảm ơn, đã coi trọng cháu, nhưng đối tượng hôn ước này vốn không phải cháu, cháu không thể thực hiện, hy vọng chú sẽ hiểu."

Không ngờ đến cô lại cự tuyệt, Mộ Diên Đình nghiêng đầu nhìn cô, lúc này nắng chiếu vào, dừng trên khuôn mặt thanh tú của cô, khiến vẻ mặt lộ rõ bất an.

"Thân phận là vấn đề? Không cần lo lắng."

Thần Ngân Âm trong lòng như có lửa, xiết chặt hai tay:

"Là cháu không muốn cùng Duệ Trạch kết hôn, cháu đối với hắn không có tình yêu nam nữ."

"Cháu không thích Duệ Trạch?" Mộ Diễm Đình ánh mắt kinh ngạc.

Trong nhận thức của anh, Ngàn Âm cùng Duệ Trạch có hôn ước, sớm hay muộn cũng sẽ ở cùng nhau, bởi vậy anh chưa bao giờ nghĩ tới cô lại không thích Mộ Duệ Trạch.

"Đúng vậy" Thần Ngàn Âm thẳng thắn trả lời.

Mặc dù không biết tại sao Mộ gia chọn cô thực hiện hôn ước, nhưng nhiều năm trước, cô đã nói rõ ràng với Mộ Duệ Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Cùng anh vạch rõ ranh giới

Edit: Diệp Lưu Cát

Về phần Thần gia, thực ra trước khi đến bệnh viện, cô vẫn có một chút mơ mộng về gia đình đó. Nhưng những lời nói của mẹ nuôi như gáo nước lạnh tạt vào, để cô nhìn thấu thực tế. Cho nên thay vì trở về nơi không có tình cảm chỉ còn những tính toán, thì cô tốt hơn nên tự lập bên ngoài, ít nhất còn có thể hạnh phúc...

"Chuyện hôn ước tạm thời không đề cập tới, hiện tại cháu về nhà chú."

Âm thanh của anh nhẹ đi, suy nghĩ đem Ngàn Âm trở về. Cô thể nhưng lại thẳng thắn từ chối: "Đó là nhà của chú, cháu không thích hợp ở lại."

"Chú rất ít về nhà." Mộ Diễm Đình vẫn chưa cảm thấy được không ổn.

Thần Ngàn Âm vẫn là lác đầu: "Không cần, chúng ta không phải người thân cũng chẳng phải bạn cũ, cháu quấy rầy chú không tốt."

"Không phải người thân cũng chẳng phải bạn cũ? Cháu xác định như vậy?"

Mộ Diễm Đình khuôn mặt tuấn tú khó chịu dần có chút tức giận. Cô không muốn gả cho Mộ Duệ Trạch, còn cùng anh phân rõ ranh giới, càng làm anh muốn giết người a.

"Cháu... Nói chính là sự thật"

"A..." Anh cười nhạt, vẻ mặt càng lạnh.

Thần Ngàn Âm môi mấp máy nghĩ muốn giải thích một chút nhưng cuối cùng cũng kiên cường nhịn xuống. Hai người từ đó không nói thêm, bên trong xe không khí như ngột ngạt khiến người ta không thở nổi. Xe đi được một đoạn liền dừng lại trước một khu nhà nhỏ. Đó là nơi cô thuê nhà. Thần Ngàn Âm ngăn người, anh xuống xe giúp cô mở cửa. Chân vừa bước xuống, không chờ cô nói "Cảm ơn", anh ngay cả nhìn cô cũng không có, liền trở vào trong xe, rất nhanh rời đi. Nhìn chiếc xe xa dần, Thần Ngàn Âm trong lòng khó chịu, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, khoảng khắc này, ánh mặt trời kinh khủng đến nước mắt cô chảy xuống...

Sau ngày đó, Thần Ngàn Âm không có gặp lại Mộ Diễm Đình, cũng không biết anh có trở lại Bắc Kinh không. Nghĩ về sau, thật sự anh sẽ không xuất hiện nữa, trái tim cô như thất lạc, trống vắng. Tinh thần như mất đi, kéo dài liên tục trong ba ngày, cô đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại lạ:

"Xin chào, Thần tiểu thư, tôi là Ban tổ chức cuộc thi thiết kế trang sức của JR. Tôi rất vui thông báo với bạn rằng tác phẩm của bạn đã được lọt vào danh sách xuất sắc, mời bạn tham gia bữa tiệc nhà thiết kế được tổ chức vào thứ bảy ngày 15 tháng 8 tới, thời gian và địa điểm tôi sẽ gửi cho bạn sau, mong bạn có thể kiểm tra hộp thư."

"Thật tốt, cảm ơn bạn, tôi nhất định sẽ đến đúng giờ." Tắt điện thoại, Ngàn Âm khó nén xúc động kích động, khóe môi cuối cùng cũng nở nụ cười.

Cuộc thi thiết kế trang sức JR là cuộc thi thiết kế tiên tiến được tổ chức bởi Công ty trang sức nổi tiếng JR. Năm nay là năm thứ ba, đã thu hút nhiều sự chú ý trong giới thời trang. Trước kia, tất cả các tác phẩm của thí sinh vào vòng chung kết sẽ được trưng bày bởi một số người mẫu, nhà vô địch được ban giám khảo lựa chọn sẽ có cơ hội ký hợp đồng với thương hiệu JR và trở thành nhà thiết kế độc quyền của họ.

Thần Ngàn Âm yêu thích thiết kế trang sức. Mặc dù cô chọn quản trị kinh doanh vì lý do gia đình, nhưng cô không từ bỏ giấc mơ thiết kế, vẫn dành nhiều thời gian để nghiên cứu về nó. Đây là lần đầu tiên tham gia cuộc thi, nhưng cô không nghĩ tác phẩm của mình có thể lọt vào danh sách xuất sắc.

Điều này khiến cô không thể không cao hứng. Ngay sau đó, JR đã gửi một email thông báo thời gian, địa điểm vào tối hôm đó, với vấn đề đặc biệt rằng những người tham gia phải có mặt.

Rời khỏi Thần gia, Thần Ngân Âm chỉ lấy đi những vật dụng cá nhân đơn giản, quần áo không có nhiều nên quyết định đi mua. Mới vừa đi ra khỏi nhà trọ, đã bị một người mặc âu phục đen ngăn lại."Ngân Âm tiểu thư, chủ tịch Thần muốn gặp cô, phiền cô đi một chuyến, cảm ơn."

Đó là vệ sĩ của ông nội.

Thần Ngân Âm do dự một chút, mới nhẹ nhàng gật đầu: "Được"

Từ nhỏ, cô đã luôn nghe lời ông nội, hiện tại không thể nói "Không."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đe dọa

Edit: Diệp Lưu Cát

Sau khi lên xe, khoảng 20 phút, Thần Ngân Âm được đưa đến một quán trà hết sức cổ kính. Mở cửa vào trong, Thần Vệ Tùng đã ngồi trên sô pha chậm rãi uống trà. Thấy Thần Ngân Âm đi vào, ông buông chén trà trong tay: "Ngồi đi"

Thần Ngân Âm lễ phép gật đầu đi đến ngồi xuống đối diện, hai người bị ngăn cách bởi bàn trà. Thần Vệ Tùng cầm một chén hồng trà đưa cho cô, Thần Ngân Âm nhẹ giọng "Cảm ơn". Cô cũng không có gọi ông là "ông nội", dù sao cô cũng không còn huyết thống gì với họ. Nhớ tới việc này lòng cô đau như cũ, cô nhấp một ngụm trà, trực tiếp hỏi vấn đề chính: "Ông tìm cháu có chuyện gì?"

Thần Vệ Tùng đưa mắt nhìn cô, ánh mắt hỗn loạn xen lẫn một chút phức tạp, ngập ngừng nói: "Cháu tự kiểm điểm bản thân đủ chưa? Đủ rồi trở về Thần gia đi."

Thần Ngân Âm có hơi giật mình không ngờ đến ông sẽ để mình trở về. Là bởi vì hôn ước của hai nhà sao? Nhưng không phải cô đã nói rõ ràng với chú rồi sao... Hay là, chú không xem trọng suy nghĩ của cô. Ý thức được việc này, mắt cô chìm xuống, lại nghe thấy Thần Vệ Tùng nói: "Ông nội đem cháu xóa tên khỏi Thần gia, nhưng nói thế nào chẳng nữa, cháu cũng do một tay ta nuôi lớn, sao có thể nói chặt đứt quan hệ là chấm dứt được. Về nhà nhận lỗi với mẹ, nói việc làm của cháu là sai trái, mọi người liền tha thứ, biết không?"

Cô không tự mình tranh luận. Thấy cô có chút nhận sai đều không có, Thần Vệ Tùng mặt hơi trầm xuống, chịu đựng tức giận nói: "Quên việc này đi, trở về nói vậy. Mẹ cháu sẽ không so đo với cháu."

Thần Ngân Âm"...". Được rồi, quả thực như lời Tâm Ngữ nói, bất kể cô giải thích như thế nào, cũng không ai tin cô...

Nghĩ vậy, ánh sáng rực rỡ trong đôi mắt của cô liền biến mất, mà lúc này Thần Vệ Tùng lại lên tiếng: "Như vậy đi, ngày mai ông sẽ cho người đến đón cháu."

Thần Ngân Âm suy nghĩ một chút, thẳng thắn trả lời: "Ông để cháu trở về nguyên nhân là gì?". Sau khi nhìn thấy thái độ thực sự của mẹ nuôi với mình, cô đã quyết định không quay lại nữa, chẳng qua cô vẫn muốn chứng thực, điều mình đoán là đúng.

Lời nói của cô càng khiến Thần Vệ Tùng tức giận: "Cho cháu trở về nhà, không nên nghĩ nhiều như vậy. Cháu là cố ý muốn chọc ông đến tức chết phải không?"

Thần Ngân Âm vẫn như cũ muốn ông nói nguyên nhân: "Cháu không có ý đó, là hy vọng ông có thể nói sự thật cho cháu."

Ông nghe vậy, vẻ mặt dịu đi: "Mộ gia tôi, chỉ định cháu thực hiện hôn ước. Trở về, lấy thân phận con gái Thần gia trước đó kết hôn với Mộ Duệ Trạch."

Mặc dù ông mong muốn cháu Tâm Ngữ của mình gả đi, nhưng vì Thần thị, ông không thể làm trái Mộ gia, chỉ có thể chấp nhận để Ngân Âm trở lại. Về phần cô có trả thù Thần gia hay không thì với sức lực của cô chắc sẽ không có khả năng. Tưởng rằng Thần Ngân Âm sẽ vui vẻ đồng ý, không ngờ cô lại đứng dậy từ chối:

"Thật có lỗi, cháu không thể đáp ứng đề nghị của ông... Cháu không nghĩ sẽ gả cho Mộ Duệ Trạch."

"Cô..."

Thần Vệ Tùng kinh ngạc mắt trừng lớn: "Cháu không biết phân biệt! Có thể gả vào Mộ gia, còn cảm thấy được ủy khuất sao? "

Mặc dù biết ông đã không hề thương yêu mình như trước, nhưng sự coi thường trong lời nói của ông vẫn khiến Thần Ngân Âm hết sức khó chịu.

Cô đầu đi ánh mắt chưa xốt, sau một lúc lâu mới nói: "Bất luận Mộ gia hay Thần gia, cháu cũng không nghĩ muốn trèo cao. Xin lỗi cháu có việc đi trước."

Dứt lời, cô cúi chào xoay người rời đi, chợt nghe ông giọng lạnh như băng đe dọa: "Được. Cô đã cố ý như vậy liền đem tất cả những gì Thần gia cho cô mấy năm qua trả về."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Đi tìm Mộ Diễn Đình

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm không dám tin quay đầu lại, nhìn trước mặt người mà cô luôn tôn trọng, dù sao cũng không ngờ ông lại đưa lời đe dọa này, ông rõ ràng biết cô hiện tại chỉ có hai bàn tay trắng..

"A..." Cô không nhịn được cười khê thành tiếng, tiếng cười chưa xốt: "Được, cháu đợi ông đến lấy."

"Cô..." Không ngờ đến cô ngang ngược đến như vậy, Thần Vệ Tùng hết sức kinh ngạc muốn mở miệng nói gì đó nhưng cô đã sớm biến mất trong tầm mắt ông.

Việc Thần Vệ Tùng đi gặp Thần Ngàn Ấm rất nhanh truyền tới tai của Thần Tâm Ngữ. Cô mặc dù không biết bọn họ nói chuyện gì, nhưng cũng không còn cách nào bình tĩnh. Không thể, dù cho hôn ước của hai gia đình có bị hủy, cô cũng không được phép Thần Ngàn Ấm gả vào Mộ gia. Dựa vào cái gì, số phận của Thần Ngàn Ấm có thể tốt như vậy? Cướp đi cuộc sống giàu sang 20 năm của cô không nói, lại có thể còn muốn để cho cô ta hưởng hạnh phúc đến già?

Không, cô tuyệt đối không cho phép!

Thần Tâm Ngữ nắm chặt bàn tay, sốt ruột đi qua đi lại ở trong phòng, đột nhiên ánh mắt lóe lên, khác thường.

Bên kia

Rời khỏi quán trà, Thần Ngàn Ấm trong lòng thở dài. Thái độ Thần Vệ Tùng khiến cô vô cùng thất vọng, nhưng cô cũng không hy vọng vì mình mà làm ảnh hưởng đến hôn ước hai nhà Mộ Thần, dù sao bọn họ nhẫn tâm, cô không thể không có nghĩa. Nếu việc này không giải quyết xong, thì cuộc sống của cô sau này cũng sẽ không yên bình. Vì vậy chỉ có thể tìm Mộ Diễn Đình để giải quyết.

Nhưng anh còn có thể để ý cô sao? Nghĩ đến Mộ Diễn Đình khuôn mặt tuần tú kia lạnh như băng, ánh mắt cô đột nhiên buồn bã, cũng không có chắc chắn thành công. Nếu không thì, gửi tin nhắn thử xem sao, cô lập tức lấy di động viết một tin nhắn gửi đi:

"Chú, cháu có việc muốn tìm chú, chú có thời gian không?"

Tưởng rằng anh sẽ không trả lời, nhưng sau vài giây hộp thư liền có tin nhắn: "Nói".

Thần Ngàn Ấm muốn hỏi anh ở đâu, ai ngờ, tin nhắn vừa soạn được một nửa máy liền hết pin, màn hình tối đen.

Cư nhiên lại hết pin. Thật là xui xẻo a.

Nửa giờ sau, tại tòa nhà MU

Nhìn tòa nhà cao ốc cao chót vót trước mặt, Thần Ngàn Ấm hít sâu một hơi. Nơi này chính là tập đoàn Mộ thị, so với tập đoàn Thần thị lớn hơn rất nhiều, đủ để thấy, Mộ thị mạnh như thế nào. Vừa mới chuẩn bị đi tới chỗ tiếp tân, cô đã bị một người đàn ông gọi lại:

"Ngàn Ấm tiểu thư."

Thần Ngàn Ấm quay đầu, vừa mắt thấy người đàn ông về mặt tươi cười. Cô lập tức liền nhận ra đi bên kia:" Âu Bạch."

Lúc đầu cô còn sợ anh không có ở công ty, hiện giờ thấy trợ lý đặc biệt bên cạnh anh, trong lòng yên tâm. Âu Bạch mỉm cười đi đến trước mặt cô, lộ ra

hai hàm răng trắng nõn." Ngàn Âm tiểu thư, cô tới tìm giám đốc sao? Để tôi đưa cô đi."

"Thật tốt, làm phiền anh rồi." Thần Ngàn Âm mỉm cười, không thể từ chối.

Hai người rất nhanh liền lên tầng 60, đi tới phòng làm việc của giám đốc, Âu Bạch nói:" Tiểu thư, giám đốc đang ở trong phòng họp tổ chức hội nghị, cô vào phòng làm việc chờ một chút nữa."

Thần Ngàn Âm lắc đầu:"Tôi đứng bên ngoài cũng được."

"Không được, giám đốc sẽ đuổi việc tôi mất, cô vào phòng làm việc của giám đốc, anh ấy chắc chắn sẽ không nói gì. Cô cũng không phải lần đầu tiên tới a."

Âu Bạch vừa nói, vừa mở cửa. Không thể thay đổi, cô đành phải đi vào. Âu Bạch đem cho cô một ly cà phê liền rời đi, không gian lớn như vậy, chỉ có một mình cô, ngồi trên ghế, đem tầm mắt quan sát xung quanh. Như lời Âu Bạch nói, cô không phải lần đầu tiên tới nơi này, nhưng lần trước đến đây cũng hơn nửa năm.

Mọi thứ không thay đổi nhiều, rất đơn giản nhưng sang trọng, cũng như người anh quý phái nhưng lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Gọi, Mộ tổng

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Âm thấy ô cắm sạc điện thoại trên tủ cách đó không xa, nhớ rằng điện thoại di động đã hết pin, liền đến gần cắm sạc một chút.

Bên cạnh tủ là giá mắc áo đứng, chỉ treo một bộ âu phục màu đen, Thần Ngàn Âm nhìn đến không thể kìm lòng đưa tay chạm tới, tưởng tượng anh mặc âu phục vẻ mặt lạnh đến mê người, ánh mắt cô dần trở lên ôn nhu.

Cũng chỉ có một mình, cô mới dám đem tình cảm đối với anh biểu hiện ra ngoài. Mộ Diển Đình, rốt cuộc khi nào thì cháu mới có thể không thích chú nữa đây? Cô nhẹ nhàng nhắm mắt lại, trong đầu nghĩ đến khuôn mặt thanh tú ấy lại xuất hiện có cảm hứng thiết kế.

Mộ Diển Đình họp xong, cũng đã hơn 4 tiếng.

Từ phòng họp đi ra, nghe Âu Bạch báo Thần Ngàn Âm đang đợi mình, anh vô thức bước nhanh. Đẩy cửa phòng làm việc ra, bên trong phòng tối om, anh không khỏi nhưn mày nhìn xung quanh.

Đi rồi?

Thuận tay bật đèn, ánh sáng bao phủ cả căn phòng, nhìn một chút, anh liền thấy cô đang nằm trên sofa lớn. Lúc này, ánh mắt tức giận từ từ dịu xuống, anh bước đến gần, thấy cô ngủ nhưng hai chân mày đều nhíu lại có chút khó chịu. Mộ Diển Đình muốn giúp cô chỉnh lại một chút, nhưng nhớ tới cô mấy ngày hôm trước đem ranh giới đẩy anh ra xa, khuôn mặt nhanh chóng khôi phục sự lạnh nhạt. Anh là đánh thức cô, nhưng ánh mắt đột nhiên bị thu hút bởi những bức tranh trên bàn, liền cầm một bức lên xem.

Đó là một chiếc ghim* cài áo phù hợp cho nam giới, mặc dù đường vẽ đơn giản nhưng rất đặc biệt. Anh nhận ra, dáng mẫu vẽ rất giống mình, tựa như cô vì anh mà thiết kế, khóe môi không khỏi nhếch lên.

Cuối cùng, cô định vẽ cái gì?

Mộ Diển Đình tầm mắt nhíu lại hướng về phía cô, ánh mắt khó hiểu. Như có người nhìn chăm chú, Thần Ngàn Âm rốt cuộc cũng tỉnh lại, theo thói quen vươn tay ra sau, nhưng vừa vươn liền chạm vào vật gì đó, lập tức quay đầu lại, nhất thời bị dọa đến nhảy lên.

"Chú? Như thế nào lại ở đây?" Thần Ngàn Âm ngạc nhiên trừng mắt.

Nhìn thấy đôi bàn tay nhỏ bé trắng nõn của cô chỉ về phía mình, Mộ Diển Đình trong mắt như sầm lại, giọng có điểm trầm xuống:

"Bỏ tay xuống."

"A..."

Thần Ngàn Ấm cuối cùng cũng phát hiện chính mình lại làm ra chuyện thất lễ như vậy, vội vàng rút tay về:

"Thật xin lỗi... Cháu không có ý." Thần Ngàn Ấm cúi đầu xấu hổ muốn tìm chỗ nào đó để chui vào, mà Mộ Diễm Đình chỉ nhìn đến tóc cô, rồi thành một đống.

"Đều đem chỗ này thu dọn lại." Anh lạnh lùng gõ xuống mặt bàn, cũng không quay đầu lại, thẳng đến sô pha.

Lúc đầu, căn phòng vốn sạch sẽ lại bị chính mình làm bừa bộn, Thần Ngàn Ấm thở mạnh, luống cuống thu dọn lại. Sau khi các bản thảo thiết kế được xếp gọn gàng, cô cúi đầu đi tới trước mặt Mộ Diễm Đình. Anh ngồi ở sô pha tay cầm di động, cũng không để ý đến cô, bất giác Thần Ngàn Ấm cắn môi, chủ động mở miệng:

"Chú..."

Mộ Diễm Đình, giọng nói lạnh nhạt: "Gọi, Mộ tổng."

"..."

Cô hiểu được anh vẫn còn đang tức giận, liền sửa đổi cách xưng hô.

"Mộ tổng..."

Mộ Diễm Đình vừa nghe, khuôn mặt tuấn tú hơi trầm xuống, dường như lại càng không mấy vui vẻ. Thấy anh vẫn không nói lời nào, cô đành phải tiếp tục mở miệng:

"Nếu như, cháu không thực hiện hôn ước, Mộ gia có phải hay không sẽ hủy bỏ hợp tác với Thần gia?"

"Đúng."

Thần Ngàn Ấm đầy mắt đầy hy vọng nhanh chóng bị dập tắt, khéo miệng chưa xốt đáp lại:

"Kia... Cháu sẽ có lỗi với Thần gia."

- - - - -

*Ghim: ghim cài áo vest nam

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chỉ yêu một người

Edit: Diệp Lưu Cát

"Chú, chẳng lẽ không còn cách khác sao?"

Đến cuối cùng, cô cũng không thể hết hy vọng.

"Cách khác?" Mộ Diễm Đình nhướn mày, lạnh nhạt hỏi lại:

"Cháu là muốn Duệ Trạch lấy Thần Tâm Ngữ?"

"Cháu không có ý đó."

Thần Ngàn Ấm lắc đầu, nỗ lực thuyết phục anh: "Cháu chỉ nghĩ rằng, sự hợp tác của hai nhà không nhất thiết phải dựa trên hôn nhân. Hơn nữa, Duệ Trạch là cháu chú, chú cũng hy vọng anh ấy hạnh phúc đúng hay không? Cháu không yêu Duệ Trạch, sao có thể đem lại hạnh phúc cho anh ấy."

"..." Mộ Diễm Đình hít sâu, liếc nhìn cô, khiến tim cô như muốn ngừng lại, vô thức siết chặt hai tay, nghe anh nói.

"Tình cảm có thể bồi dưỡng, cháu hiện tại không thương Duệ Trạch, không có nghĩa là về sau không thương. Duệ Trạch và mẹ thẳng bé đều thích cháu, gả vào Mộ gia, đừng lo lắng về vấn đề mẹ chồng nàng dâu, chú cũng che chở cho cháu."

Hiếm khi, có người lạnh lùng nói với cô nhiều như vậy, mà mỗi câu, giống như mũi dao sắc bén trực tiếp đâm vào tim cô, lòng vô cùng đau. Thực ra, cô biết anh vì muốn tốt cho cô, đáng tiếc chân thành này cô không muốn...

Lòng Thần Ngàn Ấm không nhận được nở nụ cười, cũng không biết có dừng cảm để nói tiếp không.

"Chú, chú đã bao giờ yêu ai chưa?"

Mộ Diên Đình nhíu mày, không ngoài dự đoán cô sẽ hỏi vậy. Không trả lời, thấy anh liền cười ra tiếng, Thần Ngàn Ấm uất ức nói:

"Chú cho rằng rất dễ để yêu một người đúng không? Cháu có thể khẳng định, không phải, ít nhất với cháu mà nói, cũng không dễ dàng. Cháu không yêu Duệ Trạch, vĩnh viễn cũng không có khả năng sẽ yêu, bởi vì thật lâu trước kia, lòng cháu chỉ hướng tới một người, người nào đều không thể thay thế được, cho dù không thể cùng ở cùng một chỗ, cháu cũng chỉ thương người đó. Như vậy, chú cho rằng, có thể cho Duệ Trạch hạnh phúc sao? Nếu chú cho rằng có thể, cháu đây liền đồng ý kết hôn."

Câu nói cuối cùng, cô gần như hết hi vọng.

Mộ Diên Đình không nói, ánh mắt dừng trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, ánh mắt ngày càng sâu, giống như bầu trời đêm huyền bí. Căn phòng rơi vào yên tĩnh, lúc này, giống như không khí ngưng lại, khiến người ta không thở nổi.

Thấy anh không trả lời, lòng cô hoàn toàn lạnh đi, đứng dậy muốn rời đi, cổ tay liền bị anh giữ lại.

"Cháu thực sự yêu một người?" Anh vẻ mặt không dám tin, giọng nói liền trầm xuống.

"Đúng." Thần Ngàn Ấm không chút do dự trả lời.

"Ai?"

"Tại sao cháu phải nói?"

Cô tức giận trả lời, muốn gỡ tay anh khỏi tay mình, ai ngờ, anh nhanh hơn cô một bước buông tay:

"Như vậy, tôn trọng lựa chọn của cháu."

Thần Ngàn Ấm ngạc nhiên: "Vây, hợp tác của hai nhà..."

"Cho dù có thực hiện hôn ước, hợp tác cũng sẽ hủy bỏ, việc này không liên quan đến cháu, không cần cố tình mang thêm gánh nặng."

Mấy năm nay, tập đoàn Thần thị hợp tác với Mộ Gia nhận được nhiều lợi thế, tập đoàn nào cũng cần lợi thế, Mộ gia cũng không ngoại lệ. Dù cho tương lai hai nhà sẽ là thông gia, họ cũng không chắc là sẽ hợp tác với Thần gia lâu dài, việc Mộ gia rút khỏi Thần gia, chỉ là vấn đề thời gian.

Thần Ngàn Ấm không ngốc, lập tức hiểu được ý tứ của anh, vô cùng oán giận, việc từ chối hôn ước của cô, lại là cái cớ để anh hủy hoại Thần gia, cô rõ ràng...

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Không ai ép buộc được cô ấy

Edit: Diệp Lưu Cát

Tương tượng đến cuộc sống sau này rất có thể sẽ bị Thần gia quấy rầy, cô trừng mắt, tức giận: "Cháu cũng đã đủ thảm, chú như thế nào còn khiến cháu tiếp tục vướng mắc vào mấy chuyện này? Rõ ràng chú có thể không cần đem cháu làm tâm điểm."

Đây là lần đầu tiên Thần Ngàn Ấm tức giận với anh, cô tựa như sư tử nhỏ hung dữ đứng ngồi không yên, nhưng rốt cuộc anh lại cảm thấy cô như đang làm nũng không phải tức giận, khuôn mặt ửng hồng vô cùng đáng yêu. Nhận không được, anh liền đưa tay xoa đầu cô, khuôn mặt không chút giấu giếm cười một cười.

Thần Ngàn Ấm bị tiếng cười của anh làm thiếu chút nữa mất lý trí, khôi phục lại tinh thần, chột nghe giọng nói trầm ấm: "Đói bụng chưa? Muốn đi ăn?"

"Không đói!"

Thần Ngàn Ấm gỡ tay anh xuống, chỉnh lại tóc, hốc mắt đỏ lên. Cô không hiểu, anh như thế nào lại dịu dàng? Anh căn bản một chút cũng không để ý đến cô, cho nên cũng sẽ không để ý cô có thể bị Thần gia giận cá chém thớt, phải không?

"Không đói cũng đi thôi."

Mộ Diễm Đình trầm giọng nói xong, hướng cửa đi tới. Nhìn bóng lưng cao lớn của anh xa dần, cô cắn môi, cảm thấy hết sức thất vọng. Anh luôn thần bí như vậy, không thể tin được. Mỗi khi cô cố gắng tới gần muốn hiểu rõ anh một chút, lại càng cảm thấy anh như xa dần, giống như hiện tại...

"A"

Thất vọng rời khỏi phòng làm việc, thấy anh đứng ở phía trước thang máy không xa nghe điện thoại. Mộ Diễm Đình đưa lưng về phía cô, cô xem như không thấy vẻ mặt của anh, lại nghe thấy giọng nói lạnh lùng: "Cô ấy không muốn, không ai có thể ép buộc! Trên đời còn nhiều cô gái tốt, để Duệ Trạch tìm người khác."

Thần Ngàn Âm hơi sững sốt, rất nhanh nhận ra người đầu dây bên kia là ai, đó là Mộ Khiêm Hoa, mẹ của Mộ Duệ Trạch, chị gái của Mộ Diễm Đình. Từ cuộc điện thoại này, Thần Ngàn Âm không khó đoán, Mộ Khiêm Hoa nhất định là gây áp lực cho anh, khiến anh ép cô thực hiện hôn ước.

Tại sao?

Trong ấn tượng, Mộ Khiêm Hoa dường như không thích cô, hơn nữa, cô sớm đã không phải thiên kim tiểu thư của Thần gia, tại sao vẫn muốn cô trở thành con dâu của bà?

Không hiểu!

Bất quá, biết việc này không phải do Mộ Diễm Đình làm, mà là anh bị bắt buộc trong lòng cô có chút dễ chịu, nhưng nhớ tới mình vừa mới đem hết lời trong lòng nói ra, cô vẫn là khổ sở...

Mộ Diễm Đình cắt điện thoại, quay người liền thấy bộ dạng mặt hờn của cô, mỉm cười nói: "Lại đây."

Thần Ngàn Âm theo bản năng ngẩng đầu, vừa lúc bốn mắt nhìn nhau, hành lang vắng lặng, tim như đập lệch nhịp. Nửa ngày, cô mới lấy lại tinh thần, bước nặng nề đi đến bên cạnh anh, cùng anh chờ thang máy. Lúc này, anh mở lời: "Chú nghĩ, cháu thích Duệ Trạch."

Thần Ngàn Âm trong lòng như có hòn đá đè nặng, sợ hãi trừng mắt lớn: "Chú..."

Cô không thể không cho rằng, anh đang cùng cô giải thích, giải thích, anh nghĩ cô thích Mộ Duệ Trạch nên mới ép cô thực hiện hôn ước?

Trong lòng không hiểu đột nhiên trở lên vui vẻ, suy nghĩ lung tung, thang máy cuối cùng cũng mở "Đình". Cô còn chưa kịp phản ứng, anh đã nắm tay cô đi vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Anh đối với cô tốt nhất

Edit: Diệp Lưu Cát

Bước vào thang máy, anh lập tức buông tay cô, nhấn nút tầng bãi đỗ xe.

Cửa thang máy rất nhanh đóng lại, Thần Ngàn Âm ngẩng đầu nhìn anh, từ góc độ này, anh đẹp đến độ hoàn mỹ. Lông mày rậm, mũi cao, thân hình hết sức mê người... Nhìn thế nào đều lộ ra vẻ anh tuấn. Tạo hóa quá thiên vị, cơ hồ đem những thứ hoàn hảo nhất đặt lên người anh, cho nên, người phụ nữ kết hôn với anh trong tương lai sẽ là người tốt nhất đi?

Nhưng còn có thể có người thích anh hơn cô sao?

Hắn là sẽ có, Mộ Diễm Đình của cô, nhất định sẽ hạnh phúc bên cô gái ấy! Ánh mắt có chút khó hiểu cay cay, Thần Ngàn Âm liền cúi đầu. Không gian không lớn, lúc này đặc biệt yên tĩnh, cô rõ ràng có thể nghe được tim mình đang đập loạn, và tiếng thở gấp của hai người. Ước chừng nửa ngày, Mộ Diễm Đình chủ động phá vỡ sự yên tĩnh: "Nghĩ muốn đi đâu ăn?"

"Không" Thần Ngàn Âm lắc đầu, một lúc sau tiếp tục nói: "Do chú quyết định."

Ban đầu, cô không nghĩ sẽ cùng anh dùng bữa, nhưng sau khi nghe anh nói chuyện điện thoại, chính mình quyết định thay đổi. Anh không thích cô, anh không sai, cô thích anh lại là chuyện của cô, không thể giận chó đánh mèo... Mà về sau, Thần Ngàn Âm nghĩ muốn gặp anh, cũng chưa chắc có cơ hội, liền đồng ý đi cùng anh.

"Được." Thấy cô đồng ý, tâm tình Mộ Diễm Đình vui vẻ rất nhiều.

Hai mươi phút sau, hai người đến một nhà hàng hải sản nổi tiếng. Vì nghĩ cô đã mệt, Mộ Diễm Đình trực tiếp đem xe chạy đến cửa nhà hàng, ý bảo cô

vào trong chờ anh, mới lái xe đến bãi đỗ xe. Anh tuy tính tình lạnh lùng, nhưng với cô hết sức quan tâm, có lẽ vì điểm này, cô không thể không thích anh mà còn càng lún sâu. Dù sao, từ nhỏ đến lớn, anh đối với cô tốt nhất trên đời.

"Thần Ngàn Ấm?" Đột nhiên âm thanh quen thuộc truyền đến, Thần Ngàn Ấm theo đó quay đầu, thấy hai người phụ nữ tự dưng đi đến trước mặt, là chị họ của Thần Tâm Ngữ, Tô Ngôn Phi.

"Đúng, Thần Ngàn Ấm a". Tô Ngôn Phi khinh bỉ cười:

"Cô không phải bị Thần gia xóa tên sao? Như thế nào đủ khả năng đến nơi này? Phải biết rằng, nơi này trả tiền một chút com, cô cũng phải mất cả tháng lương."

Thần Ngàn Ấm không nghĩ muốn cùng chị họ tranh cãi, liếc nhìn một cái rồi coi Ngôn Phi như không khí.

Tô Ngôn Phi thấy thế, khuôn mặt tức giận tức giận như bị bóp méo, nhìn không được cao giọng:"Cô sẽ không để người khác bao nuôi chứ? Hẳn có biết hay không cô là người phụ nữ độc ác, ngay cả mẹ mình cũng có thể đẩy xuống lầu?"

"Cái gì? Cô ấy đem bác Thần đẩy xuống lầu?"

Người phụ nữ đứng bên cạnh nghe vậy, không khỏi kinh hô một tiếng. Trong đại sảnh rất nhiều người đứng lại, nhìn họ. Tô Ngôn Phi bại hoại, cổ tình bôi nhọ cô:"Đúng vậy. Vì cô ta bên ngoài quan hệ nam nữ bừa bãi, bác gái mới chỉ nói hai câu đã bị cô ta đẩy xuống lầu."

"A. Đây là nguyên nhân cô ấy bị xóa tên khỏi Thần gia? Thần gia thật buồn, vì có người con vong ơn bội nghĩa như vậy."

"Chưa hết, cô ta còn không biết liêm sỉ câu dẫn vị hôn phu của Tâm Ngữ, cướp đi 20 năm thân phận không nói, ngay cả hạnh phúc nửa đời cũng muốn hưởng."

"Thật không biết xấu hổ..."

Hai người họ thêm mắm thêm muối chửi bới Thần Ngàn Ấm, chung quanh mọi người nhìn cô, ánh mắt dần dần từ tò mò chuyển sang khinh bỉ, thậm chí có người khẽ nói nhỏ chỉ trích cô.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Bị đưa đến cũ cảnh sát

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm cười thành tiếng, giọng nói lạnh đi:"Nói đủ chưa?"

Tô Ngôn Phi thấy cô tức giận, không khỏi sùng sốt, phản ứng lại:"Như thế nào? Là tôi nói sai sao? Người như cô cũng không biết trong người chảy bao nhiêu thứ máu dơ bẩn." (t là khá tức mụ này á.-.)

"Bóp."

Bàn tay Thần Ngàn Ấm hạ trên mặt Ngôn Phi, đánh gãy lời nói của cô ta, làm tất cả mọi người đều há mồm ngạc nhiên. Tô Ngôn Phi đau đớn, không dám tin trừng mắt nhìn Thần Ngàn Ấm, hoàn toàn không đoán được, Ngàn Ấm ở trước mặt mọi người đánh mình.

"Cô đánh tôi? Chết tiệt, tôi liều mạng với cô." Tô Ngôn Phi lấy lại tinh thần, hung hăng tiến về phía cô.

Phụ nữ đánh nhau, liền túm tóc, cào mặt, kéo quần áo, hét lên cùng một lúc. Lúc này, cái gì rụt rè, cái gì thực nữ đều bị đánh mất, Tô Ngôn Phi cũng không ngoại lệ, trở thành người đàn bà người đàn bà chưa ngoan, quý không ra quý.

Tô Ngôn Phi tiến đến đánh Thần Ngàn Ấm, mà may cô không có bị thương. Vừa nghĩ muốn đánh trả lại Ngôn Phi, nhưng lý trí bình tĩnh, cô sẽ không dùng bạo lực. Bởi vậy, cô chính là né tránh khỏi móng tay sắc nhọn của đôi phương, không đánh trả. Đột nhiên Tô Ngôn Phi cỡi giày cao gót, nghĩ muốn lấy gót giày đánh cô. Thần Ngàn Ấm ánh nhìn tức giận, nhanh chóng dùng sức túm tay Tô Ngôn Phi đẩy về phía sau.

"A..."

Tô Ngôn Phi hét lên một tiếng, đụng phải người đàn ông phía sau, hai người đồng thời ngã xuống, mặt mũi Ngôn Phi tím ngắt. Mọi người ồ lên, chỉ trừ Thần Ngàn Ấm đánh giá cô cao hơn. Tô Ngôn Phi không nói đến tóc lộn xộn, phấn trang điểm nhoe nhoét, như quý, lại còn ngã trước mặt người đàn ông tao nhã thanh tú. Hung hăng đứng dậy chỉ vào Thần Ngàn Ấm:"Bảo cảnh sát, tôi sẽ báo cảnh sát bắt cô, đồ tiện nhân."

Nhà hàng hải sản nằm ở trung tâm, cảnh sát bình thường luôn đi kiểm tra, vì thế không cần báo, cảnh sát rất nhanh đã tới, đem họ đi.

Mộ Diễm Đình không nghĩ tới đi đỗ xe, trên đường có cuộc điện thoại khẩn cấp nên mất chút thời gian, quay trở về liền không thấy Thần Ngàn Âm, di động cô cũng không bắt máy.

Anh khuôn mặt thanh tú đen lại, tức giận gọi cho Âu Bạch: "Đem Ngàn Âm tìm về."

Âu Bạch sùng sốt: "Giám đốc, Ngàn Âm tiểu thư không phải anh ở một chỗ sao? Chẳng lẽ anh đem cô ấy đuổi đi?"

"Bớt nhiều lời, mau đi tìm người."

"Vâng thưa giám đốc." Âu Bạch không dám chậm trễ, nhanh chóng đi tìm tin tức.

Rất nhanh, Âu Bạch đã biết, Thần Ngàn Âm cùng hai người phụ nữ đánh nhau bị đưa đến cục cảnh sát, trên mặt có chút khó nói, đem chi tiết báo cho Mộ Diễm Đình:

"Giám đốc, nghe nói tiểu thư đánh nhau với con gái Tô Ngôn Phi của cảnh sát trưởng, đã bị đem đến cục cảnh sát a."

Mộ Diễm Đình: "..."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33* Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đòi lại công bằng

Edit: Diệp Lưu Cát

Tô Ngôn Phi là con gái của cục trưởng, tất nhiên sẽ không sợ hãi, cô cùng bạn lấy lời khai xong liền rời đi. Lo lắng chỉ có Ngàn Âm.

Trong vòng thẩm vấn.

Thần Ngàn Âm kể chi tiết tình hình, nhưng hai cảnh sát thẩm vấn cô lại bắt cô thừa nhận đã đánh người, cô đương nhiên không muốn, hai bên như vậy tranh cãi. Không thể làm cô khuất phục, đối phương không khỏi nổi giận đập tay xuống bàn: "Cô không kí tên? Đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt."

Thần Ngàn Âm đứng đắn phản bác lại: "Đánh nhau không phải trách nhiệm của một mình tôi, vì cái gì Tô Ngôn Phi cùng bạn cô ấy có thể rời đi? Tô Ngôn Phi đem tôi hướng đánh, còn có ý đồ lấy giày cao gót động tay, trong lời thẩm vấn có ghi, các người như thế nào không điều tra, liền bắt tôi nhận đã đánh người? Dựa vào cái gì?"

"A!"

Một trong hai người cảnh sát cười lạnh ra tiếng: "Dựa vào cái gì? Cô đánh người ta mặt mũi bầm dập, da trầy xước còn không thấy?"

"Đó là hai người đó tự..."

"Bớt nói lời vô nghĩa, mau cho cô ta ký tên."

"Nghe thấy không? Cô nhanh ký tên, chúng tôi sẽ xin tòa án xét xử nhẹ cho cô, có thể chỉ bị giam một hai tháng. Nếu cô không hợp tác, mức án sẽ lên ba năm."

Thần Ngàn Âm nghe thấy, không nhịn nổi tức giận: "Các người đây là làm việc trái pháp luật! Tôi sẽ không ký tên, tôi muốn tố cáo các người lạm dụng chức quyền, cùng nhau cấu kết..."

Câu nói còn chưa nói xong, hai má liền bị tát thật mạnh "Bốp! Bốp", trong phòng kín, âm thanh đặc biệt vang lớn.

Lúc sau, hai má trắng nõn của Thần Ngàn Âm sưng lên, đau đến chảy nước mắt.

"Các người... Các người quả thực quá đáng!" Cô cắn môi, mắt trừng lớn về phía họ. Rõ ràng, họ là hiện thân của chân lý, lại chỉ biết uy hiếp người khác, như vậy, xứng đáng là cảnh sát?

Mặc kệ cô chửi rủa, đơn giản là không làm, mà đã làm phải làm đến cùng, một người cầm đơn, một người túm tay phải cô, ép buộc ký tên.

Thần Ngân Âm cắn răng, ra sức phản kháng nhưng sức cô không thể đấu được họ, vẫn là hoàn toàn phản kháng vô ích. Cuối cùng, cô nhìn tên mình trên giấy trắng mực đen, thiếu chút nữa khóc lớn. Đây thực sự là một xã hội bất công, những người như cô ấy, muốn đòi công bằng, đó có phải là một ảo tưởng?

A... Cô khẽ nhếch môi cười, tìm lạnh đến cùng cực, đầu thay cho cô và những người từng như cô. Lòng như rơi xuống vực, đột nhiên cánh cửa phòng thẩm vấn bị đẩy mạnh, một đám người tiến vào, đi đầu là một người đàn ông trung niên với khuôn mặt tái mét.

Nhìn thấy người tới, hai người kia liền nhanh chóng trang nghiêm: "Cục trưởng."

Người này đúng là Tô Thượng. Thần Ngân Âm chợt dạ, dự đoán ông ấy sẽ đến, có thể nào, muốn thay Tô Ngôn Phi xả giận?

Cô nghĩ đúng? Thật sự Tô Thượng rất sủng ái Tô Ngôn Phi, sẽ phân biệt trắng thành đen.

Tô Thượng hoảng hốt đi đến trước mặt cô, âm thanh ân cần: "Ngân Âm, cô không sao chứ?"

Thần Ngân Âm trong nháy mắt, tưởng mình nghe nhầm, còn chưa kịp mở miệng, Tô Thượng lạnh lùng ra lệnh: "Cô yên tâm, việc này tôi nhất định đòi công lý cho cô. Đi, đem hai người này ra ngoài."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Ôm cô vào lòng

Edit: Diệp Lưu Cát

Kỳ thật, không chỉ Thần Ngân Âm bị thái độ của Tô Thượng làm ngạc nhiên, hai người cảnh sát kia cũng ra mặt khiếp sợ, dù sao bọn họ vốn là bởi vì con gái Tô Ngôn Phi của cục trưởng mà làm khó dễ cô, không nghĩ tới ông lại lễ phép với cô, hơn nữa còn nói giúp cô.

"Cục trưởng, chúng tôi sai rồi, chúng tôi không biết Thần tiểu thư..."

"Bốp"

"Bốp"

Những tiếng tát lớn vang lên, đánh gãy lời giải thích của họ, Thần Ngân Âm trừng lớn mắt, chỉ thấy Tô Thượng tức giận quát lớn: "Ai cho các người lớn gan, dám vu oan như vậy? Hôm nay, các người liền bị cách chức! Đem người dẫn đi!"

"Cục trưởng, chúng tôi không dám... nữa..."

"Cục trưởng..."

Hai người hối hận không thôi, quỳ xuống xin tha thứ, đáng tiếc Tô Thượng một cái cũng không liếc nhìn, ra lệnh cho cấp dưới đưa người đi. Rất nhanh, phòng thẩm vấn chỉ có cô và Tô Thượng, ánh mắt Thần Ngân Âm ẩn chứa thắc mắc, liền nghe Tô Thượng nói: "Bọn họ tôi đã xử lý xong, hiện tại, tôi đưa cô ra ngoài."

"Cảm ơn." Tuy không nghĩ ra vì sao Tô Thượng giúp mình nhưng Thần Ngân Âm vẫn lễ phép cảm ơn.

Hai người bước ra khỏi phòng, phía xa, Thần Ngân Âm liền nhìn thấy hình dáng lãnh đạm, lạnh lùng quen thuộc. Hai tay anh để trong túi, tao nhã đứng ở cửa, vẻ mặt lạnh lùng nhưng lại khiến Thần Ngân Âm thấy ấm áp.

Là chú...

Mộ Diễm Đình đến đây...

Cô theo bản năng dừng lại mặt ngây ngốc nhìn anh, lúc này nước mắt không thể không tràn mi, rơi xuống sàn. Bị ông nội đuổi ra khỏi nhà, cô không khóc, bị người khác hăm hãi cô cũng không khóc, vừa mới bị vu oan, cô lại khóc, nhìn đến anh càng không kiềm chế được.

"Chú..." Cô nghẹn ngào gọi anh một câu, thân hình mảnh khảnh hướng chỗ anh chạy đến.

Nhìn cô tóc lộn xộn, bộ dạng chật vật chạy về phía mình, Mộ Diễm Đình không chút do dự dơ hai tay, ôm cô vào lòng.

Nhìn hai người ôm nhau, ánh mắt Tô Thượng liền đen lại. Đường như xác nhận, Mộ Diễm Đình thật sự coi trọng Thần Ngàn Ấm, đặc biệt trong thành phố truyền tin Mộ Diễm Đình không đến gần phụ nữ, mà đối với Thần Ngàn Ấm lại vô cùng quan tâm! May mắn ông tới đúng lúc, nếu không khi nhắc tới Mộ Diễm Đình, ông khó có đường thoát...

Tô Thượng sau một lúc sợ, vội vàng đi đến trước mặt hai người, ôn tồ nói: "Thật xin lỗi Mộ tổng, tôi là không quản giáo cấp dưới tốt, làm cho Ngàn Ấm chịu ủy khuất. Ngài yên tâm, tôi đã đem hai người kia cách chức, về phần con gái không hiểu chuyện của tôi, ngày khác nhất định sẽ đến xin lỗi Ngàn Ấm. Việc này mong Mộ tổng tha thứ? Tô Thượng tôi vô cùng cảm kích."

Thần Ngàn Ấm từ lúc Tô Thượng lên tiếng liền khôi phục lý trí, buông lỏng Mộ Diễm Đình ra, đứng bên cạnh anh. Nghe Tô Thượng hướng cô giải thích, không khỏi kinh ngạc, mà Mộ Diễm Đình lạnh lùng, mặt sắc lại khiến Tô Thượng không khỏi rùng mình.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Mọi chuyện, có tôi!

Edit: Diệp Lưu Cát

Tô Thượng có thể leo lên vị trí cao như vậy, đầu óc suy nghĩ chắc chắn không thấp, ông sợ Mộ Diễm Đình, càng hiểu rõ với Thần Ngàn Ấm tốt nhất không nên đụng tới.

Liền không chờ Mộ Diễm Đình mở miệng, nhìn về phía cô thành kính: "Ngàn Ấm tiểu thư, đều là tôi chiều con gái quá mức, để nó làm chuyện tày trời như vậy, cô có thể vì tôi tha thứ cho Ngôn Phi không?"

Thần Ngàn Ấm nhìn ông, suy nghĩ một hồi, bình tĩnh đáp: "Ông không cần xin lỗi, dù sao đánh nhau cả hai bên đều có trách nhiệm. Chỉ hy vọng ông có thể về dạy dỗ lại Ngôn Phi, về sau không cần đem người khác ra khiêu khích sĩ nhục. Tôi không phải cốt nhục của Thần gia, nhưng cũng có lòng tự trọng của mình."

Từ nhỏ đến lớn, Tô Thượng đối với cô không chút ấn tượng, nhưng thi thoảng cũng hỏi đến cô, bởi vậy, trong chuyện này, cô cũng không muốn gây khó dễ cho ông, hơn nữa oan có đầu nợ có chủ, cho dù tính toán, cũng sẽ chỉ tìm Tô Ngôn Phi.

Tất nhiên còn có một nguyên nhân khác, sau lưng Tô Thượng thế lực không nhỏ, cô không hy vọng ôn cùng Mộ Diễm Đình sẽ có thù hằn.

"Tốt, cô yên tâm, tôi nhất định sẽ chỉ bảo con gái thật tốt." Tô Thượng như gỡ được lo lắng đáp lại, lại nhìn về phía Mộ Diễm Đình vẫn im lặng, áp ứng thăm dò: "Mộ tổng..."

"Làm như cô ấy nói."

Mộ Diễm Đình lạnh khốc, mặt không thay chút thay đổi, đem Thần Ngàn Ấm rời đi. Tuy rằng, không hài lòng với lương thiện của cô, nhưng anh vẫn tôn trọng quyết định đó.

Vừa rời khỏi cửa cục cảnh sát, trời bỗng tối sầm lại. Mưa.

"Không xong rồi, không có mang ô." Thần Ngàn Ấm thì thầm một câu, lời vừa nói ra, trên đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện bàn tay giúp cô che mưa.

"Chú..."

Không ngờ đến, người đàn ông này thực sự đã đưa tay ra che mưa cho cô, Thần Ngàn Ấm trong lòng phút chốc xẹt qua một tia ấm áp. Mộ Diễm Đình không đợi cô phản ứng, một tay che mưa, một tay ôm eo mang cô nhanh chóng đến xe.

Dưới sự che chắn của anh, cô chỉ ướt một chút áo, mà anh cơ hồ toàn thân đều dính nước. Ngồi trong xe, ánh đèn sáng, cô nhìn rõ những giọt nước mưa theo khuôn mặt tuấn tú hoàn mỹ của anh chảy xuống, nhất thời nghĩ nhiều, liền rút khăn tay giúp anh lau. Không ngờ đến, cô làm như vậy, Mộ Diễm Đình đứng hình mất 5s, ánh mắt lóe lên.

Trong xe chật hẹp, ả một mùi hương mờ nhạt. Ý thức được mình đang làm cái gì, Thần Ngàn Ấm vội vàng rút tay về, cười gượng: "Ách, chủ là tự lau."

Mộ Diễm Đình tầm mắt dừng trên mặt cô, lúc này mới chú ý tới hai má sưng lên miệng có chút chảy máu, nhìn không được đưa tay sờ lên cảm cô, khuôn mặt tuấn tú cẩn thận xoa nhẹ.

Thần Ngàn Ấm nháy mắt, ngay cả hô hấp đều quên. Mà anh rất nhanh liền buông ra cô, trầm giọng dặn: "Lần sau đánh nhau, nhớ đánh lại."

"Ân"

"Đánh nặng tay một chút, chắc chắn sẽ không thua."

"Vây, nếu người kia tàn phế thì sao?" Cô nhìn không được hỏi anh, đáy mắt lặng lẽ xẹt qua một tia chờ mong.

Mộ Diễm Đình không trả lời, mà yên lặng lái xe. Thần Ngàn Ấm cảm thấy mắt mặt xoa tay, dựa lưng vào ghế nhìn mưa.

Chiếc xe di chuyển đều đặn về phía trước trong cơn mưa lớn, không biết đi qua bao nhiêu ngã tư, yên tĩnh, cuối cùng vang lên giọng nói trầm thấp và quỵn rữ:

"Mọi chuyện, có chú."

"..."

Trong xe im lặng như trước, đáp lại anh, chỉ có tiếng hít thở của cô.

....

P/s: Thần Ngàn Ấm, mau tỉnh tỉnh tỉnh, chú nhỏ đã trả lời vấn đề aaaaaaa

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Không bỏ qua cho cô

Edit: Diệp Lưu Cát

Tô Ngôn Phi về nhà, lập tức gọi cho Thần Tâm Ngữ. Hai người nói không thân thiết là sai, mà còn là chị em thân thiết lâu năm trong lòng đều ghét Thần Ngàn Ấm, cho nên khi đẩy cô vào chuyện này, Ngôn Phi vui vẻ nghĩ tới muốn cùng chia sẻ với Thần Tâm Ngữ.

Thần Tâm Ngữ nghe xong Ngôn Phi nói, không khỏi tròng mắt lớn, tràn đầy hưng phấn."Chị Ngôn Phi, chị thật sự đã đem cô ta đưa vào sở cảnh sát sao?"

"Hừ, đương nhiên, em không biết ba chị là ai?"

Tô Ngôn Phi lúc này còn không biết Thần Ngàn Ấm đã được Mộ Diễm Đình đưa ra khỏi sở cảnh sát, đặc ý nói thêm:"Cô ta dù chỉ ở đó một tháng, cũng không mất mũi quay về trường học. Cái gì là Thần Ngàn Ấm hoa khôi của trường, haha, thật đáng cười."

Thần Tâm Ngữ vui vẻ trả lời:"Chị Ngôn Phi, thật sự rất cảm ơn đã thay em báo thù cho mẹ."

"Như vậy khách khí làm cái gì? Đúng rồi, bác có khỏe không?" Tô Ngôn Phi không quên hỏi đến Tô Ngọc Liên.

Thần Tâm Ngữ giọng giả bộ đau lòng đáp lại:"Mẹ em thân thể đã phục hồi, nhưng bị Thần Tâm Ngữ làm đến lòng tổn thương, có vẻ không vui."

Tô Ngôn Phi vừa nghe, tức giận không được:"Thần Ngàn Ấm..., chị thực hối hận không để cảnh sát dạy dỗ cô ta thêm một bài học."

"Con muốn dạy dỗ ai?"

Tô Thượng lớn tiếng, dọa Tô Ngôn Phi sợ hãi giật mình, cô quay đầu thấy ba mặt tức giận đi tới, rất nhanh cùng Thần Tâm Ngữ cúp máy:"Chị còn việc, chúng ta lần sau sẽ nói chuyện tiếp, tạm biệt."

"Àn, tạm biệt."

Thần Tâm Ngữ vui sướng khoe miệng không khỏi gọi lên một tia cười lạnh. Cô còn đang tính toán tìm người đối phó Ngàn Ấm, không nghĩ tới Tô Ngôn Phi đã giúp cô trả thù, thật bớt lo lắng. Về sau chờ Thần Ngàn Ấm từ sở cảnh sát ra, sẽ từ từ tính.

Dùng cha để đẩy Thần Ngàn Ấm vào tù, Tô Ngôn Phi có chút chột dạ, đem chính mình đến kêu ca:"Cha đã về, người xem mặt con, bị Thần Ngàn Ấm đánh thành như vậy, cũng không thể ra ngoài gặp người khác nữa, ô... ô"

Dứt lời, cô không quên lấy khăn tay, giả vờ lau nước mắt. Nhìn thấy rõ mặt con gái bị đánh như vậy, Tô Thượng đương nhiên có phần đau lòng, rốt cuộc lý trí vẫn là chiếm hơn, ông nghiêm mặt, lớn tiếng nói:"Ồn ào! Con tại sao lại xen vào chuyện của người khác, đem người ta ra sỉ nhục, nói vậy."

"Con..."

Không ngờ đến cha lại mắng mình, Tô Ngôn Phi ủy khuất khóc khóc thút thít: "Cha, con không thể không quên được Thần Ngàn Ấm đã đẩy bác Thần xuống lầu, Thần gia nuôi cô ấy bao nhiêu năm như vậy, như thế nào có thể lấy oán trả ơn? Hơn nữa, nghe nói cô ấy còn có người bao nuôi, Thần gia thật sự mất mặt."

"Cha nói con làm việc gì cũng phải có bằng chứng, con để ngoài tai có phải hay không?"

"Con..."

"Con nói Ngàn Ấm có người bao nuôi, ai bao? Ngay cả Mộ gia cũng muốn Ngàn Ấm làm con dâu, vậy con bé còn bị bao nuôi sao? Cha cảnh cáo con, về sau chớ có lại gây chuyện với Ngàn Ấm, nếu không, đừng trách cha không nhận đứa con gái này."

Tô Thượng nổi giận đùng đùng, nói xong liếc nhìn Tô Ngôn Phi rồi rời đi.

Cuộc đời lần đầu tiên bị cha mắng nặng lời như vậy, Tô Ngôn Phi cả người như không tin nổi, ngồi xuống ghế, hảo sau một lúc lâu mới lấy lại tinh thần.

Nhận ra mọi chuyện, vội vàng gọi điện đến sở cảnh sát hỏi thăm tình hình. Biết được Thần Ngàn Ấm đã được Mộ Diễm Đình đưa đi, nhưng cha lại là kẻ người còn cách chức hai người cảnh sát đã giúp, Tô Ngôn Phi cắn răng, trong lòng vô cùng oán giận.

Tiện nhân, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho cô!

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Mộ Diễm Đình thật biết chọn đồ

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm tỉnh lại, phát hiện chính mình nằm ở chiếc giường lớn, mà cô đối với nơi này không xa lạ, dù sao mấy ngày trước cô đã ở. Mọi chuyện hôm qua xảy ra nhanh hiện lên trong đầu, nhớ tới mình ngồi trong xe Mộ Diễm Đình ngủ quên, cô không khỏi ảo não vỗ tay lên trán.

A, cô ngủ đã rất lâu, anh chắc chắn sẽ không nói nên lời với cô đi? Cô như thế nào có thể ngủ đến quên trời đất?

Hơn nữa, nếu như không nhầm, anh là người ôm cô vào phòng, cái việc này, thật không còn mặt mũi để gặp anh.

Nghĩ vậy, Thần Ngàn Ấm hai tay che mặt, lúc này mới thấy khoe miệng dán một miếng băng nhỏ.

Này, ở tay cũng có.

Anh đã giúp cô? Thần Ngàn Ấm có chút nôn nóng, trong lòng nhất thời tựa như có mật ngọt, thậm chí ngay cả khoe miệng cũng không tự giác tươi cười.

Di Lý gõ cửa tiến vào, chỉ thấy cô ngồi ở trên giường đang ngẩn người. Ánh mặt trời xuyên qua kính chiếu vào khuôn mặt nhỏ nhắn, cô tựa đẹp đến mê người.

"Tiểu thư..." Di Lý tươi cười, lên tiếng gọi cô.

Thần Ngàn Ấm ngẩng đầu, mặt mày hoảng loạn chào hỏi: "Di lý, di khỏe không? Chúng ta lại gặp mặt?"

"Đúng vậy, tiểu thư. Thiếu gia sợ cô đói... liền kêu tôi gọi cô rời giường, cậu ấy đang chờ trong phòng ăn a."

Thần Ngàn Ấm vừa nghe, vội vén chăn xuống giường: "Hảo, cháu sẽ đi rửa mặt trước."

Lúc này, di Lý nói thêm: "Tủ quần áo tất cả đều là quần áo mới, thiếu gia vì cô đã mua thêm rất nhiều."

"A..."

Không nghĩ tới anh thế nhưng còn giúp cô mua quần áo, Thần Ngàn Ấm mắt ngay ngốc, quả thực Mộ Diễm Đình đã rất sùng cô.

Di Lý thấy thế, không khỏi cười: "Thiếu gia đối với tiểu thư rất tốt"

"Ách..."

Thần Ngàn Ấm khuôn mặt đỏ lên. Cô biết anh tốt với cô, nhưng khi đề người nhắc tới, vẫn là có chút khó chịu.

Thấy được cô không tự nhiên, dì Lý không nói thêm nữa, chốc lát xin rời đi. Dì đi khỏi, Thần Ngàn Ấm rất nhanh rửa mặt, hướng từ quần áo đi tới, tò mò mở cửa.

"Úm" Cô bất ngờ không thể kìm nén cảm xúc bởi số quần áo trong tủ, huống hồ đây còn là đồ của Mộ Diễn Đình mua?

Mặc dù đã biết trước, nhưng Thần Ngàn Ấm không nghĩ sẽ nhiều đến như vậy, cô nhất thời hoảng hốt.

Một chiếc tủ quá rộng nằm mét với những bộ váy, áo khoác, áo, quần, túi, giày đang khá phổ biến... Thoạt nhìn, mọi thứ đều rất đắt tiền đi.

Tùy tay cầm một chiếc váy, vừa vặn là số đo của cô, lại nhìn thứ khác, kết quả giống nhau, tất cả cô đều mặc vừa, ngay cả bra, cũng quá chuẩn...

Thần Ngàn Ấm trừng lớn mắt, có chút không dám.

Sợ anh chờ lâu, cô cũng không thể suy nghĩ nhiều, nhanh thay đồ, cột tóc, tâm tình vui vẻ ra ngoài.

Vào phòng ăn, Mộ Diễn Đình đã ngồi trước, khuôn mặt thanh tú đang chăm chú đọc báo.

Nghe thấy tiếng bước chân, anh chậm rãi ngẩng mặt nhìn, khuôn mặt nhỏ nhắn tươi cười của cô không khỏi khiến anh cười nhẹ một tiếng.

"Chú, buổi sáng tốt lành." Cô thản nhiên nhìn anh, đi đến bên cạnh ngồi xuống.

"Buổi sáng tốt lành." Mộ Diễn Đình tầm mắt rời khỏi cô, nhẹ nhàng đáp.

Hai người im lặng bữa sáng, không có ai mở miệng, đến khi dì Lý bung hoa quả tới, vẻ mặt ngạc nhiên hướng tới cô:

"Oa, tiểu thư, chiếc váy này thật hợp với cô nha, quả nhiên thiếu gia thật biết chọn đồ."

P/s: Dì Lý là thần hộ trợ số 2. Vậy số 1 ở đâu? Số 1 là Âu Bạch ca ca đẹp trai đó. Hahaha

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thật sự, chân hơi ngắn

Edit: Diệp Lưu Cát

" Phải không? Cám ơn. "

Thần Ngàn Ấm có chút xấu hổ trả lời. Nếu dì Lý chỉ là khen chiếc váy cô mặc thì thật tốt, nhưng tâm điểm lại là tập trung khen anh rất biết chọn đồ, như vậy nghe không thể không thấy áy náy.

"Đương nhiên rồi, nó rất hợp với tiểu thư..." Dì Lý buông chén đĩa, thiết tình khen ngợi.

"Ồ..." Thần Ngàn Ấm gượng cười hai tiếng, cảm lấy ly sữa, ánh mắt che dấu không được tự nhiên.

Dì Lý lúc nào cũng nhìn thấu ánh mắt của cô, rất nhanh liền rời nhà ăn. Dì vừa đi, không gian trầm mặc bỗng nhiên được Mộ Diễn Đình phá:"Chú tùy ý chọn nó."

"À"

Cô nhìn anh, biết anh muốn giải thích lời dì "có đôi mắt thật biết chọn đồ", không khỏi bật cười:"Chú, người tùy ý chọn liền thích hợp với cháu, thật lợi hại"

"Dáng người cháu mặc cái gì đều phù hợp"

Mộ Diễn Đình trả lời, ngay cả khen ngợi cũng nghiêm trang. Thần Ngàn Ấm hiển nhiên không dự đoán được anh lại khen ngợi mình, mặt không khỏi hồng, thẹn thùng cúi đầu nói:"Nào có, dáng người cháu thật không tốt."

Cùng người đàn ông thâm yêu thảo luận về dáng người của mình, loại cảm giác này không được tự nhiên a, cô có thể không cần tiếp tục nói nữa?

Nhưng mà Mộ Diễn Đình tựa hồ đối với vấn đề này cảm thấy hứng thú, tiếp lời của cô:"Thật sự, chân hơi ngắn."

Thần Ngàn Ấm: "..."

Dùng bữa sáng xong, Thần Ngàn Ấm muốn rời đi, Mộ Diễm Đình cũng không giữ cô lại, tiện đường đến công ty liền đưa cô về nhà trọ.

"Chú, rất cảm ơn."

Thần Ngàn Ấm tháo dây an toàn, trăn thành nói với anh.

Mộ Diễm Đình dơ tay, xoa đầu cô: "Không có gì, có việc gọi điện cho chú."

"Ân, tốt."

Cô nhu thuận trả lời, mở cửa xuống xe. Đứng ngoài xe hướng đến anh bên trong phát tay, mỉm cười ý bảo anh đi trước. Mộ Diễm Đình nhẹ nhàng gạt đầu, rất nhanh, chiếc Bentley màu trắng biến mất trong tầm mắt của cô.

"Tạm biệt, chú nhỏ thân yêu."

Nhìn xe xa dần, Thần Ngàn Ấm tự thì thầm nói, ánh mắt có chút thất vọng. Mặc dù cô hứa sẽ gọi cho anh, nhưng cô rất rõ ràng. Đó chỉ là một câu trả lời lịch sự. Cô và anh là người hai thế giới khác nhau, không nên có quá nhiều thân thiết...

Tâm trạng ngổn ngang đi tới phòng trọ, lại phát hiện một phụ nữ trung niên mập mạp đứng ở cửa.

Nhìn thấy Thần Ngàn Ấm, đối phương bật người: "Ai, Thần tiểu thư, cuối cùng cô đã trở lại. "

"Chủ nhà, cô tìm cháu có việc gì sao?" Thần Ngàn Ấm vẽ mặt kinh ngạc.

Cô mới vừa phòng ở này không lâu, tiền thuê nhà cũng đã đặt, lẽ ra, chủ cho thuê nhà sẽ không bao giờ xuất hiện, trừ phi có chuyện gì đặc biệt.

Không biết vì sao, trong lòng tức thì xẹt qua một điều bất an.

Quả thực, rất nhanh chỉ nhà liền nói: "Thần tiểu thư a, thật sự xin lỗi, nhưng phòng này tối hôm qua tôi đã bán đi, chủ mới muốn chiều nay lấy phòng, cho nên, rất mong cô có thể dọn đồ đi bây giờ."

Thần Ngàn Ấm trừng lớn mắt, không dám tin nhìn về phía bà chủ: "Cô có nói giỡn không? Chúng ta ký hợp đồng rồi nha, hơn nữa, chưa từng nghe trước đó cô muốn bán nhà, chỉ cách một vài ngày tại sao vậy?"

Bà chủ cho thuê nhà không tính toán, dấu điểm cô, ăn ngay nói thật: "Tôi vốn là không nghĩ muốn bán, nhưng đối phương ra giá rất cao, ước chừng lớn gấp nhiều lần giá thị trường, còn thanh toán luôn một lần, cơ hội tốt tôi không thể bỏ qua."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Không có chỗ trọ

Edit: Diệp Lưu Cát

"Bán! Đương nhiên bán! Ngốc mới không bán!"

Thần Ngàn Ấm mảy đẹp nheo lại: "Cô có thể hay không nói cho cháu biết, người mua họ gì?"

Cô không phải là ngu ngốc, thật đơn giản khi nghĩ rằng có một điều trùng hợp trên thế giới này, nếu cô đoán không sai người mua nhà trọ này hướng tới cô, rất có thể là Tô Ngôn Phi hoặc Thần Tâm Ngữ, bởi vì trước mắt mà nói, hận cô nhất là hai người đó.

"Là..."

Bà chủ thiếu chút nữa đem thân phận đối phương để lộ ra, nhưng lại khẩn trương nói sang chuyện khác: "Ai nha, tôi không nhiều lời với cô nữa, cô đã nộp tiền thuê nhà bây giờ tôi sẽ trả lại."

Dứt lời, bà đẩy Thần Ngàn Ấm vào phòng, thúc dục: "Hiện tại, cô nhanh nhanh thu dọn đồ đạc đi."

Thần Ngân Âm mặt bình tĩnh: Được, cháu không làm khó dễ người cô, nhưng trước tiên cô phải trả tiền."

Trong trường hợp này, bất kể làm thế nào với chủ nhà, cô cũng không thể tiếp tục sống ở nơi này. Rốt cuộc, ngôi nhà đã được bán, vì vậy cô chỉ còn cách nhận thua chuyển đi.

"Không thành vấn đề, tôi chuyển ngay cho cô." Bà chủ thẳng thắn đáp ứng, lấy di động chuyển tiền.

Sau khi nhận được tin nhắn, Thần Ngân Âm mỉm cười: "Còn thiếu 1000 nhân dân tệ"

"Cái gì 1000 nhân dân tệ?" Bà chủ trừng mắt nhìn cô, tức giận hỏi.

Thần Ngân Âm từ từ đáp: "Căn cứ hợp đồng quy định, cô phá vỡ phải trả nửa tháng tiền nhà."

"Cô..."

"Nếu không trả, cháu sẽ không đi."

"Hào, tôi trả." Chủ cho thuê nhà khẽ cắn môi, trong lòng buồn bực.

Không nghĩ tới tiểu nha đầu này thoát nhìn yếu đuối, nhưng lại khôn khéo như vậy, thật sự là một chút cũng không qua được...

Nửa giờ sau, Thần Ngân Âm kéo hành lý rời khu trọ đi.

Cô đã không nghĩ rằng thuê nhà là một vấn đề. Tuy nhiên, cô đã tìm thấy hơn một chục đại lý bất động sản liên tiếp, và không có nơi nào đồng ý cho cô.

Thần Ngân Âm cuối cùng hiểu được sao lại thế này.

- ----

Ăn xong cơm trưa, đem hành lý gói lại ở trung tâm thương mại, Thần Ngân Âm bắt xe đến Thần gia.

Đứng ngoài cửa, nhìn biệt thự vô cùng quen thuộc này, trong lòng tràn đầy cảm xúc. Nguyên tưởng rằng chính mình vĩnh viễn không trở về, chưa từng nghĩ hôm nay lại ở đây.

Đương nhiên, nếu không phải bị buộc bắt đắc dĩ, cô cũng sẽ không đến tìm Thần Vệ Tùng.

Tuy bị đuổi ra khỏi nhà, nhưng người hầu cũng không dám làm khó xử, rất nhanh giúp cô thông báo, chỉ chốc lát sau, quản gia bước ra, tươi cười nói: "Ngân Âm tiểu thư, ông chủ cho mời."

"Cảm ơn" Thần Ngân Âm thân nhiên gật đầu, đi theo quản gia vào.

Thần Vệ Tùng đang nhàn nhã thưởng thức tách hồng trà. Nhìn thấy sự xuất hiện của cô, ánh mắt lóe lên, lạnh lùng mở miệng: "Tôi làm cái gì?"

Thần Ngân Âm nhẹ nhàng đi tới, giọng mang châm chọc hỏi lại: "Cháu tới làm cái gì? Ông trong lòng đều không biết rõ nhất sao?"

"Láo xược."

Thần Vệ Tùng đặt mạnh chén trà, mặt đen như mực.

Quản gia thấy thế, vội vàng khuyên nhủ: "Ông chủ, chú ý sức."

"Hừ!"

Thần Vệ Tùng hừ lạnh một tiếng, ánh mắt sắc bén trừng hướng tới Thần Ngân Âm, mà mặt Thần Ngân Âm giương cao, không nhượng bộ: "Ông nghĩ đem cháu không có nơi nào để sống, cháu sẽ đồng ý thỏa hiệp sao? Không, như vậy sẽ chỉ làm cháu đối với ông càng thất vọng thôi."

Nếu chỉ một khu trọ, Thần Tâm Ngữ và Tô Ngôn Phi rất có khả năng bị là họ làm. Nhưng họ không có khả năng mua nhiều khu như vậy. Vì thế, qua nhiều lần hỏi, cô mới biết, ôn nội giờ trò quý.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Người muốn kết hôn

Edit: Diệt Luru Cát

Thần Ngàn Ấm chất vấn, làm cho Thần Vệ Tùng có chút trầm mặc, ước chừng qua hơn mười giây, ông mới nói: "Ta không cần cháu có thất vọng về ta hay không, ta chỉ ta chỉ để ý hai nhà Thần Mộ hợp tác."

Nói đến đây, ông đột nhiên dừng lại, giọng nặng thêm: "Cho nên ta cho cháu một cơ hội nữa, có lấy chồng không?"

"Không lấy chồng" Thần Ngàn Ấm không chút do dự trả lời.

"Đi đi, về sau không cản trở về, tiễn khách." Sau khi nói xong, Thần Vệ Tùng một lần nữa nhấp chén trà, cũng không liếc nhìn cô một cái.

Thần Ngàn Ấm nhìn vào khuôn mặt của ông, trong lòng dâng lên một cảm xúc phức tạp không thể giải thích. Đôi môi mím lại và muốn nói điều gì đó, nhưng cuối cùng, vẫn là nuốt xuống.

Dù sao, cứ như vậy đi, cô không muốn chiến đấu với ông nữa, chính là tạm thời không thuê phòng trọ, cô có thể sống vài ngày trong khách sạn, không có gì phải sợ.

Thần Ngàn Ấm vừa đi, quần gia liền hỏi Thần Vệ Tùng: "Ông chủ, ông rõ ràng cũng không muốn ép buộc tiểu thư, vì sao không cùng cô ấy giải thích?"

Thần Vệ Tùng tức giận trả lời: "Giải thích làm cái gì?"

"..."

"Người đi một chút, vì sao con bé không có chỗ để đi."

"Vâng, thưa ông"

Thần Ngàn Ấm tâm trạng phức tạp đi ra khỏi Thần gia, liền nhìn thấy một chiếc Lamborghini màu vàng sáng, đỗ thẳng phía trước.

Nhìn thấy người đàn ông mở cửa rời khỏi ghế lái, Thần Ngàn Ấm không thể không ngạc nhiên tròng lớn mắt, chưa kịp phản ứng đã bị đối phương ôm vào lòng, đỉnh đầu chợt vang lên tiếng cười nhẹ: "Đã lâu không gặp! Có nhớ tôi không?"

Thần Ngàn Ấm lấy lại tinh thần, tránh khỏi cái ôm, khẽ cười nói: "Đã lâu không gặp, Duệ Trạch."

Người này đúng là Mộ Duệ Trạch, cô đã hơn một năm không gặp hắn, nay lại gặp nhau tại cửa Thần gia, thực sự khiến cô sốc.

Hắn, tới đây làm gì?

Duệ Trạch nhìn ra sự nghi hoặc trong cô, trầm trầm giọng nói: "Chuyện của em, tôi đều nghe nói, chính là em không muốn cùng tôi kết hôn, việc này, tôi hiểu cho nên hôm nay là đến tìm riêng ông nội Thần."

"Tìm ông để trừ bỏ hôn ước sao?" Thần Ngàn Ấm nhin không được hỏi.

Mộ Duệ Trạch mỉm cười: "Việc này, em không nên quan tâm, dù sao, em cũng sẽ không gả cho tôi."

Dứt lời, hắn vỗ vai cô: "Tôi đi vào trước, mấy ngày nay tôi ở A thị, em rảnh có thể đến tìm tôi."

"Được."

Nếu hắn không muốn nói, cô cũng không muốn hỏi nhiều, gật đầu nhận lời.

Hai người nói chuyện vài câu, lúc sau Mộ Duệ Trạch đi vào Thần gia, còn Thần Ngàn Ấm bước nhanh tới trạm xe bus

Mộ Duệ Trạch đột nhiên đến thăm, làm cho Thần Vệ Tùng vô cùng ngạc nhiên. Ông đứng dậy khỏi sofa, đánh giá hắn vài giây, mới nói: "Duệ Trạch?"

"Là cháu, thưa ông."

Mộ Duệ Trạch lễ phép cúi đầu: "Chưa báo trước lại trực tiếp đến đây, mong ông không để bụng."

"Cháu đến, ta cao hứng đều không kịp, như thế nào lại có thể để bụng."

Thần Vệ Tùng nói xong, về mặt hòa ái tiếp đón: "Mau, mau ngồi."

"Cảm ơn."

Mộ Duệ Trạch như trước cười nhẹ, vẻ ngoài đẹp trai, luôn mang đến cho mọi người cảm giác của một người khiêm tốn, ôn nhuận như ngọc, cũng lạnh lùng thần bí như Mộ Diễm Đình.

Duệ Trạch vừa ngồi, có người đưa trà đến, nhấp một ngụm, liền nghe Thần Vệ Tùng nói "Cháu lần này đến đây, là có chuyện gì?"

Mộ Duệ Trạch buông chén trà, thành thực nói: "Không giấu ông, cháu tới đây hôm nay là về hôn ước hai nhà. Cháu cùng chú Diễm Đình không cùng quyết định. Cháu nghĩ muốn lấy Tâm Ngữ."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Mộ Diễm Đình tìm đến khu trọ

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngân Âm kéo vali đến một khách sạn nhỏ thuê phòng. Gần tối cô sắp xếp lại hành lý, đột nhiên phát hiện bản thiết kế chiều hôm qua không thấy, xem chừng, là quên ở trên xe anh.

Muốn đi lấy hay không? Thần Ngân Âm nín thở, có chút bối rối.

Nếu đó chỉ là một bản thảo bình thường, cô chắc chắn sẽ không chú ý đến, nhưng đó là bản được chuẩn bị đặc biệt cho đêm thời trang của nhà thiết kế JR, mà nguồn cảm hứng lại lấy từ Mộ Diễm Đình nên rất quan trọng đối với cô, vì vậy, vẫn là liên hệ với anh. Nhưng trong lòng cô chợt ánh lên suy nghĩ, chính mình đang tìm cơ để tìm Mộ Diễm Đình. Không. Cô lắc đầu, bức mình không được suy nghĩ lung tung.

Do dự một lúc, điện thoại di động bên cạnh liền vang lên, liền thấy số quen thuộc, nhất thời tim đập lỡ nửa nhịp.

Là chú, anh lại có thể chính mình gọi điện thoại cho cô...

Thần Ngân Âm theo bản năng hít sâu một hơi, mới nghe điện: "Chú."

Vừa dứt lời, liền nghe giọng người đàn ông bá đạo theo đầu dây bên kia truyền đến: "Xuống dưới, chú đang ở công phòng trọ."

"Cái gì? Chú... Chú đang ở dưới?" Thần Ngân Âm quá mức kinh ngạc, vô thức lớn tiếng. Nếu anh nhìn thấy biểu tình của cô lúc này, chắc chắn sẽ biết, đôi mắt cô trừng lớn như thế nào.

"Đúng, xuống, chú đưa cháu đi ăn." Mộ Diễm Đình nói xong, không đợi cô trả lời, trực tiếp tắt máy.

Nghe tiếng "tút, tut", trong đầu cô xuất hiện một đồng suy nghĩ.

Anh như thế nào đến đó mà không gọi cô trước? Nếu anh đột nhiên lên lầu và biết cô đã di chuyển thì sao?

Không được, đánh chết cũng không thể để cho anh biết tình cảnh của cô bây giờ, nếu không lại mang phiền phức đến cho anh, cô phải lập tức đi ngay.

Nghĩ đến đây, Thần Ngân Âm ngay cả tóc không kịp chải, vội vàng lấy túi ra ngoài.

May mà khách sạn cách chỗ đó cũng không xa, chạy bộ mất khoảng 5 phút, chỉ mong anh trong xe chờ, ngàn vạn lần không cần lên lầu.

Thần Ngân Âm vừa chạy vừa cầu nguyện, đi tới khu trọ, liền nhìn Mộ Diễm Đình đứng cạnh xe Rolls-Royce, ánh nắng của hoàng hôn đổ lên thân hình cao lớn của anh, càng nhìn càng hấp dẫn.

Người đàn ông này, bất kể ở thời điểm nào, đã nhìn là không thể rời mắt, hừm, những người qua đường xung quanh, đều bị anh thu hút...

"Chú" Thần Ngân Âm cuối cùng ra tiếng gọi anh.

Mộ Diễm Đình theo tiếng gọi nhìn lại, liền nhìn thấy trước mắt là cô gái thờ hồng học chạy chậm tới.

Anh mày đẹp nhũn lại, khuôn mặt cao anh tuấn có phần khó hiểu.

Rốt cục, cô gái chân ngắn này chạy đến trước mặt anh, khuôn mặt nhỏ nhắn bừng đỏ ngẩng lên, hỏi anh: "Chú, sao lại tới đây?"

"Không phải nói rồi sao? Mang cháu đi ăn cơm."

Mộ Diễm Đình nhìn thấy cô, khuôn mặt lạnh lùng trở lên vài phần ôn nhu, người khác nhìn không thể không muốn đến gần. Thần Ngân Âm lúc này mới nhớ tới chuyện đó, rất sợ anh phát hiện mình không sống ở đây, vội vàng đáp ứng: "Vâng, chúng ta đi thôi."

Cô vừa nói, vừa làm bộ đi mở cửa xe, ai ngờ, cánh tay liền bị anh kéo lại: "Đừng nóng vội, chờ Âu Bạch một chút."

"Âu Bạch? Anh ấy đi đâu?" Thần Ngàn Ấm có chút lo lắng.

Mộ Diễm Đình không trả lời, tầm mắt thần nhiên hướng tới khu trọ, Thần Ngàn Ấm lòng dâng lên một trận sợ hãi, quay đầu, thấy Âu Bạch từ bên trong đi tới.

Rầm!

Này sẽ không...

Quả thực, không đợi tình thần cô bình tĩnh, Âu Bạch đã đi đến trước mặt bọn họ, cười hỏi cô: "Ngàn Ấm tiểu thư, chủ cho thuê nhà nói cô không ở nơi này, vậy hiện tại cô ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Mộ Diễm Đình không những bá đạo, anh còn phúc hắc

Edit: Diệp Lưu Cát

Gặp câu hỏi trực tiếp của Âu Bạch, Thần Ngàn Ấm đành phải cười gượng hai tiếng: "Tôi, tôi sống ở gần đây."

"Gần đây?"

Âu Bạch vẻ mặt nghi hoặc: "Chủ nhà nói, có người mua hết các nhà trọ ở đây, không muốn cho cô thuê, cô ở khách sạn sao."

"..." Thần Ngàn Ấm khòe miệng giật giật, không nghĩ tới bà chủ nhà sẽ đem toàn bộ chuyện này nói cho Âu Bạch.

Mím chặt môi, đang muốn lánh sang chuyện khác, chợt nghe Mộ Diễm Đình nói: "Đi thôi."

Phù!

Cô lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, tưởng mình được bỏ qua chuyện này, bất ngờ, anh lại nói: "Đến nơi cháu đang ở."

Cái gì?

Đến nơi cô đang ở?

Như vậy sao được!

Thần Ngàn Ấm lập tức phản đối: "Chú, nơi cháu ở không có gì hay để xem, chúng ta vẫn là đi ăn cơm."

Mộ Diễm Đình liếc nhìn, thấy sự khẩn trương của cô, mày hoi nhử lại: "Không vội, còn sớm."

"Nhưng... Cháu hơi đói."

Thần Ngàn Ấm nghĩ rằng mình đã tìm được một cái cớ thật sự hoàn hảo. Nhưng mà, không đợi Mộ Diễm Đình lên tiếng, Âu Bạch liền nhanh chóng lấy ra một hộp sữa từ trong xe và mỉm cười: "Ngàn Ấm tiểu thư, có sữa ở đây, cô đói bụng có thể uống thứ này trước."

Dứt lời, hắn trực tiếp đem sữa nhét vào tay cô.

Cầm sữa trên tay, Thần Ngàn Ấm khóc không ra nước mắt, Âu Bạch ơi là Âu Bạch có cần như vậy không...

Cuối cùng, cô không thể chống lại sự bá đạo của Mộ Diễm Đình, chỉ có thể đưa anh cùng Âu Bạch đến khách sạn nhỏ.

Âu Bạch ngồi chờ ở trong xe, Mộ Diễm Đình cùng cô đi vào, trong nháy mắt, mày không khỏi nhử lại, càng đi khuôn mặt tuấn tú càng trầm xuống.

Cho đến khi cửa phòng mở ra, đứng ở cửa và nhìn vào bên trong, con giận dữ của anh cuối cùng hoàn toàn bùng phát: "Cháu ở nơi này?"

Thần Ngàn Ấm có chút sợ hãi: "Nơi này rất tốt."

"Tốt sao?" Giọng anh nặng hơn.

Thần Ngàn Ấm yếu ớt gật đầu.

Không có cách khác, cô trước mắt, chỉ có thể ở một nơi như vậy, mặc dù nó hẹp, không có cửa sổ, điều kiện hơi tệ, nhưng nó rẻ và giao thông thuận tiện. Đối với học sinh nghèo như cô, đây là nơi rất tốt.

Mộ Diễm Đình không nghĩ như vậy, trong mắt anh, Thần Ngàn Ấm là một cô bé cần được chăm sóc cẩn thận, sao có thể chịu nửa phần ủy khuất?

Vì thế, anh không chút do dự cầm tay cô ra khỏi phòng: "Đem trả phòng, đi theo chú."

Thần Ngàn Ấm vùng mạnh tay anh, lùi vào phòng: "Không cần, cháu ở nơi này rất tốt, tại sao phải đi?"

"Nếu như vậy, tùy cháu."

Anh nhú mày, đơn giản là không tiếp tục chủ đề này.

Lướt qua cô, trở lại phòng kiểm tra một lượt, đột nhiên môi nhẹ cong lên, mở miệng: "Có rất nhiều gián và nhện."

"A... ở đâu?"

Thần Ngàn Ấm, cuộc đời sợ nhất những con nhỏ như gián và nhện, sợ tới mức chạy vội tới cạnh anh.

Mộ Diễm Đình ánh mắt có chút mập mờ: "Vừa mới có mấy con bò trên giường, đêm nay ngủ nhớ đem chăn rũ ra, đừng để chúng làm ổ trong đó."

"Không phải đâu." Thần Ngàn Ấm cả người đỏ mặt hời, run rẩy.

Lúc vào thuê phòng, cô căn bản không lo lắng quá đến vấn đề này, hiện giờ bị anh nói, có chút không dám ở.

Nhưng, làm sao bây giờ?

Không ở đây, cô còn có thể đi đâu?

Với số tiền hiện tại của cô, sợ rằng không thể tìm thấy một nơi nào tốt hơn thế này...

Nghĩ đến chuyện này, Thần Ngàn Ấm ánh mắt lo lắng thoáng chút buồn, anh lại thản nhiên lên tiếng: "Di Lý, đã xin nghỉ phép."

"Hả?"

Cô ngẩng đầu, có chút suy nghĩ đang đến.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Mộ Diễm Đình rất độc đoán(1)

Edit: Diệp Lưu Cát

Giây tiếp theo, chợt nghe Mộ Diễm Đình nói: "Trong nhà không có ai dọn dẹp, cháu có muốn đến làm một thời gian không?"

"Đến làm một thời gian?"

Thần Ngàn Ấm trong lòng hoảng hốt, tim như lỡ mất 2 nhịp.

Cô biết anh đang thay đổi cách giúp mình, cô cũng rất muốn đồng ý, nhưng làm sao bây giờ?

Cô như vậy có phải không biết xấu hổ?

"Bao ăn, bao ở, còn có tiền lương."

Mộ Diễm Đình vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

"Cái này..."

Thần Ngàn Ấm cắn môi, cơ hồ dùng hết sức lực, giữ chặt chính mình không được gật đầu.

Mộ Diễm Đình nhìn thấy biểu cảm rối rắm trong mắt cô, nhanh chóng nhìn cô nói:"Sáng mai, chú sẽ trở lại Bắc Kinh, và sẽ về vào tháng sau."

"Chú phải đi?"

Thần Ngàn Ấm nhìn không được nhìn về phía anh, trong lòng dâng lên cảm xúc thất vọng.

"Đứng."

Mộ Diễm Đình gạt đầu, đưa tay lên chạm vào đầu cô, giọng điệu nghiêm túc nói:"Cho nên, trong khoảng thời gian này, việc dọn dẹp nhà liền nhờ cháu."

"Vậy... Được rồi, cháu sẽ cố gắng."

Thần Ngàn Ấm do dự một lát, mới cam đảm đồng ý.

Thực ra, lời anh đã nói, cô có tim lý do thế nào, cũng không thể từ chối được.

Mang theo hành lý đi ra khỏi khách sạn, Âu Bạch đứng chờ ngoài cửa chính, vừa thấy bọn họ liền vui vẻ chào đón.

"Giám đốc, tôi đã đặt chỗ trong nhà hàng Pháp, để chúc mừng Ngàn Ấm tiểu thư."

"Chúc mừng? Tôi không có gì để chúc mừng nha." Thần Ngàn Ấm kinh ngạc.

Âu Bạch cười nói:"Có chứ. Chúc mừng vì cô cuối cùng cũng cùng giám đốc về chung một nhà."

"Ách..."

Không ngờ đến Âu Bạch sẽ nói điều khiến người ta có những suy nghĩ kỳ quái, mặt Thần Ngàn Ấm đột nhiên đỏ ửng, may lúc này trời đã gần tối, không bị người nhìn ra.

Thấy cô lúng túng xấu hổ, Mộ Diễm Đình lại nhẹ nhàng giải vây:"Đi thôi."

"Vâng, thưa giám đốc."

Âu Bạch tươi cười hơn hờ trả lời, sau đó, lấy hành lý của Thần Ngàn Ấm đi về phía sau xe.

Mà Mộ Diễm Đình mở cửa xe sau, tay để trên đỉnh, ý bảo cô lên xe.

Thần Ngàn Ấm vì hành động của anh trong lòng cảm thấy vô cùng vui vẻ, khóe miệng không tự giác cười nhẹ, nhanh chóng lên xe.

Xe đi, khoảng nửa giờ, thì đến nhà hàng Pháp mà Âu Bạch nói.

Đây là nhà hàng Pháp nổi tiếng nhất ở Trung Quốc, giá khá cao, nhưng tất cả mọi người có thể đến, không phân biệt nghèo hay giàu.

Từng là tiểu thư của Thần gia, nhưng Thần Ngàn Ấm vẫn là lần đầu tiên tới chỗ này. Tuy nhiên với Thần Tâm Ngữ thì nơi này vô cùng quen thuộc, cho nên, cô cùng Mộ Diễm Đình vừa vào cửa, liền gặp được Thần Tâm Ngữ, đồng thời, vô cùng bất ngờ nhìn người bên cạnh...

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Mộ Diễm Đình rất độc đoán(2)

Edit: Diệp Lưu Cát

Mộ Duệ Trạch.

Hắn như thế nào lại cùng Thần Tâm Ngữ ở cùng một chỗ?

Thần Ngàn Ấm theo bản năng quay sang nhìn Mộ Diễm Đình, vừa vặn thấy anh nhíu mày, đôi mắt sâu thẳm, khuôn mặt hoàn mỹ dưới ánh sáng, càng ngày càng quyến rũ, làm hại trái tim cô không cẩn thận có chút dao động.

Mà ngay lúc cô đang bối rối, Mộ Duệ Trạch cùng Thần Tâm Ngữ đã đi đến trước mặt bọn họ."Chú, Ngàn Âm, thật tốt, chúng ta lại gặp nhau ở đây."

"Ừ."

Mộ Diễm Đình thân nhiên trả lời.

Thần Tâm Ngữ cũng nhanh chào hỏi:"Chú khỏe không? Chúng ta lại gặp mặt."

"..." Mộ Diễm Đình không phản ứng.

Thần Tâm Ngữ khuôn mặt nhất thời cứng đờ, có chút bẽ mặt.

Thần Ngàn Âm thấy thế, khóe miệng chợt cười, suy nghĩ: chú thật độc đoán, cô không thể giải thích cảm giác sáng khoái này, thật rất thoải mái.

Không ngờ đến Mộ Diễm Đình lại không chút để ý lời Thần Tâm Ngữ, Mộ Duệ Trạch mày đẹp nhẹ nhàng nhíu lại, sắc mặt cũng có chút khó coi, dù sao, Thần Tâm Ngữ là bạn gái hắn, tương lai sẽ còn là vợ.

Trong lòng mặc dù không vui, nhưng hắn không nói gì, ngược lại mỉm cười, thay đổi bầu không khí:"Chú, vừa vặn gặp gỡ như vậy, hay ngồi chung bàn đi."

Ngồi chung bàn?

Thần Ngàn Âm phản ứng đầu tiên đó là từ chối, để cô cùng Thần Tâm Ngữ ngồi cùng một bàn ăn, chắc chắn sẽ không nuốt nổi.

Nhưng mà, vì Mộ Duệ Trạch đề nghị, hắn cùng anh còn là chú cháu, cô xác định phản đối là không tốt, cho nên, chỉ có thể im lặng.

May mắn chính là, câu trả lời của Mộ Diễm Đình hợp với ý của cô:"Không cần."

Anh, trong lời nói có chút trầm xuống, mọi người đều im lặng.

Mộ Duệ Trạch trên mặt tươi cười bỗng đen lại, ước chừng qua vài giây mới nói:"Vậy để lần sau vậy. Chú, Ngàn Âm, cháu cùng Tâm Ngữ đi trước."

"Được, tạm biệt."

Thần Ngàn Âm hướng chỗ hắn vẫy tay, chờ hai người vừa đi, cô nhìn không được hỏi Mộ Diễm Đình:"Chú như thế nào không đồng ý?"

Anh quay sang nhìn cô một cái:"Cháu nghĩ muốn ngồi chung bàn?"

"Đương nhiên không được"

Thần Ngàn Âm không cần suy nghĩ trực tiếp lắc đầu.

Mộ Diễm Đình hỏi ngược lại:"Tại sao không được?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Em không phải thích chú?

Edit: Diệp Lưu Cát

"..."

Nhà hàng tổng cộng có ba tầng, hầu hết bàn ăn đều là bàn tròn có ghế xung quanh. Các bàn được trải khăn màu trắng đỏ rất tinh tế, đây là một trong những lý do mọi người thích đến nơi này.

Sau khi ngồi xuống, phục vụ gửi thực đơn, Mộ Diễm Đình gọi một số đồ ăn, tiếp hỏi Thần Ngàn Âm:"Cháu muốn ăn thêm gì không?"

Thần Ngàn Âm cầm ly nước nhấp một ngụm nhỏ, cười nói:"Không có, theo chú là được."

"Được." Mộ Diễm Đình tiếp tục gọi thêm, tất cả đều là đồ đắt nhất.

Sau khi phục vụ rồi đi, Mộ Diễm Đình nhận một cuộc điện thoại, liếc nhìn Thần Ngàn Ấm "Chú có việc đi một chút, đồ ăn đến, cháu có thể ăn trước."

"Vâng" Thần Ngàn Ấm gật đầu.

Nhà hàng phục vụ rất nhanh, chưa đầy mười phút mọi thứ đều được mang ra bàn ăn. Mộ Diễm Đình chưa trở lại, Thần Ngàn Ấm dù rất đói nhưng cũng không muốn ăn trước, cô nhẹ nhàng lấy điện thoại di động xem thêm thông tin ngành công nghiệp trang sức.

Rất lâu sau, bên cạnh có bóng người dừng lại, trông Mộ Diễm Đình, Thần Ngàn Ấm nhanh chóng ngẩng đầu, lại phát hiện, người đến là Mộ Duệ Trạch.

"Ngàn Ấm, chú đâu?" Mộ Duệ Trạch thuận miệng hỏi.

"Chú ra ngoài một chút." Thần Ngàn Ấm trả lời.

Mộ Duệ Trạch "À" một tiếng, ngồi xuống đối diện cô: "Vừa lúc, tôi nghĩ có chuyện muốn nói với em."

"Chuyện gì?" Thần Ngàn Ấm hỏi, tay cầm điện thoại cất đi.

Mộ Duệ Trạch mắt mờ ám liếc nhìn cô một cái: "Tôi nghĩ sẽ cùng Tâm Ngữ tổ chức hôn lễ."

"Hả?"

Thần Ngàn Ấm rõ ràng không dự đoán được hấn lại chủ động muốn cùng Thần Tâm Ngữ kết hôn, bất ngờ một lúc mới lấy lại được tinh thần: "Anh nói thật?"

"Đúng vậy, cả hai nhà đều đã biết." Mộ Duệ Trạch chi tiết trả lời.

Thần Ngàn Ấm có điểm không thể tin, dù sao ở cảm nhận của cô, Mộ Duệ Trạch là người đàn ông ưu tú, lấy Thần Tâm Ngữ tâm địa độc ác, quả thực rất không tốt.

Dù rất muốn ngăn cản, nhưng biết rõ mình không có quyền gì, im lặng một lát, cô đành phải thiện ý nhắc nhở: "Hãy dành một thời gian bên cạnh cô ấy, rồi tính đến chuyện kết hôn."

"Nên như vậy."

Hai người cứ thế im lặng, không khí có phần căng thẳng, sau một hồi, Mộ Duệ Trạch mới mở miệng: "Đúng rồi, em như thế nào thường xuyên gặp chú, em là thích chú sao?"

"Hả? Đương nhiên không có." Thần Ngàn Ấm theo bản năng phủ nhận.

Ánh mắt cố ý lảng tránh, lại nghe Mộ Duệ Trạch thở phào một hơi nhẹ nhõm: "Vậy là tốt rồi. Chú ấy không phải là người mà em có thể đủ khả năng tiến đến, yêu cầu của gia đình đối với nửa kia của chú còn nghiêm trọng hơn tôi. Tôi còn lo lắng em sẽ thích chú, hiện tại rất cực cũng yên tâm."

Nghe thấy thái độ của Mộ Duệ Trạch, lòng cô trầm xuống, lồng ngực nhanh chóng dâng lên một cảm giác chua chát.

Mà lúc này, hấn lại đứng lên, rất thoải mái nói: "Chú hấn là mau trở lại, tôi tốt hơn là nên đi, sẽ không quấy rầy hai người dùng cơm."

"Được." Thần Ngàn Ấm cố gắng mỉm cười.

Theo lời Mộ Duệ Trạch nói, cô đã biết. Cô không nghĩ mình sẽ thích anh, nhưng tình cảm, không thể khống chế được...

Lúc này, lòng cô đau đến không thể thở nổi, bây giờ chỉ có rượu mới có thể giúp cô giải tỏa, vì thế, Mộ Duệ Trạch vừa đi, cô lập tức lấy ly rượu trên bàn một hơi uống hết, cảm thấy một ly không đủ, một ly lại thêm một ly...

P/s" Ngàn Ấm oa, uống rượu là một sai lầm, nguoi chắc chắn sẽ hối hận, haha

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Uống say

Edit: Diệp Lưu Cát

Mộ Diễm Đình trở lại, cô đã gục trên bàn ngủ say.

Thấy hai chai rượu vang bên cạnh cô trống rỗng, anh mày đẹp hơi nhúu lại, trong người lo lắng không thể đứng yên.

Uống nhiều như vậy, không muốn sống nữa?

Anh đi đến phía sau, đưa tay vỗ nhẹ vai cô, giọng trầm đi: "Ngân Âm, tỉnh lại."

"Ân..." Thần Ngân Âm mơ mơ màng màng lên tiếng, ánh mắt vẫn nhắm chặt, không có dấu hiệu tỉnh lại.

Mộ Diễm Đình lại vỗ hai má của cô: "Ngân Âm."

"..." Cô vẫn không phản ứng.

Biết cô đã say đến bất tỉnh, Mộ Diễm Đình đành phải kéo tay cô ôm cổ mình, đem cô bế ngang ngang đứng lên.

Thần Ngân Âm cảm nhận được mùi hương quen thuộc, mũi cọ cọ vào ngực Mộ Diễm Đình, nằm ngoan ngoãn như một con mèo nhỏ.

Mộ Diễm Đình mất rú xuống liếc nhìn cô một cái, lại nhìn phía bàn ăn chưa động đũa đến món nào, không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu.

Cô bé này, không ăn liền dám uống nhiều rượu như vậy, làm sao có thể chịu được.

Nhìn cô uống say đến bất tỉnh, anh cũng không còn tâm trạng để ăn uống, vì thế rất nhanh liền rời khỏi nhà hàng.

Trở về nhà, Thần Ngân Âm vẫn như cũ không, ngủ say như một đứa trẻ.

Mộ Diễm Đình ôm cô vào phòng, đặt cô xuống giường lớn. Cẩn thận giúp cô tháo giày rồi mới quay người rời đi, nhưng còn chưa ra khỏi cửa, sau lưng chợt nghe thấy giọng nói rất nhỏ "Úm". Theo bản năng quay đầu lại, chỉ thấy cô quay qua quay lại, cả người sắp lảo đảo xuống khỏi giường.

Cẩn thận!

Anh khuôn mặt tuần tú đột nhiên đen lại, phản ứng rất nhanh chạy đến đỡ cô trước khi chạm đất.

Hai người nhất thời cùng ngã xuống thảm, anh ở dưới, cô ở trên, tư thế này vô cùng ấm áp.

Không khí dường như ngưng đọng, chỉ nghe thấy tiếng thở đều của hai người.

Cô mang mùi hương thơm nhẹ, thêm mùi rượu mềm mại đè nặng trên người anh, theo góc nhìn của anh, ngực của cô lộ ra rất nhanh lọt vào mắt, khiến hơi thở của anh dần dồn dập.

Bên tai, hơi thở của cô vẫn nhẹ nhàng như không có gì, nó giống như một mảnh lông vũ khuấy động cả trái tim anh.

Nhận thấy có gì không đúng, Mộ Diễm Đình đôi mắt sâu, nhanh chóng đẩy cô ra, ai ngờ, cô đột nhiên nấc một tiếng, nôn vào ngực anh.

"Thần, Ngân, Âm"

Không ngờ đến cô lại ở trên người mình nôn ra, Mộ Diễm Đình che mặt, hận không thể đem cô ném ra xa.

Nhưng cô vẫn chưa dừng lại, liên tục nôn vài lần, đem hết những gì trong dạ dày phun ra.

Mộ Diễm Đình khuôn mặt tuần tú, lúc này càng trở lên khó coi.

Anh cố nén mùi khó chịu, đỡ cô đứng lên, trong giây lát đem áo cởi ra, chỉ mặc chiếc quần tây, cả người quấy rầy, hơi thở hỗn loạn nguy hiểm.

Cơ thể anh vô cùng hoàn mỹ, đáng tiếc Thần Ngân Âm không có cơ hội nhìn thấy, vẫn không biết chuyện gì đã xảy ra, nằm trên thảm tiếp tục ngủ.

Mộ Diễm Đình nghĩ sẽ không để ý đến cô nữa, nhưng mắt đột nhiên dừng lại trên chiếc váy của cô, lúc này mới phát hiện, không chỉ áo của anh bị dính bẩn, ngay cả váy của cô cũng không tránh khỏi.

Cô bé này thật sự là...

Anh chung quy không đành lòng để cô mặc đồ bẩn còn nằm ngủ trên thảm, nhanh chóng đến cạnh cô.

Ngồi xuống, để đầu cô tựa lên đùi, những ngón tay thon dài vòng qua người cô, tìm vị trí của khóa kéo.

Khóa của váy thường không ở bên cạnh, mà ở sau lưng, anh thực may mắn, ngay lập tức liền tìm được.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Uống say(2)

Edit: Diệp Lưu Cát

Chiếc váy thiết kế rất đơn giản, cho nên Mộ Diễm Đình rất dễ dàng đem nó cởi ra, ngay lập tức, đường cong tinh tế của cô thu vào tầm mắt anh, khiến tinh thần nhất thời dao động mạnh.

Cô hiện giờ chỉ mặc trên người áo ngực cùng chiếc quần nhỏ màu hồng, ánh đèn chiếu xuống, khiến làn da trắng của cô trở nên rõ ràng hơn.

Mộ Diễm Đình nhắm mắt hít một hơi thật sâu, ước chừng quá vài giây mới mở mắt, hai bên ta đã phỉm hồng.

Mặc dù vài ngày trước, anh cũng đã giúp cô thay quần áo, nhưng lúc đó người cô ướt sũng lại phát sốt, anh không quan tâm đến thân hình này, nhưng hiện tại lại có chút suy nghĩ mờ ám.

Chết tiệt!

Mộ Diễm Đình thì thầm một tiếng, ôm lấy cô, nhanh chóng tới giường, đặt cô xuống.

Thuận tay vòng tay qua bên cạnh lấy chăn đắp cho cô, nhưng mà, không biết có phải do động tác của anh quá mạnh hay không, liền khiến Thần Ngàn Âm tỉnh lại.

Chỉ thấy cô chậm rãi mở mắt, nhìn chăm chăm anh, ánh mắt long lanh như ngọc, khuôn mặt xinh đẹp lạ thường.

Không ngờ đến cô đột nhiên tỉnh lại, Mộ Diễm Đình tay lấy chăn phất chớp chớp, cả thân hình cao lớn ngã lên người cô.

Trong không khí yên lặng chỉ có tiếng thở dài, anh mím môi muốn nói gì đó, lại nghe thấy tiếng cười như chuông bạc của cô: "Hi hi, chú là Harry Potter, đúng hay không?"

Anh là Harry Potter?

Anh giống Harry Potter?

Mộ Diễm Đình trên trán xuất hiện vài vết đen, thấy cô trở mình ngồi dậy, khuôn mặt nhỏ nhắn tiến sát mặt anh, hai mắt chớp chớp nhìn khuôn mặt tuấn tú xem xét một lần, lại nói: "Không đúng, không đúng, chú không phải. Chú là... ừm, cháu nhớ ra rồi, chú là Beckham.."

"Cháu say." Anh thân nhiên mở miệng, một tay kéo chăn che đi cơ thể quyến rũ của cô, cuối cùng cũng cảm thấy rằng nó không quá khó coi.

Nhưng không đến hai giây, Thần Ngàn Âm đã đem chăn hất ra, phản kháng nói lớn: "Cháu không có say, không có say! Ai nói cháu say?"

"Được, cháu không có say." Anh bất đắc dĩ đồng ý theo, khuôn mặt lộ ra chút dịu dàng "Đắp chăn đi ngủ, được không?"

"Ngủ?" Thần Ngàn Âm trong nháy mắt mờ mịt lắc đầu, giọng đặc biệt nghiêm túc: "Không được, cháu không thể ngủ."

"Cái gì không thể?"

"Cháu phải tắm. Tắm rửa sạch sẽ mới có thể ngủ." Thần Ngàn Âm nói xong, nhanh chóng lướt qua anh nhảy xuống giường.

Thấy cô lao đảo đi tới phòng tắm, thái dương Mộ Diễm Đình như căng lên, sợ cô thật sự sẽ chạy vào bồn tắm.

Một cô bé say rượu có thể tự mình tắm? Ai tin? Có thể còn sẽ chết chìm trong bồn tắm.

Anh nhanh bước đuổi kịp, ở cửa phòng tắm ngăn cô lại: "Quay lại."

"Không được."

"Quay về giường..." Anh nghiêm túc nói lớn, cố ý nhắm hai mắt, không nhìn cơ thể quyến rũ của cô.

Bị anh quát lớn, Thần Ngàn Âm cắn môi, cảm thấy đặc biệt ủy khuất.

Cô bắt đầu cáu, nước mắt cứ thế tuôn ra: "Chú... chú khi dễ cháu..."

"Chú khi dễ cháu?" Mộ Diễm Đình không khỏi bật cười.

Cô gật đầu liên tục, thờ hỏn hển nói:"Chú chính là khi dễ cháu! Chú không cho cháu tắm rửa, chú cở quần áo của cháu, chú... chú...còn..." Nói nửa ngày vẫn không nói được.

Mộ Diễm Đình hiếm khi được trêu chọc cô:"Tiếp tục nói"

Không biết vì sao, tại thời điểm này, anh thực sự cảm thấy rằng sau khi say, cô dường như được giải phóng bản tính, rất đáng yêu..

Thần Ngàn Âm ngoắc ngoắc tay mặc cả:"Chú cho cháu hôn, cháu tiếp tục nói."

"..."

Mộ Diễm Đình nghĩ chính mình nghe nhầm, giấy tiếp theo, cô đã nhấc ngón chân lên, hướng môi anh đến gần.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Uống say(3)

Edit: Diệp Lưu Cát

Căn phòng yên tĩnh, không khí dần trở nên mờ ám, chỉ nghe thấy tiếng nhịp tim của anh đập nhanh, đôi môi ngọt ngào như anh đào của cô sắp đến gần, cuối cùng Mộ Diễm Đình cũng lấy lại được tinh thần, trừng lớn mắt tránh khỏi nụ hôn.

Môi cô thuận thế dừng ở má anh, cảm giác mềm mại lướt qua da, khiến mọi tế bào trong cơ thể anh bắt đầu nóng lên.

Lúc này, trong lòng dâng lên một loại cảm xúc không thể diễn tả được, còn chưa kịp phản ứng, chợt nghe cô "Oa" một tiếng gào khóc...

"Oa, chú không đề cho cháu hôn..."

"..."

Cô vừa khóc, vừa lùi một bước, ngồi xỏm xuống dưới sàn giống như đứa trẻ khóc đến đáng thương.

Mộ Diễm Đình thấy thế, hai bên thái dương như muốn nổ tung, lần sau, nhất định sẽ không để cô uống một giọt rượu.

"Oa, Mộ Diễm Đình, chú là người xấu, không đề cho cháu hôn..."

"Ồ..."

"Huhu, người xấu..."

"Chú là người xấu, là người xấu..."

Nhìn anh cơ thể hoàn mỹ đứng im như tượng, không để ý đến mình, Thần Ngàn Âm càng không nhịn được khóc lớn, thậm chí mang cả tên anh ra mắng, mắng qua mắng lại vẫn chỉ có câu "Chú là người xấu" này.

Mộ Diễm Đình hết cách lắc đầu, đành phải kéo ống quần ngồi xỏm trước mặt cô, trầm giọng nói:"Khóc sẽ rất xấu."

Dứt lời, tay phải giữ lấy cằm cô, đem khuôn mặt nhỏ nhắn đầy nước mắt nhẹ nhàng nâng lên.

Dưới ánh đèn, đôi mắt cô hồng như thỏ, trên khóe mắt vẫn đọng nước mắt, thoạt nhìn rất đáng thương..

Anh thở dài, đưa tay giúp cô lau nước mắt, động tác nhẹ nhàng chậm chậm mang theo ôn nhu, ngay cả ánh mắt cũng vô cùng cưng chiều.

Thần Ngàn Âm ngây ngốc nhìn khuôn mặt tuấn tú này đã rất lâu được giữ ở trong tim, mơ hồ, tựa như nhớ rõ anh là người mãi mãi không thể thuộc về mình, mũi phút chốc cay cay, tiếp đó, nước mắt không thể kìm được liên tục rơi xuống.

"Như thế nào lại khóc?" Giọng anh nhẹ nhàng.

Cô chớp chớp mắt, nghẹn ngào:"Chú không đề cho cháu hôn."

Mộ Diễm Đình..."

Như thế nào còn chưa quên?

"Hôn rồi, cháu sẽ đi ngủ?" Sau vài lần suy nghĩ, anh rốt cục cũng hỏi câu này, nhưng không biết rằng, giọng của mình đang trầm xuống, trong lòng bàn tay đỏ mề hời.

Thần Ngàn Ấm không nghĩ tới anh sẽ đáp ứng, ánh mắt mê người đứng lên:"Chú cho cháu hôn?"

"Đúng." Anh gật đầu.

"Được." Cô nín khóc mỉm cười, khoe miệng lộ ra má lúm đồng tiền nhỏ đáng yêu.

Thần Ngàn Ấm nhón chân hôn lên môi anh một cái, rồi trở về chỗ cũ, nụ hôn hơi hợt, khiến anh còn chưa kịp cảm nhận.

Mộ Diễm Đình nheo mắt lại, không biết vì sao, lại có chút ý nghĩ chưa đủ.

Lúc này, cô đột nhiên "hì, hì" cười ra tiếng, bàn tay nhỏ để lên lồng ngực cường tráng của anh.

"Oa, trò này rất vui." Cô giống như phát hiện điều mới, hưng phấn đùa nghịch.

"Đừng đùa với lửa."

Mộ Diễm Đình trên mặt đen lại, giọng nói khàn khàn xen lẫn một khối nhẫn nhịn cực hạn.

Thần Ngàn Ấm chưa biết tâm tư hiện giờ của anh?

Anh càng ngăn cản, cô càng thích thú đùa nghịch, bàn tay nhỏ nhẹ nhàng xoa xoa ngực anh, cảm thấy không đủ, còn dùng răng cắn lên.

Cô bé chết tiệt này...

Mộ Diễm Đình cả người cứng đờ, mạnh mẽ nắm lấy tay cô, dùng sức đem cả người cô ép vào tường.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Rất cảm động

Edit: Diệp Lưu Cát

Mặt hai người sát lại rất gần, anh thậm chí có thể nhìn dáng mình trong đáy mắt cô, trong lòng, bị mùi hương trên người cô mê hoặc, hô hấp nhanh chóng trở nên nóng rực.

"Chú... Ngô..."

Từ "chú" chưa nói hết, môi đã bị anh chặn lại.

Không giống nụ hôn nhẹ nhàng lần trước, lần này, anh hôn tới cuồng nhiệt, bá đạo, nụ hôn giống như người của anh, mãnh liệt không có cách nào cự tuyệt.

Thần Ngàn Ấm đầu óc trống rỗng, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên để anh hôn.

Mộ Diễm Đình có chút kinh ngạc trước phản ứng của cơ thể mình, chỉ là một nụ hôn lại có thể khiến cho dục vọng của anh dâng trào như vậy, nhưng anh vẫn là không quan tâm nhắm mắt lại, để bản thân đắm chìm trong sự ngọt ngào của cô.

Nụ hôn kéo dài rất lâu sau đó, lại cảm thấy được vĩnh viễn không đủ.

Sau một hồi dây dưa, cả hai cùng ngã xuống giường, mà áo ngực của cô sớm đã được cởi ra.

Nhiệt độ trong phòng dần dần tăng lên, không khí tràn ngập mùi ái muội, dục vọng khắp nơi.

Nhưng khi anh đang chuẩn bị hành động tiếp theo, lại thấy rằng cô không chút phản ứng.

Anh theo ngực cô nhìn lên, hai mắt nhắm nghiền, bộ dạng kia, hiển nhiên là đã vào mộng đẹp.

Ngủ?

Chính mình châm lửa, lại không chịu đập như vậy liền ngủ say?

Mộ Diễm Đình khuôn mặt tuần tú trầm xuống, cả người giống như bị tạt một gáo nước lạnh, dục vọng đập tắt.

Vỗ nhẹ khuôn mặt nhỏ nhắn của cô một hồi, anh mới đứng lên.

Ánh mắt rũ xuống, luyến tiếc liếc nhìn cô..., không còn cách nào khác, đành phải đi vào phòng tắm.

Đêm nay, có người chìm đắm ngủ say, có người liên tục chạy vào phòng tắm dội nước lạnh...

Kết quả của say rượu, chính là đau đầu muốn nứt ra.

Thần Ngàn Âm mở mắt, cố gắng đứng dậy khỏi giường.

Chân vừa đặt xuống, đột nhiên ý thức được có chút không thích hợp, lạnh, giống như không có mặc quần áo.

A...

Trong giây lát, phát hiện toàn thân cao thấp chỉ mặc chiếc quần nhỏ, cô nhịn không được che miệng hét rầm lên.

Sao lại thế này?

Cô đã làm gì?

Thần Ngàn Âm hoảng sợ trừng lớn mắt, đầu óc nhanh chóng suy nghĩ, ra sức nhớ lại đã xảy ra chuyện gì, đáng tiếc, lúc này đầu trống rỗng, cô căn bản nghĩ không ra, chỉ nhớ tối hôm qua cùng anh đi đến nhà hàng Pháp, sau đó gặp Mộ Duệ Trạch cùng Thần Tâm Ngữ, tiếp đến cùng Mộ Duệ Trạch nói chuyện, chịu không được kích động liền uống rượu...

Cho nên, cô là uống rượu, mướn rượu làm càn đem quần áo cởi?

Chú...

Phải, khẳng định là anh đưa cô về, kia, cô hẳn là không có làm cái gì không nên làm đi?

Nhưng vì sao, luôn có cái gì đó không đúng?

"A! Làm sao bây giờ? Mình rốt cuộc làm cái gì?" Thần Ngàn Âm ảo não xoa đầu, buồn bực trở lại giường lăn lộn suy nghĩ.

Cố gắng suy nghĩ, nhưng vẫn không ra được, cô đành phải bỏ cuộc, đi tới tủ tìm bộ quần áo sạch sẽ, tiến vào phòng tắm.

Tắm rửa thay quần áo xong, cô mới thò đầu đi ra phòng khách.

Ồ, không có ai.

Đi một vòng phòng khách, không tìm thấy Mộ Diễm Đình, Thần Ngàn Âm thở phào nhẹ nhõm, trong lòng âm thầm cảm thấy may mắn không gặp anh, bằng không sẽ rất xấu hổ a.

Nhưng vì vì cái gì cô lại cảm thấy xấu hổ, cô thật nghĩ không được, có lẽ, trong tiềm thức cho là như vậy đi.

Cả buổi tối hôm qua chỉ uống rượu, hiện giờ bụng đã đói kêu réo lên, vì thế, cô bước đi thong thả vào phòng bếp, liền thấy một tờ giấy dính trên tủ lạnh, mặt trên viết: "Trà ở trên bàn, tỉnh rượu thì uống nó."

Giọng điệu giống như mệnh lệnh, nhưng cô rất cảm động...

Thần Ngàn Âm mỉm cười, đi đến bàn lấy chén trà uống một ngụm, lại phát hiện bên cạnh còn có cả bữa sáng.

Chú thật sự rất tốt nha.

Thần Ngàn Âm trong lòng nóng lên, lấy điện thoại gửi tin nhắn cho anh.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 32: Cố chấp

Edit: Diệp Lưu Cát

"Chú, cảm ơn vì trà và bữa sáng, cháu rất thích."

Tin nhắn vừa được gửi đi, cô còn cười ngây ngốc một chút, nhưng rất nhanh, liền cảm thấy hối hận.

A, cô khẳng định mình còn chưa tỉnh rượu, bằng không làm sao dám nói những lời thân mật như vậy với anh chứ.

Gỡ xuống, gỡ xuống...

May mắn, tin nhắn có chức năng gỡ sms, cô vội vàng chọn tin, đáng tiếc vẫn là chậm một bước, bởi vì màn hình hiện lên hai chữ "đã đọc".

Ách, anh sẽ bị cô dọa đến sợ đi?

Thần Ngân Ám ôm mặt.

Cùng lúc ấy, người nào đó sáng sớm đã trở về Bắc Kinh, đang trong hội nghị của tập đoàn Mộ gia, nhìn chăm chăm vào tin nhắn trên màn hình, khóe môi khẽ cười, ánh mắt rất ôn nhu.

Phản ứng của Mộ Diễn Đình, khiến các giám đốc điều hành đều sợ hãi, dù sao, trong mắt bọn họ từ trước đến nay anh là tổng tài lạnh khốc, lại có thể ở trong hội nghị thất thần, hơn nữa tựa hồ đang cười.

Thật kỳ lạ.

Suy nghĩ của bọn họ như nào, Mộ Diễn Đình không có thời gian để quan tâm, lúc này, thứ xuất hiện duy nhất trong đầu anh đó là cảnh quỳ rũ của cô đêm qua...

Chỉ nghĩ như vậy, hơi thở liền trở lên nóng rực.

Anh nhìn vào màn hình điện thoại, đáy mắt có chút khác thường, ngón tay thon dài rất nhanh trả lời tin nhắn của cô.

Bên kia, Thần Ngân Ám còn đang hối hận, đột nhiên nghe điện thoại "tình" một tiếng, khiến cô giật mình, ngay lập tức mở tin nhắn ra xem.

"Trông nhà thật tốt."

Ngắn ngủi bốn chữ, lại làm cho cô sững sốt nửa ngày, bình tĩnh lại, hốc mắt không khỏi đỏ lên.

Trông nhà thật tốt!

Nếu đây là nhà của chúng ta, thì thật tốt....

Nghĩ đến đây, trái tim Thần Ngân Ám có chút đau đớn, hít thở một hơi, qua vài giây mới trả lời tin nhắn của anh: "Vâng."

Mộ Diễn Đình không trả lời lại, mà tập trung vào công việc của hội nghị.

Một giờ sau, hội nghị kết thúc, anh dẫn đầu đứng dậy rời đi, vừa mới bước ra khỏi cửa, phía sau liền truyền đến một giọng nữ có phần tức giận: "Chị có việc cần tìm em, đi vào phòng em nói chuyện."

Là Mộ Khiêm Hoa, chị gái Mộ Diễn Đình.

"Được." Mộ Diễn Đình quay đầu lại, hướng tới Mộ Khiêm Hoa nhẹ nhàng gật đầu.

Mộ Khiêm Hoa lớn hơn anh 20 tuổi, hai người cùng cha khác mẹ, tình cảm không tính là thân thiết, nhưng anh vẫn là nên tôn trọng chị.

Hai người một trước một sau đi vào văn phòng tổng tài, vừa vào cửa, Mộ Khiêm Hoa liền lạnh giọng chất vấn: "Em không phải nên cho chị một lời giải thích?"

"Cái gì giải thích?"

Mộ Diễn Đình cau mày, bước đến ghế giám đốc ngồi xuống.

Mộ Khiêm Hoa theo anh đi đến trước bàn, đặt mạnh hai tay lên, ánh mắt giận dữ: "Chị đã nhiều lần nhấn mạnh với em, con dâu chị muốn chỉ có Thần Ngàn Ấm, em không giúp thì thôi trái lại còn ngầm đồng ý để Duệ Trạch làm loạn, kiên quyết đem con bé đổi thành người khác. Chị mặc kệ, em hiện tại cùng chị đến A thị gặp Thần gia giải thích rõ ràng chúng ta chỉ cần Thần Ngàn Ấm, sau đó, đem tên nhóc Duệ Trạch kia trở về."

"Thật xin lỗi, chuyện này em làm không được. Con trai chị muốn kết hôn cùng ai, là do thằng bé tự lựa chọn."

Mộ Diễm Đình không chút do dự từ chối, nhìn thái độ của anh, sắc mặt Mộ Khiêm Hoa càng thêm tức giận: "Họa là em gây ra, em phải giải quyết tốt. Nếu không, chị đây liền về nói với cha."

"Tùy chị." Mộ Diễm Đình mặt không chút thay đổi.

"Em.."

Mộ Khiêm Hoa tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, lại nghe anh nói: "Em còn có việc gấp, chị về đi."

"Hừ, dù sao chị tuyệt đối sẽ không bỏ cuộc."

Thấy không thể thay đổi quyết định của anh, Mộ Khiêm Hoa không khỏi hừ lạnh một tiếng, tức giận rời đi.

Để trút con giận dữ, thậm chí còn cố tình đóng sầm cửa lại, "phanh" một tiếng rất lớn, khiến Mộ Diễm Đình mặt khó coi, nhưn mày.

Chị có quá cố chấp hay không?

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Theo đuổi thần ngàn ấm

Edit: Diệp Lưu Cát

Mộ Khiêm Hoa lên xe, thắt dây an toàn, lấy điện thoại gọi cho Mộ Duệ Trạch.

Mộ Duệ Trạch lúc này đang lái xe đến nhà Thần gia, dự định sẽ cùng Thần Tâm Ngữ đi hên hò, đột nhiên thấy mẹ gọi, hần vội vàng nhấn trả lời: "Mẹ, tìm con có chuyện gì?"

"Không nhanh trở về Bắc Kinh cho mẹ, còn ở A thị làm cái gì?" Mộ Khiêm Hoa tức giận hỏi.

Mộ Duệ Trạch mỉm cười: "Đi hên hò cùng con dâu tương lai của mẹ, không phải con đã nói trước rồi sao. Con sẽ ở A thị một thời gian."

Nghe con trai nói như vậy, Mộ Khiêm Hoa giận không thể đến đánh cho hần một trận: "Làm thế nào tôi lại sinh ra một đứa con trai bất hiếu như vậy? Trước khi đến A thị, mẹ đã dặn dò con rất kỹ, nhất định phải dồ dành Thần Ngàn Ấm, để cho con bé thay đổi ý định, đồng ý gả cho con. Con như nào lại làm ngược lại, đến Thần gia đòi cưới Thần Tâm Ngữ. Con... con nghĩ muốn mẹ tức chết có phải hay không?"

Mộ Khiêm Hoa khề cắn môi, cố gắng nén giận.

Nếu sớm biết rằng kết quả như vậy, Mộ Khiêm Hoa tuyệt đối không để con trai mình đi!

Không ngờ mẹ phản ứng kịch liệt như vậy, Mộ Duệ Trạch nhú mày đôi mắt lóe lên một chút bối rối: "Mẹ, tại sao muốn con cưới Ngàn Ấm? Con không nghĩ mẹ thích cô ấy."

"Ai nói mẹ không thích con bé? Thích nhất định phải biểu hiện ra bên ngoài sao?"

Mộ Khiêm Hoa hung hăng phản bác, không đợi Mộ Duệ Trạch mở miệng, tiếp tục nói: "Mẹ nói cho con biết, nhân lúc hai nhà còn chưa đem lễ đính hôn tuyên bố ra ngoài, con nhanh chóng theo đuổi Ngàn Ấm, đưa con bé trở về. Về phần Thần gia, con không cần lo lắng, mẹ sẽ nghĩ cách cho chú con ra mặt."

Để Duệ Trạch bỏ Thần Tâm Ngữ, chắc chắn hần sẽ bị Thần gia ghi hận, nếu Mộ Diễm Đình ra mặt, như vậy, người đắc tội với Thần gia là anh chứ không phải bọn họ. Tuy quyền thế của Mộ gia mạnh mẽ, đắc tội với Thần gia cũng không sao, nhưng như thế sẽ khiến Mộ Diễm Đình có thêm nhiều kẻ thù, điểm này mà nói đối với Mộ Thiển Hoa là một chuyện tốt.

Trong lòng tính toán mọi chuyện thuận lợi, ai ngờ, Mộ Duệ Trạch lên tiếng phản đối: "Mẹ, con sẽ không cưới Ngàn Ấm, Tâm Ngữ mới là tiểu thư của Thần gia."

Mặc dù hẳn rất thích Thần Ngàn Ấm, nhưng với thân phận của cô bây giờ, tình yêu này quá xa.

Từ nhỏ đến lớn, hẳn luôn bị so sánh với Mộ Diễm Đình, bị anh áp chế, hẳn không cam lòng.

Nhiều năm như vậy, hẳn vẫn luôn giấu sự ghen tị. Mặt ngoài tỏ vẻ ôn nhu không để ý, nhưng bên trong lại tính toán rất kỹ, tham vọng muốn thay thế Mộ Diễm Đình, trở thành người đứng đầu Mộ gia trong tương lai.

Đương nhiên, điều này, hẳn không giấu diếm mẹ mình, dù sao, Mộ Khiêm Hoa cũng là người dạy hẳn như vậy.

Mộ Khiêm Hoa đưa tay xoa huyệt thái dương không có cách nào, lên tiếng: "Thần Tâm Ngữ tuy là tiểu thư của Thần gia, nhưng lớn lên cuộc sống khó khăn, với Ngàn Ấm sẽ không giống nhau, con bé từ nhỏ đã được giáo dục tốt nhất, bộ dạng xinh đẹp còn giỏi giang hơn người. Duệ Trạch, nghe lời mẹ, theo đuổi Ngàn Ấm, con bé đối với con sẽ giúp đỡ được rất nhiều, chắc chắn Thần Tâm Ngữ kém xa."

Mộ Duệ Trạch mím môi, ước chừng qua vài giây, mới nói: "Mẹ, việc của con để con tự lo."

Không nghĩ tới con trai mình cố chấp nói như vậy, Mộ Khiêm Hoa nhìn không được quát lớn: "Con... Con dám cưới Thần Tâm Ngữ thử xem."

"Mẹ..."

"Nghe mẹ. Trong chuyện này, Thần Ngàn Ấm mới có thể giúp con được một tay. Có một số việc, mẹ không tiện nói, nhưng tin mẹ, tuyệt đối sẽ không làm hại đến con."

Vì thuyết phục hẳn, Mộ Khiêm Hoa đem tức giận nhịn xuống.

Lời nói vừa nói ra, đã kích thích sự tò mò của Mộ Duệ Trạch: "Điều gì không tiện để nói với con?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Người dự phòng

Edit: Diệp Lưu Cát

"Con đừng hỏi, chỉ cần nghe lời mẹ là được."

Mộ Khiêm Hoa ánh mắt ngập mờ, không chịu nói ra.

Mộ Duệ Trạch trầm mặc, trong đầu hiện lên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn của Thần Ngàn Ấm, vô thức nắm chặt tay lái.

Sau một hồi chờ Mộ Duệ Trạch trả lời, Mộ Khiêm Hoa đem hết lời khen Thần Ngàn Ấm, mà ngay tại lúc bà nghĩ hẳn sẽ không đáp ứng quyết định của mình, lại nghe hẳn lên tiếng: "Được, con sẽ theo đuổi Ngàn Ấm, bây giờ đi tìm cô ấy."

Dứt lời, hẳn cúp điện thoại, quay tay lái, đi về phía thành phố.

Không biết Thần Ngàn Ấm ở đâu, nửa đường, Mộ Duệ Trạch lấy điện thoại gọi cho cô.

Thần Ngàn Ấm lúc này đang nghịch điện thoại, rất nhanh trả lời: "Duệ Trạch, tìm tôi?"

"Đúng vậy, Ngàn Ấm. Hôm nay em có rảnh không? Anh muốn mời em ăn trưa."

Mộ Duệ Trạch mím môi cười, giọng nói lộ ra vài phần ôn nhu, người khác khó có thể từ chối, tất nhiên trong đó có cả Thần Ngàn Ấm, do dự đồng ý: "Được, hẹn ở đâu?"

"Em ở đâu? Anh sẽ đến đón."

Nếu muốn theo đuổi cô, nên biết chỗ cô ở đi.

Mộ Duệ Trạch ánh mắt tò mò, sáng lên.

Thần Ngàn Ấm không nghĩ để hẳn biết cô đang ở nhà chú, vì thế nhanh chóng trả lời: "Tôi không có ở nhà, anh chọn địa điểm, chúng ta hẹn gặp nhau ở đó."

"Cũng đúng. Nghe nói có một nhà ăn mới mở ở trong thành phố, món ăn cũng rất được. Em biết không? Chúng ta gặp nhau ở đó."

Mộ Diễm Đình đề nghị, căn bản nhà ăn này, hẳn đã đặt bàn, tính sẽ đi cùng Thần Tâm Ngữ.

Thần Tâm ngữ đối với việc ăn uống không quá chú trọng, rất nhanh liền đồng ý: "Được, anh gửi địa chỉ, tôi liền tự mình đến."

"Được!"

Mới vừa cùng Thần Ngàn Âm kết thúc cuộc gọi, điện thoại lại vang lên, màn hình hiện ra hai chữ "Tâm Ngữ", Mộ Duệ Trạch ánh mắt trầm xuống, điện thoại kêu một hồi lâu mới ấn trả lời.

Còn chưa mở miệng, đầu dây bên kia đã truyền đến giọng nói mềm mại của Thần Tâm Ngữ: "Duệ Trạch, em là Tâm Ngữ. Anh đến chưa?"

"Anh..."

Mộ Duệ Trạch mím môi, giọng áy náy: "Thật xin lỗi Tâm Ngữ, anh sợ hôm nay không đi được cùng em."

"Hả?"

Thần Tâm Ngữ mở lớn miệng, ánh mắt khó nén thất vọng, đối với hấn quan tâm: "Xảy ra chuyện gì sao?"

"Công ty đột nhiên xảy ra một số chuyện, anh phải trở về xử lý, chỉ có thể hẹn em lần sau..."

Mộ Duệ Trạch tìm có giải thích. Tuy rằng, hấn đã đồng ý với mẹ sẽ theo đuổi Thần Ngàn Âm, nhưng đối với Thần Tâm Ngữ, hấn cũng không nghĩ sẽ buông bỏ, dù sao, ai biết Mộ Khiêm Hoa có lừa hấn hay không? Tốt hơn vẫn giữ cho mình một đường lui.

"Kia... Vậy khi nào anh quay lại?"

"Cái này khó nói, chờ hoàn thành công việc, anh lập tức đến tìm em." Mộ Duệ Trạch nghiêm túc nói.

Thần Tâm Ngữ nghe vậy, mặc dù không vui, cũng phải tỏ ra vui vẻ: "Vậy được rồi, anh nhớ giữ gìn sức khỏe."

"Được." Mộ Duệ Trạch gật đầu, tắt điện thoại.

Hấn lớn lên trong gia đình uy quyền, lại là người đàn ông tốt, phụ nữ theo đuổi không ít, bởi vậy, Thần Tâm Ngữ thực dễ dàng rơi vào tầm tay của hấn.

Cô ta hoàn toàn không biết, mình chỉ là người dự phòng của hấn.

Nhà hàng này nằm ngay bên đường, vì thế sau nửa giờ Thần Ngàn Âm đã xuất hiện ở cửa chính.

Cô mặc một chiếc quần jean bình thường, áo phông, giày trắng, tóc buộc lên để lộ những nét đẹp trên khuôn mặt bước vào, khiến người đi qua liên tục quay lại nhìn, trong đó, còn có Tô Ngôn Phi lái xe qua.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Gặp mặt

Edit: Diệp Lưu Cát

"Làm sao vậy?"

Xe đột nhiên dừng lại, người phụ nữ phía sau nghi hoặc hỏi Tô Ngôn Phi.

Ánh mắt của Tô Ngôn Phi dừng trên người Thần Ngàn Âm cách đó không xa, khóe môi gọi lên một trận cảm hận: "Thấy người quen."

Hai chữ "người quen" được nhấn mạnh.

"Hả?"

Người phụ nữ theo ánh mắt của Ngôn Phi nhìn lại, thấy Thần Ngàn Âm, không khỏi nhú mày: "À, em cùng cô ấy có thù oán sao?"

"Không tính là thù oán, chính là không quen nhìn loại người vong ân phụ nghĩa này."

Tô Ngôn Phi nghiêng răng nghiêng lợi, thêm lời nói:"Cô ta đem mẹ của mình đẩy xuống lầu, còn câu dẫn vị hôn phu của Thần Tâm Ngữ."

Người phụ nữ nghe xong, cũng tức giận theo:"Thật không nghĩ cô ấy là người như vậy, tiếc thay lần trước, chị đặc biệt bầu chọn cho cô ấy tham gia chung kết Cuộc thi thiết kế trang sức JR."

"A! Học trưởng, chị như thế nào lại giúp cô ta? Không, cô ta học quản trị kinh doanh, sao có thể vào chung kết cuộc thi Thiết kế trang sức của JR? Có phải là ăn cắp của người khác không?"

Tô Ngôn Phi không dám tin nhìn về phía học trưởng, người này là nhà thiết kế nổi tiếng trong nước, đồng thời cũng là giám đốc của JR, Kiều Thư Vân.

Kiều Thư Vân phủ nhận:"Việc xem xét các bản thiết kế của hội nghị rất nghiêm ngặt, và không có khả năng lấy cắp của người khác."

"Thật.."

Tô Ngôn Phi xiết chặt vô lăng, hoàn toàn không thể tin Thần Ngàn Âm tài giỏi như vậy, cô trừng mắt gắt gao nhìn Thần Ngàn Âm, đang muốn mở miệng nói cái gì đó, lại thấy người đàn ông phong độ đi đến trước mặt Thần Ngàn Âm, hai người cùng nhau đi vào.

Mộ Duệ Trạch?

Hắn không phải cùng Thần Tâm Ngữ đính hôn sao?

Hơn nữa, tối hôm qua Thần Tâm Ngữ còn vui vẻ nói, hôm nay hai người sẽ hẹn hò, như thế nào hắn lại đi cùng người đàn bà chết tiệt kia...

"Thật không biết xấu hổ, lại ở đây câu dẫn hôn phu của Tâm Ngữ." Tô Ngôn Phi giận dữ mắng ra.

Kiều Thư Vân cũng thấy, không khỏi nheo mắt lại, lời nói với Tô Ngôn Phi rất không nghi ngờ:"Xem ra, Thần Ngàn Âm này nhân phẩm không được tốt lắm."

"Thực sự xấu xa."

Tô Ngôn Phi hừ lạnh một tiếng, trừng mắt liếc nhìn, đột nhiên nói:"Học trưởng, nghe nói quán quân cuộc thi này sẽ cùng JR ký hợp đồng sao? Nếu cô ta thực sự được quán quân, chị chẳng phải sẽ làm việc cùng cô ta?"

"Chỉ sợ không đủ khả năng." Kiều Thư Vân cắn môi, đáy mắt lộ vẻ khinh thường.

Tô Ngôn Phi nhớ tới cái gì đó, mắt sáng lên:"Học trưởng, em cũng muốn tham gia đêm chung kết, bằng không chị cho em giấy mời đi."

"Không thành vấn đề." Kiều Thư Vân vui vẻ đáp ứng, cô biết Tô Ngôn Phi có mục đích, xem như vãn thắng thần giúp đỡ.

Tô Ngôn Phi cười lớn:"Cảm ơn học trưởng"

Nghĩ Thần Tâm Ngữ hắn không biết chuyện này, vì thế, Ngôn Phi thích thú lấy điện thoại nhắn tin cho Tâm Ngữ.

Lúc này, Thần Tâm Ngữ đang ngồi ở sofa, cùng Tô Ngọc Liên nói chuyện.

Nhận được tin nhắn, Thần Tâm Ngữ nhất thời không bình tĩnh, méo máo, ủy khuất nói với Tô Ngọc Liên:"Mẹ, Thần Ngàn Âm đem con ra làm trò cười."

"Sao lại thế?"

Tô Ngọc Liên buông chén trà trong tay, giọng quan tâm hỏi.

Thần Tâm Ngữ không nói, đưa điện thoại cho Tô Ngọc Liên xem.

Tô Ngọc Liên mặt tối sầm, đối với Thần Tâm Ngữ không vừa lòng:"Con bé này, như thế nào không an phận?"

Thần Tâm Ngữ có chút hoảng, phút chốc đứng lên:"Không được, con muốn đi gặp bọn họ. Con muốn Mộ Duệ Trạch giải thích, anh ấy như thế nào cùn Thần Tâm Ngữ ở cùng một chỗ..."

"Ngồi xuống!"

"Mẹ..."

"Con đừng vội!"

Tô Ngọc Liên khuyên bảo:"Một Thần Ngàn Âm không thể thay đổi mọi chuyện, không cần tự hạ thấp mình."

"Chính là..."

"Việc này coi như không biết, tạm thời nhẫn nhịn, mẹ sẽ không để con bé có cuộc sống yên ổn."

"...Vâng."

Thần Ngàn Ấm lúc này mới không cam lòng ngồi xuống, đối với Tâm Ngữ càng hận.

Cát: mình đọc mà tức, mấy chương sau chắc còn sôi máu.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Không thể kìm lòng

Edit: Diệp Lưu Cát

Trong nhà hàng, Mộ Duệ Trạch đưa Thần Ngàn Ấm lên tầng ít người nhất.

Sau khi chọn món, hấn hai tay đặt lên bàn, ánh mắt sáng rực, nhìn về phía Thần Ngàn Ấm ngồi đối diện.

Thần Ngàn Ấm bị hấn nhìn chăm chú có chút không được tự nhiên, liền hỏi: "Anh sao vậy? Trên mặt tôi có cái gì sao?"

"Không có."

Mộ Duệ Trạch mỉm cười: "Tôi chỉ thấy dường như em càng ngày càng xinh đẹp."

Thần Ngàn Ấm: "..."

Liếc nhìn hấn một cái: "Anh khen ngợi tôi, là có mục đích gì?"

"Đây là sự thật không phải mục đích."

Mộ Duệ Trạch vờ nhẹ nhàng mở miệng, sau đó hỏi: "Ngàn Ấm, em nói xem, tôi vội vàng quyết định đính hôn với Tâm Ngữ, có phải sai lầm rồi không?"

"Hả! Anh như thế nào có ý nghĩ như vậy?" Thần Ngàn Ấm trong lòng khó hiểu, dù sao mới qua một đêm, hấn lại thay đổi quá nhanh, không lẽ Thần Tâm Ngữ để lộ điều gì?

"Tôi không thích Tâm Ngữ" Mộ Duệ Trạch nghiêm túc trả lời.

Thần Ngàn Ấm không cảm thấy bất ngờ vì điều này, dù sao, hấn trước kia chưa bao giờ gặp qua Thần Tâm Ngữ, gặp mặt một lần liền không thể thích.

Lúc này, phục vụ đưa đồ ăn đến, bày lên bàn rồi rời đi.

Mộ Duệ Trạch thuận tay lấy một chai rượu vang mở ra, rót đầy ly, đưa cho cô: "Nào, chúng ta làm một ly, coi như chúc mừng chúng ta chính thức hủy bỏ hôn ước."

"Được." Thần Ngàn Ấm không từ chối, nhận ly rượu nhấp một ngụm.

Trong người men rượu tối qua còn chưa hết, hiện tại cô không dám uống thêm, chỉ nhấp một ngụm lấy lệ.

Mộ Duệ Trạch không ép Thần Ngàn Ấm uống, cẩn thận gấp thức ăn cho cô, sau đó, tiếp tục rót cho mình, một ly, lại một ly...

Thần Ngàn Ấm thấy thế, liền ngăn cản: "Uy, anh nên ăn một chút, đừng uống nhiều như vậy."

"Không có việc gì, tôi sẽ không say."

Mộ Duệ Trạch không nghe, lại rót thêm một ly uống sạch.

Thần Ngàn Ấm hết cách lắc đầu, tiếp tục ăn.

Cô nghĩ Mộ Duệ Trạch biết từ lượng của hần đến đâu, ai ngờ, hần cứ nhiên uống say, nằm bò trên bàn thờ lộ: "Ngân Âm, kỳ thật... Tôi thích em, vẫn là em."

"Ách..."

Thần Ngân Âm thiếu chút nữa đem trà trong miệng phun ra, chợt nghe hần khỏ sở thì thầm: "Sợ làm khó em, tôi mới quyết định cùng Thần Tâm Ngừ kết hôn, nhưng tôi hối hận, Ngân Âm. Tôi nghĩ rằng có thể ở chung cùng cô ấy, nhưng nghĩ thì dễ làm thì khó... Ngân Âm... Em thật sự không thể chấp nhận tôi sao? Em có thể đồng ý cùng tôi, cả đời này ở bên tôi không? Ngân Âm..."

"Duệ Trạch, anh say rồi."

Thần Ngân Âm đang cầm chén trà, bị lời nói của Mộ Duệ Trạch dọa sợ đến không biết làm sao.

Cô thật sự không biết, Mộ Duệ Trạch vẫn luôn thích cô, thậm chí để giúp đỡ cô còn đồng ý cưới người phụ nữ hần không yêu.

"Nếu em không thích tôi, tại sao không thử ở bên tôi một lần."

"Ngân Âm, em yên tâm... Tôi sẽ cưới Tâm Ngừ, tôi sẽ không làm khó em..."

Giọng Mộ Duệ Trạch càng ngày càng nhỏ dần, mang theo một chút khàn khàn, khiến lòng Thần Ngân Âm có chút cảm động.

Nếu nói Thần Tâm Ngừ là cô gái tốt, có lẽ cô sẽ tự trách mình đang nói dối, nhưng nếu nói sự thật...

Mà Mộ Duệ Trạch vì cô, đồng ý kết hôn với người như Thần Tâm Ngừ, cô sẽ hối hận cả đời.

Thần Ngân Âm mím môi, trong lòng bối rối.

Không muốn suy nghĩ, cô đơn giản đứng lên, gọi phục vụ giúp đỡ đưa Mộ Duệ Trạch về nhà, tính tiền rồi rời đi.

Tuy nhiên, nhìn vào hóa đơn hơn 1000 NDT, cô vẫn là có chút đau xót, tiền tiết kiệm trong phút chốc biến mất. May mắn Mộ Diễm Đình để cô làm việc một thời gian ở nhà anh nếu không không biết cuộc sống sau hôm nay sẽ như nào.

Trong đầu hiện lên gương mặt anh tuấn của Mộ Diễm Đình, khóe môi gọi lên sự chua xót, biết rõ không nên gần gũi, nhưng lại không thể kìm lòng, ai!

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Nhận đồ

Edit: Diệp Lưu Cát

Mấy ngày tiếp theo, Thần Ngân Âm không gặp Mộ Duệ Trạch, mà cô đang cố gắng chuẩn bị cho bản thiết kế đêm chung kết cuộc thi, nên cũng không có thời gian suy nghĩ những lời hần nói hôm đó.

Trong đầu lại nghĩ đến Mộ Diễm Đình, cô không thể nào tập trung, đặt bút lên bàn, hai tay chống cằm trầm ngâm.

Anh, cũng vài ngày không thấy xuất hiện, cũng không có liên lạc cho cô, cũng không khi nào thì trở về.

Quên đi quên đi, dù sao anh cũng không phải của cô, anh đi đâu làm gì sao phải nói cho cô biết?

Làm người phải biết thân phận của mình.

Thần Ngân Âm lắc đầu, không cho mình suy nghĩ lung tung, lúc này, tiếp tục vẽ bản thảo, lại nghe thấy tiếng chuông cửa.

Tướng Mộ Diễm Đình trở về, trong lòng đầy vui mừng chạy ra mở cửa, ai ngờ, cửa vừa mở ra, liền thấy một người đàn ông mặc đồng phục của công ty chuyên phát nhanh.

Cô không mua gì cả, chẳng lẽ là anh mua?

Thần Ngân Âm nháy mắt, có chút kinh ngạc, chợt nghe đối phương mặt tươi cười chào hỏi: "Xin chào, Thần tiểu thư. Đây là bưu kiện của cô, phiền cô ký nhận một chút."

"Là của tôi?" Cô không dám tin.

Lại nghe người đưa hàng nói:"Đúng, trên bưu kiện rõ ràng ghi tên Thần tiểu thư."

"Vây để tôi ký, cảm ơn." Mặc dù trong lòng còn nghi ngờ, nhưng cô vẫn là lấy bút ký nhận.

Khi người đưa hàng rời đi, Thần Ngàn Âm vội vàng nhìn địa chỉ gửi đến, từ Bắc Kinh, đây là của Mộ Diễm Đình gửi cho cô, như vậy trong lòng liền vui vẻ nhảy lên.

Khi bóc bưu kiện, liền thấy một hộp quà xinh xắn, mở nắp, bên trong là một chiếc váy trắng bạc dài.

Thần Ngàn Âm ánh mắt lập tức mở lớn, đem váy cầm lên.

Váy dài, kiểu dáng trang nhã, họa tiết đơn giản nhưng rất tinh tế, đặc biệt hai bên thắt lưng được thêu trông rất thanh lịch, ngay từ cái nhìn đầu tiên, Thần Ngàn Âm đã thích nó.

"A, thật đẹp." Cô nhìn không được hét lên một tiếng, trong lòng vô cùng xúc động.

Tại sao anh chuẩn bị chiếc váy cho cô?

Không lẽ anh biết, tối nay cô sẽ tham gia chung kết cuộc thi thiết kế của JR?

Thần Ngàn Âm vừa suy nghĩ, vừa nôn nóng lấy điện thoại gọi cho Mộ Diễm Đình.

Nghe thấy âm thanh đang chờ được trả lời, cô chợt phát hiện chính mình quá kích động, nếu như chiếc váy đây không phải của anh gửi tặng cô, cô chẳng phải tự mình suy diễn sao.

Nghĩ muốn tắt điện thoại, lại không kịp, vì đầu dây bên kia đã truyền đến giọng nói trầm thấp:"Váy được đưa đến rồi sao?"

A! Thật sự là anh gửi.

Thần Ngàn Âm miệng thành hình chữ O, nhất thời quên phải trả lời anh.

Rất lâu không nghe tiếng động gì, anh không khỏi nhíu mày, gọi một tiếng:"Thần Ngàn Âm."

"Ách, chú, cháu đây."

Thần Ngàn Âm lấy lại tinh thần, cười nói:"Váy thật sự là chú gửi sao?"

"Bằng không, cháu muốn ai gửi?" Mộ Diễm Đình lại nhíu mày, đáy mắt xẹt qua một đường xám xịt.

Thần Ngàn Âm vội giải thích:"Không có, chính là có chút bất ngờ."

Nói đến đây, cô lại hỏi:"Chú, tại sao lại đột nhiên gửi đồ cho cháu nha?"

"Cháu không phải sẽ đi tham dự đêm chung kết sao? Vừa lúc nhìn thấy hợp với cháu, thuận tiện mua."

Mộ Diễm Đình không chút để ý giải thích, Âu Bạch ngồi bên cạnh liếc nhìn anh, như vậy được gọi là thuận tiện há.

"Hắc, cảm ơn chú."

Thần Ngàn Âm cười nhẹ, cũng không muốn tiếp tục hỏi tại sao anh biết việc này.

Nghe được tiếng cười dịu dàng, Mộ Diễm Đình khóe môi cong lên, giọng ôn nhu:"Thử mặc chưa? Hợp hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Lập tức đến tìm cô

Edit: Diệp Lưu Cát

Khi hỏi xong câu này, anh từ ghế đứng lên, đi vào phòng nghỉ.

Âu Bạch:"..."

Rõ ràng không muốn để Âu Bạch nghe thấy.

Bên kia, Thần Ngàn Ấm trong lòng kích động chưa thôi, lại nghe Mộ Diễm Đình hỏi hợp hay không, không suy nghĩ trả lời:"Là chú chọn nhất định sẽ hợp."

"Ấn?"

Mộ Diễm Đình mơ hồ, dường như không ngờ cô lại nói những lời như vậy, khóe môi không nhịn được cong lên.

Cái miệng thực ngọt.

Vô tình, anh nhớ tới nụ hôn nóng bỏng mấy ngày trước, môi cô thật ngọt, mềm mại, ngay cả nụ cười cũng đủ khiến anh phát dục...

Nghĩ đến đây, cả người Mộ Diễm Đình nóng rực, ánh mắt đỏ lên.

"A, ý cháu là chú từng gặp qua nhiều phụ nữ như vậy, mắt rất tinh tế, vấn đề chọn đồ này không làm khó được...ách...không phải."

Phát hiện mình nói sai, Thần Ngàn Ấm vội vàng giải thích, nhưng mà càng giải thích càng bối rối, đến cuối cùng, cô cũng không biết nên nói gì.

Sao lại thế này? Bình thường không phải nhanh nhẹn miệng lưỡi sao? Như thế nào trước mặt anh, mười lần thì chín lần nói sai.

"Haha..."

Mộ Diễm Đình bị cô chọc đến cười, tiếng cười từ đầu dây truyền đến, khiến Thần Ngàn Ấm xấu hổ muốn tìm cái lỗ để chui xuống.

"Thần Ngàn Ấm..."

Anh đột nhiên lớn tiếng gọi cô, Thần Ngàn Ấm giật mình:"Chú?"

"Chú chưa từng gặp qua nhiều phụ nữ."

"A!"

"Tất máy!"

Anh nói xong không đợi cô trả lời, liền tắt máy.

Nghe âm thanh "tút, tut" truyền đến, Thần Ngàn Ấm nháy mắt mấy cái, có chút bối rối, anh vì cái gì lại nhấn mạnh với cô rằng chưa từng gặp nhiều phụ nữ?

.....

Cuộc thi bắt đầu lúc 7 giờ, vì địa điểm tổ chức rất gần nhà, nên Thần Ngàn Ấm sẽ đến sớm hơn nửa giờ.

Không thể không nói, Mộ Diễm Đình có mắt chọn đồ rất chuẩn, chiếc váy kết hợp với giày cao gót cùng màu rất phù hợp với cô, nhìn thế nào cũng lộ ra vẻ sang trọng, thanh lịch, tuy nhiên, giá của nó rất đắt.

Lại để anh dùng tiền mua đồ cho mình, cô có chút xấu hổ, chờ về sau có tiền, chắc chắn sẽ tìm anh trả đủ.

Thần Ngàn Ấm trong lòng suy nghĩ, duyên dáng đi ra cổng, đang chuẩn bị đón taxi, liền thấy chiếc Lamborghini màu sáng bạc đi đến.

Thần Ngàn Ấm quay đầu, cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra khuôn mặt tuấn tú của Mộ Duệ Trạch:"Ngàn Ấm..."

"Duệ Trạch..."

Thần Ngàn Ấm sững sốt, không hiểu sao có điểm lo sợ, sợ hãi biết cô đang ở nhà anh, may mắn giấy tiếp theo nghe được:"Ngàn Ấm, thật tốt ở chỗ này gặp em"

"Vậy sao." Thần Ngàn Ấm gượng cười, thờ phào nhẹ nhõm, xem ra, hần hần là không biết.

"Em muốn đi đâu? Tôi đưa em đi." Mộ Duệ Trạch vui vẻ hỏi.

Sau ngày giả say thổ lộ với cô, hần căn bản tính toán ngày hôm sau tiếp tục đến tìm, ai ngờ Mộ Khiêm Hoa gọi điện bắt hần về Bắc Kinh gấp, về nhà Mộ Khiêm Hoa không chỉ tức giận mắng, còn nói cho hần biết, Thần Ngàn Ấm cùng Mộ Diễm Đình ở chung một nhà, nói hần như thế nào cũng phải đưa được cô trở về, nếu không sẽ chậm chân hơn Mộ Diễm Đình một bước.

Mộ Duệ Trạch một chút cũng không nghĩ rằng chú lại quan tâm đến Thần Ngàn Ấm, nhưng nghe mẹ nói, hán cũng không thể không tin, vì thế vừa trở về A thị, lập tức đến tìm cô.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Thần Tâm Ngũ bắt gặp

Edit: Diệp Lưu Cát

"Không cần làm phiền anh." Thần Ngàn Ấm trực tiếp từ chối.

Từ khi biết tâm ý của hán, cô không muốn tiếp xúc quá nhiều, tránh gây ra hiểu lầm.

Về chuyện của hán và Thần Tâm Ngũ, cô thật sự không thể giúp đỡ.

Ngay người suy nghĩ một chút, Mộ Duệ Trạch đã mở cửa xuống xe, đi đến trước mặt cô.

Thần Ngàn Ấm theo phản xạ, lùi về sau một bước.

Quả thực, cô không thích hán, một chút cũng không có...

Mộ Duệ Trạch nhún mày: "Ngày đó tôi uống say, khiến em không vui sao?"

"Không có không có." Thần Ngàn Ấm vội vàng phủ nhận, không muốn tiếp tục chuyện "hán thích cô".

"Vậy tại sao em phải trốn tôi?" Mộ Duệ Trạch có chút ủy khuất.

"Tôi..."

Bị nói trúng tim đen, Thần Ngàn Ấm không biết nên trả lời như nào, lại nghe Mộ Duệ Trạch nói: "Hiện giờ phía sau không có xe, đi thôi, tôi đưa em đi."

"...Được."

Hán kiên quyết như vậy, nếu cô còn từ chối chắc chắn hán sẽ càng nghi ngờ, vì thế, Thần Ngàn Ấm quyết định lên xe.

Ngồi vào ghế phụ, bên cạnh Mộ Duệ Trạch, cô cẩn thận thắt dây an toàn, đột nhiên lại nghe hán nói: "Thực ra, tôi biết em ở đây, nên đến tìm."

Thần Ngàn Ấm kinh ngạc quay đầu: "Anh làm sao biết?"

"Chú nói cho tôi."

Mộ Duệ Trạch mỉm cười, nói thêm: "Chú hy vọng chúng ta có thể ở cùng nhau."

"Chú...nói như vậy thật sao?" Thần Ngàn Ấm không biết lấy bao nhiêu can đảm để hỏi câu này.

Có lẽ, là cô đã suy diễn mọi chuyện, dù sao ngay từ đầu, anh cũng chỉ xem cô như cháu dâu, cố gắng hết sức muốn cô cùng Mộ Duệ Trạch đính hôn, mà cô, làm sao có thể quên việc quan trọng như vậy chứ.

Anh, không phải chú của cô, mà là chú của Mộ Duệ Trạch, cho nên anh đối tốt với cô, cũng chỉ dựa trên mối quan hệ với Mộ Duệ Trạch, haha, thật đáng thương, đến bây giờ cô mới hiểu.

Mộ Duệ Trạch gật đầu: "Chú hình như không thích em ở đây, hy vọng em có thể đến nhà của tôi. Ngàn Ấm, em thấy sao?"

"Tôi..." Thần Ngàn Ấm cố nén đau lòng: "Chúng ta làm bạn bè không phải sẽ tốt hơn sao?"

Mộ Duệ Trạch nhìn cô chăm chú, giọng hết sức ân cần: "Mặc dù hôm đó say, nhưng tôi nhớ rõ mình đã nói gì, tôi thích em. Ngàn Ấm, chẳng lẽ một chút cơ hội tôi cũng không có sao?"

Không ngờ hán lại đem chuyện này nói rõ, Thần Ngàn Ấm thở dài: "Duệ Trạch, anh cũng biết, tôi không có tình cảm với anh."

"Tình cảm có thể bồi dưỡng, tôi tin rằng, chỉ cần chúng ta ở cùng nhau, em chắc chắn sẽ thích tôi."

Mộ Duệ Trạch không muốn từ bỏ ý định.

Thần Ngân Âm không còn cách nào, lắc đầu: "Điều đó không thể."

"Lúc trước, tôi cho rằng mình không thích em, nhưng bây giờ, tôi đã hiểu tình cảm của mình, tôi sẽ không từ bỏ."

Mộ Duệ Trạch nghiêm túc, lại sợ nếu nói thêm cô sẽ đòi xuống xe, liền chuyển sang chuyện khác: "Được rồi, chuyện này về sau hãy nói. Hôm nay em mặc đẹp như vậy là muốn đi đâu?"

"Khách sạn Lashel, tham dự chung kết Cuộc thi thiết kế trang sức của JR."

Thần Ngân Âm trả lời, vì Mộ Duệ Trạch kết thúc chuyện này mà thở phào nhẹ nhõm.

"Thật tốt. Chúc mừng em, đã thực hiện ước mơ." Mộ Duệ Trạch chân thành nói.

Quan hệ của hai người cũng không tồi, hẳn đương nhiên biết cô thích thiết kế.

"Cảm ơn."

Thần Ngân Âm gật đầu, nhắc tới thiết kế, lo lắng trong lòng cũng giảm xuống.

Hai người suốt quãng đường không nói một chuyện câu nào, rất nhanh, liền đến nơi.

Mộ Duệ Trạch chạy xe đến cửa chính, nhìn cô đi vào trước rồi mới rời đi, mà cảnh này, bị Thần Tâm Ngừ bắt gặp.

Thần Tâm Ngừ nắm chặt túi xách, đáy mắt xuất hiện ánh nhìn căm phẫn: con hồ ly tinh dê tiện, đêm nay, nhất định tôi sẽ trừng trị cô.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Bỏ phiếu

Edit: Diệp Lưu Cát

Địa điểm tổ chức cuộc thi tại tầng ba của khách sạn, Thần Ngân Âm đưa thiệp mời đi vào, bên trong rất nhiều người đến tham dự, mọi người cùng nhau nói chuyện, rất vui vẻ.

Từ nhỏ đến lớn, cô ít khi đến những nơi như này, mà đây cũng là lần đầu tiên lấy thân phận nhà thiết kế để tham dự, trong lòng vô cùng căng thẳng.

Thần Ngân Âm không thích ồn ào, vì vậy, theo thói quen chọn chỗ ít người nhất đi đến, không ngờ, vừa đi được vài bước đã trở thành tâm điểm của mọi người.

"Này, nhìn chiếc váy kia đi, thật đẹp."

"Đương nhiên là đẹp, đây là thiết kế mới nhất của An Kiệt, vừa mấy ngày trước tôi thấy trên tạp chí."

"Đồ do An Kiệt thiết kế không phải có tiền là mua được. Cô gái kia là ai? Lại có thể mặc mẫu mới do An Kiệt thiết kế?"

"Nhìn rất lạ, khẳng định không phải ngôi sao nổi tiếng, khí chất lại đặc biệt tốt, hẳn là tiểu thư của tập đoàn nào đó."

"Thật hâm mộ, tôi cũng muốn có một chiếc váy do An Kiệt thiết kế..."

Các cô gái thì thầm bàn tán về Thần Ngân Âm, Thần Tâm Ngừ đứng cạnh, nghe được lời bọn họ nói, đáy mắt xuất hiện sự ghen ghét.

Hồ ly tinh chết tiệt, tại sao lại mặc chiếc váy đó? Rõ ràng là cô nhìn thấy trước...

"Tâm Ngừ, cô ấy mặc rất đẹp, em có ý kiến gì không?"

Một giọng quen thuộc vang lên, Thần Tâm Ngừ quay đầu, thấy Tô Ngôn Phi cầm hai ly rượu đi đến.

"Chị Ngôn Phi."

Thần Tâm Ngữ gọi Tô Ngôn Phi, thuận tay nhận lấy ly rượu, cùng cô nhẹ nhàng chạm ly: "Ý kiến của em đương nhiên là, nếu cô ta muốn nổi bật, thì cứ để cô ta nổi bật. Rồi chị sẽ biết."

"Tốt."

Hai người nhìn nhau cười, ánh mắt mờ ám.

Thần Ngân Âm không biết Tô Ngôn Phi và Thần Tâm Ngữ cũng ở đây, lúc này, cô hoàn toàn đắm chìm trong hội trường.

Mỗi năm, đêm chung kết cuộc thi, JR đều đem các tác phẩm được lọt vào chung kết ra trưng bày, năm nay cũng không ngoại lệ.

Trong hàng loạt trang sức rực rỡ, cô nhanh chóng nhìn ra thiết kế của mình, nhưng không tưởng tượng được rằng nó được đặt ở vị trí dễ nhất...

Điều này có nghĩa là gì? Hiện tại, tác phẩm của cô đạt điểm cao nhất sao? Nghĩ đến đây, Thần Ngân Âm không khỏi xiết chặt tay.

Có thể vào chung kết cuộc thi cô đã rất hài lòng, nếu như vô tình giành được quán quân, chẳng phải quá may mắn.

Bình tĩnh Thần Ngân Âm, không cần vui mừng quá sớm!

"Thưa quý vị đại biểu và các vị khách quý! Chào mừng mọi người đến với đêm chung kết cuộc thi thiết kế trang sức của JR, tôi là Luna..."

Giọng nữ nhẹ nhàng cất lên, nhanh chóng kéo những suy nghĩ của Thần Ngân Âm về hiện tại, cô hít một hơi thật sâu, mắt hướng lên sân khấu, lúc này mới phát hiện, hàng ghế trên cùng đã được ngồi đông đủ, nhìn qua một lượt, tất cả đều là những người nổi tiếng trong giới thời trang.

Sau lễ khai mạc, người dẫn chương trình giới thiệu những vị khách quan trọng của cuộc thi, cuối cùng nói: "Mọi người cũng biết rằng các tác phẩm trang sức được trưng bày ở hội trường đêm nay là thiết kế của những người lọt vào vòng chung kết. Khi cuộc thi cuối cùng bắt đầu, mọi người đều có thể bỏ phiếu cho tác phẩm mình yêu thích, sau mười phút, chúng tôi sẽ đóng kênh bỏ phiếu và chọn ra quán quân. Mặt khác, để công bằng, tất cả các tác phẩm đều được để ẩn danh. Bây giờ, cuộc bỏ phiếu bắt đầu."

Lời nói kết thúc, tiếng đàn vi-ô-lông từ từ vang lên, mọi người bắt đầu đến từ kính bỏ phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Quán quân

Edit: Diệp Lưu Cát

Theo quy định của cuộc thi, người dự thi không có quyền bỏ phiếu, vì vậy, Thần Ngân Âm chỉ có thể đứng từ xa nhìn mọi người.

Thời gian trôi qua, không khí càng ngày càng trở lên căng thẳng, nhìn thấy rất nhiều người bỏ phiếu cho mình, Thần Ngân Âm không khỏi xiết chặt lòng bàn tay, hốc mắt có chút ửng đỏ.

Hóa ra, được nhiều người thích tác phẩm của mình, cảm giác là như vậy, rất vui vẻ, rất hạnh phúc. Lúc này, không cần công bố, cô cũng đã biết kết quả...

Thần Ngân Âm chăm chú nhìn mọi người, đột nhiên vai bị ai đó đụng phải, cô theo phản xạ quay đầu lại, chỉ thấy cả ly rượu bị đổ lên người, chiếc váy trắng trực tiếp bị nhuộm đỏ.

Này...

Thần Ngân Âm sững sốt, hoàn toàn không thể tin được tại thời điểm quan trọng này, trang phục lại bị dính bẩn, mà người gây ra lại là phục vụ của hội trường.

"...Thật xin lỗi, tôi không cố ý, thật xin lỗi..." Người phục vụ vô cùng sợ hãi, vội vàng cúi đầu xin lỗi.

Thần Ngân Âm không có thời gian để ý nữa, chỉ có thể quay lại nói một câu "không sao" rồi đi nhanh vào phòng vệ sinh.

"Haha, xem cô làm sao để lên sân khấu."

Cách đó không xa, Thần Tâm Ngữ cười lớn, ánh mắt chứa đầy âm mưu, rồi liền cầm phiếu bỏ vào tủ kính có tên "Xuân hiếu".

Theo cảm nhận, Thần Tâm Ngữ vừa nhìn tác phẩm này liền thích, hơn nữa số phiếu bầu cũng rất cao, khẳng định đây sẽ quán quân. Về tác phẩm của

Thần Ngân Ám, chắc chắn là tồi tệ nhất. Cô thực sự rất muốn xem bộ đáng xấu hổ của Thần Ngân Ám..

Thần Ngân Ám vội vàng đi vào phòng vệ sinh, tính đem phần bị nhuộm đỏ giặt, nhưng đều không thể sạch.

Làm sao bây giờ?

Cuộc thi quy định, khi tuyên bố từng tác phẩm đoạt giải, tất cả các thí sinh phải có mặt trên sân khấu, thời gian gấp rút, cô tìm đâu trang phục để đổi?

Đứng trước gương, Thần Ngân Ám mặt mày nhăn nhó, không biết phải làm thế nào.

Bên ngoài mười phút đã hết, Luna tuyên bố việc bỏ phiếu kết thúc, đồng thời yêu cầu nhân viên lên sân khấu kiểm phiếu.

Biết Thần Tâm Ngữ thuê người đổ rượu lên váy Thần Ngân Ám, Tô Ngôn Phi trong lòng vô cùng vui sướng nói với Kiều Thư Vân:"Chị, chị biết không? Thần Ngân Ám hôm nay mặc chiếc váy do An Kiệt thiết kế, chẳng may, vừa rồi phục vụ làm bẩn, không chừng lát nữa sẽ không thể lên sân khấu, haha."

Kiều Thư Vân cả buổi tiếp khách, không để ý đến Thần Ngân Ám, bây giờ mới nghe Tô Ngôn Phi nói, nhất thời không bình tĩnh:"Em nói Thần Ngân Ám mặc chiếc váy do An Kiệt thiết kế? Sao có thể? An Kiệt...chị ấy..."

Trời ạ, người có thể mặc đồ do An Kiệt thiết kế, không sang trọng nhưng cũng phải là người giàu có, người như Thần Ngân Ám sao có thể xứng?

Không, cô không tin, nhất định là đồ giả, nhất định là...

Trong giới thời trang, ai lại can đảm làm giả thiết kế của chị An Kiệt?

Kiều Thư Vân càng nghĩ càng tức giận, đối với Thần Ngân Ám càng thêm chán ghét.

Cuối cùng, đã đến lúc công bố giải thưởng.

Luna cầm trong tay danh sách, mỉm cười rạng rỡ:"Chúng ta sẽ bắt đầu từ giải quán quân trước, chúc mừng tác phẩm thứ 7, mang tên "Xuân hiều" đã giành quán quân trong cuộc thi này."

"Thật tốt."

Thần Tâm Ngữ không thể không vỗ tay, vừa cổ vũ, vừa liếc tìm Thần Ngân Ám, đương nhiên, không thấy cô trong lòng cảm thấy vô cùng hạnh phúc.

Cũng không chờ Thần Tâm Ngữ vui vẻ quá lâu, Luna tiếp tục nói:"Hiện tại, chờ lấy giải thưởng, mời nhà thiết kế tác phẩm, Thần Ngân Ám lên sân khấu."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Không xứng đáng

Edit: Diệp Lưu Cát

Cái gì? Thần Ngân Ám? Cô có nghe nhầm không?

Thần Ngân Ám làm sao có thể giành giải quán quân? Mà mình rõ ràng lại còn bỏ phiếu cho cô ta.

Thần Tâm Ngữ cả người kinh ngạc, hoàn toàn không thể tin được sự thật này.

Không thấy Thần Ngân Ám, Luna tiếp tục gọi:"Mời nhà thiết kế của tác phẩm số 7 lên sân khấu ạ."

"Cô ấy có ở đây không?"

"Số 7 đâu?"

Sau một loạt các lần gọi liên tiếp, vẫn không thấy Thần Ngân Ám xuất hiện, khiến mọi người xôn xao đứng lên.

Thần Tâm Ngữ cuối cùng cũng lấy lại được tinh thần, miệng cười lên một tiếng, không tin Thần Ngân Ám dám mặc chiếc váy dính bẩn kia lên sân khấu, nếu cô không xuất hiện, JR tuyệt đối sẽ không trao giải quán quân, mà cho dù có xuất hiện, cũng sẽ trở thành trò cười cho mọi người...

Nghĩ đến điều này, Thần Tâm Ngữ ung dung khoanh hai tay trước ngực, chờ xem kịch hay...

Cùng thủ đoạn với Thần Tâm Ngữ, còn có Tô Ngôn Phi và Kiều Thư Vân, đáng tiếc, ba người bọn họ lại thất vọng rồi, bởi vì, ngay lúc Luna mời Thần Ngân Âm lần thứ năm, cánh cửa phòng đóng kín đột nhiên được mở ra, đáng người từ từ tiến vào.

"Thật xin lỗi, tôi đã tới trễ. Tôi là Thần Ngân Âm." May mắn cô đến kịp.

Thần Ngân Âm vừa vẫy tay, vừa thở gấp, cúi người xin lỗi.

Luna cũng thở phào nhẹ nhõm "Bạn lên đi."

"Cảm ơn."

Thần Ngân Âm nhẹ nhàng gạt đầu, bước chân duyên dáng lên sân khấu.

Lúc này, mọi người chú ý chiếc váy cô đang mặc...

"A, quần quân đang mặc chiếc váy do An Kiệt thiết kế."

"Đẹp quá, nhưng hình như có chút hơi khác."

"Trời ạ, chiếc váy rõ ràng là bị sửa lại. OMG..."

"Ồ, các cô có cảm thấy chiếc váy sau khi được sửa lại, trông đẹp hơn không?"

"Nào có? Quả thực, điều này chẳng khác nào cô ấy đang khiêu chiến với An Kiệt của chúng ta."

"Cô ấy thật can đảm, không sợ học trưởng An Kiệt tìm đến tính sổ sao?"

.....

Mọi người bàn tán rất nhiều.

Đúng vậy, chiếc váy bị Thần Ngân Âm sửa lại, thiết kế trang nghiêm ban đầu đã được thay đổi thành váy ngắn xê tà, chính xác mà nói, cô chỉ dùng kéo cắt phần bị nhuộm đỏ, chỉnh sửa một chút rồi mặc ra ngoài.

Cô hoàn toàn không biết chiếc váy do An Kiệt thiết kế, càng không biết, việc cắt váy để tìm cho mình một đường lui lại khiến mọi người xôn xao như vậy.

Dưới mắt nhìn chăm chú của mọi người, Thần Ngân Âm cuối cùng cũng bước lên sân khấu.

Cầm giải thưởng trên tay, trong lòng cô vui buồn lẫn lộn, đang chuẩn bị lên tiếng, phía dưới đã có người nói lớn: "Thần Ngân Âm không có đạo đức, vong ân phụ nghĩa, không xứng đáng được giải quần quân."

Àm..

Tất cả mọi người trong phòng im lặng, ánh mắt nhìn người vừa lên tiếng, chỉ thấy cô gái mặc váy hồng dài giật dữ bước lên sân khấu.

Ai vậy?

Hình như có thù oán với Thần Ngân Âm.

Thần Ngân Âm về mặt bất ngờ, cũng muốn biết là ai, vì sao đột nhiên mắng cô...

"Vị tiểu thư này, xin cô không quấy rối."

Luna thấy rằng tình hình không thích hợp, nhanh chóng kiểm soát đối phương.

Cô gái không nghe, tức giận nói: "Tôi không có quấy rối, tôi chỉ muốn vạch trần bộ mặt thật của cô ta. Mọi người có thể lấy điện thoại ra xem, bài viết gần đây, tập đoàn Thần thị tìm lại được con ruột thất lạc 20 năm, Thần Ngân Âm chỉ là con nuôi. Cô ta vì ghen ghét với con ruột của Thần gia, thậm chí vì hôn ước còn đẩy mẹ xuống lầu..."

"Đây là sự thật, mọi người mau nhìn, Thần phu nhân ghi hình, chính miệng kể ra lý do Thần Ngân Âm bị đuổi khỏi Thần gia..."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Bằng chứng

Edit: Diệp Lưu Cát

Tại thời điểm này, tất cả mọi người xôn xao bàn bạc, lấy điện thoại ra xem.

Thần Ngàn Ấm không thể bình tĩnh, chạy nhanh xuống dưới lấy điện thoại, vừa mở màn hình liền thấy bài viết về Thần gia ngay trên cùng. Thật sự là Tô Ngọc Liên đã làm vậy.

Cô vội vàng phát đoạn video, thấy Tô Ngọc Liên quần áo thanh lịch xuất hiện trước máy quay, ánh mắt đau đớn lên án việc cô vong ân phụ nghĩa, còn không khỏi nói ra những lời bôi nhọ danh dự của cô...

Chính tai nghe được những lời nói của mẹ nuôi, Thần Ngàn Ấm cười nhạo mình một tiếng, có lẽ cô quá mù quáng, khi tin tưởng và quý trọng người mẹ này suốt 20 năm qua.

"Im lặng."

"Mọi người im lặng một chút!"

Luna thấy mọi việc trở lên xấu đi, cô cố gắng kiểm soát hội trường, nhưng mọi người vẫn như cũ không ngừng bàn tán.

Lúc này, trong lòng Luna vô cùng lo lắng. Bỗng nhiên, micro trong tay bị cướp đi.

Là Kiều Thư Vân

Luna nhanh chóng đứng sang một bên, cùng lúc giọng nói trong trẻo của Kiều Thư Vân vang lên: "Xin chào mọi người, tôi là Kiều Thư Vân, giám đốc thiết kế của JR. Rất mong mọi người có thể giữ im lặng một chút!"

"..."

Lời nói của Kiều Thư Vân cuối cùng có chút tác dụng, đem sự chú ý của mọi người trở lại sân khấu.

Thần Ngàn Ấm cũng không ngoại lệ nhìn lên. Trên sân khấu, là một cô gái có khuôn mặt trẻ trung xinh đẹp, cả người mặc tây trang toát lên sự giỏi giang, khéo léo, nhưng dường như không phải người tốt.

Đúng như suy nghĩ của Thần Ngàn Ấm, một lúc sau, chợt nghe Kiều Thư Vân nghiêm túc nói: "JR chúng tôi luôn coi trọng những nhà thiết kế có tài năng, nhưng cái chúng tôi coi trọng hơn cả tài năng đó là phẩm chất đạo đức. Cho nên thay mặt ban tổ chức cuộc thi, tôi xin tuyên bố, tước giải quán quân của tiểu thư Thần Ngàn Ấm, đồng thời đề cô ấy vào danh sách đen của JR, vĩnh viễn không làm việc cùng."

Ồ, giải quán quân bị lấy đi, ngay cả sau này cũng không thể làm việc cùng JR...

Bên dưới sân khấu lại xôn xao, so với vừa rồi càng hỗn loạn.

Tất cả mọi người đều nhìn Thần Ngàn Ấm bằng ánh mắt khinh bỉ, chế nhạo, nhưng cô không quan tâm, lúc này, trong đầu chỉ hiện lên lời kết tội của Kiều Thư Vân.

Dù sao, cô vẫn không thể tin, công ty lớn như JR, ngay cả một câu cũng không hỏi cô, đã đem giải quán quân trao cho người khác. Mà Kiều Thư Vân nói như vậy, chẳng khác nào khẳng định với mọi người, cô là người vong ân phụ nghĩa hại cả mẹ mình...

Không được!

Cô không thể im lặng nữa!

Thần Ngàn Ấm thẳng thắn, mặt không chút thay đổi tiến lên sân khấu.

Mọi người không nghĩ cô còn dám quay lại sân khấu, nhìn nhau tránh đường để cô đi.

Luna đang chuẩn bị tuyên bố quán quân mới, lại nhìn thấy Thần Ngàn Ấm đi tới, nhất thời sững người, mà Kiều Thư Vân không chần chừ lên tiếng: "Thần tiểu thư, nơi này không chào đón cô, mời cô đi."

Thần Ngàn Ấm mỉm cười: "Tôi sẽ không ở đây quá lâu, nhưng trước khi tôi rời đi, tôi có thể mượn micro. Cảm ơn."

Dứt lời, không đợi Luna phản ứng, cô trực tiếp lấy micro trong tay Luna, ánh mắt lạnh lùng nhìn phía dưới sân khấu.

Cả phòng đột nhiên im lặng.

Thần Ngàn Ấm quả quyết tiến lên hai bước, nghiêm túc mở miệng: "Tất cả những lời của Tô Ngọc Liên phụ nhân về tôi đều là sai trái. Ngay lập tức,

mong Tô phu nhân gỡ bài và giải thích rõ cho mọi người. Nếu không, tôi sẽ đưa bằng chứng cho luật sư, chúng ta hẹn gặp nhau ở tòa."

Cái gì?

Bằng chứng?

Cô có bằng chứng?

Rất nhanh sau đó, một số người nói lớn: "Có bằng chứng, liền đưa ra. Nếu cô chứng minh được mình vô tội, JR nhất định đem giải quán quân trả lại cho cô."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Không kịp trở tay

Edit: Diệp Lưu Cát

"Đúng vậy. Nếu bạn chứng minh được những lời của Tô phu nhân là sai, chúng tôi nhất định sẽ đem quán quân trao lại cho bạn."

Lần này, người lên tiếng là một phụ nữ trẻ ngồi ở hàng ghế đầu tiên, có thể thấy địa vị không thấp.

Thần Ngân Âm liếc nhìn tên ở vị trí, mới biết, đây là Lục Lệ Sa biên tập viên nổi tiếng của tạp chí thời trang LIKE.U

Lục Lệ Sa vừa dứt lời, lại có thêm một số nói theo: "Biên tập viên Lục nói đúng, cô mau đưa bằng chứng. Như vậy, tài năng của cô mới không bị lãng phí."

Thần Ngân Âm nghiêm túc trả lời: "Cảm ơn ý tốt của mọi người, nhưng tôi quyết định chờ Tô phu nhân giải thích trước, hơn nữa..."

Nói đến đây, đột nhiên cô dừng lại, nhìn mọi người xung quanh: "Như công ty JR đây, chỉ mới nghe từ một phía đã đưa ra kết luận. Tôi hoàn toàn không hiểu giải thưởng của công ty có ý nghĩa gì, nhưng bây giờ, với tôi nó không còn giá trị."

"Cô..."

Không nghĩ cô dám nói ra những lời này, Kiều Thư Vân giận đến tái mặt: "Cô không biết xấu hổ! Để tôi xem cô lấy bằng chứng ở đâu, lại dám ngông cuồng như vậy? Mà cho dù cô thực sự bị oan, JR cũng không làm việc với người như cô."

Thần Ngân Âm quay đầu lại nhìn Kiều Thư Vân, cười nhẹ một tiếng, thẳng thắn hỏi: "Giám đốc Kiều, hình như cô có thù oán với tôi? Mà tôi lại không biết, mình đã đắc tội gì với cô."

"Tôi có thù oán với cô? Haha, Thần tiểu thư thật biết nói đùa."

Kiều Thư Vân nhếch mép cười lớn, giọng chứa đầy ẩn ý.

Thần Ngân Âm là người có tài năng trong thiết kế, không thể khinh thường. Nhìn tác phẩm dự thi và chiếc váy sau khi được sửa, đủ để chứng tỏ rằng Kiều Thư Vân không phải đối thủ của cô trong tương lai...

Kiều Thư Vân trong lòng đang lo lắng, mà Thần Ngân Âm không muốn tiếp tục tốn thời gian ở nơi này, cô liền đem micro đưa lại cho Luna. Sau đó, rời đi, trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

Cô vừa đi khỏi, cả hội trường lại xôn xao.

Mọi người tiếp tục bàn tán về Thần Ngân Âm, không ai để ý đến việc trao giải tiếp theo. Kiều Thư Vân thấy thế, tức giận xiết chặt tay.

Thần Ngân Âm, tôi và cô không đội trời chung!

Ngoài Kiều Thư Vân, còn có Tô Ngôn Phi và Thần Tâm Ngữ, cũng bị Thần Ngân Âm làm cho tức giận không hề nhẹ. Đặc biệt, khiến Thần Tâm Ngữ không kịp trở tay, dù sao sau chuyện này, nếu thực sự Thần Ngân Âm có bằng chứng, cô cùng mẹ nhất định sẽ thê thảm.

- - - - -

Sau khi rời khỏi khách sạn, cả người Thần Ngân Âm thả lỏng, mọi sự kiên cường đều biến mất.

Lúc này, gió chỉ thổi nhẹ nhẹ, nhưng trong lòng Thần Ngàn Ấm lại giống như rơi vào hầm băng, lạnh đến thấu xương.

Cô một mình đi trên đường, chân vô cùng đau nhức, lại không biết mình đang đi đâu, may mắn phía trước có chiếc ghế dài, liền qua đó ngồi nghỉ.

Suy nghĩ chuyện vừa xảy ra, giống như một giấc mơ, hoàn toàn không có một chút chân thật.

Cô vẫn không tin được, người mẹ nuôi lớn cô, lại muốn hủy hoại thanh danh của cô...

Là vì một người đàn ông sao?

20 năm... 20 năm tình cảm của cô với mẹ, đều bị vứt bỏ...

Cô không nghĩ muốn giành Mộ Duệ Trạch với Thần Tâm Ngữ, cái gì cũng không muốn, nhưng tại sao bọn họ không buông tha cho cô?

Hốc mắt đỏ lên, Thần Ngàn Ấm cố gắng cười nhưng cuối cùng vẫn không kìm được lòng, nước mắt từ từ rơi xuống.

Không được khóc! Không được khóc!

Cô nhanh chóng lấy tay lau đi nước mắt, đột nhiên, trước mặt xuất hiện một chiếc khăn tay.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Bỏ thuốc

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm giật mình ngẩng đầu, liền nhìn thấy Mộ Duệ Trạch.

Cô nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt còn trên mi, giọng khàn khàn nói: "Là anh à."

"Em khóc giống như một chú mèo con vậy, mau lau đi." Mộ Duệ Trạch mỉm cười, cầm khăn tay đưa cho cô.

"Cảm ơn, nhưng tôi cũng có."

Thần Ngàn Ấm không nhận khăn của hắn, mà mở túi xách lấy chiếc khăn của cô.

Mộ Duệ Trạch thờ dài, không nói gì ngồi xuống cạnh cô.

Hắn ngẩng mặt nhìn lên bầu trời đêm đầy sao, chậm rãi mở miệng: "Vừa rồi, tôi có ở hội trường. Nhưng thật xin lỗi, lại không giúp được em."

"..."

Thần Ngàn Ấm đang chuẩn bị cất khăn tay, đột nhiên dừng lại, thoải mái trả lời: "Không sao, chuyện của tôi, tôi có thể tự giải quyết."

"Được."

Mộ Duệ Trạch gật đầu, nhìn cô: "Chắc em chưa ăn gì. Có đói bụng không? Tôi đưa em đi ăn."

Thần Ngàn Ấm lắc đầu: "Không cần."

"Vậy..."

"Anh để tôi một mình được không?"

Mộ Duệ Trạch lắc đầu: "Để tôi đi mua nước cho em."

Hắn vừa nói, vừa đứng dậy, đi tới cửa hàng tiện lợi ở đối diện.

Thần Ngàn Ấm không nhìn hắn, ủ rũ cúi đầu, chìm đắm trong suy nghĩ của mình.

Từ cửa hàng tiện lợi, Mộ Duệ Trạch trên tay cầm chai nước đi ra, lại bị một người đàn ông chặn lại.

"Duệ Trạch."

Là cậu của Mộ Duệ Trạch, Mộ Uy.

Mộ Duệ Trạch kinh ngạc:"Cậu, sao cậu lại ở đây?"

"Mẹ con bảo cậu đến tìm con."

"Có chuyện gì sao?"

Mộ Duệ Trạch ánh mắt lo lắng, nhìn về mặt nghiêm túc của Mộ Uy.

Mẹ hẳn đặc biệt cho Mộ Uy đến tìm, chắc chắn không phải chuyện tốt.

Giây tiếp theo, chợt nghe Mộ Uy nói:"Mẹ con muốn con nhanh chóng đưa Thần Ngàn Ấm trở về."

Nghe được câu nói này, Mộ Duệ Trạch có chút bức mình:"Con biết rồi."

Biết Mộ Duệ Trạch mất hứng, Mộ Uy lấy trong túi một gói thuốc nhỏ đưa cho hắn:"Mẹ còn nói thêm, dùng cách này. Bà ấy không ngại có cháu trước."

Mộ Duệ Trạch:"..."

"Duệ Trạch, Ngàn Ấm là một cô gái tốt, cậu biết con thích con bé, vậy con còn chờ gì nữa? Chỉ cần con bé trở thành người của con, sau này, chắc chắn con bé cũng sẽ thích con."

"Cậu, con..."

"Mẹ con tính cách như nào, con cũng hiểu, bà ấy làm chuyện gì đều có tính toán, con phải tin tưởng mẹ mình."

Mộ Uy nói một lời, không để cho Mộ Duệ Trạch có cơ hội từ chối.

"Vâng, con đã biết."

Hắn rất nhanh nhận lấy gói thuốc, sắc mặt âm trầm gập đầu.

.....

Quay lại chỗ cũ, Thần Ngàn Ấm vẫn ngồi đó, thân thể yếu ớt chống hai tay lên ghế, khiến người khác nhìn đến, đều muốn bảo vệ.

Mộ Duệ Trạch đứng cách đó không xa, mắt vừa liếc nhìn vừa đem gói thuốc trong tay hòa vào nước. Sau hơn một phút, mới đi đến trước mặt cô:"Em uống nước đi."

"Cảm ơn..."

Từ buổi tối tham dự cuộc thi, Thần Ngàn Ấm không uống chút nước nào, sớm đã khát. Bây giờ hắn lại mang nước đến, không chút do dự liền nhận.

Thần Ngàn Ấm uống một hơi, cổ họng cũng đã thoải mái hơn rất nhiều. Cô khẽ liếm môi, lại phát hiện khuôn mặt của Mộ Duệ Trạch vô cùng khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Bỏ thuốc (2)

Edit: Diệp Lưu Cát

Nhìn cô một ngụm rồi lại một ngụm uống chai nước bị bỏ thuốc, tim của Mộ Duệ Trạch đập nhanh, hơi thở nóng lên.

Mộ Uy nói đúng, chỉ cần cô trở thành người của hắn, sau này khiến cô thích hắn không phải chuyện khó. Cho nên, sau khi cô tỉnh lại có hận hắn, thì hắn cũng không từ bỏ ý định.

Thần Ngàn Ấm uống hết hơn nửa chai nước, chợt nghe giọng nói trầm ấm của Mộ Duệ Trạch:"Đã tốt hơn chưa?"

"Ừ, tốt hơn nhiều, cảm ơn." Cô gật đầu, hai má có chút phấm hồng.

Cô xoa hai má, không hiểu tại sao, cơ thể càng ngày càng nóng, như có lửa.

"Tôi đưa em về."

Mộ Duệ Trạch đẩy mắt phức tạp, liếc nhìn rồi đứng lên.

Thần Ngàn Âm lấy tay lau mồ hôi trên trán, nhìn hấn lắc đầu: "Không cần, tôi sẽ bắt taxi về."

"Đã muộn, em còn ăn mặc như vậy, đi taxi an toàn sao?" Mộ Duệ Trạch chăm chú nhìn cô, giọng nói trở lên khàn khàn.

Hấn không thể quên, dáng vẻ quyến rũ đến mê người của cô lúc lên nhận giải, mặc dù thân phận không tốt, nhưng lại vô cùng xinh đẹp, Thần Tâm Ngừ so với cô còn kém xa.

Có lẽ, mẹ hấn nói đúng, cô vừa giỏi giang lại xinh đẹp.

Thần Ngàn Âm không biết trong lòng Mộ Duệ Trạch có ý xấu, mà nghe hấn nói đi taxi không an toàn, làm cô nhớ đến bài báo gần đây, một cô gái trẻ đã bị giết trên taxi, đành phải đồng ý: "Vậy làm phiền anh."

Dù sao hấn cũng biết cô đang ở cùng với anh, thực sự không còn gì để lo lắng hay giấu giếm nữa.

Thấy cô đồng ý, Mộ Duệ Trạch khẽ cười thành tiếng: "Vậy em ở đây chờ, tôi đi lấy xe."

"Được." Thần Ngàn Âm phất tay ý bảo hấn đi đi.

Lúc này, ánh mắt của cô mơ hồ, đèn đường chiếu xuống, để lộ khuôn mặt xinh đẹp đến mê người.

Nếu không phải đi lấy xe, chắc chắn Mộ Duệ Trạch sẽ tiến đến ôm cô một chút, nhưng mà, hấn tự nhủ phải nhịn xuống, bước nhanh đến bãi đỗ xe.

Sở dĩ hấn không muốn đưa Thần Ngàn Âm đến bãi đỗ xe, bởi vì ở chỗ đó có rất nhiều phóng viên. Nếu không cẩn thận bị bọn họ phát hiện, mọi chuyện sẽ trở lên phức tạp. Vì vậy hấn để cô ở lại, dù sao cũng đi một lát, nhất định cô sẽ không rời đi.

Mộ Duệ Trạch vô cùng tự tin, đáng tiếc, không phải cứ tự tin thì mọi chuyện sẽ theo ý hấn. Hấn còn chưa đi được một phút, một chiếc Bentley màu đen đã đỗ bên cạnh cô.

Cửa xe bị mở mạnh, một đôi chân dài thẳng bước xuống, tiếp theo cả cơ thể cường tráng cũng ra khỏi xe. Thần Ngàn Âm ngẩng đầu, vừa đứng lúc chạm mắt với Mộ Diển Đình.

Lúc này, mọi nguồn sáng như bị lấy hết, chỉ thấy khuôn mặt tuấn tú của anh.

"Chú..."

Nhìn thấy người mình đang mong đợi, Thần Ngàn Âm cười ngây ngốc, muốn nhanh chóng đứng lên, nhưng không biết có phải do ngồi quá lâu hay không cả chân tê cứng, đứng lên không vững liền ngã xuống, còn không cẩn thận đụng vào một góc ghế, đau đến kêu lên một tiếng.

"Đau quá..."

Giọng nói nhỏ nhẹ, mềm mại vang lên bên tai Mộ Diển Đình, trong lòng anh dâng lên cảm xúc hồ đồ.

Mộ Diển Đình không chờ cô đứng lên, bước nhanh đến đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Bỏ thuốc (3)

Edit: Diệp Lưu Cát

"Sao cháu ở đây? Cuộc thi kết thúc rồi sao?"

Anh mới từ sân bay trở về, đang chuẩn bị đến khách sạn đón cô, không ngờ, lại gặp ở đây.

"Không, vẫn chưa kết thúc."

Thần Ngàn Ấm cố nén cơn nóng trong cơ thể, thờ gấp trả lời.

Cô bị làm sao vậy? Cả người như bị kiến đốt, nóng đến khó chịu.

Mộ Diễm Đình thấy cô rất lạ, ánh mắt trầm xuống:"Cháu lại uống rượu?"

"Không. Cháu không có uống. Chú... cháu thấy rất nóng..."

Thần Ngàn Ấm ngẩng đầu, ưỡn khuỷu bầu vào tay anh.

"Nóng?"

"Đúng vậy, nóng quá nóng quá..."

Đôi mắt của Thần Ngàn Ấm mờ mịt như phủ sương, tim đập nhanh nhìn Mộ Diễm Đình.

Giọng nói của cô khàn khàn xen lẫn chút đau đớn không chịu nổi, Mộ Diễm Đình mày đẹp nhíu lại, cảm thấy có gì đó không ổn, bất ngờ, cô ôm chặt lấy anh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn tựa vào ngực Mộ Diễm Đình, cảm giác khó chịu dần tan biến, Thần Ngàn Ấm liền thở một hơi dài, mặt liên tục cọ vào ngực anh.

Hành động của cô khiến Mộ Diễm Đình cả người cứng đờ, ánh mắt anh lập tức sáng lên, dục vọng trời dậy.

Một tay nắm lấy cổ tay, mới phát hiện, người cô nóng bỏng, Mộ Diễm Đình sợ hãi, đỡ cô lên ghế.

Theo phản xạ, Thần Ngàn Ấm ngã vào lòng anh, hơi thở ấm áp dần trở nên nặng nề.

"Chú..."

Cô không kìm được lòng gọi nhẹ một tiếng, bàn tay nhỏ nhắn không yên phận sờ loạn trên ngực anh, mà mỗi lần cô làm như vậy, anh lại không chịu nổi.

Biết cô đã bị trúng xuân dược, khuôn mặt tuần tú của Mộ Diễm Đình tối đen, vội vàng ôm chặt cô đứng dậy, giọng ôn nhu:"Ngoan, chúng ta đến bệnh viện."

Dứt lời, anh bước nhanh vào xe, đặt cô ngồi ghế bên cạnh, vội vàng giúp cô thắt dây an toàn, nhưng còn chưa thắt xong đã bị hai tay mảnh khảnh ôm lấy cổ.

"Mộ Diễm Đình..."

Thần Ngàn Ấm dịu dàng gọi tên anh, Mộ Diễm Đình có chút xao động, không nghĩ rằng tên của anh được gọi, lại dịu dàng như vậy.

Ngay lúc anh còn đang suy nghĩ, cả người Thần Ngàn Ấm đã nhào vào lòng anh, môi dờng lại trên khuôn mặt tuần tú, hôn lung lung.

Nụ hôn lúc này, so với vài ngày trước cuồng nhiệt hơn nhiều, khiến anh nghĩ muốn đem cô đặt dưới thân, hung hăng tiến vào. Nhưng lý trí nói cho anh biết, không thể, ít nhất, không phải ở nơi này!

Vì vậy, anh kiên quyết nhịn xuống, dùng sức ngăn cản cô, trở về ghế lái. Chuẩn bị khởi động xe, cô lại giống như tiểu yêu tinh vội vàng đến trước mặt, cả người ngồi lên đùi anh.

Ừm...

Mộ Diễm Đình thở dốc vì kinh ngạc.

Cô bé này không biết tốt xấu, mất hết ý chí, ở trên người anh sờ loạn, thậm chí còn chủ động cởi bỏ cúc áo của anh, hình như chỉ có như vậy, mới có thể khiến cô thoải mái.

Mộ Diễm Đình bị cô bức đến phát điên, nắm chặt tay, nghiêng răng nghiêng lợi nói:"Thần Ngàn Ấm, cháu mau tỉnh lại."

Thần Ngàn Ấm nức nở:"Thật khó chịu, chú... mau giúp cháu..."

Cô khóc thành tiếng, giọng nói quẩn rữ nhìn Mộ Diễm Đình, cuối cùng anh cũng không thể nhẫn nhịn được nữa.

Sự bình tĩnh trong đáy mắt đã bị dục vọng nuốt lấy, anh nhẹ nhàng nâng cằm, môi ghé sát vành tai cô:"Cháu.. xác định muốn giúp?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 48: Tỉnh dậy

Edit: Diệp Lưu Cát

"Muốn..."

Thần Ngàn Ấm mơ màng lên tiếng. Giấy tiếp theo, cả cơ thể đã bị Mộ Diễm Đình bế trở lại ghế, còn mạnh mẽ thắt dây an toàn cho cô.

Sợ Thần Ngàn Ấm lại làm loạn, một tay Mộ Diễm Đình dùng lực giữ chặt người cô, một tay nắm vô lăng, chân nhấn ga phóng nhanh.

Dù sao, đoạn đường này có nhiều người qua lại chắc chắn sẽ bị nhìn thấy, anh không muốn lần đầu tiên của bọn họ để lại ấn tượng không tốt nên quyết định chờ đến khi về nhà.

Mộ Diễm Đình vượt qua nhiều lần đèn đỏ, vốn phải cần 20 phút đường xe, nhưng anh điên cuồng, chưa tới mười phút đã về đến nhà.

Anh lao thẳng xe tới bãi đỗ, trực tiếp bế cô vào thang máy, nhanh chóng lên nhà, sau đó đóng cửa, đem cô gái không an phận trong lòng ép vào tường, cúi đầu hung hăng hôn lên cánh môi.

"Ừm..."

Giọng của cô giống như chú mèo con, khẽ rên một tiếng kiều mi, khiến nam căn phía dưới của Mộ Diễm Đình hoàn toàn trở dậy. Anh điên cuồng hôn, lười qua lại khiêu khích, tưởng như muốn nuốt cô vào bụng.

Chiếc váy của cô nhanh chóng bị xé rách, vật ngăn cản cuối cùng cũng bị anh kéo ra khỏi chân.

Trận hoan ái kéo dài, từ cửa chính đến phòng khách rồi đến phòng ngủ, khắp nơi tràn ngập mùi dục vọng. Không biết qua bao lâu, Mộ Diễm Đình mới đem toàn bộ tinh dịch nóng bỏng bắn vào trong cơ thể cô, cả người mệt mỏi ôm cô rơi vào giấc ngủ.

.....

Sáng sớm, Mộ Diễm Đình tỉnh lại.

Anh nghiêng người nhìn cô bé bên cạnh đang ngủ trong lòng, chớp mắt vài cái đáy mắt dâng lên một loạt cảm xúc phức tạp.

Qua vài giây, mới nhẹ nhàng rời giường còn không quên đắp chăn cẩn thận cho cô.

Khoác áo ngủ đi ra khỏi phòng, chuyện đầu tiên Mộ Diễm Đình làm là gọi điện cho Âu Minh: "Đi tìm hiểu một chút. Xem tối qua, tại cuộc thi thiết kế trang sức của JR xảy ra chuyện gì."

- - - - -

Thần Ngàn Ấm tỉnh lại, cảm thấy miệng khô rát, toàn thân đau nhức đến rã rời, nhất là chân, căn bản là không tài nào cử động được.

Cô mơ màng mở to mắt nhìn căn phòng, xung quanh đều là màu đen xám lạnh lẽo, thoạt nhìn có chút không quen.

Cô đang ở đâu?

Khó khăn lắm mới ngồi được dậy, lại phát hiện trên người không mặc quần áo, khắp cơ thể đều là dấu hôn hồng.

Chẳng lẽ...

Nhận ra được điều gì đó, Thần Ngàn Ấm lập tức kiểm tra toàn thân cao thấp.

Cô không còn là một đứa trẻ, liền hiểu ra tại sao cơ thể lại đau như vậy, thực sự cô đã trải qua tình một đêm...

Ý thức được điều này, khuôn mặt xinh đẹp của Thần Ngàn Ấm trở lên trắng bệch, cả người kịch liệt run rẩy, hoảng sợ ôm đầu, cuộn người vào một góc giường.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Cô như thế nào có thể lên giường cùng người khác...

Cô không còn tư cách thích Mộ Diển Đình, mặc dù chưa bao giờ nghĩ anh sẽ đáp lại tình cảm của cô, nhưng hôm nay, ngay cả thăm thích, cô cũng không xứng đáng...

Càng suy nghĩ, trong lòng cô càng đau đớn, nước mắt thành dòng, gục mặt xuống gối khóc.

Mộ Diển Đình đẩy cửa tiến vào, thấy cô co ro đem chăn quấn chặt, hai mắt anh không khỏi nhìn chăm chăm cơ thể yếu ớt, đáy mắt lộ rõ vẻ đáng thương.

Cô khổ sở như vậy là vì cái gì? Bởi vì tôi qua cùng anh xảy ra quan hệ sao?

Mộ Diển Đình mày đẹp nhú lại, khuôn mặt vô cùng khó hiểu.

Anh không lên tiếng gọi, mà hai tay rút túi quần, bước tới chỗ cô.

Nghe tiếng bước chân từ từ tiến tới, những ngón tay thon dài của Thần Ngàn Ấm nắm chặt chặt, lấy hết can đảm nhìn lên. Không ngờ lại là...anh.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Kết hôn

Edit: Diệp Lưu Cát

Khi nhìn thấy Mộ Diển Đình, trong lòng Thần Ngàn Ấm chợt lóe lên một tia hy vọng.

Anh xuất hiện ở đây, có lẽ nào, người đàn ông tôi qua là anh không?

Thần Ngàn Ấm cố nhớ lại những gì đã xảy ra, nhưng tất cả đều rất mơ hồ. Hiện tại, trong đầu cô không thể xác định người đàn ông bước xuống xe tôi qua.

Trong lúc cô còn đang suy nghĩ, Mộ Diển Đình đã đi đến bên cạnh.

Anh mặc một bộ tây trang màu đen, cả người toát lên vẻ ôn nhu nhưng khuôn mặt lại vô cùng lạnh lùng thâm trầm.

Thần Ngàn Ấm ngây ngốc nhìn anh, mắt vốn đã khóc đến sưng đỏ. Lúc này, lại không thể kiềm được, nước mắt liên tục rơi, anh nhìn cô, thực sự muốn ôm cô vào lòng bảo vệ, yêu chiều.

Mộ Diển Đình liếc nhìn một chút, trên cao nhìn xuống hỏi: "Nghĩ tới chuyện tôi qua?"

"..."

Ánh mắt Thần Ngàn Ấm rũ xuống, nhất thời không biết nên trả lời thế nào. Mà những lời nói của anh khiến cô chắc chắn hơn về suy đoán của mình, đau đớn trong lòng cũng dần dần biến mất.

Thực sự, nếu người đàn ông tôi qua là anh, cô hẳn rất vui mừng. Dù sao, lần đầu tiên được trao cho người mình thích, cô gái nào không muốn?

Nhưng mà, dường như anh đang khó xử. Cho nên mới dùng mặt lạnh nhìn cô.

Có thể nói, Thần Ngàn Ấm là một người nhạy cảm, dù Mộ Diển Đình không thể hiện ra ngoài, nhưng cô biết trong lòng anh đang rất hối hận.

Thấy cô cúi đầu không trả lời, đáy mắt Mộ Diển Đình xoẹt qua tia sáng, cẩn thận lấy tay gỡ mái tóc rối cho cô: "Thế nào? Cường ép người ta lên giường, bây giờ lại không muốn chấp nhận?"

Anh nói những lời này, lại không nhận ra giọng có chút lạnh nhạt xen lẫn ghen tị.

Mà lúc này, tâm trạng của Thần Ngàn Ấm vô cùng hoảng loạn, không cách nào bình tĩnh.

Lại không nghĩ Mộ Diển Đình sẽ nói như vậy, miệng cô thành chữ O, ánh mắt kinh ngạc trừng lớn nhìn anh.

Mộ Diển Đình khuôn mặt tuấn tú âm trầm, đem tay trên đầu cô thu về: "Miệng bị mèo cắn đi rồi sao?"

"Cháu..."

Thần Ngàn Ấm chớp chớp mắt, một lúc lâu sau mới mở miệng yếu ớt: "Cháu lên giường cùng ai?"

Cô không dám tự mình khẳng định, nếu như không phải là anh, có chết cô cũng không muốn chấp nhận.

Mộ Diễm Đình: "..."

Hóa ra, tối hôm qua cô quần quít lấy anh một tiếng gọi "chú", hai tiếng gọi "chú", nhưng lại không biết đối phương có phải là anh hay không?

Lúc này, Mộ Diễm Đình giận đến không muốn cùng cô nói chuyện.

Thần Ngàn Ấm xoa đầu, rụt rụt cổ nói: "Chuyện này..."

Môi cô mấp máy muốn nói cái gì đó, lại bị lời của anh cắt ngang: "Cháu có mấy chú."

"Hả? Chỉ có một..."

Mặc dù không biết tại sao anh hỏi câu này, nhưng Thần Ngàn Ấm vẫn thành thật trả lời.

Mộ Diễm Đình nghe thấy vậy, khuôn mặt tức giận liền dịu xuống: "Cho nên, cháu có chấp nhận chuyện này hay không?"

"Cháu..."

Thần Ngàn Ấm không ngốc, lập tức hiểu ra.

Người tối qua là anh, là anh, thực sự là anh...

A!

Cô muốn hét lên, làm sao bây giờ?

Từ địa ngục trở lại thiên đường, cảm giác là như thế này sao?

Mộ Diễm Đình cũng không biết trong lòng cô nghĩ gì, thấy cô ngây người, anh đơn giản ngồi xuống giường, cơ thể cao lớn tiến đến gần.

Hơi thở quen thuộc phả vào mặt, mạnh mẽ bao trùm xung quanh, cuối cùng Thần Ngàn Ấm cũng lấy lại tinh thần, nhưng lại lập tức thấy khuôn mặt anh đang ở rất gần, đẩy mắt sáng lên.

"Chú...chú..."

Cô lắp bắp gọi tên anh, hai má đã đỏ ửng.

Anh không nói gì, đột nhiên, đứng dậy.

Trong lòng Thần Ngàn Ấm dâng lên cảm giác mất mát. Sau đó, lại nghe anh đọc đoán mở miệng: "Chúng ta kết hôn. Mộ Diễm Đình này, cho cháu một gia đình."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33* Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Đến cục dân chính

Edit: Diệp Lưu Cát

Kết hôn?

Anh đang cầu hôn cô sao? Thần Ngàn Ấm không thể tin vào tai mình nữa, cô tròn tròn mắt, vô cùng kinh ngạc. Sau vài phút, mới mở miệng nói: "Tại sao?"

"Tại sao cái gì?"

Mộ Diễm Đình nhướn mày, nhìn sâu vào mắt cô.

Thần Ngàn Ấm xiết chặt lòng bàn tay, cắn môi, trả lời: "Chuyện tối hôm qua, chỉ là ngoài ý muốn. Chú không cần chịu trách nhiệm."

Mặc dù, trong lòng Thần Ngàn Ấm rất vui mừng, nhưng cô không muốn dùng cách này để ép buộc anh. Mộ Diễm Đình của cô nên có một cuộc hôn nhân hạnh phúc thay vì phải trách nhiệm với người phụ nữ anh không yêu, cho dù, người phụ nữ đó là cô...

Nghĩ tới điều này, khuôn mặt Thần Ngàn Ấm rũ xuống, đáy mắt hiện lên một tia đau lòng.

Lần đầu tiên trong đời, Mộ Diễm Đình suy nghĩ muốn kết hôn, nhưng vừa mới cầu hôn đã bị từ chối, cả khuôn mặt tuấn tú của anh dần biến sắc, có chút tức giận.

Lúc này, ánh mắt anh trở nên thâm trầm, giọng nói lạnh nhạt: "Chú nói để cho cháu biết, không phải hỏi ý kiến của cháu."

"Này..."

Thần Ngàn Ấm giật mình, bị lời nói của anh làm cho sợ hãi.

Như vậy có ý gì? Có ai cầu hôn chỉ để đối phương biết, không cho phép họ từ chối?

Quá bá đạo!

Cô thầm oán hận, nhưng trong lòng lại giống như được uống mật, cảm thấy vô cùng ngọt ngào.

Nhìn thấy bộ dạng ngây ngốc đến đáng yêu của cô, mọi tức giận trong lòng Mộ Diễm Đình đều biến mất.

Lúc này, khoe môi anh cong lên, vừa đưa tay xoa đầu cô, vừa nói: "Được rồi, mau rời giường. Chúng ta đến cục dân chính."

Thần Ngàn Ấm: "..."

Mộ Diễm Đình nói xong, liền xoay người rời đi, chỉ còn Thần Ngàn Ấm ở trong chăn, với cả đống suy nghĩ ngổn ngang.

Một giây, hai giây,...

"A a a..."

Cuối cùng, cô không nhịn được hét lên, lại sợ anh nghe được, vội vàng lấy tay che miệng.

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ? Tim của cô như muốn nhảy ra ngoài.

Haha...

Thần Ngàn Ấm cười lớn, cuộn chăn, lăn qua lăn lại trên giường như một kẻ ngốc, đến khi tâm trạng bình tĩnh, mới nhớ tới việc phải rời giường.

Đây là phòng của Mộ Diễm Đình, không có quần áo để cô thay, Thần Ngàn Ấm đành phải lấy tạm bộ đồ của anh mặc vào. Sau đó mở cửa, nhìn trước nhìn sau rồi mới dám ra ngoài.

Bên ngoài là phòng khách, phát hiện Mộ Diễm Đình không có ở đây, cô nhẹ nhàng thở một hơi, chạy nhanh về phòng.

Sau khi tắm rửa, Thần Ngàn Ấm đứng trước gương, nhìn chăm chăm cổ và ngực. Toàn bộ đều là dấu vết hoan ái anh để lại, cô nhẹ nhàng lấy tay sờ, bắt đầu tưởng tượng cảnh tối qua, trong nháy mắt, cả khuôn mặt nóng như lửa.

Ách, không được nghĩ nữa, xấu hổ muốn chết...

Thần Ngàn Ấm hai tay ôm mặt lắc đầu, nhưng vẫn không thể dừng suy nghĩ.

Nhà ăn.

Mộ Diễm Đình tao nhã ngồi trước bàn ăn, cúi đầu đọc tờ báo trong tay, thi thoảng nhìn lại phía sau, chờ người nào đó.

Khoảng hơn 20 phút, cô mới từ từ đi đến.

Anh nhìn lên, tầm mắt dừng trên người Thần Ngàn Ấm, thấy cô mặc chiếc áo sơ mi trắng cao cổ, hơi nhú mào: "Mặc như vậy, cháu không thấy nóng sao?"

Thần Ngàn Ấm có chút buồn bực: "Không mặc vậy, sẽ không thể gặp mọi người."

"Tại sao?"

"Không có gì."

Thần Ngàn Ấm không có mặt mũi nào để cùng anh thảo luận vấn đề này, cô đơn giản ngồi xuống, bắt đầu dùng bữa sáng.

Mộ Diễn Đình không hỏi thêm.

Hai người cứ thế dùng bữa, cũng không cùng nhau nói chuyện, không khí trở nên vô cùng yên tĩnh.

Sau bữa sáng, anh đứng dậy trước: "Đi thôi."

Thần Ngàn Ấm đứng lên theo, dịu dàng nhắc nhở: "Hôm nay là chủ nhật."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Đến cục dân chính(2)

Edit: Diệp Lưu Cát

Anh quay đầu nhìn cô." Yên tâm, có người làm việc."

Khuôn mặt Thần Ngàn Ấm lộ vẻ khó hiểu: "Thật lạ. Hôm nay không phải ngày đặc biệt, tại sao lại có người làm việc?"

Vừa nói xong, cô chợt nhận ra điều gì đó: "Chú, không lẽ là..."

"Đúng." Mộ Diễn Đình không phủ nhận.

Thần Ngàn Ấm"..."

Đúng rồi, cô làm sao có thể quên, anh là người đàn ông đặc quyền.

Nếu là đăng ký hôn, hẳn sẽ có một số lễ nghi cơ bản. Cô không thể để bộ dạng như này đến đó, cần trang điểm và mặc đẹp một chút.

Nghĩ đến đây, Thần Ngàn Ấm liền đưa mắt nhìn Mộ Diễn Đình: "Chú có thể đợi cháu một chút không?"

"Được"

Mộ Diễn Đình vui vẻ trả lời.

"Cháu về phòng."

Thần Ngàn Ấm nói xong, muốn chạy nhanh về phòng. Nhưng vì trận hoan ái tối qua, nơi nào đó vẫn còn đau nhức, không thể đi nhanh được, chỉ chậm bước từng bước.

Thấy cô đi có chút kỳ lạ, Mộ Diễn Đình chăm chú nhìn, vẻ mặt trầm ngâm.

Năm phút sau, Thần Ngàn Ấm bước ra, khuôn mặt phủ một lớp phấn trang điểm nhẹ nhàng tinh tế.

"Chú, xong rồi. Chúng ta đi thôi."

Lúc này, so với khi chưa trang điểm, cô quyến rũ hơn nhiều, càng dễ dàng thu hút sự chú ý của đàn ông.

Mộ Diễn Đình nhìn cô từ trên xuống dưới, giọng mang theo chút ám muội: "Rất đẹp."

"Thật vậy sao? Cảm ơn."

Được anh khen như vậy, trong lòng Thần Ngàn Ấm vô cùng vui vẻ, ngay cả đáy mắt cũng như lóe lên nụ cười.

Trong lòng Mộ Diễn Đình cũng khẽ rung động, nhanh chóng đi đến bế cô lên.

Thần Ngàn Ấm bị hành động của anh dọa sợ, giọng hốt hoảng: "Chú, làm gì vậy?"

"Đưa cháu ra ngoài."

Mộ Diễm Đình thần nhiên trả lời, thái độ lạnh lùng không cho phép Thần Ngàn Âm từ chối.

Thực sự, nhìn cô vừa đi vừa đau, anh không đành lòng.

Sau khi rời khỏi nhà, Mộ Diễm Đình bế cô suốt quãng đường, cho đến bãi đỗ xe anh mới đặt cô xuống.

Xe khởi động, đi đến Cục dân chính.

Thần Ngàn Âm xiết chặt tay, sợ anh phát hiện cô đang lo lắng, lại giả vờ quay đầu ra ngoài cửa sổ nhìn cảnh vật bên ngoài.

Mộ Diễm Đình thấy thế, khóe môi cong lên, vừa lúc nhìn thấy phía trước có hiệu thuốc, liền dừng xe lại.

"Đợi một chút."

Anh vừa nói, vừa còi dây an toàn, không đợi Thần Ngàn Âm trả lời, đã nhanh chóng xuống xe.

Thần Ngàn Âm chớp mắt vài cái, nhìn bóng dáng cao lớn của anh đi vào hiệu thuốc.

Anh bị ốm sao?

Cô nhú mày, đẩy mắt lóc lên tia lo lắng.

Rất nhanh, anh đã trở lại, trong tay cầm một chiếc túi nhỏ.

Thần Ngàn Âm quan tâm hỏi: "Chú bị ốm sao?"

"Không có."

Mộ Diễm Đình đóng cửa xe, giọng trầm thấp trả lời.

"Vây..."

"Còn đau không?"

"Hả?"

Thần Ngàn Âm sững sờ, ngẩng đầu nhìn anh, lại phát hiện, sâu trong đáy mắt anh có chút dịu dàng.

Bốn mắt nhìn nhau, trong lòng dâng lên một loạt cảm xúc.

Không dám nhìn Mộ Diễm Đình, ánh mắt cô bắt đầu né tránh, anh thì lại cúi xuống đặt tay lên eo cô, nhẹ nhàng hỏi: "Nơi này đau sao?"

Àm..

Cô không phải không biết anh đang nói đến cái gì, phút chốc, khuôn mặt đỏ ửng.

"Không.. Không có..."

Cô vội vàng lắc đầu, xấu hổ đến muốn tìm một cái hố chui xuống.

Anh như thế nào có thể hỏi vấn đề này? Thật xấu hổ...

Nhưng cô càng không thể ngờ, sự xấu hổ phía sau. Anh đưa túi thuốc cho cô, giọng nghiêm túc: "Mau bôi thuốc."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Chứng nhận kết hôn

Edit: Diệp Lưu Cát

Bôi thuốc chỗ đó?

Trước mặt anh?

Ở trên xe?

Giữa ban ngày?

Thần Ngàn Ấm trừng lớn mắt, qua vài giây mới tiêu hóa những lời này của anh.

Bình tĩnh trở lại, vội vàng từ chối: "Không cần, không cần."

Cô sao có thể làm điều đáng xấu hổ này trước mặt anh?

"Chú, cháu không sao. Chúng ta nhanh đi thôi."

"Cháu chắc chắn không sao?"

Mộ Diễm Đình không tin, dù sao, đêm qua anh ở trên người cô ra vào không nhẹ. Mà nhìn cô bước đi khó khăn, rõ ràng là còn đau.

Càng nghĩ anh càng lo lắng, biết cô xấu hổ, liền nói: "Bên ngoài không thể nhìn thấy, cháu không cần lo lắng."

Lời nói của anh, khiến khuôn mặt của cô đỏ hơn, vội vàng lên tiếng: "Chú ở đây, sao cháu có thể bôi thuốc?"

Giọng nói khàn khàn xen lẫn một chút hờn dỗi. Mộ Diễm Đình hít một hơi, nhìn sâu vào mắt cô: "Chú không nhìn cháu, được chưa?"

"Không được, chú xuống xe?"

Thần Ngàn Ấm kiên trì.

Mộ Diễm Đình: "..."

Cuối cùng, anh cũng phải xuống xe, hai tay đút túi quần dựa lên cửa sổ, chờ đợi.

Khoảng 5 phút sau, cô cũng gõ cửa kính xe, khuôn mặt đỏ ửng gọi anh.

"Xong rồi?"

Ngồi vào ghế lái, Mộ Diễm Đình quay đầu hỏi cô, ánh mắt ôn nhu.

Thần Ngàn Ấm xấu hổ gật đầu: "Cảm ơn chú."

Mặc dù, lúc bôi vào có chút khó khăn, nhưng thực sự thuốc rất tốt, hiện tại cô cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

Anh vẫn là tốt với cô nhất.

Thần Ngàn Ấm đang trầm nghĩ, lại nghe anh lên tiếng: "Không cần cảm ơn. Sau này, chú sẽ nhẹ nhàng một chút."

Ách!

Nghe được lời anh nói, khuôn mặt cô vốn đã đỏ, lại càng đỏ hơn trong người như có lửa.

Về sau?

Bọn họ còn có thể có nhiều chuyện về sau.

Cô thực sự muốn kết hôn với anh sao?

Thần Ngàn Ấm cố gắng kìm nén cảm xúc, nhưng dường như trong lòng càng thêm hồi hộp.

....

Nửa giờ sau, xe dừng trước cửa cục dân chính.

Hai chân đặt xuống đất, nhìn tòa nhà trang nghiêm trước mặt, trong lòng Thần Ngàn Ấm lóe lên tia sáng, luôn cảm thấy không đúng.

Mộ Diễm Đình khóa cửa xe, thấy cô đứng ngây ngốc một chỗ, anh khẽ liếm môi, đi đến nắm tay cô.

Mười ngón tay đan vào nhau, tim Thần Ngàn Ấm như bị mất nửa nhịp, lồng ngực dâng lên cảm giác hạnh phúc chưa từng thấy.

Hốc mắt có chút ẩm ướt, đôi môi mấp máy muốn nói gì đó, lại nhìn thấy người đàn ông trung niên ngoài bốn mươi tuổi từ bên trong bước ra, phía sau còn có hai người mặc âu phục đi theo.

"Mộ thiếu gia, xin chúc mừng." Đối phương vui mừng nói.

"Làm phiền, Phùng cục trưởng."

Mộ Diển Đình lạnh lùng chào hỏi. Lúc này, Thần Ngàn Âm mới biết, hóa ra người này là cục trưởng.

"Được phục vụ Mộ thiếu gia là vinh hạnh của chúng tôi, không nên cảm ơn. Mộ phu nhân rất đẹp, cùng thiếu gia thật xứng đôi."

Phùng cục trưởng vui vẻ hết lời khen ngợi hai người.

"Cảm ơn Phùng cục trưởng, vất vả cho ông."

Thần Ngàn Âm lễ phép cúi đầu, lúc này, cô cảm thấy thật sự hạnh phúc.

Phùng cục trưởng cùng nhân viên đưa hai người đến nơi đăng ký kết hôn.

Điền vào mẫu đơn, chụp ảnh, hoàn thành một loạt các thủ tục. Sau vài phút, hai bản giấy chứng nhận kết hôn liền được đưa ra.

Thần Ngàn Âm cầm chúng trong tay, giống như bảo bối, hết sức cẩn thận.

Ra khỏi cục dân chính, ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm, Thần Ngàn Âm nhin không được, liền cười lớn một tiếng.

Cuối cùng cô cũng đã kết hôn, còn cùng với người đàn ông cô yêu nhất, cô sao có thể may mắn như vậy?

Haha...

Mộ Diển Đình đi phía sau, nhìn bộ dạng vui mừng của cô, khóe môi cũng cong lên mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Anh tốt nhất

Edit: Diệp Lưu Cát

Lên xe, Thần Ngàn Âm cất giấy chứng nhận kết hôn vào túi, lại nhớ ra còn một chuyện chưa hỏi Mộ Diển Đình: "Chú, tối qua đã xảy ra chuyện gì? Tại sao chúng ta có thể..."

Bốn từ "phát sinh quan hệ" cô còn chưa kịp nói, đã bị Mộ Diển Đình chen ngang: "Cháu bị bỏ thuốc."

Đúng như Thần Ngàn Âm suy nghĩ, nên cô một chút kinh ngạc cũng không có. Tuy nhiên, cô vẫn muốn biết ai là người đã bỏ thuốc.

Là Thần gia sao?

Ngoài bọn họ ra, cô không có gây thù oán với ai.

Mặc dù, cô luôn tự nhủ không cần để ý đến, nhưng mỗi khi nhớ tới, trong lòng vô cùng khó chịu.

Mộ Diển Đình nhìn thấu suy nghĩ của cô, ánh mắt đậm chiêu.

Thực ra, sáng nay anh đã cho người điều tra, phát hiện người chủ mưu là Mộ Khiêm Hoa. Nhưng trong thời gian này, anh không tiện nói cho cô, nên đành phải nói sang chuyện khác: "Cháu có bằng chứng, chứng minh lời Tô Ngọc Liên nói là sai?"

Thần Ngàn Âm bình tĩnh, cần môi trả lời: "Không có. Cháu chỉ cố ý dọa bà ấy. Lần trước ở bệnh viện, cháu nghe được kế hoạch của bọn họ, đáng tiếc đã không ghi âm lại. Chú, cháu rất ngốc đúng không?"

Nói đến đây, khuôn mặt Thần Ngàn Âm rũ xuống, ánh mắt dâng lên tia mất mát.

Mộ Diển Đình đưa tay xoa đầu cô, trầm giọng nói: "Lần sau, bất luận có chuyện gì cũng không được gặp người của Thần gia nghe chưa? Chuyện này để

chú giải quyết."

Thần Ngàn Ấm đưa mắt nhìn anh, nhin không được hỏi:"Chú định giải quyết thế nào? Cháu một chút bằng chứng cũng không có..."

Mộ Diễn Đình cảm thấy chuyện này không đáng lo:"Chú có cách, cháu không cần lo lắng quá nhiều."

"Nhưng..."

Thần Ngàn Ấm do dự một lát, cuối cùng vẫn là từ chối:"Chú, cháu muốn tự giải quyết."

Mộ Diễn Đình không nghĩ cô lại từ chối, mày đẹp nhú lại. Thần Ngàn Ấm thấy thế, sợ anh không vui, lập tức nói:"Cháu tin mình có thể làm được. Nếu lúc nào đó không giải quyết được, cháu sẽ tìm chú giúp đỡ, được không?"

"..."

Khuôn mặt anh vẫn như cũ, không nói lời nào.

Thần Ngàn Ấm quay qua quay lại nhìn anh, dịu dàng gọi một tiếng:"Chú!"

Giọng nói hơi lớn, mang theo chút ngọt ngào, giống như cố ý làm nũng. Dù Mộ Diễn Đình không muốn cũng phải gật đầu.

"...Tùy cháu."

"Cháu biết chú tốt nhất."

Cô cười nịnh, khuôn mặt đáng yêu rơi vào mắt anh.

Ánh mắt Mộ Diễn Đình lóe lên, giọng nói khàn khàn một chút:"Tốt như thế nào?"

"Hà?"

Thần Ngàn Ấm giật mình.

Mộ Diễn Đình lặp lại:"Tốt như thế nào?"

Thần Ngàn Ấm không biết nên trả lời ra sao, khuôn mặt xinh đẹp cười đến đỏ ửng, ấp úng nói:"Cái này...cái này...thật khó nói."

Với cô, anh làm cái gì cũng tốt, nhưng điều này, cô chỉ được giữ trong lòng không thể nói ra. Nếu không tình cảm của cô dành cho anh sẽ sớm bị phát hiện...

"Vì sao khó nói?"

Mộ Diễn Đình vừa lái xe, vừa chăm chú nhìn cô.

Thần Ngàn Ấm bị anh nhìn có chút không tự nhiên, quay đầu ra ngoài cửa sổ:"Chú, thời gian không còn sớm, chú không đến công ty sao?"

"Hôm nay là chủ nhật."

"Vậy... hôm nay chú sẽ ở nhà?"

"Đúng."

Mộ Diễn Đình trầm giọng trả lời.

Xe chạy trên đường, trong lòng Thần Ngàn Ấm trở nên phức tạp. Đột nhiên không còn cảm thấy hạnh phúc như lúc bước ra khỏi cục dân chính nữa.

Thần Ngàn Ấm mãi mê suy nghĩ, cho đến khi xe dừng lại, mới quay đầu nhìn, phía trước là một khách sạn nổi tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33* Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Đuổi ra ngoài

Edit: Diệp Lưu Cát

Nhìn qua nhìn lại, Thần Ngân Âm nhận ra đây không phải khách sạn mà là cửa hàng trang sức.

Anh đưa cô đến đây, chẳng lẽ muốn mua nhẫn cưới?

Thần Ngân Âm cảm thấy vui mừng như muốn nhảy lên.

Lúc này, chợt nghe Mộ Diễm Đình lên tiếng: "Nơi đồ xe rất xa, cháu đi vào trước, đợi chú."

"Vâng."

Thần Ngân Âm gật đầu đồng ý.

Cô đeo giày cao gót, chân lại đau, quả thực đi xa rất khó khăn, vẫn là anh quan tâm cô.

Mộ Diễm Đình lái xe đến bãi đỗ, chuẩn bị tháo dây an toàn, đột nhiên, chuông điện thoại bên cạnh vang lên. Là ba anh, Mộ Xuyên Hải. Mộ Diễm Đình thuận tay ấn trả lời: "Ba"

Anh vừa nói xong, đầu dây bên kia lập tức truyền đến giọng đàn ông giận dữ: "Trong mắt con còn có người ba này sao? Rốt cuộc con định làm cái gì?"

Mộ Diễm Đình khó hiểu nhướn mày: "Con làm cái gì? Ba có thể nói thẳng không cần vòng vo."

"Con..."

Mộ Xuyên Hải tức giận thở mạnh một hơi: "Con cùng Thần Ngân Âm đến cục dân chính?"

Mộ Diễm Đình thừa nhận: "Đúng vậy. Phùng Ứng Sơn nói cho ba biết sao?"

Phùng Ứng Sơn là cục trưởng cục dân chính, cũng là người luôn được Mộ gia giúp đỡ, sớm biết vậy anh đã không tin tưởng ông ta.

Dù sao, nếu ba đã biết, anh cũng không cần phải giấu diếm nữa.

Mộ Xuyên Hải nghe anh lạnh nhạt trả lời, giận dữ nói lớn: "Vô liêm sỉ! Con biết rõ con bé sẽ kết hôn với Duệ Trạch, tại sao, còn cố ý cướp vợ của cháu mình? Chuyện này truyền ra ngoài, không sợ mất mặt Mộ gia sao? Con làm như vậy xứng đáng với Duệ Trạch, với chị sao...? Lập tức ly hôn, ba coi như chưa có chuyện này."

Giọng nói của Mộ Diễm Đình lạnh đi: "Không thể ly hôn."

"Con..."

"Nếu không có chuyện gì khác, con tắt máy."

Anh nói xong, không đợi Mộ Xuyên Hải trả lời, trực tiếp tắt máy, khuôn mặt tuần tú dần biến sắc.

Bên kia

Thần Ngân Âm đứng đợi ở cửa khoảng năm phút, không thấy Mộ Diễm Đình quay lại, đành xoay người đi vào bên trong.

"Xin chào. Chúng tôi có thể giúp gì cho quý khách?"

Nhân viên cửa hàng nhìn Thần Ngân Âm khí chất hơn người, đồ cô mặc đều là của hãng thời trang nổi tiếng. Lập tức đứng dậy, vui vẻ chào đón.

Thần Ngân Âm lịch sự trả lời: "Tôi đến mua đồ, cảm ơn."

"Quý khách có thể xem bên này. Nếu cần gì, có thể nói với tôi, tôi sẽ giới thiệu chi tiết ạ."

Thái độ của nhân viên rất tốt.

Thần Ngân Âm mỉm cười: "Cảm ơn".

Cô đưa mắt nhìn chiếc nhẫn cách đó không xa, vừa nhìn liền thích, lướt qua nhân viên đi đến.

Kiểu dáng chiếc nhẫn rất đặc biệt, Thần Ngân Âm muốn nhân viên lấy ra xem, đột nhiên, phía sau truyền đến giọng nói trong trẻo: "Tôi lấy chiếc nhẫn này, gởi lại cho tôi."

Tô Ngôn Phi?

Thật sự là oan gia ngõ hẹp, đi tới cửa hàng trang sức cũng gặp cô ấy.

Ánh mắt Thần Ngàn Ấm trầm xuống, lạnh nhạt quay đầu nhìn, đúng là Tô Ngôn Phi, trong tay cầm chiếc túi xách LV, thu hút mọi sự chú ý.

Thật không biết thân phận, muốn cướp chiếc nhẫn của Tô Ngôn Phi này? Cô quá ngây thơ!

Thấy nhân viên vui vẻ lấy chiếc nhẫn cho Ngôn Phi, Thần Ngàn Ấm liền đi xem chiếc khác, không nghĩ muốn đổi mặt cùng cô ấy.

Tô Ngôn Phi thấy thế, sắc mặt khó chịu, vênh váo nói với nhân viên: "Từ khi nào, cửa hàng trở lên tệ như vậy? Có thể để loại người thấp kém này vào đây? Các cô có nghĩ tới cảm nhận của những khách vip không hả?"

"Cái này... Thực xin lỗi, Tô tiểu thư, vị tiểu thư kia đang mặc trang phục mới nhất của năm nay, cho nên chúng tôi..."

"Mau đuổi cô ta ra ngoài, nếu không đừng trách tôi."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Đuổi ra ngoài(2)

Edit: Diệp Lưu Cát

Tô Ngôn Phi là khách quen của cửa hàng, nhân viên không dám tùy tiện làm mất lòng, nhưng nhìn Thần Ngàn Ấm trên người mặc toàn đồ đắt tiền, cũng do dự không muốn đuổi đi, vì thế đành nói: "Thật xin lỗi, tôi đi tìm quản lý một chút."

Dứt lời, nhân viên chạy nhanh vào trong.

Không đến một phút, quản lý vội vàng xuất hiện, theo sau là hai nhân viên.

Cô tươi cười nịnh nọt hỏi Tô Ngôn Phi: "Tô tiểu thư, có chuyện gì cần đến tôi vậy?"

Tô Ngôn Phi chỉ tay về phía Thần Ngàn Ấm, tức giận cắn môi: "Chuyện Thần gia, cô hẳn không biết? Người phụ nữ kia là con gái nuôi của Thần gia, nhưng đã bị đuổi đi. Các cô nhìn điệu bộ thấp hèn của cô ta, liệu đủ tiền để mua trang sức của cửa hàng nổi tiếng này sao? Nói đùa."

"Cái này..."

Quản lý liếc nhìn Thần Ngàn Ấm một cái, trong đầu suy nghĩ một chút, rất nhanh liền nói: "Tô tiểu thư yên tâm, tôi biết nên làm như thế nào."

Nói xong, quản lý đi đến trước mặt Thần Ngàn Ấm, lạnh lùng lên tiếng: "Vị tiểu thư này, cửa hàng của chúng tôi chỉ phục vụ những khách vip và sang trọng, cô hẳn không thuộc hai loại này, mong cô rời đi cho."

Thần Ngàn Ấm cau mày, vừa định mở miệng, lại thấy Tô Ngôn Phi hung hăng đi tới, hai tay đặt trước ngực, vênh mặt nói: "Cô không nghe thấy sao? Nơi này không dành cho những người như cô. Mau cút."

"À..."

Thần Ngàn Ấm khẽ cắn môi, nhanh chóng rút trong túi ra chiếc thẻ, dịu dàng nói: "Nhìn xem đây là cái gì?"

Quản lý nhìn chăm chú chiếc thẻ, nhận ra đó là chiếc thẻ không giới hạn màu vàng đen, đột nhiên thái độ thay đổi 180 độ: "Thực xin lỗi, tiểu thư, là tôi có mắt như mù. Bên kia có rất nhiều kiểu mẫu mới, tôi dẫn cô đi xem được chứ?"

Thần Ngàn Ấm đứng một chỗ không di chuyển, nhưng Tô Ngôn Phi thì khác, hai chân run rẩy đứng không vững.

Phút chốc, Tô Ngôn Phi cướp chiếc thẻ từ tay Thần Ngàn Ấm, không dám tin nhìn nó vài lần, sắc mặt dần trở nên trắng bệch.

Sao có thể?

Thần Ngàn Ấm lấy đâu ra chiếc thẻ này?

Không lẽ cô được người khác bao nuôi?

Nhất định là như vậy, nếu không, sao cô ta có được trang phục của An Kiệt thiết kế, còn đến cửa hàng trang sức đắt tiền này? Chưa hết còn có thêm thẻ không giới hạn...

Nghĩ đến đây, trong lòng Tô Ngôn Phi tốt hơn một chút, ánh mắt chăm chọc nhìn Thần Ngàn Ấm "Cô đúng là thấp hèn."

"Không bằng cô."

Thần Ngàn Ấm lạnh nhạt đáp lại, nhân cơ hội lấy thẻ trong tay Tô Ngôn Phi về.

Thẻ này nằm dưới quyền kiểm soát của Mộ Diễm Đình, cô chỉ lấy ra để đối phó với Tô Ngôn Phi. Tô Ngôn Phi quá xấu xa, khiến cô không ngờ được.

"Cô..."

Tô Ngôn Phi thẹn quá thành giận, phát tay muốn đánh Thần Ngàn Ấm, nhưng lại bị cô ngăn lại. "Lần trước, Tô cục trưởng về nhà, không nói với cô, không nên gây sự với tôi sao?"

"Cái gì?"

Tô Ngôn Phi trừng lớn mắt, giật mình nhớ tới, ba từng nói không được gây sự với Thần Ngàn Ấm. Nhưng cô không thể kiểm soát bản thân, tức giận nhìn về phía Thần Ngàn Ấm "Không phải cô được lão già giàu có nào đó bao nuôi sao? Cô có quyền gì đe dọa tôi?"

"Bốp"

Thần Ngàn Ấm không thể nhịn được nữa, tát mạnh một cái, khiến Tô Ngôn Phi hai mắt đỏ rực.

Mộ Diễm Đình vừa vào cửa, liền nhìn thấy Thần Ngàn Ấm tát người khác, không khỏi sùng sốt. Sau vài giây, chợt thấy cô nâng khuôn mặt xinh đẹp, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng cảnh báo: "Lần sao cô còn dám nói linh tinh, tôi sẽ xé miệng cô ra."

"Hừ, tôi cứ nói, cô làm gì được? Cô là người đàn bà hư hỏng, rách nát, hèn hạ, người đàn ông nào mà mới bao nuôi cô. Tôi mong cô cùng người đàn ông kia..."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Xin lỗi!

Edit: Diệp Lưu Cát

Tô Ngôn Phi còn chưa kịp nói xong, đột nhiên há miệng, trừng mắt nhìn viên đạn đang hướng về phía mình, sợ hãi thét lớn.

"Đoàng"

Viên đạn sượt qua vai Tô Ngôn Phi, bắn thẳng vào tường, tạo ra một lỗ nhỏ.

"A..."

Không nghĩ sẽ có người nổ súng trong cửa hàng, tất cả mọi người sợ hãi đến che lỗ tai tìm chỗ trốn, chỉ lo không cẩn thận viên đạn sẽ vào người.

Thần Ngàn Ấm không như vậy.

Cô đứng yên, theo phản xạ đưa mắt nhìn ra cửa, liền thấy Mộ Diễm Đình đang chậm rãi cất súng. Phút chốc, sợ hãi trong lòng cô đều biến mất.

Là anh nổ súng.

Anh làm vậy để cảnh cáo Tô Ngôn Phi sao?

Nhưng như thế sẽ rất lãng phí viên đạn.

Thần Ngàn Ấm quay đầu nhìn ánh mắt khiếp sợ của Tô Ngôn Phi, không nhịn được cười mỉm.

Không nghe thấy tiếng súng, mọi người mới từ từ ngó đầu ra, tò mò muốn biết chuyện gì xảy ra.

Về phía Tô Ngôn Phi, hai chân run rẩy, sắc mặt trắng bệch đứng lên, nhưng lại phát hiện... Cô bị dọa sợ ra nước tiểu, may mắn đến kỳ kinh nguyệt, có

khăn bà đi chống đỡ.

Thần Ngàn Âm chết tiệt!

Lần này, nhất định tôi sẽ tính sổ với cô cả "nợ cũ lẫn nợ mới".

Còn người đàn ông kia vì sao nổ súng với cô? Chắc chắn do Thần Ngàn Âm gọi tới, cô tuyệt đối sẽ không để hắn yên.

Tô Ngôn Phi thăm oán hận, ánh mắt độc ác nhìn ra cửa, tầm mắt rơi trên người Mộ Diễm Đình.

Người đàn ông này là ai? Lại đẹp trai như vậy?

Cô từng gặp qua rất nhiều người đẹp đến độ hoàn mỹ, nhưng tất cả bọn họ đều không thể so sánh với người đàn ông này.

Nhưng tại sao anh ta lại nổ súng với cô?

Có làm không?

....

Bên kia, cuối cùng Thần Ngàn Âm cũng đi đến trước mặt Mộ Diễm Đình.

"Chú."

Cô nâng khuôn mặt nhỏ nhắn gọi anh, ánh mắt lấp lánh, so với ngọc còn sáng hơn.

Mộ Diễm Đình đưa tay ôm cô vào lòng, khẽ xoa đầu cô, giọng vô cùng ôn nhu: "Có sợ không?"

"Không, nhưng những người khác đang rất sợ."

Thần Ngàn Âm rời khỏi ngực anh, quay đầu nhìn lại, vừa lúc bắt gặp ánh mắt Tô Ngôn Phi đang chăm chú nhìn Mộ Diễm Đình. Cuối cùng Thần Ngàn Âm quyết định quay lưng về phía anh, cố ý che tầm mắt của Tô Ngôn Phi.

Hừm, dám nhìn trộm Mộ Diễm Đình của cô, đã hỏi ý kiến cô chưa?

Cô suy nghĩ cẩn thận, Mộ Diễm Đình vẫn chưa phát hiện, anh vỗ nhẹ vai cô, đi tới chỗ Tô Ngôn Phi.

Tô Ngôn Phi vẫn đắm chìm trong sự quyến rũ của Mộ Diễm Đình, cho đến khi hơi thở mạnh mẽ của người đàn ông dần đến gần, mới cảm thấy lạnh cả người, giống như ai đang siết chặt cổ không thở nổi.

Thật đáng sợ!

Anh ta là ma quỷ!

Tô Ngôn Phi sợ hãi trừng lớn mắt, nhìn anh rút súng, đặt đầu súng lên huyệt thái dương của mình. Hành động giống như đang chơi một món đồ, rất bình thường.

"Xin lỗi!"

Mộ Diễm Đình trầm giọng nói, nhưng cũng khiến Tô Ngôn Phi sợ ngã xuống đất, run rẩy nói: "Không... Đừng... Tôi sẽ xin lỗi, tôi sẽ xin lỗi Thần Ngàn Âm."

Tô Ngôn Phi không ngóc, tính mạng của cô nằm trong tay người đàn ông này, cô không có quyền lựa chọn, lập tức nhìn Thần Ngàn Âm nói lớn: "Thực xin lỗi cô."

Thần Ngàn Âm lần đầu tiên thấy Tô Ngôn Phi sợ hãi như vậy, tuy lời xin lỗi này là miễn cưỡng nhưng tốt hơn là không có. Vì thế, Thần Ngàn Âm mỉm cười đồng ý: "Lần sau, tránh xa tôi ra một chút."

"Vâng."

Tô Ngôn Phi cố nén cảm hận trong lòng, ép buộc lễ phép trả lời một tiếng.

Lúc này, Thần Ngàn Âm tiếp tục nói: "Còn nữa, nhờ cô về nói với di của cô. Ngày mai ba giờ chiều, tôi chờ bà ấy ở quán trà Quê Uyển, không đến, bà ấy nhất định sẽ hối hận."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Nhẫn cưới

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngân Âm vừa nói xong, Tô Ngôn Phi vội vàng cầm túi xách, chạy một mạch ra ngoài, không dám quay đầu lại.

Nhìn thái độ nịnh bợ của cửa hàng, Thần Ngân Âm cũng không thích, nhẹ nhàng kéo tay áo Mộ Diễm Đình ý muốn rời đi.

Trở lại xe, Thần Ngân Âm vừa thắt dây an toàn, vừa hỏi: "Chú muốn mua gì trong này sao?"

Trong lòng cô sớm đã biết đáp án, nhưng vẫn muốn nghe chính miệng anh nói.

Mộ Diễm Đình đặc biệt nhìn cô: "Mua nhẫn cưới."

"Mua nhẫn cưới?"

Thần Ngân Âm nói lớn, không biết vì ngạc nhiên hay vui mừng.

Nhìn cô như vậy, trong lòng anh có chút xao động, khóe môi cong lên, cố ý trêu chọc: "Lúc đầu nghĩ muốn mua, nhưng hiện tại thay đổi ý định, không mua nữa."

"Vậy sao?"

Nghe anh nói không muốn mua nữa, đáy mắt cô nhanh chóng xuất hiện tia thất vọng.

Mộ Diễm Đình nhìn ra biểu hiện của cô, giọng trầm xuống: "Không vui sao?"

"Không có."

Thần Ngân Âm vội vàng phủ nhận, trong lòng lại không ngừng gào thét: Kết hôn nhưng lại không mua nhẫn cưới, cô gái nào sẽ thấy vui vẻ? Oa, xin anh dừng lại!

"Vậy là tốt rồi."

Anh thản nhiên trả lời cô, sau đó khởi động xe.

Thấy anh không muốn tiếp tục nói về chuyện này, Thần Ngân Âm cắn môi, trong lòng có chút buồn bực.

Mộ Diễm Đình đáng ghét, Mộ Diễm Đình xấu xa, không có nhẫn sẽ là bằng chứng anh còn độc thân. Không được, anh như vậy, trước sau gì cô cũng không thể kiểm soát anh.

Cô còn đang suy nghĩ, xe đã dừng lại.

Thần Ngân Âm nhìn ra ngoài cửa sổ, đây là bãi đỗ xe, có chút lạ.

"Đây là đâu?"

Cô ngây ngốc hỏi anh.

Mộ Diễm Đình trả lời: "Nơi ăn trưa."

Dứt lời, Mộ Diễm Đình nghiêng người ghé sát tai Thần Ngân Âm, bàn tay thon dài của anh đặt lên lưng ghế của cô.

Đột nhiên, trái tim của Thần Ngân Âm đập loạn như lỡ mất nửa nhịp, còn chưa kịp bình tĩnh đã nghe giọng nói ôn nhu của anh: "Chúng ta mua nhẫn cưới tên Thần Thần."

"Nhẫn cưới tên Thần Thần? Đó là..."

Thần Ngân Âm hơi giật mình, nhìn anh: "Ý chú là... muốn cháu thiết kế?"

Mộ Diễm Đình khóe môi khẽ cười: "Cháu không muốn sao?"

"Đương nhiên muốn. Tự thiết kế nhẫn cưới cho mình, cảm giác này thật tuyệt vời, haha."

Nhắc tới thiết kế, Thần Ngàn Ấm không thể không cười một tiếng, tâm trạng vui vẻ lan tỏa khắp xe.

Mộ Diễm Đình "ừm" một tiếng, khuôn mặt anh tiến đến gần cô.

Lông mi của cô cong dài hơi vênh lên, xinh đẹp giống như cánh bướm vậy, khóe môi cũng mang theo một đường cong uyển chuyển, khiến anh không thể kìm lòng, đưa tay vuốt nhẹ.

Hành động của anh, khiến Thần Ngàn Ấm sững sờ, ánh mắt ngây ngốc đến mê hoặc lòng người.

Cổ họng anh phát ra tiếng thờ dốt, môi mọng dần dần đến gần cô, phát hiện ra anh muốn hôn mình, Thần Ngàn Ấm không dám nhìn nhắm mắt lại, khuôn mặt nhất thời đỏ ửng.

Đáng tiếc, chưa kịp chạm môi, điện thoại Mộ Diễm Đình đã vang lên.

Thần Ngàn Ấm nhanh chóng cúi đầu, che đi sự xấu hổ.

Anh thì ngược lại, vẻ mặt bình tĩnh, ngồi thẳng người dậy lấy điện thoại.

Là Âu Minh gọi tới, báo cáo công việc, Mộ Diễm Đình đơn giản dặn dò vài câu, sau đó tắt điện thoại. Lúc này mới phát hiện, cô gái nhỏ đã đẩy cửa xuống xe.

Đuối kịp cô, hai người cùng đi vào thang máy.

Thần Ngàn Ấm ho nhẹ một tiếng, hỏi: "Chú, tầng mấy?"

"Tầng năm."

Mộ Diễm Đình vừa nói, vừa tự ấn thang máy. Đột nhiên, lại nhớ tới chuyện cô hẹn gặp Tô Ngọc Liên, không khỏi cau mày: "Cháu thật sự muốn đi gặp mẹ nuôi?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Chuyển nhà

Edit: Diệp Lưu Cát

Khuôn mặt Thần Ngàn Ấm rũ xuống: "Vâng, cháu không thể để bà ấy làm xấu danh dự của mình."

Mộ Diễm Đình suy nghĩ một chút, nói: "Đề Âu Bạch đi cùng."

"Không cần phiền phức như vậy."

Thần Ngàn Ấm không chút do dự từ chối: "Cháu nghĩ mình có thể giải quyết tốt."

"Thật sao?"

"Vâng."

Cô gật đầu, giọng nói vô cùng chắc chắn.

Mộ Diễm Đình thấy thế, không nói cái gì thêm, nhẹ nhàng đưa tay vuốt tóc cô: "Chú phải trở về Bắc Kinh một thời gian. Trong thời gian đó, nhớ chăm sóc bản thân thật tốt."

"..."

Ánh mắt Thần Ngàn Ấm xuất hiện tia lưu luyến.

Cô sao có thể quên, Bắc Kinh mới là nhà của anh...

Xem ra, dù kết hôn nhưng mọi chuyện so với trước đây đều giống nhau. Một năm, cô chỉ được gặp anh vài lần.

Nghĩ đến đây, trong lòng Thần Ngân Âm có chút không vui.

Ăn xong cơm trưa, Mộ Diễm Đình đưa cô về nhà, sau đó đi thẳng đến sân bay.

Ngôi nhà lớn như vậy, lại chỉ có một mình cô.

Ngày đầu tiên đăng kí kết hôn, chú rể liền bỏ cô dâu đến thành phố khác, thử hỏi có ai khổ sở như cô không?

Nhưng nghĩ lại, cô yêu Mộ Diễm Đình, có thể gả cho anh, thực sự rất may mắn.

Trong lòng Thần Ngân Âm thoải mái hơn một ít, sớm khôi phục lại sức lực.

Sau khi rời khỏi Thần gia, vì vấn đề thân phận, cô đành im lặng chịu mọi ủy khuất. Nhưng hiện tại, có Mộ Diễm Đình cho cô cảm giác an toàn, nên cô bắt đầu tìm lại mình của trước đây, kiên cường, mạnh mẽ.

Hơn bốn giờ chiều, chuông cửa vang lên, hóa ra là Mộ Duệ Trạch.

"Duệ Trạch, sao anh ở đây?"

Qua chuông cửa màn hình, Thần Ngân Âm thấy Mộ Duệ Trạch đứng trước cửa hai tay đút túi quần, nhất thời cô có chút kinh ngạc.

Mới qua một đêm, Thần Ngân Âm liền trở thành cô của hắn, nếu hắn biết được, chắc chắn khó có thể chấp nhận.

Dù Thần Ngân Âm không có tình cảm với Mộ Duệ Trạch, nhưng cô cũng không muốn tiếp xúc quá nhiều với hắn, nhất là trong thời điểm này.

"Tôi tìm em."

Mộ Duệ Trạch nhìn qua màn hình trả lời cô.

Lúc này, Thần Ngân Âm mới nhớ tới phải mở cửa: "Mời vào."

"Cảm ơn."

Mộ Duệ Trạch gật đầu nhìn cô, bước chân vào nhà.

Trong nhà, Thần Ngân Âm dọn dẹp sạch sẽ không có một hạt bụi, giống y như phong cách của Mộ Diễm Đình.

Mộ Duệ Trạch quan sát phòng khách một vòng, thuận miệng hỏi: "Chú đâu? Không ở nhà sao?"

"Mấy ngày nay, tôi đã không gặp chú."

Thần Ngân Âm không muốn đề lộ quan hệ của cô với Mộ Diễm Đình, nên cô giả vờ như họ không thân thiết lắm, cho dù ở chung một nhà.

"Vậy sao."

Mộ Duệ Trạch không yên lòng trả lời. Sau đó, hắn ngồi xuống ghế, ánh mắt mập mờ thăm dò: "Tôi hôm qua, tôi đi lấy xe, quay lại đã không thấy em. Em đi đâu?"

"Tôi..."

Thần Ngân Âm sửng sốt, chợt nhớ tới, tối qua cùng anh triền miên cả đêm, đáy mắt xẹt qua tia lo lắng, nhưng vẫn tỏ ra bình tĩnh nói: "Trong người có chút khó chịu, nên tôi đến bệnh viện."

"Em xảy ra chuyện gì? Bác sĩ nói như thế nào?"

Mộ Duệ Trạch giả vờ lo lắng hỏi, trong lòng lại cảm thấy yên tâm, đến bệnh viện là tốt rồi, ít nhất cô không gặp nguy hiểm.

"Bác sĩ nói tôi uống thứ gì đó không nên uống, phải ở lại bệnh viện điều trị một đêm mới được về."

Thần Ngân Âm nhú mày trả lời.

Cô không phải muốn nói dối hắn, nhưng chuyện này, vạn lần cũng không thể nói ra ngoài."

Mộ Duệ Trạch nghe vậy, cũng không hỏi thêm nữa.

"Đúng rồi, Ngân Âm. Em sống chung với chú có thể rất bất tiện, em có muốn chuyển ra ngoài không?"

Hôm nay, hắn đến tìm cô, ngoài việc xác định cô không xảy ra chuyện gì, còn có mục đích khác là muốn cô chuyển nhà.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Gặp Tô Ngọc Liên

Edit: Diệp Lưu Cát

"Chuyển ra ngoài?"

Thần Ngân Âm trừng lớn mắt, lời nói của Mộ Duệ Trạch khiến cô hoảng sợ.

Mộ Duệ Trạch mỉm cười: "Đúng vậy. Tôi có một căn hộ ở A thị, em đến sống cùng tôi, không cần làm phiền chú."

Dù Mộ Diễm Đình ít khi ở A thị, nhưng không thể chắc chắn rằng Mộ Diễm Đình đối với cô không nảy sinh tình cảm, một nam một nữ sống chung, hẳn vô cùng lo lắng.

Thần Ngân Âm thẳng thắn từ chối: "Tôi sẽ sớm quay lại trường học, chú cũng không thường xuyên ở nhà, hẳn là không phiền. Cảm ơn ý tốt của anh."

"Vậy... Tùy em."

Không thể thuyết phục cô, Mộ Duệ Trạch có chút không vui, nhưng cũng không vì thế thể hiện ra bên ngoài, mà vẫn giữ nụ cười dịu dàng.

Vốn định ở lại thêm một lát, ai ngờ, có điện thoại gọi đến, hẳn phải lập tức rời đi.

Mộ Duệ Trạch vừa ra khỏi nhà, Thần Ngân Âm nhìn không được thở phào một hơi. Nghĩ tới, mối quan hệ của cô và anh không thể mang ra ánh sáng, trong lòng cô nặng trĩu, đầy mắt dâng một loại cảm xúc không nói lên lời.

Nếu bị Mộ gia phát hiện bọn họ kết hôn, nhất định sẽ có chuyện lớn xảy ra, mà như vậy anh cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Hừm, làm thế nào đây? Hiện tại, giấu kín chuyện này là cách tốt nhất.

Buổi chiều hôm sau, Thần Ngân Âm vừa bước xuống tầng, đã thấy một chiếc Bentley màu trắng dừng trước mặt, cửa xe hạ xuống, Âu Bạch ngó đầu ra, mỉm cười: "Tiểu thư, giám đốc bảo tôi đến đón cô."

Dù bị Thần Ngân Âm từ chối, nhưng Mộ Diễm Đình vẫn đề Âu Bạch đến đón cô. Nghĩ tới điều này, Thần Ngân Âm vô cùng hạnh phúc, khẽ mỉm cười bước lên xe.

Cô vừa thắt dây an toàn, vừa nghe Âu Bạch nói: "Thần tiểu thư, cô đi gặp bà già xấu tính, tôi có thể đi cùng không?"

"Hả, bà già xấu tính...haha"

Lời nói của Âu Bạch khiến Thần Ngân Âm không nhịn được cười lớn, lông mày cong lên: "Không cần, anh ở bãi đỗ xe chờ tôi là được rồi."

"Được."

Âu Bạch có chút thất vọng, hẳn còn muốn giúp cô trút giận mà.

Ba mươi phút sau, xe dừng trước cửa quán trà Quế Uyển.

Tô Ngọc Liên chưa tới, Thần Ngân Âm chọn một phòng, cô nói với người phục vụ vài câu, liền đi vào.

Khoảng năm phút sau, Tô Ngọc Liên chậm rãi đi tới. Tuy nhiên, bên cạnh bà còn có Thần Tâm Ngữ.

Hai người vừa vào cửa, người phục vụ đã đến xác nhận: "Xin chào, bà có phải Thần phu nhân không?"

"Đúng."

Tô Ngọc Liên không chút để ý trả lời, đưa mắt nhìn xung quanh.

Quán trà rất lớn, đồ dùng hết sức cổ kính và tinh tế, khẳng định chi phí không rẻ. Thần Ngân Âm chọn nơi này, không lừa bà chứ?

"Người bà muốn tìm đang ở phòng số 5, mời đi theo tôi."

Giọng nói của phục vụ cắt đứt dòng suy nghĩ của Tô Ngọc Liên, bà bình tĩnh lấy lại tinh thần, lạnh lùng gật đầu, cầm túi xách thanh lịch đi về phía trước.

Thần Tâm Ngữ cũng nhanh chóng đuổi theo, cuối cùng cũng đến phòng số 5.

Đẩy cửa ra, mùi hương của trà phảng phất.

Thần Ngân Âm ngồi bên trong, đang đưa tay khuấy khuấy ly trà, ánh mắt trời từ cửa sổ chiếu vào, khiến người ta cảm thấy một loại cảm giác bình yên.

Bình yên cái chết tiệt! Rõ ràng là một đứa con gái ngang tàn.

Trong lòng Tô Ngọc Liên thâm rủa một tiếng, xụ mặt đi vào.

Thần Tâm Ngữ đi bên cạnh, khoe môi khẽ nhếch lên lộ rõ vẻ khinh thường.

Thần Ngân Âm ngẩng đầu, đáy mắt có chút ngạc nhiên, cô thật không nghĩ, Tô Ngọc Liên sẽ đưa Thần Tâm Ngữ đi cùng.

Hai người rất nhanh lại gần Thần Ngân Âm, Tô Ngọc Liên trực tiếp mở lời trách móc: "Tôi không tìm cô tính sổ chuyện của Ngôn Phi, cô lại dám ngang ngược muốn gặp tôi? Nói, rốt cuộc có chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Gặp Tô Ngọc Liên (2)

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngân Âm nhưn mày, ánh mắt liếc nhìn thái độ của Tô Ngọc Liên, miệng cười khẩy: "Tôi chỉ muốn nói chuyện cùng Thần phu nhân, không cần có người thứ ba."

Cô vừa nói xong, Thần Tâm Ngữ liền hung hăng trả lời: "Buồn cười, chuyện của mẹ tôi, có gì không thể cho tôi biết?"

Thần Ngân Âm nhún nhún vai, giọng đầy ẩn ý: "Thần phu nhân, nếu bà và con gái không có bí mật, tôi cũng sẽ không ngại để nói ra chuyện này. Nhưng bà chắc chắn chứ?"

"Cô..."

Lời nói của cô khiến Tô Ngọc Liên sững sờ, do dự một lát, mới quay đầu nói với Thần Tâm Ngữ: "Con ra ngoài đợi mẹ một chút."

"Mẹ, con không muốn."

Về mặt Thần Tâm Ngữ nghi ngờ nhìn Thần Ngân Âm, chỉ sợ cô giờ trò lấy lòng Tô Ngọc Liên. Trời mới biết Thần Tâm Ngữ đã nỗ lực bao nhiêu để bà ghét Thần Ngân Âm...

"Ngoan, mẹ sẽ không để cô ta khi dễ."

Tô Ngọc Liên nghiêm túc nói.

"Vâng."

Lúc này, Thần Tâm Ngữ cắn môi gật đầu, miễn cưỡng rời đi, nhưng vẫn không quên ném một ánh mắt hung dữ về phía Thần Ngân Âm.

"Hừ."

Thần Ngân Âm không khỏi cười lạnh.

Lúc trước, nhiều lần cô để cho Thần Tâm Ngữ ức hiếp, là bởi vì trong lòng cảm thấy áy náy, suốt 20 năm qua cô ấy phải chịu khổ. Nhưng bây giờ thì không...

Nghĩ đến đây, sắc mặt cô trầm xuống.

"Có chuyện gì nói mau."

Tô Ngọc Liên trực tiếp ngồi xuống ghế, thái độ vô cùng khó chịu.

Thần Ngàn Ấm nhìn bà, nhấp một ngụm trà, nói: "Tô Ngôn Phi bị tôi đánh, Thần phu nhân rất đau lòng đúng không?"

"Cháu gái tôi, tôi đương nhiên đau lòng."

"Cháu gái sao?"

Thần Ngàn Ấm cố ý nhấn mạnh hai từ "cháu gái", cô cười đến ngây ngốc: "Tôi còn tưởng Tô Ngôn Phi là con gái của Thần phu nhân. Trước khi vào Thần gia, chẳng phải bà đã sinh cô ấy sao? Lúc ấy, hai nhà Tô Thần có hôn ước, vì để thuận lợi đôi bên, Tô Thượng đã ép bà kết hôn. Chuyện này, Thần gia có ai biết không?"

Không ngờ, Thần Ngàn Ấm biết bí mật này, trong lòng Tô Ngọc Liên dâng lên cảm giác sợ hãi. Phút chốc, đập bàn đứng dậy, vuron cổ tức giận: "Nói lung tung! Cô có tin tôi tìm luật sư kiện cô không?"

"Tôi nói lung tung? Đi xét nghiệm ADN không phải sẽ rõ sự thật sao? Thái độ của Thần phu nhân kích động như vậy... không phải bị tôi nói trúng tim đen chứ?"

Khóe môi Thần Ngàn Ấm khẽ cong lên, đáy mắt lóe lên tia đau đớn.

Thực sự, nếu không phải bắt đắc dĩ, cô cũng không muốn nói chuyện này ra, chỉ tiếc...

"Cô... Cô muốn thế nào?"

Lúc này, dù Tô Ngọc Liên có thông minh đến đâu, cũng vẫn phải chịu thua dưới tay Thần Ngàn Ấm.

Bởi vì tức giận, khuôn mặt bà tái xanh mét, nhìn qua rất đáng sợ. Bà nhìn chằm chằm Thần Ngàn Ấm, hận không thể cầm dao đâm chết cô.

Thần Ngàn Ấm nhìn Tô Ngọc Liên như vậy, không chút sợ hãi nói: "Tôi nay, xóa hết tất cả bài viết bà đã đăng. Triệu tập ký giả, giải thích rõ chuyện này."

"Cô..."

Tô Ngọc Liên cắn mạnh môi, siết chặt lòng bàn tay.

Thần Ngàn Ấm buông chén trà, giọng bình tĩnh nói: "Thần phu nhân không muốn làm cũng được. Nhưng ngày mai, tôi không chắc chắn, chuyện về Tô Ngôn Phi sẽ không bị lan truyền khắp A thị."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Mộ Diễn Đình trở về

Edit: Diệp Lưu Cát

"Cô..."

Tô Ngọc Liên hung dữ, chỉ muốn lao tới cào vào khuôn mặt xinh đẹp của Thần Ngàn Ấm.

Mà Thần Ngàn Ấm vẫn thản nhiên ngồi ở ghế, khóe môi nhếch lên như đang cười.

Không khí trong phòng dần trở nên căng thẳng, yên lặng đến đáng sợ.

Khoảng một phút sau, Tô Ngọc Liên miễn cưỡng lên tiếng: "Tôi có thể xóa tất cả bài đăng, nhưng tôi sẽ không giải thích chuyện này."

"Không được!"

Thần Ngàn Ấm không chút do dự từ chối.

Lời nói của cô khiến Tô Ngọc Liên càng tức giận hét lớn: "Đứa con gái chết tiệt! Không cần ép người quá đáng, tôi là mẹ cô đó."

"Haha..."

Thần Ngàn Âm nhin không được cười nhạo một tiếng.

Bây giờ, bà mới nhớ tới bà là mẹ cô? Âm mưu hãm hại cô, lên mạng làm xấu danh dự cô. Tình mẹ con này, quả thực cô không dám nhận.

Tô Ngọc Liên bình tĩnh lại, giọng dịu dàng: "Tuy rằng, mẹ không phải người sinh ra con, nhưng mẹ cũng đã một tay nuôi lớn con suốt 20 năm qua, con không thể lấy oán trả ơn được. Con làm như vậy, nhất định sẽ gặp báo ứng."

Sắc mặt Thần Ngàn Âm dần thay đổi, nắm chặt tay: "Nếu tôi phải chịu báo ứng, Thần phu nhân cũng không thể tránh khỏi."

"Cô..."

"Xóa bài viết, triệu tập ký giả giải thích rõ. Đây là yêu cầu duy nhất của tôi."

"...Được rồi, tôi đồng ý."

Thấy Thần Ngàn Âm không chịu thay đổi ý định, Tô Ngọc Liên chỉ có thể cắn răng đồng ý, trong lòng thù hận tăng lên gấp bội.

Tô Ngọc Liên tức giận kéo mạnh ghế rời đi. Lúc này, trong phòng chỉ còn một mình Thần Ngàn Âm.

Tay cầm chén trà nóng, nhưng lòng cô lại lạnh như băng.

Thần Ngàn Âm ngồi trong phòng rất lâu, lúc cô ra khỏi quán trà, trời cũng đã dần tối.

Cô lấy điện thoại gọi cho Âu Bạch, vừa định bấm số, liền thấy chiếc xe Bentley quen thuộc dừng trước mặt.

Mở cửa xe ngồi bên cạnh ghế lái, cô vừa thắt dây an toàn, vừa mỉm cười nói: "Thật xin lỗi, Âu Bạch. Để anh chờ tôi lâu như vậy."

"..."

Âu Bạch không trả lời.

Thần Ngàn Âm chớp mắt, trầm nghĩ, tại sao Âu Bạch lại im lặng như vậy. Cô tò mò, quay đầu nhìn, vô cùng sửng sốt: "Chú...chú?"

Là Mộ Diễm Đình!

Anh không phải đang ở Bắc Kinh sao?

"Ừ."

Mộ Diễm Đình mỉm cười, giọng có phần lúng túng.

Thần Ngàn Âm chăm chú nhìn anh, vẫn không dám tin: "Chú về lúc nào?"

"Buổi chiều, vừa kịp lúc đón cháu."

Mộ Diễm Đình nhân nhặt trả lời.

Lời nói của anh khiến cô vô cùng cảm động: "Chú đối với cháu thật tốt."

"Đối với cháu tốt, thật sao?"

Mộ Diễm Đình nhướn mày hỏi lại.

Thần Ngàn Âm ngậy ngốc một lúc, mới mỉm cười ngọt ngào nói: "Cháu cũng sẽ đối xử với chú thật tốt."

Cô nói xong, tự nguyện yêu cầu: "Bữa tối, cháu nấu com được không?"

Mộ Diễm Đình bất ngờ, liếc nhìn cô: "Cháu biết nấu com?"

Thần Ngàn Âm tràn đầy tự tin trả lời: "Đương nhiên, chuyện này không khó."

"Vậy, chúng ta đi siêu thị trước."

Mộ Diễm Đình không khỏi mỉm cười, nhanh chóng khởi động xe.

Anh vừa lái xe, vừa hỏi: "Buổi chiều nói chuyện với Tô Ngọc Liên tốt không?"

Ánh mắt Thần Ngàn Ấm lóe lên tia đau đớn, nhẹ nhàng trả lời: "Dạ, rất tốt, bà ấy đồng ý xóa tất cả bài viết và triệu tập ký giả để giải thích rõ chuyện này."

Nói đến đây, cô dừng lại, có chút tò mò nhìn về phía Mộ Diễm Đình: "Đúng rồi, chú không phải nói sẽ ở Bắc Kinh một thời gian sao? Tại sao lại về sớm như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Mộ Diễm Đình trở về(2)

Edit: Diệp Lưu Cát

Giọng nói nhẹ nhàng của cô vang lên bên tai, Mộ Diễm Đình không thể kiểm soát bản thân, nắm chặt tay lái xe: "Chú để quên một số tài liệu quan trọng ở đây nên phải quay lại lấy."

"Thì ra là thế."

Thần Ngàn Ấm hiểu được gật đầu, không để ý ánh mắt mập mờ của anh.

"Vậy sáng mai chú lại đi sao?"

Cô cố gắng che dấu thất vọng trong lòng.

Mộ Diễm Đình "ừm" một tiếng, không trả lời lại.

Chiếc xe đi thẳng về phía trước, rất nhanh đến siêu thị.

Hôm nay không phải cuối tuần, siêu thị rất ít người, có thể thoải mái đi vào.

Mộ Diễm Đình đẩy xe đẩy theo sau Thần Ngàn Ấm, nhìn cô vui vẻ chọn từng món đồ, ánh mắt anh không khỏi lóe lên vài tia dịu dàng.

Thần Ngàn Ấm cẩn thận chọn từng thứ một, lại nhớ hai ngày nữa bà di sẽ tới. Cô xấu hổ, quay lại nói với Mộ Diễm Đình: "Chú, cháu phải lên tầng hai một chút. Chú ở đây đợi được không?"

Mộ Diễm Đình định trả lời thì điện thoại vang lên. Thần Ngàn Ấm thấy thế, nhanh chóng chạy đi.

Cô bé này thật là...

Anh nhìn theo bóng lưng của cô, chậm rãi lấy điện thoại ra nghe, còn chưa kịp nói, bên kia đã truyền tới giọng nói vui vẻ: "Anh, em đợi ở chỗ cũ nhé."

Hắn là một trong những người anh em tốt của Mộ Diễm Đình, Hạ Liên Tôn.

Mộ Diễm Đình nhíu mày: "Anh đang ở A thị."

"Cái gì? Ở A thị?"

Hạ Liên Tôn không nghĩ lúc này anh ở A thị, giọng nói có chút kinh ngạc: "Hôm qua, không phải anh đã trở về Bắc Kinh sao?"

"Đúng."

"Hôm nay, anh Lục về nước. Trước khi về, anh ấy còn nói chúng ta ra đón. Anh như thế nào..."

Mộ Diễm Đình cắn môi, gạt mình nhớ tới việc này: "Không sao. Lần sau có thể gặp."

Hạ Liên Tôn nhin không được phản đối: "Diễm Đình, anh hai ba ngày lại trở về A thị, có chuyện gì quan trọng sao? Anh còn không cho chúng em đi theo nữa, hay là anh có bạn gái ở đó?"

"..."

Dù Mộ Diễm Đình bình tĩnh như thế nào, vẫn bị hai chữ "bạn gái" làm cho ngây người.

"Này, Mộ Diễm Đình, anh có nghe em nói không?"

"Không có chuyện gì khác, anh tắt máy đây."

"Hà! Em còn..."

"Tút...tút..."

Tắt điện thoại, Mộ Diễm Đình chuẩn bị lên tầng hai tìm Thần Ngàn Ấm, thì đã thấy cô cầm một túi mua sắm, cười tủm tỉm đi xuống.

"Chú, chúng ta đi thanh toán."

"Được."

Mộ Diễm Đình gạt đầu, ánh mắt nghi ngờ nhìn vào túi mua sắm trong tay cô. Qua vài giây, mới đoán được là thứ gì đó của con gái, nhìn thái độ giấu diếm của cô, anh cũng coi như không thấy.

Thanh toán xong, Mộ Diễm Đình xách một đồng hồ nặng trĩu, còn Thần Ngàn Ấm chỉ việc nhẹ nhàng xách túi kia. Hai người vui vẻ bước ra khỏi siêu thị.

Về đến nhà, Thần Ngàn Ấm xách túi đồ của cô chạy nhanh về phòng. Khi ra ngoài, đã thấy Mộ Diễm Đình cắt tất cả vào trong tủ lạnh.

Thấy anh đứng ở trước bàn bếp, Thần Ngàn Ấm buộc tóc, đi đến bên cạnh, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn hỏi anh: "Chú muốn ăn gì?"

Cô mỉm cười rạng rỡ, lông mày cong lên giống như thiên thần, khiến Mộ Diễm Đình không kìm lòng, giọng khàn khàn nói: "Ăn gì cũng được."

"Vậy, để cháu tự nấu."

Thần Ngàn Ấm nói xong, liền lấy tạp dề mặc vào, bắt đầu công việc.

Nhìn động tác thành thạo của cô, một chút đều không giống đại tiểu thư từng được nuông chiều. Trong lòng Mộ Diễm Đình dâng lên cảm xúc mất mát, thực sự anh chưa hiểu rõ cô.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Mộ Diễm Đình trở về(3)

Edit: Diệp Lưu Cát

Mười giờ tối, Thần Ngàn Ấm lên mạng tìm kiếm tin tức Thần gia, tất cả bài viết làm xấu danh dự cô đã được xóa.

Bài viết đã xóa, bây giờ cô chỉ chờ Tô Ngọc Liên giải thích, nhưng thực sự bà ấy sẽ giải thích chứ?

Thần Ngàn Ấm trầm nghĩ.

Mộ Diễm Đình ra phòng khách, thấy cô im lặng ngồi trên sofa, khuôn mặt chăm chú nhìn điện thoại, anh không khỏi nhướn mày, bước tới ngồi bên cạnh.

Chiếc ghế bị trũng xuống, Thần Ngàn Ấm giật mình, quay đầu hỏi: "Chú làm xong việc rồi sao?"

"Ừ."

Mộ Diễm Đình gạt đầu: "Đang chờ Tô Ngọc Liên giải thích?"

"..."

Ánh mắt Thần Ngàn Ấm trầm mặc, sau một lúc lâu mới thấp giọng nói: "Cháu nghĩ bà ấy sẽ không giải thích, nên cũng không hy vọng quá nhiều. Cháu sớm quên chuyện này rồi."

Ngay từ đầu, Thần Ngàn Ấm đã đoán được suy nghĩ của Tô Ngọc Liên, bà chắc chắn rằng cô không nhẫn tâm đưa thân thể của Tô Ngôn Phi nói ra.

Tô Ngọc Liên đoán đúng. Cô không thể nhẫn tâm làm như vậy, danh dự Tô Ngọc Liên bị hủy hoại, đồng nghĩa Thần gia cũng bị hủy hoại. Dù cô đối với Thần gia không còn tình cảm, nhưng công ơn nuôi dạy, cô không thể quên.

"Thực sự đã quên?"

Mộ Diễm Đình nhướn mày, thái độ không đồng ý.

Thần Ngàn Ấm gật gật đầu: "Vâng, cứ như vậy đi. Chỉ cần bọn họ không gây chuyện với cháu, cháu cũng không để ý đến bọn họ nữa."

Mộ Diễm Đình nhìn thấy cảm xúc cô đơn trong mắt Thần Ngàn Ấm, ánh mắt anh lóe lên tia đau lòng, vỗ nhẹ vai cô, dịu dàng nói: "Đừng vì mấy chuyện này mà lo lắng. Nó không đáng."

"Vâng, cháu nghe theo chú."

Thần Ngàn Ấm mỉm cười, khoe môi khê cong lên, ánh đèn chiếu lên lộ rõ khuôn mặt đáng yêu của cô.

"Ngoan."

Trong lòng Mộ Diễm Đình than nhẹ, nhin không được đưa tay sờ hai má mềm mại của cô.

Hành động của anh khiến Thần Ngàn Ấm vô cùng bất ngờ, khuôn mặt xinh đẹp bỗng chốc phỉếm hồng, trong người còn có chút nóng lên.

"Chú... chú..."

Thần Ngàn Ấm xấu hổ không nói lên lời.

Mộ Diễm Đình cắn môi, ánh mắt mê người: "Không thích sao?"

"Hả?"

Thần Ngàn Ấm chớp mắt, chưa kịp bình tĩnh lại, đã thấy khuôn mặt của anh tiến đến gần. Cuối cùng, anh nhẹ nhàng hôn lên môi cô.

Àm..

Mộ Diễm Đình hôn cô?

Tại sao anh lại hôn cô?

Mấy tháng trước ở New York, cô đã bị anh lấy đi nụ hôn đầu, nhưng lúc ấy, anh say rượu không biết cô là ai, còn ở trên người cô phát tiết, khiến cô đau đớn như chết đi sống lại..

Bây giờ, anh không say lại đối với cô như vậy. Tại sao chứ?

Thần Ngàn Ấm đang miên man suy nghĩ, liền bị anh khê cắn môi: "Hôn cũng không tập trung?"

Giọng anh khàn khàn xen lẫn một chút treu chọc, khiến khuôn mặt cô đỏ ửng.

Cô xấu hổ mở mắt, đưa bàn tay nhỏ nhắn đẩy anh ra, giọng hờn dỗi: "Ai bảo chú đột nhiên hôn cháu. Cháu còn chưa chuẩn bị."

Note: Một tháng trước, Mộ Diễm Đình và Thần Ngàn Ấm phát sinh quan hệ là do Mộ Diễm Đình say rượu, còn mấy ngày trước là do Thần Ngàn Ấm bị bỏ thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Mộ Diễm Đình rời đi

Edit: Diệp Lưu Cát

Mộ Diễm Đình nắm lấy tay cô: "Cháu muốn chuẩn bị cái gì?"

Lòng ngực Thần Ngàn Ấm đập nhanh, ánh mắt có chút trốn tránh: "Chính là... Cháu không nghĩ chú sẽ hôn cháu, dù sao chúng ta..."

Nói đến đây, giọng cô nghẹn ngào dừng lại, cúi đầu, sau một lúc lâu mới can đảm nói: "Chúng ta không có tình cảm..."

Mộ Diễm Đình không nhìn thái độ của cô, nhưng lời nói khiến anh hiểu theo nghĩa khác, khóe môi đang cười dần lắng xuống.

Trên danh nghĩa, anh vẫn đang đóng vai là một người chú của Thần Ngân Ám. Mà cư nhiên, anh lại ăn sạch cô, ép cô trở thành vợ của anh, cô hẳn là không thể chấp nhận được chuyện này.

Nghĩ đến đây, khuôn mặt Mộ Diễm Đình dần biến sắc, nhanh chóng buông tay cô ra, đứng dậy khỏi sofa: "Là lỗi của chú, lần sau sẽ không như vậy."

"Chú..."

Thần Ngân Ám ngẩng đầu, về mặt kính ngạc nhìn anh.

Mộ Diễm Đình liếc nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, lạnh lùng nói: "Đi nghỉ sớm một chút, chú có việc phải đến New York."

Vừa nói, anh vừa quay người về phòng, cũng không nghĩ lại hôn cô...

"Chú muốn đi New York bây giờ?"

Nhắc tới New York, khuôn mặt Thần Ngân Ám nóng lên. Một số hình ảnh đột nhiên xuất hiện trong đầu cô.

"Đúng."

Mộ Diễm Đình nhẹ nhàng gạt đầu, không đợi cô trả lời, trực tiếp đi vào phòng.

"Chú à..."

Thần Ngân Ám lấy lại tinh thần muốn đuổi theo, nhưng đáng tiếc đáp lại chỉ có tiếng đóng cửa.

Anh vội vàng như vậy, là đang giận cô?

Cô nói sai gì sao? Anh kết hôn với cô cũng chỉ vì trách nhiệm. Nếu thực sự thích cô, lúc đầu anh đã không yêu cầu cô đính hôn với Mộ Duệ Trạch.

Đúng vậy, anh chắc chắn không có khả năng thích cô!

Mặc dù Thần Ngân Ám luôn biết điều này, nhưng mỗi lần nhớ tới, vẫn là vô cùng đau đớn.

Đêm nay, Thần Ngân Ám không thể nào ngủ được, liên tục mơ giấc mơ giống nhau. Trong mơ, hiện lên cảnh ở New York ba tháng trước.

Lúc ấy, gia đình cô đang đi du lịch. Chuyến đi rất vui vẻ và hạnh phúc, cho đến ngày sắp về nước thì ba cô bị tai nạn. Mọi chuyện cũng vì thế mà được làm rõ, cô không phải con gái của Thần gia.

Cô sao có thể chấp nhận sự thật tàn nhẫn này đây? Nhất thời, không suy nghĩ được gì, cô chạy tới quán bar uống rượu, kết quả đến đó liền gặp Mộ Diễm Đình, còn bị anh hung hăng đẩy vào trong phòng cường hôn...

Đêm đó, anh không giống Mộ Diễm Đình mà cô biết. Hai mắt đỏ ngầu, cả người mạnh mẽ như mãnh thú, nếu không phải cô thầm thích anh, có lẽ đã sớm hận anh.

Hôm sau, Thần Ngân Ám không dám hỏi anh, đêm qua rốt cuộc xảy ra chuyện gì. Tất nhiên, về sau, cô cũng không dám hỏi, vì chuyện này không có gì tốt đẹp...

Sáng hôm sau, Thần Ngân Ám tỉnh dậy, mở điện thoại di động, phát hiện đã 10 giờ sáng.

Cô không thoải mái đưa tay xoa hai bên thái dương, giật mình nhớ tới Mộ Diễm Đình.

Lúc này, chắc đã xuống máy bay.

Đợi lát nữa, cô sẽ gửi tin nhắn cho anh.

Hôm nay thời tiết rất đẹp, ánh mặt trời ấm áp chiếu vào, khiến tâm trạng của cô tốt hơn.

Dùng xong bữa sáng, Thần Ngân Ám ngồi xuống sofa, bắt đầu vẽ bản thiết kế.

Trong lòng nghĩ đến Mộ Diễm Đình, Thần Ngân Ám lại không thể nào tập trung được. Cô lấy điện thoại lướt web, cả người kinh ngạc nhìn tin tức nổi bật.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Bị bệnh

Edit: Diệp Lưu Cát

"Phu nhân của tập đoàn Thần gia bị bệnh về thần kinh."

Trong lòng Thần Ngân Âm vô cùng hồi hộp, vội vàng bấm vào xem. Cô bất ngờ phát hiện, tin tức này đã được Thần gia xác nhận.

Trong bài viết, còn có ảnh chẩn đoán bệnh án của bệnh viện, kèm theo đó là một vài lời giải thích. Một ngày trước, do bệnh tình phát tác, Tô Ngọc Liên đã nói ra những điều không đúng về con gái nuôi của mình. Thay mặt bà, Thần gia gửi lời xin lỗi tới tiểu thư Thần Ngân Âm, mong cô có thể bỏ qua chuyện này...

Phía dưới bình luận liên tục được cập nhật. Cộng đồng mạng phần nộ đòi lại công bằng cho Thần Ngân Âm, và không ngừng chỉ trích Tô Ngọc Liên cùng Thần gia.

Thần Ngân Âm chỉ nhìn lướt qua một lát rồi thoát khỏi tin.

Ánh mắt cô nhìn chăm chú, trong đầu lóe lên tia nghi ngờ.

Không đúng, Tô Ngọc Liên rõ ràng rất khỏe, làm sao bà ấy có thể bị bệnh về thần kinh? Còn nữa, cho dù đây là sự thật, Thần gia cũng không thể khoa trương, đem chuyện này công khai như vậy.

Chắc chắn có gì đó không ổn.

Chẳng lẽ họ lại muốn giờ trò với cô?

Cũng không thể trách Thần Ngân Âm có suy nghĩ như vậy, thật sự là sau bao nhiêu chuyện xảy ra, niềm tin của cô với Thần gia đã sớm sụp đổ.

Thần Ngân Âm ngẩn ngơ nửa ngày, đột nhiên điện thoại vang lên thông báo có tin nhắn mới. Cô không chút do dự mở ra, là tin nhắn của Mộ Diễm Đình.

【 Đến New York 】

Mộ Diễm Đình luôn lạnh lùng như vậy, tin nhắn anh chỉ viết vài chữ ngay cả dấu chấm câu cũng không có. Nhưng dù sao, ba chữ này cũng khiến Thần Ngân Âm cảm thấy vui vẻ.

Thần Ngân Âm cầm điện thoại di động lên, khuôn mặt xinh đẹp cười rạng rỡ, trả lời: 【 Ở bên đó, chú nhớ giữ gìn sức khỏe thật tốt. 】

Cô nói như vậy đã đủ quan tâm anh chưa? Hừ.

Rất nhanh, anh trả lời lại: 【 Ừ 】

Cuộc trò chuyện của bọn họ kết thúc ở đây sao?

Thần Ngân Âm cắn môi, không hiểu sao trong lòng có chút chán nản, đang chuẩn bị tắt điện thoại thì lại có tin nhắn mới:【 Một ngày này ra ngoài nhớ gọi Âu Bạch đi cùng 】

Âu Bạch không đi cùng anh đến New York?

Âu Bạch không phải vệ sĩ hay người hầu của cô, sao cô có thể gọi đi cùng. Nhưng đây là ý tốt của anh, cô không thể từ chối, đành trả lời: 【 Vâng, cháu sẽ gọi cho anh ấy nếu cần. 】

【 Ừ 】

Tối hôm qua, Mộ Diễm Đình không tới New York, mà anh đến công ty giải quyết một số việc. Sáng nay mới rời đi, vừa xuống máy bay liền lấy điện thoại gửi tin nhắn cho cô.

"Giám đốc..."

Âu Minh đi đến, kết thúc cuộc trò chuyện của hai người.

Mộ Diễm Đình cất điện thoại vào túi, nghe Âu Minh báo cáo: "Xe đang chờ ở bên ngoài. Giám đốc về khách sạn nghỉ ngơi trước. Sáng mai, chúng ta sẽ tới bệnh viện."

"Ừ"

Anh lạnh lùng lên tiếng trả lời, bước đến lối ra.

Ở Thần gia...

Tô Ngọc Liên tức giận bước ra phòng khách, đúng lúc thấy Thần Vệ Tùng đang ngồi uống trà, bà lập tức đi tới.

"Mẹ đừng quá kích động."

Thần Tâm Ngữ đi theo sau Tô Ngọc Liên, lo lắng kéo tay bà nhưng lại bị hất ra. Sau đó, liền nghe thấy giọng Tô Ngọc Liên quát: "Ba làm sao có thể nói xấu con với mọi người như vậy? Con không bị bệnh về thần kinh, một chút cũng không giống."

Thần Vệ Tùng buông chén trà, đưa mắt nhìn Tô Ngọc Liên, sắc mặt tối sầm lại, quát lớn: "Hỗn láo! Những lời nói của con về Thần Ngân Âm, người bình thường có thể nói được sao?"

"Con..."

Tô Ngọc Liên bị mắng, khuôn mặt đỏ ửng, nhịn không được cãi lại: "Con là tức giận Thần Ngân Âm. Con bé dám đẩy xuống cầu thang, thử hỏi con làm sao có thể đối xử tử tế với người như vậy? Hơn nữa, tối qua con đã cho người xóa hết bài viết, tại sao ba còn làm thế? Ba đang ép con vào đường cùng đấy, ba à."

"Ép con vào đường cùng?"

Thần Vệ Tùng hừ lạnh một tiếng: "Chính con là người đang ép Thần gia vào đường cùng."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Bảo vệ Thần Ngân Âm

Edit: Diệp Lưu Cát

"Con?"

Trong lòng Tô Ngọc Liên có chút hoảng sợ: "Sao con lại là người ép Thần gia vào đường cùng? Ba, rốt cục đã xảy ra chuyện gì."

Tô Ngọc Liên không ngốc, Thần Vệ Tùng không ngại hủy hoại danh tiếng của bà và Thần gia, chắc chắn đằng sau phải có chuyện gì đó, càng nghĩ, bà càng lo lắng.

Sắc mặt Thần Vệ Tùng dịu đi: "Tối qua Mộ Diễm Đình gọi điện cho ba, nói rằng Thần Ngân Âm là người hấn phải bảo vệ. Nếu không lấy lại danh dự cho con bé, hấn sẽ chèn ép tập đoàn của chúng ta."

"Cái gì? Mộ Diễm Đình?"

Tô Ngọc Liên cất cao giọng, vẻ mặt không dám tin nói: "Hắn sao có thể bảo vệ Thần Ngân Âm? Phải biết rằng, Tâm Ngữ sắp bước vào Mộ gia, chúng ta mới là thông gia của hấn."

Khuôn mặt Thần Tâm Ngữ nhăn nhó, nhịn không được nói: "Ông nội, chú Mộ làm như vậy, thực sự là quá khinh thường chúng ta. Ông nên nói chuyện này với Mộ gia."

Mộ Diễm Đình rất độc đoán, cả Mộ gia chỉ có Mộ Xuyên Hải mới có thể kiểm soát anh.

"Cháu nghĩ ông chưa nói sao?"

Thần Vệ Tùng tức giận trả lời.

Thần Vệ Tùng không phải người dễ dàng hợp tác. Sau khi, bị Mộ Diễm Đình uy hiếp, ông lập tức gọi điện cho Mộ Xuyên Hải, không ngờ đối phương lại

nói hiện tại tập đoàn do Mộ Diễm Đình quản lý, không thể can thiệp, nói vài ba câu rồi liền tắt máy.

Đời này, Thần Vệ Tùng chưa bao giờ uất ức như vậy, tất cả là do Mộ Diễm Đình ban tặng.

Càng nghĩ, sắc mặt Thần Vệ Tùng càng tối sầm lại. Thần Tâm Ngữ nhìn ông như vậy, sợ tới giọng run rẩy: "Ông... ông nội, chúng ta làm gì bây giờ? Chẳng lẽ, không còn cách khác sao?"

"Đúng vậy, ba, điều này không công bằng với con."

Tô Ngọc Liên thận trọng hỏi ông, vừa nghe tập đoàn bị Mộ Diễm Đình uy hiếp, đáng về kiêu ngạo của bà ngay lập tức biến mất.

Thần Vệ Tùng trầm ngâm một lát, mới nhìn Tô Ngọc Liên nói: "Ba biết chuyện này rất bất công với con, nhưng đây là phương án tốt nhất. Nếu để con ra mặt giải thích, hậu quả càng thêm nghiêm trọng. Con hiểu không?"

"..."

Ánh mắt Tô Ngọc Liên lóe lên, một câu phản bác đều nói không được. Nếu bà ra mặt giải thích, chắc chắn danh dự sẽ bị hủy hoại toàn bộ. Biết trước như vậy, bà thà mạo hiểm để thân phận Tô Ngôn Phi được phôi bày, còn hơn là đi theo đường này...

Bây giờ, bà dán nhãn là một người bị bệnh về thần kinh, sau này làm sao có thể sống yên ổn?

Tất cả là do đưa con gái vong ơn phụ nghĩa kia làm hại!

Tô Ngọc Liên chớp mắt, trong lòng tràn đầy thù hận với Thần Ngân Âm.

Hai mẹ con vừa trở về phòng, Tô Ngọc Liên liền hỏi Thần Tâm Ngữ: "Mộ Duệ Trạch gần đây có liên lạc với con không?"

"Không có."

Thần Tâm Ngữ lúng túng trả lời.

Tô Ngọc Liên nhủ mày: "Thằng bé không liên lạc với con, con cũng không chủ động liên lạc trước?"

"Mỗi lần con tìm anh ấy, anh ấy đều nói đang bận."

Nhắc tới đây, Thần Tâm Ngữ hận không thể bóp chết Thần Ngân Âm: "Mẹ nói xem có phải Duệ Trạch đang hối hận hay không? Nhưng nếu anh ấy thích Thần Ngân Âm, tại sao còn muốn đính hôn với con?"

Tô Ngọc Liên thờ dãi: "Còn không phải vì..."

Nói đến đây, đột nhiên bà dừng lại, không đành lòng để Thần Tâm Ngữ chịu kích động, đành sửa lại: "Duệ Trạch còn trẻ, ham chơi là chuyện bình thường. Sau này kết hôn, con có thể từ từ điều chỉnh thằng bé."

"Vâng."

Thần Tâm Ngữ mỉm cười trả lời, lại siết chặt lòng bàn tay: "Mẹ, chuyện của Thần Ngân Âm, cứ thế cho qua sao?"

"Đương nhiên là không."

Tô Ngọc Liên không chút do dự trả lời.

Bà không tin, Mộ Diễm Đình có thể bảo vệ Thần Ngân Âm cả đời!

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Công ty JR

Edit: Diệp Lưu Cát

Chuyện của Thần gia ngày càng lan truyền rộng rãi trên mạng xã hội. Sau vài giờ ngắn ngủi, các từ khóa "Thần gia" "Con gái nuôi" "Thần Ngân Âm" "Tô Ngọc Liên" trở thành tâm điểm tìm kiếm của mọi người. Cuối cùng, chuyện này còn liên quan đến cả công ty JR.

"Theo các nguồn thông tin, Thần Ngân Âm vốn là người giành được giải quán quân trong cuộc thi trang sức của JR, nhưng vì bài viết của Thần gia, công ty JR đã thu hồi lại giải thưởng của cô ấy mà không có điều tra rõ ràng. JR làm như vậy là không biết phân biệt phải trái, thực sự đây là một sự sỉ nhục của giới trang sức! Chúng tôi yêu cầu, JR xin lỗi Thần Ngân Âm và trả lại quán quân cho cô ấy!"

Một trang cá nhân nào đó đã đăng bài viết này lên weibo, không đến một giờ, số lượt chia sẻ vượt quá một trăm nghìn người, bình luận chỉ trích liên tục được cập nhật.

Bài viết đặc biệt được mọi người quan tâm, khiến thương hiệu của JR bị ảnh hưởng nghiêm trọng, tất nhiên chuyện này cũng gây sốc cho hội đồng quản trị của JR.

Các giám đốc điều hành chạy khắp nơi ngăn chặn bài viết phát tán, giám đốc thiết kế Kiều Thư Vân là người chịu trách nhiệm cuộc thi, nên ngay lập tức bị gọi đến phòng chủ tịch.

Vừa đi vào, nhìn thấy sắc mặt tối đen của chủ tịch Kỷ Nhị, trong lòng Kiều Thư Vân có chút sợ hãi, lễ phép lên tiếng: "Chủ tịch, chị tìm em..."

"Bộp!"

Kiều Thư Vân còn chưa nói xong, cả tập tài liệu đã bị đập xuống sàn, cô vội vàng chạy tới nhặt lên.

Lúc này, liền nghe thấy Kỷ Nhị hung dữ mắng: "Vì sao vụ bê bối của tập đoàn Thần gia, lại liên quan đến JR? Giám đốc Kiều, tôi muốn có một lời giải thích thỏa đáng."

"Em..."

Lông mày Kiều Thư Vân cong lên, sau đó nói ra những lời đã chuẩn bị từ trước: "Thực sự xin lỗi, chị. Chúng em không nghĩ Thần gia lại đột ngột công khai chuyện như vậy. Đêm chung kết cuộc thi xảy ra chuyện, cho nên JR chúng ta khó tránh khỏi liên quan. Tuy nhiên, giải quán quân không phải chúng ta không trao cho Thần Ngân Âm, mà là thái độ của cô ấy kiêu ngạo, không coi ai ra gì, chủ động rời đi. Mọi người trong công ty có thể làm chứng cho điều này."

"Cô chắc chắn?"

Kỷ Nhị nhướn mày, liếc nhìn Kiều Thư Vân, ánh mắt lóe lên tia lo lắng.

Kiều Thư Vân thẳng thắn trả lời: "Đúng vậy! Chính là cô ấy tự nguyện bỏ cuộc, JR chúng ta không có lỗi."

"Hừ."

Kỷ Nhị cười lạnh một tiếng, buông hai tay ở trước ngực xuống, thanh nhả đặt lên bàn làm việc, giọng chậm chọc nói: "Giám đốc Kiều thực sự không biết chuyện gì xảy ra à? Đến lúc này rồi cô còn ngụy biện sao?"

"Cái này... Thực xin lỗi, chủ tịch."

Biết không thể qua mắt được Kỷ Nhị, Kiều Thư Vân đành phải cúi đầu nhận sai: "Chủ tịch, xin chị hãy vì tình chị em lâu nay mà tha lỗi cho em."

Kiều Thư Vân và Kỷ Nhị là học sinh của An Kiệt. Tuy nhiên, Kỷ Nhị là họ hàng của An Kiệt nên dưới sự giúp đỡ của An Kiệt cô đã sáng lập được lên JR. Hiện tại, An Kiệt đang mang thai, không thể tiếp tục dạy.

Thấy Kiều Thư Vân hối lỗi như vậy, sắc mặt Kỷ Nhị thoáng dịu đi một chút, nhưng vẫn nhìn không được tiếp tục chỉ bảo: "JR chúng ta luôn quý trọng tài năng mới. Mọi chuyện còn chưa rõ ràng, các cô sao có thể làm ra những chuyện ép người quá đáng như vậy?"

"Thực sự xin lỗi, chủ tịch. Em sẽ tìm cách lấy lại danh tiếng cho JR."

Kiều Thư Vân cam đoan.

Kỷ Nhị lắc đầu, giọng không chút khoan dung: "Cho cô thời gian một ngày, phải thuyết phục được Thần Ngân Âm trở lại JR, nếu không được thì nghỉ việc đi."

Cái gì?

Năm phút sau, Kiều Thư Vân mặt lạnh trở lại văn phòng, trước mặt thư ký, tức giận quăng hết tài liệu xuống đất.

Thư ký nom nớp lo sợ: "Kiều... Kiều tổng, đã xảy ra chuyện gì?"

"Cho tôi số điện thoại của Thần Ngân Âm."

"Vâng, vâng!"

Thư ký rất nhanh rồi đi, chỉ một lát sau liền trở lại trong tay cầm số điện thoại của Thần Ngân Âm.

Kiều Thư Vân hít một hơi thật sâu, vẻ mặt xanh mét ấn điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Hẹn gặp

Edit: Diệp Lưu Cát

Điện thoại vừa quay số, Kiều Thư Vân lập tức nhấn tắt máy.

Không được, với thái độ ngông cuồng của Thần Ngân Âm, lúc này tìm đến chắc chắn sẽ không thuyết phục được cô ta, cô phải suy nghĩ cách để đối phó trước rồi mới có thể gọi điện.

Suy nghĩ đến điều này, Kiều Thư Vân bình tĩnh ngồi xuống ghế, khoảng nửa giờ sau, rốt cục cũng có cách.

Khi Kiều Thư Vân gọi, Thần Ngân Âm đang ở ban công về tranh.

Di động vang lên, Thần Ngân Âm nhìn thấy dãy số lạ, tưởng có người quấy rối, quyết định không nghe.

Hành động này của Thần Ngân Âm khiến Kiều Thư Vân tức điên, nhưng cô vẫn phải cắn răng chịu đựng gọi lại.

Chuông điện thoại reo liên tục và không có dấu hiệu dừng lại, Thần Ngân Âm đành phải bắt máy: "Alo, xin hỏi ai vậy?"

Kiều Thư Vân vốn chán ghét Thần Ngân Âm, bây giờ nghe giọng trầm thấp của cô trong lòng càng khó chịu, nhưng để kế hoạch diễn ra suôn sẻ, Kiều Thư Vân ép mình lễ phép mỉm cười: "Xin chào, cô có phải tiểu thư Thần Ngân Âm không ạ?"

"Vâng, là tôi đây."

Thần Ngân Âm trả lời.

"Tôi là giám đốc thiết kế của công ty JR, Kiều Thư Vân."

Kiều Thư Vân tự giới thiệu, giọng nói không thể che dấu cảm giác ưu việt(*)

"À, hóa ra là Kiều tổng."

Thần Ngân Âm suy nghĩ một chút, ánh mắt xẹt qua vài tia đề phòng: "Có chuyện gì sao?"

Kiều Thư Vân không đi thẳng vào vấn đề, thay vào đó đưa ra lời mời: "Cô có thời gian không? Chúng ta ra ngoài uống cà phê."

Uống cà phê?

Chòn chúc tết gà, chắc chắn không có lòng tốt.

Không đợi Thần Ngân Âm trả lời, Kiều Thư Vân lại nói: "Tôi có chút chuyện muốn nói với cô, không biết có được không?"

Thần Ngân Âm nghĩ rằng cô và Kiều Thư Vân không có chuyện gì tốt để nói, ngoại trừ...

Nghĩ tới chuyện này, đáy mắt Thần Ngân Âm hiện lên vài tia sáng, đi thẳng vào vấn đề hỏi: "JR có liên quan đến việc của Thần gia, vì danh tiếng của công ty, chẳng lẽ Kiều tổng muốn tìm tôi để xin lỗi?"

Kiều Thư Vân bị lời nói của cô làm cho tức tức giận đến khuôn mặt dần biến sắc, nhưng vẫn phải nhìn xuống, giả vờ mỉm cười: "Đúng vậy, còn hy vọng Thần tiểu thư không để chuyện này trong lòng, chúng tôi cũng chỉ vì lời nói của Thần phu nhân mà đối với cô như vậy."

"Được rồi, tôi sẽ không để bụng. Nhưng cà phê thì không cần."

Thần Ngân Âm thẳng thắn trả lời, thực ra cô cũng không quan tâm chuyện này.

Kiều Thư Vân tiếp tục nói: "Một khi đã như vậy, chúng ta nói chuyện qua điện thoại đi. Không biết Thần tiểu thư có hứng thú làm việc trong bộ phận thiết

kể JR của chúng tôi không? Cô còn đang đi học, áp lực kinh tế cũng rất lớn, vì vậy tôi đã thảo luận với chủ tịch, có thể để cô làm việc bán thời gian, không cần lo lắng về tiền lương, hoàn toàn giống với nhân viên chính thức của công ty. Thần tiểu thư cảm thấy thế nào?"

Lời nói của Kiều Thư Vân tràn đầy thành ý, nhưng Thần Ngàn Âm cảm thấy có gì không đúng: "Cảm ơn ý tốt của Kiều tổng, nhưng thực sự xin lỗi, kỳ sau tôi bận học, không có thời gian làm việc."

Người phụ nữ này, ngay từ cái nhìn đầu tiên Thần Ngàn Âm đã không có thiện cảm, sau này cũng không nghĩ muốn tiếp xúc nhiều.

Không ngờ Thần Ngàn Âm lại thẳng thắn từ chối, Kiều Thư Vân hung hăng xiết chặt di động, sắc mặt trở nên hung dữ đáng sợ, giọng kiêu ché mím cười: "Thần tiểu thư, tôi thành thật xin lỗi vì đem chung kết cuộc thi, nhưng xin cô đừng hành động theo cảm tính. Hãy xem cả A thị, thực sự không có công ty thiết kế trang sức nào có thể so sánh với JR, cơ hội rất ít, mong cô suy nghĩ lại một chút."

Hừ, người phụ nữ chết tiệt này càng không đồng ý, cô càng phải tìm cách khiến cô ta gật đầu.

Hơn nữa, sau chuyện này, nhiều công ty trang sức sẽ chú ý đến tài năng của Thần Ngàn Âm, nếu cô không nhanh thuyết phục về sau chắc chắn không còn cơ hội.

Cảm giác ưu việt: cảm giác về sự ưu việt, tự cho mình hơn hẳn người khác.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Không thể chạm vào

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Âm biết rõ mục đích của Kiều Thư Vân, nên không chút động lòng nói: "Thật ngại, tôi cũng biết cơ hội rất ít, nhưng thực sự tôi không có đủ thời gian để đi làm."

"Thần tiểu thư, cô phải suy nghĩ kỹ chuyện này."

Giọng của Kiều Thư Vân lạnh đi.

Về mặt Thần Ngàn Âm nghiêm túc trả lời: "Tôi đã quyết định rồi."

"Được rồi, coi như tôi chưa gọi cuộc điện thoại này cho cô."

Lúc này, Kiều Thư Vân cũng không muốn giả vờ thân thiện nữa, hung dữ tất máy.

Nghe tiếng điện thoại kêu lên "tút, tut", Thần Ngàn Âm khẽ nhếch môi cười trừ.

Thần Ngàn Âm chết tiệt, tôi tuyệt đối không bỏ qua cho cô!

Kiều Thư Vân nắm chặt hai tay, dùng sức đập mạnh lên bàn làm việc, ánh mắt tràn đầy oán hận.

Không được!

Cô không thể từ bỏ dễ dàng như vậy, nhất định phải làm cho người phụ nữ chết tiệt kia ngoan ngoãn đến cầu xin cô.

Im lặng một lát, đột nhiên ánh mắt Kiều Thư Vân sáng lên, trong lòng dâng lên cảm giác vui mừng, cô liền lấy điện thoại bấm số Tô Ngôn Phi.

Tô Ngôn Phi vừa xem tin tức, vừa mắng Thần Ngàn Âm, đang lúc hăng say nhất thì Kiều Thư Vân gọi đến.

"Học trưởng, em vừa xem tin tức, chị không sao chứ?"

Giọng cô quan tâm hỏi.

Kiều Thư Vân hừ lạnh một tiếng: "Em nghĩ rằng chị không sao?"

Nói đến đây, cô đi thẳng vào vấn đề chính: "Ngôn Phi, chị muốn gặp bác của em, em có thể giúp chị không?"

"Chuyện này... Đương nhiên là có thể."

Tô Ngôn Phi ngập ngừng một chút, rất nhanh liền đồng ý, còn không quên hỏi thêm:"Chị muốn tìm bác có chuyện gì?"

"Đến lúc đấy em sẽ biết."

Kiều Thư Vân cắn môi, trong đầu xuất hiện một loạt các mưu kế.

Bệnh viện ở New York.

Âu Minh trực tiếp đẩy cửa phòng viện trưởng đi vào, phía sau còn dẫn theo một đoàn người hùng hổ, khiến Cơ Hi Nguyên đang ngủ lập tức ngồi bật dậy.

"Này, các người..."

Cơ Hi Nguyên hoảng hốt với chiếc kính, đang chuẩn bị chửi ầm lên thì nhận ra dáng người quen thuộc:"Âu Minh, sao lại là cậu! Đúng là thằng nhóc đáng ghét, dọa tôi sợ muốn chết."

"Bị dọa càng khỏe mạnh."

Về mặt Âu Minh nghiêm túc nói.

Cơ Hi Nguyên nhìn không được trừng lớn mắt, lúc này, Mộ Diễm Đình tao nhã đi vào:"Đang giờ làm việc, viện trưởng lại lẩn ra ngủ, xem ra, bệnh viện sớm muộn gì cũng sẽ đóng cửa."

Nghe được giọng nói trêu chọc của Mộ Diễm Đình, trong lòng Cơ Hi Nguyên còn đang tức giận, lập tức ra đón tiếp:"Em không biết sáng sớm anh lại tới đây, anh sẽ ở đây đến tối sao? Đình Đình, trái tim này dành cho anh, ông trời có thể làm chứng!"

Hắn nói xong, ra vẻ muốn khoác vai Mộ Diễm Đình, lại bị Âu Minh nhanh tay ngăn lại:"Cơ viện trưởng, giám đốc không thích người khác chạm vào."

"Hừ, tôi là người khác sao? Tôi là bác sĩ của anh ấy."

Cơ Hi Nguyên không phục phản bác.

"Vậy cũng không thể tùy tiện chạm vào."

Âu Minh nghiêm túc trả lời.

Cơ Hi Nguyên:"..."

"Đình Đình, trợ lý của anh khi dễ em."

Khuôn mặt tuần tú của Mộ Diễm Đình hơi trầm xuống khi nghe thấy hai chữ "Đình Đình" lặp lại:"Âu Minh, lần sau cậu ta còn gọi hai tiếng Đình Đình, cắt lờ cậu ta."

"Vâng."

Âu Minh không chút do dự tiếp nhận.

Cơ Hi Nguyên sờ sờ mũi, giả vờ buồn bực thờ dãi:"Được rồi, lần sau sẽ không gọi."

Hắn vừa nói, vừa đi vào toilet:"Em đi rửa mặt trước."

Năm phút sau, Cơ Hi Nguyên thần sắc vui vẻ đi ra, tóc chải cẩn thận, khuôn mặt đeo kính giống như một nam sinh trung học.

"Đình, chúng ta tới phòng thí nghiệm."

"Ừ."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Có bạn gái?

Edit: Diệp Lưu Cát

Phòng thí nghiệm của Cơ Hi Nguyên nằm ngay bên cạnh, chỉ cách hai bước.

Cánh cửa sử dụng hệ thống nhận diện khuôn mặt, Cơ Hi Nguyên chỉ đứng lại, "tinh" một tiếng cửa liền tự động mở ra.

Mộ Diễm Đình đi theo sau, để lại Âu Minh và vệ sĩ ở ngoài.

Vừa vào cửa, liền nhìn thấy tất cả các thiết bị đứng đầu thế giới, đủ các loại, tất nhiên, gần như mọi thứ đều là do Mộ Diễm Đình tài trợ cho Cơ Hi Nguyên.

Cơ Hi Nguyên lấy từ trong ngăn kéo hai chiếc áo vô trùng, một chiếc của hắn, một chiếc của Mộ Diễm Đình.

Hai người nhanh chóng mặc áo, rồi bước vào phòng bí mật trong cùng.

Đây chính là nơi Mộ Diễm Đình điều trị bệnh.

Trên thực tế, Mộ Diễm Đình không bị bệnh, mà bị trúng độc, ngay từ khi ở trong bụng mẹ anh đã bị nhiễm một loại chất độc, cho đến năm 18 tuổi chất độc này mới phát tác. Nhờ có ba của Cơ Hi Nguyên, Cơ Tư Lí tay nghề cao siêu cứu nên anh mới có thể tiếp tục sống.

Lúc ấy Cơ Tư Lí là một bác sĩ bình thường, bởi vì cứu Mộ Diễm Đình mà được Mộ Xuyên Hải coi trọng, không chỉ giúp ông trở thành viện trưởng bệnh viện mà còn để ông làm bác sĩ riêng của Mộ Diễm Đình.

Cơ Hi Nguyên và Mộ Diễm Đình gần bằng tuổi nhau, hai người lớn lên cùng nhau nên tình cảm rất tốt, giống như hai anh em ruột vậy. Vì sau này tiếp quản sự nghiệp của ba, nên Cơ Hi Nguyên phải chịu trách nhiệm giải độc cho Mộ Diễm Đình.

"Anh ngồi bên kia, em sẽ giúp anh kiểm tra máu."

Cơ Hi Nguyên chỉ chiếc ghế nhỏ trước bàn thí nghiệm, ý bảo Mộ Diễm Đình ngồi xuống, lúc này vẻ mặt hắn rất nghiêm túc, khác xa khi vừa ngủ dậy.

So với sự lạnh lùng của Mộ Diễm Đình, thì Cơ Hi Nguyên là người rất hướng ngoại, khi đeo kính hắn là một người đàn ông lịch lãm, nhưng bỏ kính ra khuôn mặt lại giống như một thảm họa.

Mộ Diễm Đình không nói gì ngồi xuống, còn rất phối hợp đặt tay trái lên bàn để hắn lấy máu.

Cơ Hi Nguyên động tác thành thạo lấy hai mẫu máu bỏ vào lọ, sau đó giận dữ nói với Mộ Diễm Đình: "Sao lâu như vậy mới đến kiểm tra? Nếu hôm qua em không gọi điện nhắc, anh có phải sẽ quên trên người mình có độc rồi hay không?"

Mộ Diễm Đình lạnh nhạt giải thích: "Gần đây rất bận."

"Bận?"

Không hài lòng với câu trả lời của anh, Cơ Hi Nguyên bắt đầu giảng đạo: "Bạn đến quên cả tính mạng? Bình thường độc sau ba tháng sẽ phát tác một lần, thậm chí có lúc còn chưa tới ba tháng, từ lần trước đến giờ đã là 100 ngày, anh như thế nào một chút lo lắng cũng không có?"

Mộ Diễm Đình nhú mày: "Lâu như vậy?"

"Tất nhiên!"

Cơ Hi Nguyên lườm anh một cái, đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, lẩm bẩm: "Kỳ lạ, 100 ngày, tại sao độc không phát tác? Chưa bao giờ xảy ra chuyện này! Anh gần đây làm cái gì?"

Hắn nhìn không được truy hỏi.

"..."

Mộ Diễm Đình không nói gì.

Anh có thể làm cái gì?

Không phải là ngủ cùng vợ anh sao?

Trong đầu Mộ Diễm Đình hiện lên khuôn mặt xinh đẹp của Thần Ngàn Ấm, đáy mắt sâu chột lóc lên vài tia dịu dàng.

Cơ Hi Nguyên chăm chú nhìn anh, thấy anh không trả lời, cả người như đang bay bổng, ánh mắt hắn thăm dò hỏi: "Anh không phải có bạn gái chứ?"

Mộ Diễm Đình đưa mắt nhìn, ngay lập tức phủ nhận: "Không có"

"Thực sự không có?"

Giọng nói Cơ Hi Nguyên có chút nghi ngờ.

Sắc mặt Mộ Diễm Đình không thay đổi: "Ừ."

"Vậy thì tốt."

Cơ Hi Nguyên thở phào một hơi, tiếp theo nói: "Gần đây, em mới nghiên cứu được một loại thuốc có thể giúp độc trong người anh giảm đi rất nhiều. Nhưng trong lúc uống thuốc, anh không được chạm vào phụ nữ, nếu không kiểm cũi ba năm thiếu một giờ."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Muốn trở về

Edit: Diệp Lưu Cát

Không được chạm vào phụ nữ?

Anh vừa mới kết hôn...

Hai huyết thái dương của Mộ Diễm Đình căng ra, nếu không phải biết Cơ Hi Nguyên là bác sĩ y khoa, anh còn nghi ngờ, người này đang có ý trêu đùa anh.

"Uống thuốc trong thời gian bao lâu?"

Khuôn mặt tuấn tú của anh hơi trầm xuống, lạnh lùng hỏi.

Thấy sắc mặt của anh giống như không mấy vui vẻ, Cơ Hi Nguyên cười tươi như hoa, không có ý tốt chế nhạo: "Anh độc thân, cũng chưa từng có bạn gái, uống thuốc một tháng, hay một năm có khác gì nhau đâu."

Mộ Diễm Đình cắn môi, nói thẳng: "Mất bao lâu?"

"Một đợt điều trị ít nhất là 3 tháng."

Cơ Hi Nguyên thành thực trả lời, không nghĩ Mộ Diễm Đình lại hỏi: "Không thể đựng vào, là ở mức độ nào?"

"Hôn môi, toàn bộ đều không được."

Nói đến đây, Cơ Hi Nguyên trừng lớn mắt, nhìn không được sợ hãi kêu ra tiếng: "Trời ạ, anh hỏi kỹ như vậy, chẳng lẽ anh thực sự có bạn gái?"

Mộ Diễm Đình thờ dãi nói dối: "Chuẩn bị trước."

"Haha, không nói nữa!"

Cơ Hi Nguyên phá vỡ không khí đang dần căng thẳng.

Hắn hiểu rõ Mộ Diễm Đình, nếu anh đã không muốn nói, cho dù cạy miệng cũng không thể lấy được thông tin gì, cho nên, đợi hôm nào đó hỏi Âu Bạch, chắc chắn Âu Bạch sẽ sẵn lòng nói cho hắn biết.

Mười lăm phút sau, có kết quả xét nghiệm máu.

Cơ Hi Nguyên nhìn vào bản báo cáo tiếng Anh dày đặc, vô thức nhú mày.

Mộ Diễm Đình nghiêng đầu liếc hắn: "Thế nào?"

"Anh xem đi."

Hắn vừa nói, vừa đưa kết quả xét nghiệm cho anh.

Mộ Diễm Đình nhận lấy, cúi đầu xem một chút, cũng không khỏi nhũn mày: "Độc tính giảm 5%?"

Bởi vì độc trên người anh ba tháng sẽ phát tác một lần, cho nên Cơ Hi Nguyên sẽ giúp anh điều trị vào các ngày độc phát tác để giảm những cơn đau. Mỗi lần điều trị độc tính chỉ giảm 0,5%, không ngờ hiệu quả điều trị lần này tăng gấp 10 lần.

Cơ Hi Nguyên vỗ vỗ đầu: "Cách điều trị từ trước đến giờ đều giống nhau, nhưng hiệu quả lần này tăng nhiều như vậy, em cũng không hiểu tại sao."

Mộ Diễm Đình trả lại bản báo cáo cho hắn: "Trước tiên lấy thuốc mới của em ra cho anh xem."

"Không được, không tìm ra nguyên nhân của việc này, em sẽ không làm chuyện khác."

Giọng Cơ Hi Nguyên nghiêm túc.

Về sự kiên trì, hắn thừa nhận mình là người thứ hai, nhưng không ai dám nhận là thứ nhất, đặc biệt trong nghiên cứu y học hắn si mê hơn say rượu.

Biết rõ tính cách của hắn, Mộ Diễm Đình lạnh lùng chớp mắt, bước ra ngoài.

Cơ Hi Nguyên nóng nảy: "Này, anh đi đâu?"

Mộ Diễm Đình không quay đầu lại: "Về nước, chờ em nghiên cứu xong rồi chúng ta nói chuyện."

Cơ Hi Nguyên vừa nghe, vội vàng đuổi theo: "Anh đang trong giai đoạn nguy hiểm phải ở lại, nếu không sẽ xảy ra chuyện đó. Ba tháng trước ở quán bar, anh quên rồi sao?"

Lời nói của hắn, thành công ngăn bước chân của Mộ Diễm Đình.

Bọn họ gọi thời gian độc phát tác là giai đoạn nguy hiểm, lúc ở quán bar độc đột nhiên phát tác, không phải trong giai đoạn nguy hiểm mà trước thời gian hai tuần, may mắn không xảy ra chuyện gì.

Cơ Hi Nguyên tận tình khuyên bảo: "Trong khoảng thời gian này anh nên ở lại New York, em sẽ thường xuyên đề ý anh, bây giờ em lập tức đi nghiên cứu thuốc."

"..."

"Em nghĩ, không có gì bất ổn xảy ra, hôm nay hoặc ngày mai độc tính sẽ phát tác."

"Vậy đi, anh chỉ cần chờ hai ngày."

Mộ Diễm Đình đành phải quay lại.

Trước đây, ở New York mười ngày, nửa tháng anh cũng không cảm thấy thời gian quá dài, nhưng hôm nay mới đến một ngày, liền vội vàng muốn trở về.

Tâm tính thay đổi nhanh đến mức anh cũng không thể tin được.

Note: Ba tháng trước thực ra không phải Mộ Diễm Đình say rượu mà là do độc phát tác. Thần Ngàn Ấm thì vẫn nghĩ đêm đó anh say rượu.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Tức giận

Edit: Diệp Lưu Cát

A thị.

Ngay sau khi Thần Ngàn Ấm từ chối Kiều Thư Vân, JR liền đăng tin chính thức xin lỗi về chuyện đêm chung kết cuộc thi đã thu hồi giải thưởng của Thần Ngàn Ấm, đồng thời phát hành một đoạn ghi âm cùng Thần Ngàn Ấm nói chuyện, thể hiện JR đã mời Thần Ngàn Ấm trở lại công ty, nhưng đối phương từ chối vì bận học.

Bài viết vừa đăng lên, lập tức lại trở thành tâm điểm tìm kiếm của cộng đồng mạng.

Hầu hết, mọi người đều khen ngợi JR vì biết sửa sai trong thời gian ngắn, tuy nhiên, cũng có một số người bắt đầu tức giận mắng Thần Ngân Âm tự cao tự đại...

Nhìn những người đang gay gắt mắng mình, Thần Ngân Âm không nhận được lắt đầu, thực sự là quá đủ rồi.

Quên đi, không nhìn, không để ý sẽ là cách tốt nhất!

Thần Ngân Âm thoát khỏi tin, nhẹ nhàng nằm xuống sofa, nhìn lên trần nhà ngẩn người.

Ai, anh mới rời đi hai ngày, mà sao cô lại cảm thấy lâu như vậy?

Thật sự nhớ anh...

Cô có nên gửi tin nhắn cho anh không?

Nghĩ đến điều này, Thần Ngân Âm lấy lại tinh thần, nhanh chóng ngồi dậy, đưa bàn tay nhỏ nhắn lên bấm điện thoại.

【 Chú, khi nào thì trở về? 】

Không không không, như vậy quá thân thiết.

Xóa, xóa!

【 Chú đã ngủ chưa? ” 】

So với tin nhắn trước có vẻ bình thường hơn, gửi đi.

Thần Ngân Âm quyết định bấm gửi.

Sau khi tin nhắn gửi đi, lồng ngực Thần Ngân Âm đập nhanh, cô vô thức xiết chặt di động. Đột nhiên, chuông điện thoại reo lên, dọa cô sợ vút điện thoại xuống.

Là Mộ Diễm Đình gọi đến.

Thần Ngân Âm kích động nghe máy: "Chú!"

Giọng nói ấm áp truyền đến tai Mộ Diễm Đình, biến cả thế giới của anh thành một nốt nhạc êm ái.

Mộ Diễm Đình nhướn mày, nhẹ nhàng trả lời: "Ừ"

"Sao chú không trả lời tin nhắn?"

Thần Ngân Âm cười hỏi, một tay cầm điện thoại, một tay nheo nheo đầu gối như thể hiện sự vui mừng.

"Không muốn gõ chữ."

Mộ Diễm Đình đứng ở cửa sổ sát đất, trầm giọng nói.

"Vâng. Chú chưa ngủ sao?"

"Không vội, đang chuẩn bị tắm."

Mộ Diễm Đình nhàn nhạt trả lời.

Lời nói của anh khiến khuôn mặt xinh đẹp của Thần Ngân Âm phấp phỏng, trong đầu cô không thể ngừng xuất hiện một số hình ảnh trẻ em không nên thấy.

Nhận ra suy nghĩ không đúng đắn, cô vội vàng nói sang chuyện khác, mang chuyện hai ngày nay xảy ra nói cho anh: "Chú, JR vừa đăng tin xin lỗi. Thực ra, hôm qua giám đốc thiết kế của bọn họ đã gọi cho cháu, muốn mời cháu đến JR làm việc, nhưng cháu đã từ chối."

"Làm tốt lắm!"

Mộ Diễm Đình không chút do dự khen ngợi.

"Hihi.."

Thần Ngân Âm cười ra tiếng, cuối cùng đi thẳng vào vấn đề chính: "Khi nào chú trở về? Cháu sắp phải nhập học, trước khi trở lại trường, cháu muốn mời

chú một bữa."

Vừa nghe nửa câu đầu, Mộ Diễm Đình vô cùng cao hứng, nghĩ cô muốn anh trở về bên cạnh, không ngờ khi nghe đến cuối cùng, trong lòng có chút khó chịu, giọng lạnh đi nói: "Cháu muốn rời đi nhanh như vậy?"

"Không phải..."

Thần Ngàn Ấm đáp ứng, sau đó giọng yếu ớt giải thích: "Sắp nhập học mà cháu sống ở trường, cho nên..."

"Nhất định phải sống ở trường sao?"

Mộ Diễm Đình nhú mày, hai bên thái dương căng thẳng.

Không xong!

Độc muốn phát tác!

Cơ thể anh run lên, đáy mắt đen nháy dần bị màu đỏ bao phủ.

"Cái này..."

Thần Ngàn Ấm nuốt nước miếng, đang chuẩn bị cùng anh bàn bạc, không ngờ chưa kịp nói điện thoại đã tắt.

"Chú?"

"Chú à..."

Thảm! Anh tức giận.

Thần Ngàn Ấm hoảng hốt, vội vàng gọi lại, nhưng không ai trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Độc phát tác

Edit: Diệp Lưu Cát

Gọi hai cuộc điện thoại không thấy anh nghe máy, Thần Ngàn Ấm chán nản đi qua đi lại trong phòng khách, suy nghĩ một chút, cô quyết định nhắn tin: 【 Chú à, trường cách nhà quá xa, mỗi tuần cháu sẽ về một lần được không? 】

Không trả lời.

Năm phút trôi qua, điện thoại vẫn im lặng như cũ.

Khóe mắt Thần Ngàn Ấm cong lên, cô nóng nảy vứt điện thoại qua một bên.

Hừ, không để ý tới anh nữa!

—

Hai ngày nay, Cơ Hi Nguyên và Âu Minh hầu như không rời mắt khỏi Mộ Diễm Đình.

Thế nhưng, bọn họ không thể ngờ, chỉ rời mắt Mộ Diễm Đình một chút để cho anh nghe điện thoại lại là lúc độc phát tác.

"Gừ..."

Khi nghe tiếng gào đau đớn của Mộ Diễm Đình, hai người lập tức chạy tới, thấy anh hai mắt đỏ ngầu, tay không ngừng dấm lên tường, chỉ một lúc, máu bắt đầu chảy xuống, thoát nhìn khiến người ta vô cùng đau lòng.

"Giám đốc!"

"Đình!"

Hai người không hẹn mà cùng gọi anh, sau đó hợp tác làm việc, Cơ Hi Nguyên đi lấy ống tiêm và thuốc an thần, còn Âu Minh thì chạy đến giữ chặt tay anh kéo ra khỏi tường, trách việc anh tiếp tục làm hại bản thân.

Tay bị giữ, Mộ Diễm Đình tức giận giãy dụa: "Tránh ra!"

Con đau khiến anh sớm mất đi tỉnh táo, lúc này chỉ có phát tiết mới khiến anh thoải mái..

"Giám đốc, dừng! Nếu muốn đánh, hãy đánh tôi, không cần làm tổn thương chính mình."

Nhìn người đàn ông thường ngày cao ngạo lạnh lùng không ai sánh được lúc này bị giầy vò giống như một con dã thú, điên cuồng lại đáng thương, tâm trạng Âu Minh vô cùng khó chịu, hận không thể giúp anh chịu con đau này.

Lúc mẹ của Mộ Diễm Đình mang thai đã bị hạ thuốc, trong thuốc có độc tính mạnh nên khi sinh bà chảy rất nhiều máu, còn chưa kịp nhìn mặt con trai đã qua đời.

Hung thủ ẩn náu rất kỹ, suốt 26 năm qua, Mộ Diễm Đình vẫn không thể nào tìm ra được hắn. Không biết ai lại tàn nhẫn như vậy, ngay cả phụ nữ mang thai cũng có thể hạ thuốc.

"Tránh ra..."

"Không, giám đốc..."

Âu Minh giữ chặt lấy Mộ Diễm Đình, nhưng sức lực của anh quá lớn, hắn không thể giữ vững được nữa. Âu Minh cắn chặt môi, lấy hơi gọi Cơ Hi Nguyên: "Họ Cơ, nhanh tay lên!"

"Tới đây tới đây..."

Cơ Hi Nguyên vội vàng đi tới, trong tay cầm ống tiêm: "Giữ chặt, ngàn vạn lần không được để anh ấy cử động."

"Bớt nói điều vô ích, mau tiêm!"

Tính nhẫn nại của Âu Minh có giới hạn.

Cơ Hi Nguyên không trả lời, nhanh chóng tiêm vào tay Mộ Diễm Đình.

"Ừm..."

Mộ Diễm Đình kêu lên một tiếng đau đớn, ánh mắt đỏ ngầu dần nhắm lại, chỉ lát sau, liền ngất đi.

Phù!

Âu Minh và Cơ Hi Nguyên cùng thở phào nhẹ nhõm.

Hai người đỡ Mộ Diễm Đình đang hôn mê lên giường, nhìn tay anh không ngừng chảy máu, Cơ Hi Nguyên nói với Âu Minh: "Đi lấy giúp tôi hộp thuốc, tôi giúp anh ấy băng bó."

Âu Minh nhàn nhạt gật đầu, bước chân nặng nề đi ra ngoài.

Hai ngày liên tục, Thần Ngàn Âm không nhận được điện thoại của Mộ Diễm Đình, cô chủ động nhắn tin, gọi điện nhưng điện thoại luôn ở trạng thái tắt máy, tại sao lại như vậy?

Có phải xảy ra chuyện gì không?

Trong lòng Thần Ngàn Âm có chút bất an, lập tức gọi hỏi Âu Bạch, may mắn hắn nói cho cô biết anh đang tham gia nghiên cứu sản phẩm mới không thể nghe máy, rốt cục lo lắng trong lòng cũng được buông xuống.

Một ngày rồi lại một ngày trôi qua, chớp mắt đã tới cuối tháng, cô sắp phải nhập học. Tuy nhiên, trước khi trở lại trường một ngày, Thần Ngàn Âm lại nhận được thông báo từ cô chủ nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Học phí

Edit: Diệp Lưu Cát

Cô chủ nhiệm họ Dương, thường ngày rất quan tâm Thần Ngàn Âm, cho nên khi nhận được điện thoại cô lập tức lễ phép hỏi thăm:"Chủ nhiệm Dương, cô khỏe không? Cô tìm em có việc gì ạ?"

"Ngàn Âm.."

Giọng chủ nhiệm Dương giống như bắt đắc dĩ gọi tên cô. Trong lòng Thần Ngàn Âm khẽ dâng lên cảm giác lo lắng, dự cảm được điều gì đó không lành, giây tiếp theo thực sự nghe cô nói:"Ngàn Âm, lần này cô gọi điện là muốn báo cho em một tin xấu."

Thần Ngàn Âm cắn môi, vô thức siết chặt di động, cố gắng mỉm cười:"Tin gì vậy ạ? Cô cứ nói em có thể chịu đựng được."

"Hai ngày trước, mẹ em...à không mẹ nuôi của em đến tìm hiệu trưởng, yêu cầu nhà trường trả lại học phí bốn năm đã đóng cho em. Bà ấy nói rằng em và Thần gia đã cắt đứt quan hệ, cho nên họ không có nghĩa vụ phải trả bất kỳ khoản phí nào cho em cả. Lúc đầu, hiệu trưởng không đồng ý, nhưng sau thực sự không thể tranh cãi với mẹ nuôi của em, đành phải đồng ý để em trả 3 năm học phí."

Chủ nhiệm Dương kể lại chi tiết sự việc cho cô.

Thần Ngàn Âm nghe xong, tinh thần có chút hoảng loạn, thật lâu không thể lên tiếng.

"Ngàn Âm, em có nghe cô nói không?"

"..."

"Thần Ngàn Âm, em không sao chứ?"

"Chủ nhiệm, em không sao."

Cô bình tĩnh trở lại, miệng mỉm cười, nhưng đáy mắt hoàn toàn không có ý cười.

C là trường đại học danh tiếng hàng đầu ở Trung Quốc, học phí hàng năm cao đến dọa người. Trước khi vào trường phải nộp 200 vạn tiền học phí, nếu không sẽ không được nhập học.

Năm đó, Thần Ngàn Âm vốn định vào một trường công lập, nhưng bị Tô Ngọc Liên kiên quyết phản đối, nói cô là thiên kim tiểu thư của tập đoàn Thần gia, tất nhiên phải học trong ngôi trường phù hợp với thân thế của mình, không thể lay chuyển được quyết định của Tô Ngọc Liên, cô đành phải vào đại học C. Dù sao đi nữa, cô cũng chưa bao giờ nghĩ rằng sẽ rơi vào hoàn cảnh như ngày hôm nay.

Tô Ngọc Liên đối với cô, thật đúng là phải đuổi tận giết tuyệt...

Thần Ngàn Âm càng nghĩ càng đau lòng, răng cắn chặt môi chảy máu lúc nào không hay.

Lúc này, chủ nhiệm Dương thở dài:"Ài, cô không nghĩ em lại gây chuyện lớn với họ như vậy, bây giờ ngay cả tiền học cũng đã bị rút lại. Ngày mai quay lại trường báo danh nhập học, hiệu trưởng nói, nếu em không đóng học phí, ông ấy sẽ đuổi em ra khỏi trường."

"Không thể hoãn lại mấy ngày sao ạ?"

Thần Ngàn Âm dụi dãi hỏi.

Nếu cô vừa mới vào học được một năm, gặp tình huống này chắc chắn cô không chút do dự nghỉ học, đợi năm sau thi lại chọn trường khác, nhưng cô đã học được 2 năm, đi nửa quãng đường rồi chẳng lẽ lại rút lui?

"Cái này..."

Chủ nhiệm Dương có chút khó xử, dù sao cô cũng chỉ là người truyền đạt lại lời hiệu trưởng, không có quyền quyết định.

"Chủ nhiệm Dương, cô có thể giúp em nói với hiệu trưởng không?"

Thần Ngàn Âm lễ phép xin.

Chủ nhiệm Dương trầm ngâm một lát mới nói:"Được, cô sẽ nói với hiệu trưởng cho em vài ngày nữa, nhưng mà..."

Nói đến đây, đột nhiên cô dừng lại, giọng có chút lo lắng:"Ngàn Âm, 100 vạn không phải con số nhỏ, bây giờ em không phải tiểu thư của Thần gia, thực sự có thể gom được đủ tiền sao?"

Ánh mắt Thần Ngàn Âm lóe lên vài tia trốn tránh:"Em sẽ có cách ạ."

"Vậy là tốt rồi."

Cuối cùng, chủ nhiệm Dương cũng yên tâm.

Sau khi tắt điện thoại, cả người Thần Ngàn Âm như rơi xuống vực thẳm.

100 vạn, cô nên vay ai?

Tìm Mật Trầm Nghệ?

Cô bạn này tiêu tiền như chảy nước, nhất định không có tiền gửi ngân hàng, hơn nữa bây giờ cô ấy đang ở trên vùng cao, điện thoại không có tín hiệu khó có thể liên lạc.

Tìm Mộ Diễm Đình?

Cô đã mắc nợ anh quá nhiều, thật sự không dám làm phiền đến anh nữa.

Những người khác, lại càng không muốn...

Làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ không có cách nào sao?

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Đại học Bắc Kinh

Edit: Diệp Lưu Cát

Thực sự cách giải quyết là có, mà không cần vay mượn ai, vì cô có một số tiền lớn trong tài khoản, nhưng tài khoản đó có người theo dõi, một khi sử dụng nó, chắc chắn sẽ bị lộ chỗ ở, ngộ nhờ những người đó truy tìm, cô sợ...

Không được không được, cô không thể mạo hiểm.

Hay là từ bỏ trường đại học C?

Dù sao, chuyên ngành cô đang học bây giờ không phải là thứ cô thích, vậy tại sao lại lãng phí tiền? Về bằng tốt nghiệp đại học, nếu cô vào một trường công lập như một sinh viên chuyển trường, không phải có thể sao?

Trình độ giáo dục của trường đại học Z cũng rất tốt. Vào cuối tháng 8 hàng năm, các trường cao đẳng và đại học lớn sẽ lên kế hoạch tuyển sinh cho sinh viên năm hai, chỉ cần vượt qua kỳ thi, sẽ trở thành sinh viên chuyển trường của trường đó.

Trời ạ, cô thật sự là quá ngu ngốc, vừa mới cùng chủ nhiệm Dương nói chuyện, tại sao không nhớ tới điều này chứ?

Thần Ngàn Âm vỗ vỗ đầu, lập tức tìm hiểu thông tin tuyển sinh của các trường đại học công lập.

Xem xét một lượt, cuối cùng Thần Ngàn Âm chọn ba trường, nguyện vọng một của cô là Đại học Bắc Kinh.

Ở Bắc Kinh, trường đại học Z là một trong những trường tốt nhất. Với trình độ của cô năm đó, dễ dàng có thể vào trường đại học này, đáng tiếc bị Tô Ngọc Liên ngăn cản. Hai năm trôi qua, cô vẫn luôn nuối tiếc chuyện này, lại không nghĩ rằng, còn có cơ hội đăng ký học tiếp.

Hơn nữa, nếu cô được nhận vào Đại học Bắc Kinh, cô sẽ được gặp Mộ Diễm Đình nhiều hơn, dù sao Bắc Kinh cũng mới là nơi ở chính của anh.

Quyết định như vậy đi, đăng ký Đại học Bắc Kinh, cùng anh ở một chỗ.

Nghĩ đến điều này, trông mặt Thần Ngàn Âm đột nhiên sáng lên, cả người tràn đầy sức sống.

Kết thúc đăng ký tuyển sinh trên mạng, Thần Ngàn Âm liền nhận được điện thoại của Âu Bạch.

"Ngàn Âm tiêu thư"

Giọng nói của Âu Bạch có chút phẫn khích.

Tâm trạng của Thần Ngàn Ấm cũng rất tốt, mỉm cười hỏi: "Xin chào, Âu Bạch. Anh tìm tôi có chuyện gì sao?"

"Giám đốc bảo tôi đến đón cô đi ăn."

Âu Bạch vui vẻ trả lời, rất nhanh lại nói: "Khi nào cô chuẩn bị xong hãy xuống dưới, tôi đợi ở trước cổng."

Vừa nghe Mộ Diễm Đình trở về, giọng Thần Ngàn Ấm vô thức cao lên: "Cái gì? Anh nói chứ? Chủ đã về rồi sao?"

"Vâng. Giám đốc vừa xuống máy bay liền gọi điện bảo tôi đến đón cô."

"Được được, vậy anh chờ tôi một chút."

"Không thành vấn đề."

Tắt điện thoại, Thần Ngàn Ấm một phút cũng không dám trì hoãn, vội vàng chạy về phòng thay quần áo.

Một tuần không gặp, mặc dù có chút giận dỗi anh không liên lạc, nhưng trong lòng cô lúc nào cũng nhớ anh, rất nhớ,...

Thời gian rất ít, nhưng vì gặp Mộ Diễm Đình, Thần Ngàn Ấm vẫn là tỉ mỉ chọn một chiếc váy xinh đẹp mặc vào, tóc được buộc cao, thoát nhìn rất đáng yêu.

"Tiểu thư..."

"Xin lỗi để anh chờ lâu."

Thần Ngàn Ấm thở hổn hển nói.

"Không có việc gì, cô lên xe đi."

Âu Bạch vừa nói, vừa mở cửa xe.

Thần Ngàn Ấm nhanh chóng lên xe.

Thất dây an toàn xong, cô không nhịn được quay sang hỏi Âu Bạch: "Đến nhà hàng nào vậy?"

Âu Bạch khởi động chân ga: "Âu Minh chỉ gửi cho tôi địa điểm mà không ghi tên nhà hàng. Dù sao đến đó rồi sẽ biết, cô đừng lo lắng."

Thần Ngàn Ấm liếc nhìn hán một cái: "Tôi không có lo lắng, chỉ là thuận miệng hỏi thôi."

Cô nói xong, liền nhắm mắt nghỉ ngơi, cả buổi chiều ngồi trước màn hình máy tính, cảm giác mắt như mờ dần.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Biệt thự

Edit: Diệp Lưu Cát

Bọn họ đi khá xa, Âu Bạch lái xe hơn một giờ vẫn chưa tới nơi.

Qua cửa sổ xe, Thần Ngàn Ấm nhìn khung cảnh đường phố ngày càng quen thuộc, nhịn không được thở dài, tại sao lại đến đại học C chứ?

Nếu Tô Ngọc Liên không ép nhà trường trả lại học phí, thì ngày mai cô sẽ trở lại đây nhập học.

Suy nghĩ đến điều này, tâm trạng Thần Ngàn Ấm dần trở nên phức tạp.

Âu Bạch không biết chuyện học phí của cô, nên hần vui vẻ lên tiếng: "Nơi chúng ta đến chỉ cách đại học C một kilômét, chắc cũng gần tới rồi."

"Ừ"

Thần Ngàn Ấm không yên lòng trả lời, những suy nghĩ của cô dừng lại ở trường đại học C, hai năm qua sống dưới mái trường này, nếu nói không có tình

cảm là nói dối.

Khi cô còn đang mãi mê suy nghĩ, chiếc xe đã chậm rãi dừng lại.

"Ngân Âm tiểu thư, tới nơi rồi, cô xuống xe đi."

Giọng Âu Bạch truyền đến, kéo cô trở về hiện tại, cô tháo dây an toàn xuống xe, lúc này mới phát hiện, trước mặt là khu biệt thự đắt nhất trong thành phố.

Anh cho người đưa cô đến đây làm gì?

Cô không nghĩ rằng có nhà hàng nào ở đây.

Thần Ngân Âm mày đẹp nhú lại, nhìn Âu Bạch bước lên ấn chuông cửa.

Một lát sau, cửa liền mở, hình dáng quen thuộc từ bên trong đi ra, hướng cô chào hỏi: "Tiểu thư, cô đã tới."

Di Lí?

Sao di Lí lại ở đây?

Thần Ngân Âm vô cùng bất ngờ, cảm thấy não bộ chưa đủ hoạt động.

Âu Bạch cũng giống cô, không nghĩ người ra mở cửa lại là di Lí.

Di Lí thấy hai người đứng ngây ngốc, không khỏi cười tủm tỉm nhìn Thần Ngân Âm: "Thiếu gia đang chờ tiểu thư ở bên trong."

"Chú tới đây rồi?"

Vừa nghe Mộ Diển Đình ở trong này, Thần Ngân Âm nhất thời gạt bỏ suy nghĩ, lập tức cùng di Lí đi vào.

Bước vào phòng khách, cô thực sự thấy anh đang ngồi trên ghế sofa, ánh mắt chăm chú nhìn màn hình máy tính trên đùi.

Nghe được tiếng bước chân, Mộ Diển Đình chậm rãi ngẩng đầu lên liền nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Trong lòng bỗng dâng lên một cảm xúc khó tả, qua vài giây, anh mới nhàn nhạt lên tiếng: "Qua đây."

"Vâng"

Thần Ngân Âm gật đầu đi tới ngồi xuống bên cạnh anh: "Chú, vừa rồi di Lí nói cho cháu biết biệt thự này là của chú. Chú mua khi nào vậy?"

Từ cửa chính đi vào phòng khách, cô cùng di Lí đã nói rất nhiều chuyện, khi biết biệt thự này là của anh, cô không khỏi giật mình, cô không biết anh lại có nhà ở đây.

Ánh mắt của Mộ Diển Đình dừng trên mặt của cô, nhìn cô mỉm cười, giọng anh nhẹ đi có phần dịu dàng: "Hai ngày trước, dùng tên của cháu mua."

"Cái gì?"

Thần Ngân Âm trừng lớn mắt, nghĩ rằng mình nghe nhầm: "Chú có thể nói lại lần nữa không?"

Mộ Diển Đình hết sức kiên nhẫn lặp lại: "Hai ngày trước, dùng tên của cháu mua."

Àm!

Cuối cùng cô cũng nghe rõ, anh mua biệt thự này cho cô...

Tại sao anh lại làm như vậy?

Tại sao lại đột ngột mua biệt thự cho cô? Chẳng lẽ bởi vì cô nói nhà cách xa trường, chỉ về nhà một lần một tuần?

Hiểu rõ điều này, trái tim Thần Ngân Âm không tránh khỏi nhảy dựng lên, cô mạnh mẽ nhìn về phía Mộ Diển Đình giọng kích động mà nói: "Thực sự cảm ơn chú! Chú đối tốt với cháu như vậy, cả đời này cháu sẽ ghi nhớ trong lòng."

Không ngờ cô dùng thái độ biết ơn để nói chuyện với mình, khuôn mặt tuấn tú của Mộ Diển Đình dần trầm xuống, không hiểu sao trong lòng dâng lên cảm giác tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 77: Gọi điện

Edit: Diệp Lưu Cát

Anh nghĩ cô sẽ vui mừng, cảm động, thậm chí trong lòng làm nũng nói "chú thật tốt với cháu", cũng tuyệt đối không nghĩ...

Quên đi, so đo với cô bé ngốc này, chỉ càng khiến anh tức giận.

Mộ Diễm Đình lạnh lùng đứng lên: "Đi ăn cơm trước. Đêm nay ngủ ở đây, ngày mai đến trường báo danh."

Dứt lời, anh không quay đầu lại đi thẳng tới phòng ăn.

"Chú chờ một chút, cháu..."

Thần Ngàn Âm thấy thế, bật người đuổi theo.

Đi vào phòng ăn, di Lí đã chuẩn bị sẵn các món ăn trên bàn lớn.

Sau khi hai người ngồi xuống, di Lí niềm nở gấp thức ăn cho Thần Ngàn Âm: "Gần đây cháu có về gầy đi nên ăn nhiều một chút."

"Cảm ơn dì."

Thần Ngàn Âm không ngừng cười trả lời, nghĩ thầm thực sự cô gầy đi cũng vì anh biến mất nên mới tiêu tụy như vậy.

Chỉ tiếc, lúc này anh lại không liếc nhìn cô một cái, giống như đang tức giận, vừa rồi không phải rất tốt sao?

Ánh mắt Thần Ngàn Âm nhìn qua nhìn lại sau đó gấp cho anh một miếng thịt kho tàu, vẻ mặt hờn hờ nói: "Chú dạo này cũng rất gầy nên ăn nhiều một chút."

Mộ Diễm Đình ngẩn người, vô thức muốn gấp miếng thịt vào trong miệng, nhưng lúc này, đột nhiên trong đầu hiện lên lời cảnh báo của Cơ Hi Nguyên không thể hôn, chạm môi phụ nữ dù trực tiếp hay gián tiếp, anh thậm chí thở dài, cô cầm đũa của mình gấp cho anh, khó tránh khỏi dính mùi vị trên miệng, có lẽ miếng thịt này không thể ăn...

Nghĩ vậy, anh đành dùng đũa gấp lại cho cô.

Thần Ngàn Âm trừng lớn mắt: "Chú... chú không muốn ăn thức ăn cháu gấp sao?"

Bọn họ hôn môi đều đã làm qua, trước kia cô cũng đã từng gấp rất nhiều thức ăn cho anh, không lẽ bây giờ anh mới nhớ tới mình không chịu nổi nước miếng của cô?

Mộ Diễm Đình tìm có giải thích: "Ở New York ăn rất nhiều thịt, chú muốn ăn nhẹ."

"Thật sao?"

Thần Ngàn Âm nghi ngờ hỏi anh.

Mộ Diễm Đình nghiêm túc trả lời: "Ừ."

"Vậy cháu gấp rau cho chú."

Thần Ngàn Âm nói xong, làm bộ muốn gấp một chút rau cải xanh.

Hai huyệt thái dương Mộ Diễm Đình căng thẳng, vội vàng ngăn cản: "Chú tự gấp được, cháu mau ăn đi."

"Vậy... được rồi."

Lúc này Thần Ngàn Âm mới thu đũa về, cúi đầu chăm chú nhìn bát cơm phía dưới.

Sợ cô không vui, ánh mắt Mộ Diễm Đình lóe lên, đơn giản cầm đũa lên gấp thịt bò và cá cho cô.

Di Lí ngồi bên cạnh nhìn hai người, không khỏi mỉm cười.

Sau bữa tối trở lại phòng khách, Thần Ngàn Ấm chợt nhớ tới còn chưa nói chuyện dừng học ở đại học C cho Mộ Diễm Đình, vì thế cô chủ động lên tiếng: "Chú, cháu không muốn học ở đại học C nữa."

"Không học? Tại sao?"

Mộ Diễm Đình nhú mày, có chút ngạc nhiên.

Thần Ngàn Ấm cắn chặt môi, kể lại việc Tô Ngọc Liên ép hiệu trưởng trả lại học phí cho anh nghe, còn không đợi cô nhắc đến đại học Bắc Kinh, Mộ Diễm Đình đã cầm lấy di động gọi điện thoại.

Cô tò mò muốn biết anh gọi cho ai, giấy tiếp theo liền nghe anh nói: "Hiệu trưởng Trương, là tôi."

Hiệu trưởng Trương?

Chẳng lẽ là hiệu trưởng của trường đại học C, Trương Huy?

Anh gọi cho ông ấy làm gì?

Cô nháy mắt vài cái, chăm chú nhìn Mộ Diễm Đình.

"Học phí của Thần Ngàn Ấm, tôi sẽ chuyển vào tài khoản của trường sau... Ông không cần giải thích... Thần gia muốn để Thần Tâm Ngừ vào trường, ông biết nên làm thế nào rồi chứ? Tốt..."

Ngắn ngủn một phút đồng hồ, anh liền kết thúc trò chuyện, Thần Ngàn Ấm muốn ngăn cản cũng không kịp.

"Chú..."

Thần Ngàn Ấm gọi anh một tiếng, có chút dờ khóc dờ cười: "Chú như thế nào không nghe cháu nói, liền gọi điện cho hiệu trưởng?"

Mộ Diễm Đình khẽ nhếch môi: "Vậy cháu tiếp tục."

"Cháu... cháu..."

Thần Ngàn Ấm ngập ngừng một chút, kiên trì nói: "Cháu muốn học ở Bắc Kinh."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Chung giường

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm nói xong, lặng lẽ liếc mắt nhìn Mộ Diễm Đình, rất muốn biết phản ứng của anh. Là cao hứng, hay không quan tâm, cũng có thể có chút không vui...

Dù Mộ Diễm Đình rất bất ngờ khi nghe cô nói muốn đến Bắc Kinh học, nhưng anh cũng không tỏ thái độ ngay, mà trầm mặc một lát mới hỏi: "Suy nghĩ kỹ rồi sao?"

"Vâng."

Thần Ngàn Ấm gật đầu, giọng vô cùng kiên định.

Mộ Diễm Đình nhìn cô: "Cháu muốn học trường nào? Chú cho người sắp xếp."

Thần Ngàn Ấm vội vàng từ chối: "Cháu đã đăng ký thi chuyển trường tới đại học Bắc Kinh, với khả năng của mình cháu tin chắc sẽ vượt qua bài thi này, không làm phiền đến chú ạ."

Cô biết đối với anh bước vào đại học Bắc Kinh chỉ là một chuyện nhỏ, nhưng cô muốn tự dựa vào năng lực của mình, đường đường chính chính thi đỗ.

"Khi nào thi?"

Mộ Diễm Đình không yêu cầu giúp đỡ nữa, anh hiểu rõ tính cách của cô, càng tin tưởng vào năng lực của cô.

"Tuần sau ở đại học Bắc Kinh, một bài thi viết và một cuộc phỏng vấn, kết quả sẽ được công bố tại chỗ."

Thần Ngàn Ấm nói rõ quá trình thi cho anh.

Mộ Diển Đình gật đầu:"Ừ, chú biết rồi, qua hai ngày nữa chúng ta sẽ trở về Bắc Kinh."

"Biệt thự này, còn có đại học C..."

Nghĩ đến những gì anh làm cho cô, Thần Ngàn Ấm cảm thấy vô cùng áy náy, có phải cô không biết điều hay không?

Mộ Diển Đình không để bụng:"Không có việc gì, biệt thự này sẽ bỏ lại, đại học C, chú sẽ bảo Âu Minh đi nói một tiếng."

"Cảm ơn chú."

Thần Ngàn Ấm nhìn anh cười ngọt ngào, trong lòng nhất thời sung sướng.

Dường như anh ủng hộ cô đến Bắc Kinh, thật tốt!

Cô thầm vui mừng mà không biết người nào đó tâm trạng cũng đang rất tốt.

Anh vốn định mang công việc chuyển đến A thị để thường xuyên bên cạnh cô, không ngờ cô lại chủ động muốn đến Bắc Kinh, điều này thật giúp anh tiết kiệm được thời gian.

Ngồi ở phòng khách một lát, Mộ Diển Đình vội trở về phòng, còn Thần Ngàn Ấm thì theo dì Lí đi tham quan biệt thự.

Hai người đi tới căn phòng trên tầng ba liền dừng lại.

"Tiểu thư ngủ ở phòng này ạ."

Dì Lí vừa nói, vừa mở cửa.

Phòng rất lớn, sàn nhà được trải thảm màu xanh xám sang trọng, màu sắc được trang trí hài hòa lộ ra vẻ lộng lẫy trong trẻo nhưng vắng lặng, giống như con người anh vậy.

Thần Ngàn Ấm quan sát bốn phía, thấy áo khoác của Mộ Diển Đình treo trên giá, không khỏi giật mình.

Dì Lí đưa cô vào nhầm phòng sao?

Lúc này, dì Lí chủ động lên tiếng:"Tiểu thư, hôm nay tôi mới biết cô cùng thiếu gia đã đăng ký kết hôn, chúc mừng chúc mừng, chúc hai người trăm năm hòa hợp sớm sinh quý tử."

"Cảm ơn ạ."

Đây là lời chúc phúc đầu tiên Thần Ngàn Ấm nhận được, nên cô có chút ngượng ngùng, khuôn mặt bỗng chốc phớt hồng.

Thấy cô xấu hổ, dì Lí không khỏi cười trêu ghẹo:"Lúc trước, thấy thiếu gia đối xử với cô không chút bình thường tôi đã nghi ngờ... nhưng không nghĩ hai người lại nhanh như vậy. Haha tốc độ đuổi theo vợ của thiếu gia thực sự làm người ta đáng ngưỡng mộ."

"Cái này...haha..."

Thần Ngàn Ấm xấu hổ cười trừ, rất muốn nói cho dì Lí biết, hai người bọn họ căn bản là âm kém dương sai, anh không có theo đuổi cô, nhưng không biết tại sao, không thể nói lên lời.

Dì Lí tiếp tục giới thiệu cho cô:"Tiểu thư, bên kia có một cánh cửa bí mật, đẩy ra chính là tủ quần áo của cô và thiếu gia."

Thần Ngàn Ấm kinh ngạc:"Cháu dùng chung tủ quần áo với chú?"

"Đó là hiển nhiên, thiếu gia cũng ngủ ở phòng này ạ."

Cái gì?

Dì Lí đi rồi, Thần Ngàn Ấm đóng cửa lại, sau một lúc lâu mới tiêu hóa sự thật rằng cô sẽ ngủ chung giường với anh.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Tin đồn

Edit: Diệp Lưu Cát

Cả hai người đã đăng ký kết hôn được một thời gian, nhưng bọn họ chưa ngủ chung bao giờ, hiện tại nói không căng thẳng, là không có khả năng.

Cho đến lúc này, rốt cục Thần Ngàn Ấm cũng nhận ra, cô và Mộ Diễm Đình thực sự đã kết hôn, về sau chỉ sợ đều phải ngủ chung một giường.

Trời ạ, trong đầu cô xuất hiện cảnh tượng kia, liền xấu hổ, làm sao bây giờ?

Cô dùng hai tay ôm mặt, lắc lắc đầu, trong lòng khó nén kích động.

Thần gia.

Thần Tâm Ngừ đang ở trong phòng chuẩn bị hành lý mai đi nhập học, liền thấy Tô Ngọc Liên đi tới.

Nhìn sắc mặt khó coi của mẹ, Thần Tâm Ngừ buông quần áo trong tay xuống, dịu dàng hỏi: "Mẹ xảy ra chuyện gì sao?"

Tô Ngọc Liên liếc nhìn cô một cái, nhìn không được thờ dãi: "Hừ"

"Mẹ, rốt cuộc làm sao vậy?"

Trong lòng Thần Tâm Ngừ xẹt qua vài tia lo lắng.

Tô Ngọc Liên ngồi ở mép giường, nghiêng răng nghiêng lợi: "Khăng định là cô ta ở sau lưng giờ trò quỷ, đưa con gái chết tiệt."

Thần Tâm Ngừ nghe được như lọt vào trong sương mù, lúc này Tô Ngọc Liên mới nói cho cô biết: "Hôm trước, mẹ đã giúp con hoàn thành thủ tục nhập học ở trường đại học C, ai ngờ văn phòng trường vừa gọi báo, danh sách thí sinh đã đủ, không thể nhận con vào học."

Thần Tâm Ngừ ngẩn người, một hồi lâu mới lấy lại tinh thần, giọng xác nhận: "Ý mẹ là con không thể học ở đại học C."

"Đúng!"

Tô Ngọc Liên gật gật đầu: "Sau nhiều lần truy hỏi, mới biết được là có người đã gây áp lực cho hiệu trưởng, ngăn con nhập học. Nhất định là Thần Ngàn Ấm đang làm trò quỷ, ngoài cô ta ra không còn ai khác. Mẹ thật sự hối hận vì đã nuôi một con cáo già như vậy."

"Mẹ đừng như vậy. Không học trường này, chúng ta có thể tìm trường khác tốt hơn trường đó mà."

Trong lòng Thần Tâm Ngừ kìm nén tức giận, nhẹ nhàng an ủi.

Tô Ngọc Liên khề cần môi: "Nhưng mẹ không cam lòng, con nói xem cô ta như thế nào có bản lĩnh lớn như vậy, còn có Mộ Diễm Đình tại sao lại hết mực bảo vệ cô ta?"

"Có lẽ là công sức trên giường."

Thần Tâm Ngừ nhếch môi, lộ ra vẻ mặt khinh bỉ.

Tô Ngọc Liên hơi giật mình, phản ứng lại chửi ầm lên: "Thật là không biết xấu hổ, dù sao đó cũng là chú của vị hôn phu trước, cô ta dám câu dẫn? Đúng rồi, con gọi điện báo cho Mộ Duệ Trạch, thẳng bẻ chắc chắn có cách giúp con vào được đại học C."

"Cái này..."

Ánh mắt Thần Tâm Ngừ sáng lên, có chút khó xử.

Thực sự cô không muốn Mộ Duệ Trạch vì cô mà đắc tội với Mộ Diễm Đình, huống chi, trước kia Mộ Duệ Trạch và Thần Ngàn Ấm từng có mối quan hệ không minh bạch.

Nhưng nếu hẳn biết vị hôn thê trước của mình cùng chú qua lại, chắc chắn sẽ liều mạng ngăn cản chứ?

Chỉ cần Thần Ngàn Ấm không có Mộ Diễm Đình bảo vệ, đối phó với cô, không quá khó khăn.

Về phần đại học C, có thể học liền học, không thể thi thôi. Dù sao bằng đại học dùng tiền cũng có thể mua được.

Nghĩ vậy, chờ Tô Ngọc Liên đi ra, Thần Tâm Ngữ lập tức gọi điện cho Mộ Duệ Trạch.

Lúc này, Mộ Duệ Trạch từ phòng làm việc đi ra, vừa mới bị Mộ Khiêm Hoa chỉ trích và dạy dỗ, tâm trạng cực kỳ tệ, thấy Thần Tâm Ngữ gọi, hẳn không cần suy nghĩ, trực tiếp ần trả lời.

Thần Tâm Ngữ chớp chớp mắt, không nói gì, Mộ Duệ Trạch đành phải chủ động lên tiếng, giọng không kiên nhẫn: "Chuyện gì?"

Không ngờ hắn lại tức giận với cô, Thần Tâm Ngữ miệng mếu máo, có chút ủy khuất nói: "Em... em nhớ anh."

Lúc này Mộ Duệ Trạch mới nhận ra thái độ của mình có chút dọa người, vội vàng thay đổi: "Thật xin lỗi, anh tưởng người khác, em sẽ không trách anh chứ?"

"Không đâu."

Thần Tâm Ngữ mỉm cười, sau đó nói: "Duệ Trạch, em nghe được tin đồn rằng chú và Ngân Ám..."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Tâm trạng không tốt

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngân Ám tắm rửa thoải mái ngồi trên ghế sofa vừa đọc sách vừa chờ Mộ Diễm Đình.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đã 22:30 mà anh còn chưa về phòng. Thần Ngân Ám ngáp ngáp dài, đột nhiên nghe thấy chuông điện thoại vang lên.

Muộn thế này, ai còn gọi cho cô?

Cô cầm điện thoại lên, vừa thấy dãy số liền giật mình tỉnh ngủ: "Cô gái chết tiệt, cuối cùng cũng còn chút lương tâm gọi điện cho mình."

Không sai, đầu dây bên kia chính là bạn cùng phòng của cô, Mật Trầm Nghệ.

Trầm Nghệ cười haha nói: "Trời ạ, mình vừa bắt được sóng liền gọi điện cho cậu, có thấy cảm động hay không?"

"Cảm động, tất nhiên cảm động."

Thần Ngân Ám mỉm cười nói.

Cô và Trầm Nghệ là bạn cùng phòng ở ký túc xá, tình cảm đặc biệt tốt, sau này Trầm Nghệ từ bỏ việc học đại học, bước chân vào giới giải trí, tuy ít gặp nhau, nhưng tình cảm của hai người vẫn như cũ thân thiết hơn chị em ruột.

"Khi nào cậu về A thị?"

Thần Ngân Ám hỏi.

Trầm Nghệ bắt đầu dĩ trả lời: "Mình là người đại diện bộ phim gần đây, nên phải trực tiếp đến thành phố điện ảnh và truyền hình."

"Như vậy, chúng ta không biết năm nào tháng nào mới có thể gặp được nhau."

Trong lòng Thần Ngân Ám có chút chán nản, tính đến nay đã mấy tháng bọn họ không gặp mặt, Trầm Nghệ chắc chắn chưa biết chuyện cô không phải con gái Thần gia, cô thực sự muốn gặp cô ấy để nói chuyện.

Nghe giọng Thần Ngân Ám giống như không mấy vui vẻ, Trầm Nghệ cười an ủi: "Yên tâm, vai diễn của mình rất ít, tầm nửa tháng nữa mình có thể trở về tìm cậu."

"Ừ, tới lúc đó chúng ta gặp nhau nhé, mình có rất nhiều chuyện muốn nói cho cậu biết."

"Được."

Hai người đang nói chuyện, thì có người gọi Trầm Nghệ, vì vậy họ phải vội vàng kết thúc cuộc trò chuyện.

Thần Ngàn Ấm đặt điện thoại sang một bên, đột nhiên không muốn ở trong phòng, cô đứng dậy và đi ra ngoài.

Tưởng rằng Mộ Diễm Đình còn đang bận làm việc trong phòng, ai ngờ cô đi xuống lại thấy anh uống rượu ở dưới tầng một.

Trên bàn có một chiếc ly, một chai rượu vang đỏ, anh ngồi đó một mình không gian vắng lặng lộ rõ vẻ cô đơn.

Anh có tâm sự?

Ánh mắt Thần Ngàn Ấm lóe lên, đứng một chỗ do dự, cuối cùng quyết định đi tới.

"Chú..."

Giọng nói trong trẻo vang lên truyền tới tai Mộ Diễm Đình, anh quay đầu nhìn lại, liền thấy cô mặc bộ đồ ngủ chậm rãi lại gần.

Đột nhiên, ánh mắt anh trở nên nóng rực, tầm mắt dừng trên khuôn mặt xinh đẹp của cô: "Cháu xuống đây làm gì?"

"Cháu khát nước."

Thần Ngàn Ấm mỉm cười trả lời, bước qua anh đến tủ lạnh lấy một chai nước, sau đó trở lại ngồi xuống bên cạnh anh.

Thấy chai rượu bị uống gần hết, mảy đẹp của cô nhú lại: "Chú uống nhiều rượu như vậy, không sợ say sao?"

"Sẽ không say."

Mộ Diễm Đình chắc chắn lên tiếng, sau đó giọng nhắc nhở cô: "Về sau, cháu không được uống rượu."

"Vâng, chỉ khi nào tâm trạng không tốt cháu mới uống thôi."

Về mặt Thần Ngàn Ấm cười cười nói, thuận tiện hỏi: "Còn chú tâm trạng không tốt cũng uống rượu sao?"

"Hút thuốc."

Mộ Diễm Đình thành thực trả lời.

"Cháu sẽ nhớ kỹ."

Thần Ngàn Ấm gật gật đầu, suy nghĩ muốn nói chuyện với anh nhiều hơn như vậy hai người mới có thể hiểu nhau.

"Vậy còn cháu?"

"Cháu? Sao ạ?"

"Hôm đó ở nhà hàng Pháp, tại sao lại uống nhiều rượu như vậy, tâm trạng không tốt sao?"

Mộ Diễm Đình lắc ly rượu trong tay, chăm chú hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Hối thật nói thật

Edit: Diệp Lưu Cát

Lời nói của anh khiến Thần Ngàn Ấm cảm thấy khó thở, không biết nên trả lời như thế nào, cô vội vàng uống ly nước, giả vờ vui vẻ trả lời: "Vâng, đúng vậy. Nhưng cháu đã quên vì sao tâm trạng không tốt."

Mộ Diễm Đình chăm chú nhìn Thần Ngàn Ấm, thấy ánh mắt mập mờ biết cô nói dối, nhưng anh không nghĩ muốn ép buộc cô, nên nói: "Không còn sớm nữa, đi ngủ."

Dứt lời, anh đứng lên.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Thần Ngàn Ấm bỗng ửng đỏ, trong lòng có chút rung động.

Mộ Diễm Đình đi vài bước không thấy cô đuổi theo liền quay đầu: "Còn ngây ngốc ở đó làm gì?"

"Dạ, cháu đến đây."

Thần Ngàn Ấm giống như cô vợ nhỏ từng bước từng bước đi tới bên cạnh Mộ Diễm Đình.

Hai người một trước một sau lên tầng, sau khi vào phòng Mộ Diễm Đình không nói gì lấy quần áo bước vào phòng tắm, còn Thần Ngàn Ấm thì chạy nhanh lên giường, tìm chỗ thoải mái nhất nằm xuống quần chặt chắn lên người.

Nhanh chóng ngủ, chỉ cần ngủ là có thể tránh khỏi xấu hổ, đêm dài thực sự cô không biết đối mặt với anh như thế nào.

Hơn nữa, nếu anh yêu cầu cái kia, cô có nên đồng ý không?

Không đúng không đúng, lúc này điều cô lo lắng nhất là không thể kìm nén cảm xúc trước mặt anh, tại sao trong đầu lại xuất hiện những điều xấu hổ như vậy.

Cho nên cô vẫn là nhanh đi gặp Chu Công.

Ai, làm sao bây giờ? Tâm trạng đặc biệt tốt, ngủ không được...

Đếm cừu, đếm đến 100 chắc chắn sẽ ngủ.

Bắt đầu!

Nghĩ đến đây, Thần Ngàn Ấm ngay lập tức nhắm mắt lại, bắt đầu đếm cừu.

Nhưng mà càng đếm càng không thể ngủ, đếm đến số 99 đột nhiên cánh cửa phòng tắm mở ra.

Hồngбет, anh tắm xong rồi, không ngủ cũng phải giả bộ ngủ.

Thần Ngàn Ấm cả người cuộn tròn trốn ở trong chăn, một chút cũng không dám động chỉ sợ anh phát hiện mình còn thức.

Nghe tiếng bước chân càng tới gần, lòng ngực Thần Ngàn Ấm càng đập nhanh.

"Ngủ rồi sao?"

Giọng nói ngọt ngào như bản hòa tấu truyền tới tai, suýt chút nữa Thần Ngàn Ấm lên tiếng trả lời.

Nhìn cô cuộn tròn một góc trên giường, Mộ Diễm Đình không khỏi mỉm cười, sắc mặt lóe lên vài tia ôn nhu: "Ngủ ngon!"

"Chú ngủ ngon!"

Thần Ngàn Ấm nói thầm, khóe môi lên mỉm cười.

Không hiểu vì sao, đột nhiên cô cảm thấy vô cùng hạnh phúc, người đàn ông cô yêu đang ở rất gần chỉ cần đưa tay liền có thể chạm vào...

"Ngủ như vậy không khó chịu sao?"

Giọng nói bất ngờ vang lên, cắt ngang suy nghĩ của Thần Ngàn Ấm, cô mạnh dạn mở mắt, chợt nghe Mộ Diễm Đình trêu ghẹo: "Chú không ăn cháu nên thả lỏng một chút."

Khoan đã!

Anh sớm biết cô chưa ngủ?

Đáng ghét, tại sao không nói sớm? Làm hại xương cốt của cô đau muốn chết.

Nếu đã bị phát hiện cũng phải giả bộ nữa, Thần Ngàn Ấm lập tức duỗi chân ra thoải mái hơn rất nhiều.

Cô ngồi dậy nhìn Mộ Diễm Đình đang tựa nửa người vào đầu giường, thẳng thắn nói: "Chú à, cháu không ngủ được, chúng ta nói chuyện một chút được không?"

Mộ Diễm Đình nhú mày: "Cháu muốn nói chuyện gì?"

"Cái gì cũng được."

Thần Ngàn Ấm vừa nói, vừa tiến tới tựa vào đầu giường cạnh anh.

Mùi hương đặc biệt của cô khiến toàn thân Mộ Diễm Đình nóng lên, đáy mắt thay đổi, lúc này chợt nghe cô lên tiếng: "Chơi trò hỏi thật nói thật được không?"

Mộ Diễm Đình nhìn cô có vẻ hứng thú: "Chơi như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Nụ hôn đầu

Edit: Diệp Lưu Cát

Thấy anh đồng ý, Thần Ngàn Ám lặng lẽ thở nhẹ, nếu chơi trò này sẽ không còn cảm thấy xấu hổ nữa.

Cô cầm điện thoại, nhìn xung quanh phòng: "Trong phòng không có tivi sao?"

"Có."

Mộ Diễm Đình nói xong đưa tay lấy chiếc điều khiển bên cạnh giường, ấn nút, từ góc tường tối màn hình lớn được bật lên.

Thần Ngàn Ám vừa bấm di động vừa vui vẻ nói: "Bây giờ, cháu mở một ứng dụng trò chơi có nhiều câu hỏi, chờ kết nối với tivi, chúng ta sẽ chọn ngẫu nhiên một câu để trả lời, chú thấy có được không?"

"Được!"

Mộ Diễm Đình nhẹ nhàng gạt đầu, dịu dàng nhìn cô.

Đáng tiếc Thần Ngàn Ám không chú ý tới anh, lúc này cô đang tập trung vào màn hình điện thoại.

Cuối cùng sau một phút, cô cũng chuẩn bị xong.

"Xong rồi! Ưu tiên con gái, chú bắt đầu trước nhé."

Giọng nói lạnh lạnh của cô đặc biệt vang lên trong phòng, khiến Mộ Diễm Đình không khỏi nhú mào: "Ưu tiên con gái? Chú trước?"

"Cái này haha..."

Hiểu được lời vừa nói, Thần Ngàn Ám cười gượng vội vàng giải thích: "Ý cháu là, con gái được ưu tiên nghe câu trả lời trước."

Mộ Diễm Đình nhìn cô: "Vậy chọn câu số 5."

"Vâng."

Thần Ngàn Ám lập tức ấn chọn số 5, màn hình rất nhanh hiện ra câu hỏi: 【Mẫu người lý tưởng của bạn là gì?】

Mộ Diễm Đình khẽ chớp mắt, nghiêm túc suy nghĩ, thực sự anh không có mẫu người lý tưởng, từ nhỏ đến lớn, không người phụ nữ nào có thể lọt vào mắt anh, anh cũng chưa bao giờ nghĩ sau này sẽ thích một cô gái có mẫu người gì đó, mãi cho đến...

Ánh mắt âm thầm nhìn cô, như mỉm cười: "Có chút vụng về, có chút ngốc nghếch và có chút dễ thương."

Thần Ngàn Ám kinh ngạc trừng lớn mắt: "Chú nói thật sao?"

Cô không thể tin mẫu người phụ nữ của anh khác biệt như vậy, vụng về ngốc nghếch dễ thương?

Thảm, người như cô vĩnh viễn không thể trở thành mẫu người lý tưởng của anh.

Ai, chẳng trách cô ở bên cạnh anh nhiều năm như vậy, anh cũng không thích cô...

"Tôi lượt cháu."

Giọng nói ảm áp vang lên, cắt đứt suy nghĩ của Thần Ngàn Ám, cô lấy lại tinh thần, chọn đại một số: "Cháu chọn số 6."

Cô vừa nói vừa nhìn lên màn hình: 【Nhìn thấy người mình yêu đang ngủ say trước mặt, bạn sẽ làm gì? 】

Tất nhiên là hôn trộm rồi.

Trong lòng Thần Ngàn Âm lập tức đưa ra đáp án, nhưng mà Mộ Diễm Đình ở trước mặt, đánh chết cô cũng không dám nói ra như vậy.

Ngay sau đó, cô nuốt nước miếng, vô thức liếc nhìn người nào đó, thấy anh không tập trung, giống như hoàn toàn không có hứng thú với đáp án của cô, Thần Ngàn Âm khẽ cắn môi, trả lời: "Đắp chăn cho anh ấy."

Hừ, thời tiết đang nóng lại đắp chăn, muốn hại chết người sao!

Thần Ngàn Âm đưa điều khiển cho Mộ Diễm Đình: "Đến chú, tự bấm chọn."

Mộ Diễm Đình: "..."

Anh chọn câu thứ 7: 【Nụ hôn đầu tiên xảy ra khi nào? 】

Nhìn chằm chằm hàng chữ lớn trên màn hình, khuôn mặt tuấn tú của Mộ Diễm Đình hơi trầm xuống, mà lúc này Thần Ngàn Âm không khỏi thầm cảm thấy may mắn: hắc, may mắn cô không chọn câu này, bằng không sẽ không biết trả lời như thế nào.

Nụ hôn đầu của anh xảy ra khi nào? Thật tò mò.

Nghĩ đến đây, cô siết chặt lòng bàn tay, nín thở chờ câu trả lời của anh.

Bị ánh mắt nóng bỏng của cô nhìn, anh có chút không tự nhiên ho nhẹ một tiếng, đơn giản cầm điều khiển tắt tivi.

"Ồ, chú..."

"Câu hỏi thực sự nhàm chán, không chơi."

Dứt lời, anh lạnh lùng nằm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Ngủ

Edit: Diệp Lưu Cát

Anh làm sao có thể nói ra nụ hôn đầu của mình dành cho cô?

Đương nhiên, Thần Ngàn Âm không chịu thua, thật vất vả mới có cơ hội tìm hiểu bí mật của anh, đánh chết vẫn phải kiên trì.

Cô nhanh chóng bám lấy cánh tay anh, vừa kéo vừa làm nũng phản đối: "Không được ngủ! Chú không thể chơi xấu như vậy, cho cháu biết câu trả lời đi."

Mộ Diễm Đình từ từ nhắm hai mắt lại mặc kệ cô lôi kéo vẫn không chút nhúc nhích.

Thần Ngàn Âm lờ qua lờ lại đều không có tác dụng, chớp mắt vài cái, đột nhiên ánh mắt sáng lên, cô trực tiếp cúi đầu hung hăng cắn vào tay anh.

"Đau..."

Cô dùng sức không lớn, nhưng răng nanh sắc bén cũng đủ khiến Mộ Diễm Đình đau, anh nhin không được kêu ra tiếng.

Cuối cùng, anh mở mắt liền thấy cô ngồi bên cạnh, không biết lỗi còn nhìn anh cười vui vẻ, tròng mắt sâu của anh hơi nhíu lại, xẹt qua vài tia nguy hiểm.

Lúc này, Thần Ngàn Âm mới ý thức được chính mình sắp gặp rắc rối, có chút chột dạ muốn chạy trốn, ai ngờ, cô chưa kịp chạy đã bị Mộ Diễm Đình xoay người bắt lại đặt xuống giường.

"Cắn chú sao?"

Anh liếc cô, khoe miệng khẽ nhếch lên tạo một đường cong tinh xảo.

Thần Ngàn Âm vội vàng xin lỗi: "Cháu không dám nữa, chú thả cháu ra."

"Còn muốn chơi tiếp không?"

Giọng anh nhẹ nhàng vang lên, hơi thở nóng rực phả vào tai khiến khuôn mặt của cô ửng đỏ.

"Không... không chơi, đi ngủ haha..."

Thần Ngàn Ấm gượng cười hai tiếng, hồi hộp đến miệng cũng run rẩy.

"Tốt."

Mộ Diễm Đình trầm giọng trả lời.

Tốt?

Như vậy là xong?

Thần Ngàn Ấm cảm thấy vui vẻ, nhìn anh từ trên người cô nằm xuống bên cạnh, bá đạo ôm cô vào lòng: "Ngủ ngon."

Dứt lời, anh hôn lên trán cô một cái, lại khiến Thần Ngàn Ấm sợ hãi.

Ở trong ngực anh, cô không biết đã nhắm mắt bao lâu mới dần lấy lại được tinh thần.

Trời ạ, anh không suy nghĩ liền ôm cô ngủ như vậy sao?

Anh ngủ được, nhưng cô thì không, thực sự cô không thể kiểm soát được những suy nghĩ kỳ lạ của anh...

"Chú à."

Cô thăm dò gọi tên anh một tiếng, anh không phản ứng.

Thần Ngàn Ấm cắn môi, nhẹ nhàng nằm dịch ra, định trở về vị trí cũ.

Nhưng mà, cô mới dịch sang được hai lần, eo nhỏ đã bị anh ôm lại, giọng khàn khàn xe lẩn ản nhả: "Đừng lộn xộn."

"Cháu..."

"Xem ra cháu không mệt? Vậy chúng ta vận động một chút trước khi ngủ."

Mộ Diễm Đình mở mắt, ánh mắt đen dần bị dục vọng che mờ.

Thần Ngàn Ấm hơi sùng sốt, không hiểu ý nói của anh, hỏi lại: "Vận động?"

Mộ Diễm Đình chăm chú nhìn cô, đáy mắt xẹt qua vài tia trêu ghẹo: "Một nam một nữ, nửa đêm nằm trên giường có thể làm gì?"

Àm!

Khuôn mặt xinh đẹp của Thần Ngàn Ấm bùng đỏ, hận không thể cắn chiếc lưỡi ngốc của mình.

Cô xấu hổ nhắm mắt lại, trong lòng có chút mong đợi, nhưng Mộ Diễm Đình không trêu chọc cô nữa, đơn giản ôm lấy cô và không làm gì cả.

Thần Ngàn Ấm: "..."

Trong lòng ôm một cô gái xinh đẹp, thế nhưng anh lại không có phản ứng? Là anh kìm nén hay cô không có sức quyến rũ? Chắc chắn là cái thứ hai?

Oa, thật sự đau lòng!

Dù sao, có thể được anh ôm ngủ cũng là điều hạnh phúc rồi, hiện tại cứ như vậy đi, về sau sẽ cố gắng...

Nghĩ như vậy, trong lòng Thần Ngàn Ấm thoải mái hơn nhiều, dần dần chìm vào mộng đẹp.

Nghe tiếng hít thở dần đều của cô, Mộ Diễm Đình nhẹ nhàng rời giường đi vào phòng tắm dội nước lạnh.

Rõ ràng không thể đựng vào, tại sao còn ôm cô, bây giờ phải kìm nén tảng đá lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Thể lực kém

Edit: Diệp Lưu Cát

Sáng sớm hôm sau, khi Thần Ngàn Âm tỉnh lại, Mộ Diễm Đình đã không có ở trong phòng.

Nghĩ đến tối hôm qua hai người ôm nhau ngủ, khóe môi cô vô thức mỉm cười hạnh phúc.

Cô rời giường vào phòng tắm vệ sinh các nhân xong, tinh thần thoải mái bước xuống lầu.

"Chào buổi sáng, tiểu thư."

"Buổi sáng tốt lành, dì Lí."

Cười chào hỏi dì Lí, Thần Ngàn Âm không khỏi nhìn xung quanh, tìm kiếm bóng dáng của Mộ Diễm Đình.

Dì Lí nói với cô: "Sáng sớm thiếu gia đã đi chạy."

"Vâng, chú thật chịu khó."

Thần Ngàn Âm cảm thán một câu.

"Tiểu thư, cô có muốn dùng bữa sáng trước không?"

"Không ạ, cháu ra ngoài tìm chú."

Cùng dì Lí nói vài câu, Thần Ngàn Âm liền vui vẻ chạy bộ ra cửa.

Bọn họ sống trong khu biệt thự sang trọng, xung quanh là bãi cỏ và hồ nhân tạo lớn, cảnh vật vô cùng đẹp.

Thần Ngàn Âm đi qua một đoạn đường ngắn rợp bóng cây, đột nhiên đến ngã ba, cô đành phải dừng lại.

Rẽ hướng nào để gặp anh đây?

Cô căn môi, do dự cuối cùng chọn con đường bên trái.

Sự thật chứng minh cô đã chọn đúng, bởi vì chạy khoảng 200m liền thấy Mộ Diễm Đình đứng bên cạnh hồ cách đó không xa.

"Chú, chú à..."

Thần Ngàn Âm vui mừng vẫy tay với anh.

Nghe được giọng của cô vọng lại, khóe môi Mộ Diễm Đình mỉm cười: "Lại đây."

"Vâng."

Cô gật gật đầu, cười hi hi chạy tới.

Chạy đến bên cạnh anh, cô vừa thở vừa nói: "Lâu không chạy, mệt chết mất."

"Chạy được mấy mét?"

Tầm mắt của Mộ Diễm Đình dừng trên khuôn mặt nhỏ nhắn ướt đẫm mồ hôi của cô, cười hỏi.

Thần Ngàn Âm đứng thẳng lưng, suy nghĩ một chút rồi nói: "Ba, ba trăm mét."

"Ba trăm?"

Mộ Diễm Đình nhướn mày: "Ba trăm mét đã mệt như vậy, thể lực quá kém."

Thần Ngàn Âm không để ý bĩu môi: "Cháu không phải đi chiến đấu trên chiến trường, vậy cần thể lực tốt để làm gì?"

Mộ Diễm Đình mờ ám trả lời:"Về sau cháu sẽ biết."

"Sao ạ?"

"Ngày mai bắt đầu, mỗi ngày chạy khoảng 1 cây số."

"Cái gì? Mỗi ngày chạy 1 cây số? Chú không nói đùa chứ?"

Thần Ngàn Ấm trừng lớn mắt, hoàn toàn không thể tin được vào tai mình.

Cô ghét nhất phải chạy bộ, hôm nay là ngoại lệ mới chạy đi tìm anh, kết quả...

Oa oa! Có thể coi như cô chưa từng xuất hiện không?

"Không đùa."

Giọng Mộ Diễm Đình nghiêm túc.

Thấy cô muốn từ chối, anh nhin không được đưa tay xoa đầu cô:"Chú chạy cùng cháu."

"Không cần, cháu từ chối."

"Từ chối không có hiệu quả."

"Cháu trở về ăn sáng, mặc kệ chú."

Mới vừa đi hai bước, cô đã bị anh đuổi theo nắm tay kéo lại:"Cô bé."

"Cái gì?"

Đột nhiên nghe anh gọi, Thần Ngàn Ấm có chút ỳ khuất:"Cháu sẽ không chạy 1 cây số đâu."

"Trước tiên bắt đầu chạy với 500m."

Giọng Mộ Diễm Đình rất giống đang thương lượng.

"200m!"

Thần Ngàn Ấm cò kè mặc cả.

Mộ Diễm Đình bật cười:"Giao dịch thành công!"

Dùng xong bữa sáng, Mộ Diễm Đình nói với Thần Ngàn Ấm:"Thu dọn đồ đạc, lát nữa ra sân bay."

Thần Ngàn Ấm kinh ngạc:"Nhanh như vậy? Không phải nói hai ngày nữa sao?"

"Thời gian thay đổi."

Anh nhẹ nhàng giải thích, thực ra vì tối hôm qua không ngủ được nên anh đã xử lý xong toàn bộ công việc ở A thị.

"Vâng."

Thần Ngàn Ấm gật đầu, dù sao cô cũng không có đồ đạc gì, lúc nào cũng có thể đi.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Đến Bắc Kinh

Edit: Diệp Lưu Cát

Sau ba giờ bay, hai người thuận lợi đến sân bay quốc tế Thủ Đô Bắc Kinh.

Mộ Diển Đình không đưa Thần Ngàn Ấm về Mộ gia, mà đưa cô đến một nhà riêng của anh.

Đó là một biệt thự ba tầng đơn giản so với những biệt thự khác của Mộ Diển Đình, anh chưa từng sống ở đây, nhưng vì dễ thuận tiện cho việc học của Thần Ngàn Ấm chỉ có thể lựa chọn nơi này.

Xe mới tiến vào cửa, đã thấy hai người trung niên từ trong đi ra, lễ phép đứng chờ.

Bọn họ vừa xuống xe, hai người lập tức tiến tới, vừa đỡ lấy hành lý vừa chào hỏi: "Thiếu gia, Thiếu phu nhân."

"Ừ."

Mộ Diển Đình nhận nhặt gậy đầu.

Thần Ngàn Ấm còn hơi giật mình, dù sao đây cũng là lần đầu tiên có người gọi cô là Thiếu phu nhân, nhất thời có chút không quen.

Mộ Diển Đình vỗ nhẹ bả vai của cô giới thiệu: "Đây là chú Lâm, còn đây là dì Thẩm."

"Xin chào chú Lâm, dì Thẩm."

Rốt cục Thần Ngàn Ấm cũng lấy lại tinh thần, ngại ngừng mỉm cười.

Vợ chồng chú Lâm đã làm việc ở Mộ gia nhiều năm, Mộ Diển Đình đặc biệt tin tưởng họ nên để họ đến chăm sóc Thần Ngàn Ấm.

Khi hai người nghe thiếu gia kết hôn, vui mừng suýt chút nữa mà khóc.

Nhìn Thần Ngàn Ấm, trên mặt dì Thẩm tươi cười, không ngừng khen ngợi: "Thiếu phu nhân rất xinh đẹp, thiếu gia nhà chúng ta thực có mắt nhìn người."

"Dì Thẩm quá khen."

Thần Ngàn Ấm khẽ cười, bị khen có chút xấu hổ.

Vào nhà, chú Lâm dì Thẩm vội vàng đi cất hành lý, còn Mộ Diển Đình thì đưa Thần Ngàn Ấm lên tầng ba.

Biệt thự tuy không lớn nhưng có đầy đủ tiện nghi, được trang trí ấm áp, vì vậy khi Mộ Diển Đình hỏi cô có thích hay không cô liền không chút do dự trả lời.

"Rất thích."

"Vậy là tốt rồi, dù sao sau này cũng ở trường."

Mộ Diển Đình lặng lẽ thờ phào một hơi.

Anh thực sự rất ít khi đến nơi này, có thể thấy được cô hài lòng, anh cũng không cần lo lắng nữa.

Gần tối, Mộ Diển Đình ở trong phòng làm việc, nhận được điện thoại của Mộ Duệ Trạch.

"Chú trở về Bắc Kinh rồi sao?"

Trong điện thoại, Mộ Duệ Trạch vui vẻ nói.

Mộ Diển Đình: "Ừ, đã về."

"Tối nay ông nội nói muốn cùng cả nhà dùng bữa, chú có về không?"

Hắn thành thực đáp lại.

"Chú có chút việc, sẽ không về."

Mộ Diển Đình không chút do dự từ chối.

Nếu như bình thường, anh sẽ không từ chối mà về nhà, nhưng hôm nay cô mới tới Bắc Kinh, anh không thể bỏ cô một mình.

"Ông nội có việc muốn nói với chú ạ."

Mộ Duệ Trạch cũng không hy vọng.

Mộ Diễm Đình nhủ mảy, không cần nghĩ cũng biết ba muốn nói chuyện gì.

Anh khẽ liếm môi, đang định lên tiếng, đầu dây bên kia đã truyền tới giọng nói khác, âm thanh tràn ngập cảnh cáo: "Con đang ở Bắc Kinh, tối nay phải trở về nhà, nếu không, ba sẽ khiến con hối hận!"

Là ba anh, Mộ Xuyên Hải.

Mộ Diễm Đình nhướn mày, suy nghĩ một lát: "Được, tối con sẽ về."

Dứt lời, không đợi Mộ Xuyên Hải lên tiếng trả lời, anh liền tắt máy.

Tâm trạng vốn đang tốt hoàn toàn bị phá vỡ, Mộ Diễm Đình ném điện thoại sang một bên, ngồi ở trước bàn, khuôn mặt tuấn tú dần biến sắc.

"Cốc cốc cốc..."

Tiếng gõ cửa cắt đứt dòng suy nghĩ của anh.

Mộ Diễm Đình ngẩng đầu: "Vào đi."

Cánh cửa mở ra, một bóng dáng quen thuộc xuất hiện: "Cháu có làm phiền chú không?"

"Không có."

Lúc này, nhìn Thần Ngàn Âm mọi buồn bực trong lòng anh đều tan biến, nhưng nghĩ đến lời uy hiếp của ba, tâm trạng lại đột nhiên trở nên nặng nề.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Trở về Mộ gia

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Âm nhẹ nhàng bước đến bên cạnh anh, lúc này Mộ Diễm Đình mới để ý trên tay cô đang khéo léo bung một chiếc đĩa thủy tinh, bên trong là dưa đỏ đã được cắt thành từng miếng nhỏ.

"Chú à, đây là dưa do di Thẩm chọn, cháu ăn một miếng thấy rất ngọt nên mang lên cho chú một ít."

Cô cười tủm tỉm đặt chiếc đĩa lên bàn, thuận tay dùng đĩa xiên lấy một miếng dưa tới miệng anh: "Chú thử một chút đi."

"..."

Không nghĩ cô sẽ hành động như vậy, trong lòng Mộ Diễm Đình khẽ xao động, sừng sốt hơn một giây, mới đưa miếng dưa vào miệng.

Thực sự như lời cô nói, rất ngọt.

"Chú còn muốn không?"

Về mặt của Thần Ngàn Âm chờ mong hỏi, tinh thần thấp thòm bất an.

Đây là lần đầu tiên cô đút hoa quả cho anh, cảm giác thật ngọt ngào nhưng có vẻ cô hơi lóng mẩn, dù sao nghĩ lại thì bọn họ là vợ chồng, thân mật một chút cũng không sao?

"Ừ."

Sau khi ném thử vị ngọt, tất nhiên Mộ Diễm Đình sẽ không từ chối, cho nên anh không chút do dự liền gật đầu.

Thần Ngàn Âm thấy thế, lập tức đặt một miếng lên miệng anh, anh rất phối hợp há miệng nuốt vào.

"Có phải rất ngọt hay không?"

"Rất ngọt."

"Vậy chú ăn nhiều một chút."

Cô không biết mệt liên tục dứt cho anh, Mộ Diễm Đình thoải mái tiếp nhận một chút cũng không miễn cưỡng, tâm trạng khó chịu trong lòng anh sớm biến mất.

Những miếng dưa trong đĩa rất nhanh chỉ còn hai miếng, trong lòng Thần Ngàn Âm chợt dâng lên cảm giác mất mát.

Ai, sớm biết vậy cô đã lấy chiếc đĩa lớn hơn, như vậy có thể ở chung với anh lâu một chút.

Cô còn đang suy nghĩ miên man, đột nhiên eo nhỏ bị anh ôm lấy, còn chưa kịp bình tĩnh cả người đã bị anh đặt trên đùi.

"Chú..."

Thần Ngàn Âm theo bản năng muốn đứng dậy, sau đó lại nghe giọng nói trầm thấp của anh vang lên ở bên tai: "Ngoan, để chú ôm một chút."

Anh vừa nói vừa để cằm lên hõm vai cô, tư thế của hai người vô cùng thân mật.

Khuôn mặt xinh đẹp của Thần Ngàn Âm nhìn không được ửng đỏ, thân hình bé nhỏ không dám cử động, răng cắn chặt môi không biết nên nói gì.

Mộ Diễm Đình cũng không nói chuyện chỉ lặng lẽ ôm cô, động tác dịu dàng như một đứa trẻ.

Trong phòng không khí đặc biệt lãng mạn, giống như tỏa ra hương vị ngọt ngào.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, sau năm phút, cuối cùng Mộ Diễm Đình buông cô ra, đồng thời đứng lên.

"Cháu... cháu ra ngoài trước."

Xấu hổ khi phải đối mặt với anh, Thần Ngàn Âm vội vàng cảm lấy đĩa thủy tinh, bối rối muốn chạy trốn.

Mộ Diễm Đình kéo tay cô: "Đừng vội, tóc rối rồi."

Dứt lời, anh đưa tay vuốt lại tóc cho cô.

Tâm trạng Thần Ngàn Âm hỗn loạn, không tự nhiên nói "Cảm ơn."

Khuôn mặt trái xoan của cô luôn toát lên vẻ trong sáng, dịu dàng, ánh mắt long lanh thẹn thùng xinh đẹp hơn người, lúc này, anh có thể nhìn thấy rõ trong mắt cô toàn bộ là hình bóng của anh.

Anh nhìn vẻ mặt ngoan ngoãn của Thần Ngàn Âm, cuối cùng tầm mắt dừng trên đôi môi đỏ mọng của cô, trong nháy mắt muốn tiến lại gần hôn nhưng nhớ tới lời của Cơ Hi Nguyên, đành phải nhịn xuống.

Thôi được, còn nhiều thời gian.

"Cô bé, chú phải ra ngoài một chút, tối nay không thể cùng cháu ăn cơm."

Suy nghĩ một chút, anh vẫn là quyết định đi vào vấn đề chính.

Đôi mắt của Thần Ngàn Âm nhanh chóng xuất hiện cô đơn, nhưng cô cũng thể hiện ra bên ngoài, mỉm cười hỏi: "Khi nào chú trở về?"

Trên thực tế Thần Ngàn Âm hiểu rõ, dù hai người đã kết hôn nhưng cô cũng không nghĩ rằng anh sẽ luôn sống với cô. Rốt cục nhà chính của anh không phải ở đây.

Mộ Diễm Đình không đoán được suy nghĩ của cô, hơi gật đầu nói: "Sẽ về muộn một chút."

Thần Ngàn Âm nghe vậy, khoe môi khê cong lên nở nụ cười vui vẻ: "Vậy cháu sẽ chờ cửa."

"Được."

Mộ Diễm Đình nhìn cô, sắc mặt sùng nịnh mỉm cười.

Có người đợi cửa, cảm giác thực sự rất tốt, sau này anh có chút hy vọng sẽ ở cùng cô mỗi ngày.

Nửa tiếng sau, Mộ Diễm Đình lái ô tô trở về nhà chính.

Trong nhà, người hầu nhìn thấy anh, lập tức lễ phép báo cáo: "Thiếu gia đã trở về. Ông chủ, vợ chồng đại tiểu thư còn có thiếu gia Duệ Trạch đang chờ cậu ở phòng ăn."

"Ừ."

Mộ Diển Đình lạnh lùng lên tiếng, bước vào nhà.

Con gái thứ hai và thứ ba của Mộ gia đều đã kết hôn và chuyển ra ngoài sống, chỉ có Mộ Khiêm Hoa ở lại thường xuyên trò chuyện cùng Mộ Xuyên Hải.

Về phần Mộ Diển Đình, sau khi 18 tuổi, anh hiếm khi sống ở đây, chỉ thỉnh thoảng trở về một lần.

Phòng ăn.

Mộ Xuyên Hải ngồi ở ghế chính đầu tiên, vị trí bên phải trống, tất nhiên là dành cho Mộ Diển Đình, cạnh ghế trống là Mộ Duệ Trạch, bên trái là hai vợ chồng Mộ Khiêm Hoa và Từ Vận Trung.

Trên bàn đã bày đầy đủ các món ăn, nhưng không ai dám động đũa, về mặt khác nhau chờ Mộ Diển Đình đến.

Chờ đợi, Mộ Khiêm Hoa bực mình, nhin không được phân nản: "Ba, rốt cuộc Diển Đình có trở về hay không? Chúng ta đã đợi hơn một giờ, đồ ăn đều nguội rồi, em ấy không đến, con sẽ ăn trước."

"..."

Khuôn mặt Mộ Xuyên Hải xám xịt không lên tiếng.

Từ Vận Trung để ý sắc mặt của Mộ Xuyên Hải, sợ ba mất hứng vội vàng vỗ cánh tay Mộ Khiêm Hoa, ý bảo bà yên phận một chút.

Lúc này, tiếng bước chân diềm tĩnh đi tới, bốn người không hẹn mà cùng ngẩng đầu, thấy thân hình cao lớn của Mộ Diển Đình xuất hiện.

"Chú..."

Mộ Duệ Trạch lập tức đứng lên chào hỏi, giọng nói lễ phép.

"Ừ."

Mộ Diển Đình đáp nhẹ một tiếng, sau đó đi đến vị trí quen thuộc: "Ba, chị, anh rể."

Vừa ngồi, anh liền nghe Mộ Khiêm Hoa chỉ trích: "Em cũng thật đúng giờ, để cả nhà chờ hơn một tiếng đồng hồ."

"Được rồi, bớt tranh cãi. Mau ăn cơm."

Đúng lúc Mộ Xuyên Hải ngăn bà lại.

Ở Mộ gia, Mộ Xuyên Hải là người có địa vị cao nhất, cho nên ông vừa nói một câu, Mộ Khiêm Hoa tức giận thế nào cũng không dám làm ầm ĩ việc này.

Tất nhiên, bà không có ý định bỏ qua cho Mộ Diển Đình dễ dàng như vậy, nên rất nhanh nói: "Lúc trước, ba đề chuyện kết hôn của Duệ Trạch và Ngàn Âm cho em giải quyết, chị không nghĩ em nhất thời sơ suất, dẫn đến đối tượng kết hôn của Duệ Trạch trở thành Thần Tâm Ngữ. Chị đã nói chuyện với ba, chuyện này em phải tự giải quyết."

"Giải quyết như thế nào?"

Mộ Diển Đình đặt bát cơm trên tay xuống, ánh mắt lạnh lùng nhìn bà.

Mộ Khiêm Hoa nâng cằm: "Tất nhiên là nghĩ cách để Thần gia đổi Thần Tâm Ngữ thành Thần Ngàn Âm, theo thỏa thuận ban đầu, cô dâu vốn là Thần Ngàn Âm."

"Đúng vậy, Diển Đình, anh và chị đều muốn nhận Ngàn Âm làm con dâu, lúc trước là do Duệ Trạch hồ đồ mới đến Thần gia xin cưới Thần Tâm Ngữ. Chúng ta không thể để thằng bé sai lại càng sai."

Từ Vận Trung nói thêm.

"Đúng vậy, chú. Cháu nghĩ kĩ rồi, người cháu muốn cưới là Ngàn Âm, mong chú giúp đỡ."

Giọng Mộ Duệ Trạch thành khẩn nói.

"Ồ!"

Mộ Diễm Đình nhếch môi cười lạnh, miệng cười nhưng đáy mắt không phải cười: "Thần Ngàn Ấm là hàng hóa? Các người muốn liền nhận, không muốn liền vứt đi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86-2: Không thể ly hôn

Edit: Diệp Lưu Cát

Mộ Duệ Trạch nhẫn nhịn nhìn về phía Mộ Khiêm Hoa, thầm nghĩ rằng, đây là chuyện do mẹ hắn gây ra nên bà phải tự giải quyết.

Mộ Duệ Trạch sợ Mộ Diễm Đình, nhưng Mộ Khiêm Hoa thì một chút sợ hãi cũng không có, bà đặt mạnh chiếc đũa xuống, hung hăng nói: "Người được chọn trong cuộc hôn nhân này vốn là Thần Ngàn Ấm, bởi vì con bé không phải con ruột của Thần gia, mà Mộ gia chúng ta liền thay đổi người như vậy có phải quá bội bạc không? Việc này truyền ra ngoài, người khác sẽ cảm thấy thế nào? Duệ Trạch còn ít tuổi, không hiểu rõ chuyện này, chẳng lẽ ngay cả em cũng không hiểu?"

Về mặt Mộ Diễm Đình bình tĩnh không lên tiếng.

Mộ Duệ Trạch thấy thế, không ngừng nói theo: "Thực xin lỗi, là lỗi của cháu, lúc trước không cân nhắc rõ ràng. Thực sự cháu thích Ngàn Ấm, cháu cam đoan về sau sẽ đối xử với cô ấy thật tốt, chú giúp cháu lần này được không?"

Sắc mặt Mộ Diễm Đình càng lúc càng khó coi, đột nhiên giọng lạnh đi: "Cháu thích cô ấy?"

"Đúng vậy."

Mộ Duệ Trạch nghiêm túc thừa nhận.

Lúc đầu, hắn vốn thích Thần Ngàn Ấm, chẳng qua hắn yêu quyền thế địa vị hơn cô mà thôi.

"Nếu thích cô ấy, tại sao còn xin cưới Thần Tâm Ngữ?"

Mộ Diễm Đình lạnh giọng chất vấn, đáy mắt điên cuồng nóng nảy.

Anh không biết vì sao bản thân lại tức giận, lại càng không biết rốt cuộc đang tức giận cái gì, chỉ biết lồng ngực dâng lên cảm giác vô cùng khó chịu, bất cứ lúc nào cũng có thể bùng phát.

"Cái này..."

Sắc mặt Mộ Duệ Trạch trắng bệch, qua vài phút, cuối cùng tìm được có: "Vì Ngàn Ấm nói với cháu phải hủy bỏ hôn ước nên cháu đã đến Thần gia xin cưới Thần Tâm Ngữ. Sau này, cháu nghiêm túc hỏi cô ấy biết rằng là vì thân thể không xứng với Mộ gia cho nên cô ấy mới từ chối và không muốn liên lụy tới cháu. Hiện tại, cháu hỏi hận, cái gì cũng không muốn cùng cô ấy muốn kết hôn, hy vọng chú có thể giúp cháu từ hôn với Thần gia, khuyên nhủ Ngàn Ấm, cho dù cô ấy có phải con ruột của Thần gia hay không, cháu cũng không để ý."

Nghe Mộ Duệ Trạch chân thành thổ lộ tình cảm với Thần Ngàn Ấm, khuôn mặt tuấn tú tinh xảo của Mộ Diễm Đình trở nên u ám.

Lúc này anh vẫn đang trầm mặc, đột nhiên Mộ Xuyên Hải buông đũa xuống đứng lên, giọng không giận dữ: "Theo ba về phòng."

Dứt lời, ông cũng không nhìn ba người nhà Mộ Khiêm Hoa một cái mà đi thẳng ra khỏi phòng ăn.

Ánh mắt của Mộ Diễm Đình âm trầm, đứng lên đi theo sau.

"Chú..."

Mộ Duệ Trạch chưa từ bỏ ý định gọi anh, nhưng Mộ Diễm Đình lại trực tiếp bỏ qua ngoài tai.

Hai ba con một trước một sau đi lên phòng sách tầng ba.

Sau khi đóng cửa, Mộ Diễm Đình tao nhã đến sofa ngồi xuống: "Nếu ba tìm con vì chuyện của Thần Ngàn Ấm thì không có gì để nói, con không thể ly hôn."

"Con..."

Lời nói của anh khiến Mộ Xuyên Hải rất tức giận: "Bên cạnh con không phải không có phụ nữ, vì sao lại tranh giành với Duệ Trạch? Chuyện này truyền ra ngoài, chẳng phải sẽ bị người ta chê cười sao? Thế diện của Mộ gia con để đi đâu? Ba không nghĩ người bình tĩnh và tự lập như con lại làm ra chuyện hồ đồ như vậy, con là muốn chọc giận ba đến tức chết phải không?"

Mộ Xuyên Hải tức giận quá lớn, trong lòng cảm thấy vô cùng khó chịu, theo bản năng muốn đi tìm thuốc.

Biết tim của ông không tốt, Mộ Diển Đình không dám cãi lại, nhanh chóng chạy tới ngăn kéo lấy thuốc.

Sau khi uống thuốc, Mộ Xuyên Hải có chút thoải mái, nhưng mà trong lời nói vẫn lạnh lùng tàn nhẫn: "Con làm ra chuyện vô liêm sỉ này, ba không chịu trách nhiệm được, cho con thời gian một tuần xử lý ổn thỏa, nếu không đừng trách ba không khách khí với con bé."

Mộ Diển Đình lạnh lùng lên tiếng: "Nếu cô ấy xảy ra chuyện gì, đời này ba đừng hy vọng ôm cháu."

Tuy rằng Mộ Duệ Trạch cũng là con cháu Mộ gia, nhưng nói đến cực độ trọng nam khinh nữ của Mộ Xuyên Hải, đó vẫn chỉ là cháu ngoại dù hấn mạng họ Mộ.

Mộ Diển Đình biết rõ điểm yếu của ông nên không để ông uy hiếp.

Không ngờ anh lại lấy việc "Nổi dỗi tông đường" ra để đối phó, Mộ Xuyên Hải tức giận đến tâm can đều đau: "Bất hiếu! Con làm như vậy xứng đáng với tổ tiên Mộ gia sao?"

"Ba thì sao? Chẳng lẽ tổ tiên Mộ gia dạy ba chia rẽ hôn nhân của người khác?"

"Con..."

"Thần Ngàn Âm là vợ của con, cho dù ly hôn thì cũng là vợ trước, để cô ấy tái hôn với Duệ Trạch, truyền ra ngoài chẳng lẽ sẽ không bị người khác chê cười?"

"Con..."

Sắc mặt già nua của Mộ Xuyên Hải tái xanh mét, ngón tay run rẩy chỉ về phía anh, hộc hộc nói: "Ai nói ba đồng ý cho Ngàn Âm kết hôn với Duệ Trạch? Cho dù con bé là con gái tổng thống, ba tuyệt đối không cho loại chuyện này phát sinh."

Ngay cả việc con trai tranh giành vợ chưa cưới của cháu trai ông đã không thể chấp nhận, huống chi còn để cháu trai kết hôn với vợ trước của con trai.

Về mặt Mộ Diển Đình hết sức bình tĩnh, cả người toát ra sự lạnh lùng: "Một khi đã như vậy, thì không có gì để nói nữa."

Dứt lời, anh đứng lên bước chân ra ngoài.

"Đứng lại."

Mộ Xuyên Hải lập tức lớn tiếng: "Con không ly hôn cũng được, nhưng ba có hai điều kiện."

Mộ Diển Đình dừng lại, chột nghe ông tiếp tục nói: "Thứ nhất, trước khi Duệ Trạch kết hôn, hai đứa phải giữ kín chuyện này. Thứ hai, trong giai đoạn này, Thần Ngàn Âm phải thông qua các đánh giá, điều kiện đạt tiêu chuẩn mới được công nhận, nếu không, con bé vĩnh viễn đừng nghĩ bước chân vào cửa Mộ gia."

"Thứ nhất có thể, thứ hai không thể."

Giọng Mộ Diển Đình không chút thay đổi, cũng không quay đầu lại rời đi.

"Bất hiếu..."

Mộ Xuyên Hải hung hăng đập tay xuống bàn, ánh mắt trở nên tối tăm.

Xem ra, thực sự Thần Ngàn Âm này là người phụ nữ gây tai họa, nếu không sớm loại trừ cô, chỉ sợ về sau Mộ gia không có cơ hội mỉm cười, còn gây họa cho cả sự nghiệp, vì cô, trách nhiệm dòng họ Diển Đình đều có thể từ bỏ...

Mộ Diển Đình tâm trạng tồi tệ bước xuống tầng liền thấy Mộ Duệ Trạch đứng ở cầu thang chờ anh.

"Chú..."

Mộ Duệ Trạch lập tức gọi anh: "Cháu có việc muốn nói, chú có thời gian không?"

Mộ Diển Đình liếc nhìn hần một cái, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Ngàn Âm không có khả năng kết hôn với cháu, đừng hy vọng."

Mộ Duệ Trạch lắc đầu, không chịu từ bỏ: "Chú cũng không phải cô ấy, sao biết cô ấy không có khả năng kết hôn với cháu?"

Giọng Mộ Diễm Đình có chút không kiên nhẫn: "Cháu chắc chắn không?"

"Quen biết Ngàn Ấm nhiều năm như vậy, cháu tin chỉ cháu cần chân thành, sớm hay muộn cô ấy cũng sẽ cảm động."

Lời thề son sắt của Mộ Duệ Trạch cũng khiến Mộ Diễm Đình có chút cảm động.

"Thật sao?"

Mộ Diễm Đình cắn môi, đôi mắt sau lóe lên vài tia châm chọc: "Chúc may mắn."

"Chú..."

Mộ Duệ Trạch còn muốn đuổi theo, đột nhiên trên cầu thang giọng Mộ Xuyên Hải truyền tới: "Duệ Trạch, lên phòng ông một chút."

"...Vâng."

Ông nội gọi Mộ Duệ Trạch không dám chậm trễ, đành phải xoay người lên tầng.

Hắn vừa đi, vừa suy nghĩ về thái độ của Mộ Diễm Đình, càng suy nghĩ càng sợ hãi.

Thần Tâm Ngữ từng nói quan hệ của Mộ Diễm Đình và Thần Ngàn Ấm không bình thường, hắn vốn không tin, hiện giờ cân nhắc lại, quả thực không bình thường.

Chú sẽ không coi trọng Ngàn Ấm chứ?

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Khiến anh vui vẻ

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm giữ đúng lời hứa chờ Mộ Diễm Đình, nhưng đợi tới 11 giờ vẫn chưa thấy anh trở về, gần đây cô hay đi ngủ sớm, cuối cùng vẫn là không chống lại được cảm giác buồn ngủ trực tiếp nằm xuống sofa chìm vào mộng đẹp.

Lúc Mộ Diễm Đình trở lại biệt thự, trời đã rạng sáng.

Phòng khách đèn còn sáng, ánh nhìn đầu tiên của anh là cô gái đang ôm gối bông, cơ thể nhỏ nhắn ngủ thiếp trên ghế sofa.

Cả căn phòng yên tĩnh, chỉ nghe thấy tiếng hít thở dần đều của cô.

Mộ Diễm Đình theo bản năng nhẹ nhàng bước chân, chỉ chốc lát liền đến bên cạnh cô.

Cô ngủ rất thoải mái, cái miệng nhỏ khẽ cười, lộ ra vài tia ngây thơ.

Mộ Diễm Đình nhìn cô thật lâu, khóe môi nhếch lên nở nụ cười ôn nhu.

Không nghĩ sẽ đánh thức cô, anh cúi người ôm cô vào trong lòng.

Người cô nhẹ như chim yến, bế lên không chút khó khăn, Mộ Diễm Đình nắm chặt bàn tay mảnh khảnh của cô, trầm nghĩ về sau phải đường béo thêm một chút.

Thần Ngàn Ấm ngủ thẳng tới gần sáng, lúc mở mắt ra phát hiện mình đang nằm trên giường, trực giác đầu tiên của cô đó là anh đã về.

Ngủ quên!

Cô là con heo, đã nói đợi anh trở về, kết quả...

Thật mất mặt!

Nhưng đã hơn 3 giờ, sao anh không có ở trong phòng?

Là ngủ ở phòng khác sao?

Nghĩ đến đây, đột nhiên lồng ngực dâng lên cảm giác thất vọng, cô đơn giản muốn ra ban công hít thở không khí, vừa bước tới cửa ban công liền thấy Mộ Diển Đình đang đứng dựa vào lan can, dáng người cao lớn trong đêm kiên cường đến mê người.

Là anh.

Ánh mắt Thần Ngàn Ấm sáng ngời, định lên tiếng gọi lại cảm nhận được có mùi thuốc lá mờ nhạt.

Anh hút thuốc?

Tâm trạng anh không tốt?

Cô nhú mi, nhất thời sững sờ tại chỗ, tự hỏi nếu tiến lại gần có phải sẽ làm phiền anh không.

Trong lòng cô suy nghĩ, đang lúc do dự thì Mộ Diển Đình quay đầu lại, bốn mắt giao nhau dưới ánh đèn lấp lánh, tim đập hơi lệch nhịp.

Sau vài giây nhìn nhau, Mộ Diển Đình cũng lên tiếng trước: "Lại đây."

"Vâng."

Thần Ngàn Ấm lấy lại tinh thần, bước đôi chân thon dài bước tới chỗ anh.

Mộ Diển Đình dập tắt điếu thuốc trong tay, liền nghe giọng lo lắng của cô: "Muộn như vậy sao chú chưa ngủ? Có phải có chuyện gì không?"

"Không có gì, đừng lo lắng."

Mộ Diển Đình nhẹ giọng an ủi cô.

Thần Ngàn Ấm không tin lời nói của anh, nhưng cô hiểu rõ anh có thói quen tự giải quyết chuyện của mình, cho nên cũng không hỏi nhiều.

Nhưng cuối cùng, cô vẫn không đành lòng nhìn tinh thần của anh sa sút như vậy, tròn mắt nhìn qua nhìn lại rất nhanh đã có cách làm anh vui vẻ.

"Chú à..."

Giọng cô ngọt ngào gọi anh.

Trong lòng Mộ Diển Đình khẽ xao động: "Ừ."

"Ai bắt nạt chú, nói cho cháu biết, cháu sẽ đánh người đó thành đầu heo."

Cô vừa nói, vừa nắm chặt tay gờ lên ra vẻ hết sức hung ác.

Nhưng mà, một cô gái xinh đẹp nũng nịu, cho dù có diễn như thế nào cũng không thể làm ra bộ dạng hung ác, ngược lại còn có điểm vô cùng buồn cười, đáng yêu.

Mộ Diển Đình không nhịn xuống, cười lớn một tiếng: "Với sức lực mèo quào cũng muốn đi đánh người?"

Thấy anh có chút vui vẻ, trong lòng Thần Ngàn Ấm thở phào nhẹ nhõm, cố ý bấu cái miệng nhỏ nhắn làm bầm phản đối: "Cháu thực sự rất giỏi võ, chú thử không?"

Dứt lời, cô nắm chặt bàn tay tiến gần tới chỗ anh.

Mộ Diển Đình chậm rãi né tránh.

Thần Ngàn Ấm thấy thế, muốn cho anh một cú đấm nhẹ, lại bị anh giữ chặt cổ tay một cách dễ dàng: "Khoa chân múa tay cũng được coi là giỏi võ sao?"

"Hừ, khoa chân múa tay chứng minh động tác của cháu đẹp, đẹp cũng là một loại sức mạnh."

Cô đồng dạng phản bác.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Thức dậy tự nhiên

Edit: Diệp Lưu Cát

Thấy anh vẫn cầm tay mình, Thần Ngân Âm không khỏi nói lại: "Nam nữ thụ thụ bất thân, các hạ còn không mau buông tay?"

Mộ Diễm Đình: "..."

Cô bé này diễn tới nghiệm rồi sao?

Anh nhưn mày, cố ý trêu ghẹo: "Nếu không buông thì sao?"

Thần Ngân Âm ngịch ngợm nháy mắt mấy cái: "Không buông? Vậy cứ cầm lấy thôi."

Mộ Diễm Đình: "..."

Được rồi, cô thắng

Bởi vì sự ảm ỉ của cô nên cảm giác khó chịu trong anh dần biến mất một cách kỳ diệu.

Anh đơn giản buông ra, lại đưa tay sờ mái tóc rối bù của cô, về mặt mỉm cười lộ ra vài tia ôn nhu: "Đi ngủ, sáng sớm ngày mai dậy chạy bộ."

Đột nhiên lòng ngực Thần Ngân Âm nhảy dựng: "Vừa tới Bắc Kinh đã phải chạy bộ sao? Cháu có thể nghỉ ngơi vài ngày không?"

"Không thể."

Anh nói xong xoay người vào phòng.

Thần Ngân Âm cắn môi, vội vàng đuổi theo: "Chú à, chúng ta thương lượng một chút đi. Có thể chạy bộ, nhưng cháu không dậy được sớm."

Giọng anh làm bộ rất thương lượng: "Mấy giờ cháu muốn rời giường?"

"Thức dậy tự nhiên."

Thần Ngân Âm cò kè mặc cả.

Mộ Diễm Đình liếc mắt nhìn cô một cái, có chút dăm chiêu hỏi: "Thức dậy tự nhiên là gì?"

"Tất nhiên là thức dậy mà không cần đồng hồ báo thức."

"Được."

Mộ Diễm Đình sẵn sàng đồng ý.

Không cần đồng hồ báo thức sao?

Anh cũng không có ý định dùng đồng hồ báo thức.

"Haha, vậy là giao dịch thành công."

Thần Ngân Âm cười tươi như hoa, không biết chính mình đang rơi vào âm mưu của người nào đó.

Mộ Diễm Đình lấy quần áo đi tắm rửa, Thần Ngân Âm thừa dịp trèo lên giường.

Một lần nữa ngủ chung giường với anh, cô vốn nghĩ sẽ lo lắng không ngủ được, ai ngờ vừa nằm xuống liền chìm vào giấc ngủ.

Mộ Diễm Đình tắm rửa xong đi ra, thấy cô cuộn chặt ngủ say như chiếc bánh trung, anh cắn cắn môi, đột nhiên có chút hâm mộ kỹ năng ngủ này của cô.

Hôm sau, Thần Ngân Âm còn đang đắm chìm giữa mộng đẹp, đã bị bàn tay thon dài đánh thức, đối phương vừa véo má cô, vừa gọi ảm ỉ: "Heo con, mau rời giường. Heo con..."

Ai là heo con?

Trời à, thật đáng ghét.

Âm thanh vo ve vo ve, như những chú ruồi, ồn ào muốn chết.

Mặc kệ mặc kệ, tiếp tục ngủ.

Vì thế, mí mắt cô một chút không mở, ngược lại nhanh chóng tiến vào mộng đẹp.

Mộ Diễm Đình không khỏi bật cười.

Nâng cổ tay nhìn đồng hồ, đã hơn 7 giờ, anh quyết định sử dụng cách này: "Muộn thi rồi."

Lời nói của anh khiến cô đang ngủ mơ mơ màng màng bật người dậy đứng lên giường: "A, muộn thi gì?"

"À..."

"Chú!"

Nghe được tiếng cười lớn, cuối cùng Thần Ngàn Âm cũng ý thức được chính mình bị đùa giỡn.

Cô ôm gối đầu, tức giận liếc mắt nhìn Mộ Diễm Đình: "Chú đáng ghét, sao có thể dùng cách này đánh thức cháu? Đây không phải thức dậy tự nhiên... Cháu ghét chú..."

"Chú không dùng đồng hồ báo thức gọi cháu."

"Chú... chú quả thực rất gian trá, hừ."

Về mặt Thần Ngàn Âm ai oán, nhìn người đang cười vui vẻ, chỉ muốn lao tới cắn một miếng.

Trong lòng không cam chịu rời giường rửa mặt, sau 10 phút cô xuống tầng, bất ngờ phát hiện, cô và anh cùng mặc đồ thể thao giống nhau.

Đây có tính là đồ đôi không?

Haha.

Đột nhiên, tâm trạng so với lúc ngủ dậy tốt hơn nhiều.

Chạy 200 mét thôi không sao.

Nhưng mà cô quá lạc quan rồi, bởi vì với tính cách kiên cường của Mộ Diễm Đình, sao có thể chỉ để cô chạy 200 mét?

Biệt thự gần hồ nhân tạo, hai người đi đến bên hồ, Mộ Diễm Đình nói: "Một vòng quanh hồ là 1,2km, nhiệm vụ của cháu hôm nay là chạy 2 vòng."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Là người sao?

Edit: Diệp Lưu Cát

Chạy hai vòng?

Có nhầm hay không?

Thần Ngàn Âm nhin không được phản đối: "Chú hành hạ cháu."

Mộ Diễm Đình liếc nhìn cô: "Vậy cũng muốn đến Bắc Kinh sao?"

"Chạy bộ thi liên quan gì đến Bắc Kinh ạ?"

"Xem ra cháu chưa tìm hiểu khóa học."

"Tìm hiểu khóa học?"

Thần Ngân Âm có chút mơ hồ.

Mộ Diễm Đình nhìn cô, cười nói:"Trường Đại học Bắc Kinh quy định tháng đầu tiên nhập học, học sinh mới phải chạy 5km mỗi ngày, nếu không kiên trì sẽ bị đuổi học. Hiện tại, với thể lực của cháu chỉ sợ không chống nổi quá 2 ngày."

Thần Ngân Âm sắp khóc:"Không phải chứ? Sao lại có quy định khác thường như vậy? Đây không phải muốn hại chết người ta sao?"

Mộ Diễm Đình vỗ bả vai của cô, ánh mắt lạnh lẽo tỏa sáng:"Còn nửa tháng, bây giờ bắt đầu luyện tập chưa muộn."

Thần Ngân Âm"..."

Oa, cô không muốn thi Đại học Bắc Kinh nữa, làm sao bây giờ?

Mộ Diễm Đình nhìn thấu tâm tư của cô, cố ý nói:"Tuy nhiên, cháu có thể không thi, từ bỏ và quên đi."

Trong lòng Thần Ngân Âm kích động:"Cháu khẳng định mình làm được. Hừ, chạy thì chạy."

Cô nói xong, bắt đầu vận động làm nóng người.

Thấy lời khiêu khích của mình phát huy tác dụng, trông mắt của Mộ Diễm Đình hơi nheo lại, nhanh chóng xẹt qua vài tia mờ ám.

Một lát sau, Thần Ngân Âm xuất phát chạy, Mộ Diễm Đình chạy sau cô.

Lúc đầu, cô nghĩ có thể kiên trì, nhưng nửa giờ sau liền dừng lại chạy không nổi, cuối cùng bị Mộ Diễm Đình lôi kéo chạy tiếp 2,4km, cả người mệt mỏi rũ rỏi.

Điều khiến cô tức giận nhất là Mộ Diễm Đình không giống người, anh một chút thở gấp cũng không có.

Mộ Diễm Đình chỉ vào băng ghế bên cạnh hồ và nói với cô:"Qua bên đó nghỉ ngơi, chú chạy thêm vài vòng."

"...Vâng."

Thần Ngân Âm miệng lớn thở hồng hển, lao đảo ngồi phịch xuống ghế.

Lúc này, di Thảm xuất hiện đưa cho cô một chiếc khăn:"Thiếu phu nhân thật vất vả, mau lau mồ hôi ạ."

"Cảm ơn di Thảm."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89-2: Là người sao? 2

Thần Ngân Âm nhận lấy cười tủm tỉm.

"Không cần khách sáo, cô uống nước đi."

Di Thảm lại đưa cho cô một chai nước khoáng.

Thần Ngân Âm không ngừng nói cảm ơn lần nữa, cô mở nắp chai uống liên tục vài ngụm:"Trong nháy mắt đã sống lại."

"Haha."

Lời nói của cô khiến di Thảm cười đùa:"Thiếu phu nhân thật đáng yêu, cùng thiếu gia rất xứng đôi."

"Ách..."

Thần Ngân Âm bị trêu chọc có chút ngượng ngùng.

Đột nhiên, cô phát hiện, bất luận di Lí ở A thị, hay di Thảm ở bên này đều rất xem trọng cô và Mộ Diễm Đình. Chẳng lẽ các di cho rằng cô thực sự xuất

sắc đề ở bên cạnh anh? Hay chỉ cần là phụ nữ, họ đều cảm thấy xứng đôi với anh?

Hừm, khẳng định là ý trước, nhất định là vậy!

Di Thảo rời đi không lâu, Thần Ngàn Âm liền thấy dáng người cao lớn mạnh mẽ của Mộ Diễm Đình đi tới phía cô.

Ánh sáng ban mai mềm mại lan tỏa trên khuôn mặt tuấn tú của anh, làm lộ rõ ngũ quan tinh tế rực rỡ đến mê người.

Thần Ngàn Âm vội vàng đứng dậy cầm chiếc khăn: "Chú lau mồ hôi."

Cô vừa nói, vừa đưa khăn tới trước mặt anh.

Mộ Diễm Đình nhận lấy khăn xoa xoa mặt, đột nhiên thấy ánh mắt của cô nhìn mình chăm chú, miệng cười tươi như hoa, anh không nhận được hỏi: "Sao vậy?"

Thần Ngàn Âm lấy lại tinh thần: "Không...không có gì."

Cur nhiên, cô vừa mới nhìn anh tới ngay người, thật xấu hổ.

"Chú chạy thêm được mấy vòng?"

"5"

"5 vòng? Không đến 10 phút, chú chạy 5 vòng? 6km? Phá kỷ lục thế giới, chú là người sao?"

Mộ Diễm Đình: "..."

Rốt cuộc cô là đang khen anh hay mắng anh vậy?

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Không thể giúp

Edit: Diệp Lưu Cát

Sau khi chạy bộ về, Mộ Diễm Đình cùng Thần Ngàn Âm ăn xong bữa sáng rồi mới tới công ty.

"Ồ nhà ngoan, đừng chạy loạn."

Trước khi rời nhà, anh cẩn thận dặn dò.

Mặc dù, anh tin rằng ba sẽ không ra tay với cô trong khoảng thời gian ngắn này, nhưng cũng không dám phớt lờ, cho nên ở trong nhà vẫn là an toàn nhất.

Thần Ngàn Âm không biết điều Mộ Diễm Đình lo lắng, tất nhiên, cô cũng không nghĩ muốn ra ngoài, vì thế sẵn sàng đồng ý.

Còn vài ngày nữa sẽ phải tới Đại học Bắc Kinh thi, nên chuẩn bị tốt dù cô đã tính trước.

Mộ Diễm Đình vừa đến phòng làm việc, còn chưa bắt đầu xử lý công việc, khuôn mặt bình tĩnh của Mộ Khiêm Hoa đã lao tới, theo sau bà là thư ký Tần.

"Xin lỗi giám đốc, bà ấy nói muốn gặp giám đốc, tôi không thể ngăn cản được."

Biết mình không thông báo, để cho Mộ Khiêm Hoa tự ý vào cửa, trong lòng thư ký Tần lo lắng không yên.

Mộ Diễm Đình lạnh lùng liếc nhìn cô một cái: "Đi ra ngoài."

"Vâng."

Được lệnh của Mộ Diễm Đình, thư ký Tần vội vàng cúi người, như con thỏ nhanh rời đi.

Phòng làm việc lớn như vậy, chỉ còn hai chị em bọn họ.

Mộ Khiêm Hoa chủ động đi đến trước bàn, thái độ gây sự: "Ba muốn Duệ Trạch tới Châu Phi, chuyện này do em gây ra, em phải giải quyết."

Mộ Duệ Trạch đến Châu Phi?

Mộ Diễn Đình nhíu mày, đáy mắt lóe lên vài tia kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền hiểu được suy nghĩ của Mộ Xuyên Hải, ông là sợ Mộ Duệ Trạch ở lại Bắc Kinh gây nhiều rắc rối? Dù sao đối với Mộ Xuyên Hải, danh dự của Mộ gia quan trọng hơn bất kì thứ gì.

Tất nhiên, ở trước mặt Mộ Khiêm Hoa anh sẽ không để lộ ra manh mối, nên giọng lạnh lùng nói: "Em không liên quan đến việc này, chị tìm nhầm người rồi."

"Tại sao lại không liên quan?"

Mộ Khiêm Hoa khề cần mồm, bị anh từ chối ngực tức đến phát đau: "Nếu không phải do em ngăn cản Duệ Trạch cưới Ngân Âm, thì ba cũng không vì vậy mà hủy bỏ hôn ước với Thân gia, thậm chí còn muốn Duệ Trạch đi đây tới Châu Phi."

Dù không biết Mộ Diễn Đình đã nói gì với Mộ Xuyên Hải, nhưng điều Mộ Khiêm Hoa tức giận nhất đó là thái độ ủng hộ Mộ Diễn Đình của ba.

Đều là con của ông, tại sao con trai là báu vật, còn con gái là cây cỏ?

Không, so với con trai Mộ Diễn Đình, dù bà có là con gái lớn của Mộ gia thì ước chừng cây cỏ cũng không đáng. Về phần con trai Mộ Duệ Trạch của bà, lại càng không có địa vị...

Càng nghĩ, Mộ Khiêm Hoa càng hận Mộ Diễn Đình, đáy lòng sớm không có một chút tình chị em. Có lẽ chưa bao giờ có tình chị nào cả, dù sao Mộ Diễn Đình vừa sinh ra, đã phá vỡ con đường thừa kế Mộ gia của bà, cho nên bà ghét anh còn không kịp, tình cảm ở đâu?

Đối mặt với con giận đùng đùng của Mộ Khiêm Hoa, Mộ Diễn Đình chớp mắt, lạnh lùng lên tiếng: "Nếu chị không vừa lòng với quyết định của ba, thì hãy về tìm ông ấy. Em không thể giúp gì trong chuyện này."

"Em..."

Mộ Khiêm Hoa chán nản, bà hít thở sâu trong lòng cố nén căm hận, đột nhiên nghĩ tới cái gì đó, sắc mặt trắng bệch, nhin không được nhìn về phía anh: "Em nhiều lần ngăn cản Duệ Trạch cưới Ngân Âm là vì em thích con bé sao? Ba tuyệt đối không để hai người sống chung một chỗ, nên từ bỏ ý định đi."

"..."

Trong lòng Mộ Diễn Đình hơi kích động, khuôn mặt tuấn tú lại bình tĩnh: "Mười giờ, chị phụ trách đón tiếp đại biểu công ty Châu Âu tới thăm Mộ thị, tại thời điểm quan trọng này, chị nhất định muốn tranh luận về chuyện này?"

"Em..."

Sau khi được nhắc nhở, cuối cùng Mộ Khiêm Hoa cũng nhớ tới việc quan trọng, nâng cổ tay xem đồng hồ, 9:50 phút thời gian không còn nhiều, bà đành tạm thời từ bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33* Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Hủy bỏ hôn ước

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Tâm Ngữ còn đang mơ mộng nhờ Mộ Duệ Trạch giúp đỡ để được vào Đại học C, ai ngờ, không quá vài ngày, Thần gia nhận được thư từ Bắc Kinh chuyển tới.

Tô Ngọc Liên vừa thấy Mộ Duệ Trạch muốn hủy bỏ hôn ước với Thần Tâm Ngữ, tức giận đến mặt đều tái: "Ba, tại sao Mộ gia có thể nói mà không làm như vậy? Quả thực khinh người quá đáng."

Sắc mặt của Thần Vệ Tùng cũng không tốt hơn chút nào, nhưng ông hiểu rõ tập đoàn Thần gia không đủ sức để chống lại Mộ thị, chỉ có thể miễn cưỡng nén tức giận vào trong lòng, lạnh giọng nhắc nhở Tô Ngọc Liên: "Được rồi, còn chưa đủ mất mặt sao? Hôn sự hủy bỏ thì hủy bỏ, Tâm Ngữ không phải chỉ có thể bước vào Mộ gia."

"Nhưng..."

Tô Ngọc Liên còn muốn nói gì đó, lại bị ông cắt ngang: "Không có nhưng."

Dứt lời, ông nhìn về phía Thần Tâm Ngữ đang thất hồn lạc phách, trong nháy mắt giọng dịu dàng vãi phẫn: "Tâm Ngữ à, Mộ Duệ Trạch ở Mộ gia không có nhiều chức quyền, cháu gả cho thằng bé, về sau nhất định cũng không hạnh phúc. Dù sao cháu còn trẻ, sẽ còn nhiều người khác cho cháu chọn. Ông nội sẽ giúp cháu sắp xếp chuyện này, vì thế không cần đau lòng được không?"

"Ông nội, cháu..."

Thần Tâm Ngữ cắn cắn môi, phải mất rất nhiều sức lực mới thốt ra một câu: "Cháu biết rồi ạ."

Nói xong, cô nhịn không được hung hăng siết chặt lòng bàn tay, mặc ý để móng tay đâm sâu vào da thịt.

Mộ gia, Mộ Duệ Trạch, Mộ Diễm Đình, Thần Ngàn Âm...

Bọ họ dám làm cô tổn thương lớn như vậy, cô thề một ngày nào đó, cô nhất định phải khiến bọn họ trả giá đau đớn gấp bội.

Thần Ngàn Âm không biết việc Mộ gia hủy bỏ hôn ước, mấy ngày nay, cô dành hết tâm huyết để chuẩn bị cho kỳ thi, cả người tràn đầy ý chí chiến đấu. Ngày cả thói quen chạy 2,4km mỗi ngày cũng hoàn thành xuất sắc, khiến Mộ Diễm Đình vô cùng hài lòng.

Thứ hai tuần tới là ngày thi, hôm nay đã là thứ sáu, sau khi chạy bộ xong, Mộ Diễm Đình nhìn Thần Ngàn Âm nói: "Có muốn tới Đại học Bắc Kinh tham quan một chút không?"

Thần Ngàn Âm nghe vậy, đột nhiên ánh mắt sáng ngời, lập tức gật đầu: "Đương nhiên cháu muốn, nằm mơ đều muốn."

Mặc dù sống gần Đại học Bắc Kinh, nhưng đây là trường đại học nổi tiếng trong nước, thậm chí cả thế giới, nên quản lý rất nghiêm ngặt, họ không cho phép bất kì ai tới vào ngày cuối tuần, đặc biệt hiện tại còn là kỳ nghỉ hè, ngay cả học sinh trường cũng không được vào trong.

Thần Ngàn Âm không nghĩ tới anh muốn đưa cô đi tham quan một chút, điều này có thể không làm cho người ta vui vẻ sao?

Trong lời nói của Thần Ngàn Âm tràn ngập vui mừng, cũng khiến tâm trạng Mộ Diễm Đình tốt hơn: "Vậy ăn xong bữa sáng chú cùng cháu đi."

"Vâng, cảm ơn chú."

Ăn xong bữa sáng, Mộ Diễm Đình lấy ô tô đưa cô tới trường Đại học Bắc Kinh.

Chưa đầy mười phút lái xe, chiếc Bentley màu xám bạc đã đến cổng trường.

Bảo vệ nhìn vào biển số xe của Mộ Diễm Đình, ngay cả hỏi cũng không dám, trực tiếp cho đi.

Thần Ngàn Âm ngồi ở bên cạnh ghế lái, thấy xe không bị ngăn cản một đường tiến vào trường, cô nhịn không được nhướn mày trêu chọc: "Xem ra, ở Bắc Kinh này không chỗ nào là chú không thể qua."

Mộ Diễm Đình quay đầu sang nhìn khuôn mặt của cô một cái, giọng ấm chiều nói: "Có."

Ví dụ như trái tim của cô.

"Hả? Là sao ạ?"

Thần Ngàn Âm chớp mắt, vẻ mặt tò mò.

Mộ Diễm Đình không trả lời, anh tao nhã chuyển vòng tay lái, dừng xe lại.

Lúc này, Thần Ngàn Âm mới phát hiện, hóa ra tới bãi đỗ xe.

Nhìn xung quanh trường Đại học Bắc Kinh, cô hoàn toàn quên đi cuộc đối thoại vừa rồi, vui vẻ cời dây an toàn.

Mộ Diễm Đình thấy thế, không khỏi nắm chặt tay lái.

Sớm hay muộn cũng có một ngày, anh sẽ mang người đang chiếm giữ trái tim cô biến mất, sau đó đặt mình vào...

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Không dậy nổi

Edit: Diệp Lưu Cát

Mặc dù Đại học Bắc Kinh và Đại học C đều là hai trường danh tiếng hàng đầu, nhưng có những nét khác biệt rất lớn, hơn 100 năm lịch sử trước, mỗi nơi đều có một bầu không khí văn hóa nồng hậu. Sau này xã hội phát triển trở thành một ngôi trường sang trọng được xây dựng trong khoảng 10 năm, thậm chí một ít di sản cũng không còn.

So sánh với nhau, tất nhiên Thần Ngàn Ấm sẽ chọn Đại học Bắc Kinh, nghĩ rằng về sau có thể trở thành sinh viên của trường Đại học nổi tiếng này, đôi mắt xinh đẹp của cô cười đến ngọt ngào.

Sau khi biết thân phận của mình, tinh thần cô sa sút trong khoảng thời gian dài, nhưng hiện tại, lại cảm thấy vô cùng hạnh phúc mà tất cả những điều này được mang tới bởi người đàn ông bên cạnh cô.

Đi bộ trên sân trường, Thần Ngàn Ấm không kìm được lòng nắm cánh tay Mộ Diễm Đình, dịu dàng nói: "Cảm ơn chú."

Cảm ơn anh vì đã cứu cô ra khỏi vực thẳm, cảm ơn anh vì đã giúp cô có thêm hy vọng, cảm ơn anh vì đã cho cô một gia đình mới...

"Cảm ơn cái gì?"

Mộ Diễm Đình khẽ môi hơi cong lên, tâm trạng không tồi.

Thần Ngàn Ấm nghiêng đầu nhìn anh, cười xinh đẹp: "Cảm ơn vì đã giúp cháu tới nơi này."

"Đưa ngọc."

Anh đưa tay xoa đầu cô, giọng không dấu được sùng nịch.

Thấy anh giống như ngầm đồng ý để mình nắm tay, Thần Ngàn Ấm can đảm giữ chặt không buông, tuy nhiên lúc này cô cũng không có hứng thú tham quan trường nữa, mà trong đầu đều là hình ảnh khuôn mặt tuấn tú của Mộ Diễm Đình.

Hai người đi chậm chậm, trường rất yên tĩnh, đi qua đi lại nửa giờ, một bóng người cũng không có.

Nhìn thấy phía trước có một hồ lớn, bên cạnh là khu nhỏ dành cho mọi người nghỉ ngơi, Thần Ngàn Ấm cười tủm tỉm: "Chú, bên kia có nơi nghỉ, chúng ta tới đó ngồi một chút được không?"

"Được."

Mộ Diễm Đình gạt đầu, mặc ý để cô kéo đi.

Phong cảnh ở đây rất đẹp, sau khi ngồi xuống, Thần Ngàn Ấm lấy di động ra chụp ảnh, thậm chí thừa dịp Mộ Diễm Đình không chú ý, lặng lẽ chụp anh.

Chụp xong, cô mới nhớ bọn họ chưa có bức ảnh chụp chung nào, đáy lòng có chút tiếc nuối, không khỏi lên tiếng: "Chú, chúng ta chụp ảnh chung được không?"

Mộ Diễm Đình rất ghét chụp ảnh, nhưng không nhẫn tâm từ chối cô nên đành đồng ý.

Thần Ngàn Ấm lập tức tiến lại gần anh, khuôn mặt tràn đầy thích thú, nhưng có lẽ vì quá kích động nên tay run rẩy không cầm chắc được điện thoại, cuối cùng vẫn là Mộ Diễm Đình một tay cầm điện thoại, một tay ôm cô chụp.

"Kỹ xảo chụp ảnh của chú quá giỏi!"

Cô cầm điện thoại di động, cười tươi như hoa.

Mộ Diễm Đình mỉm cười: "Cháu thích là tốt rồi."

"Thích! Tất nhiên thích, hắc hắc."

Cô không ngừng cười, trong lòng tự nhủ, cô sẽ bí mật lấy hình của bọn họ làm ảnh hình nền.

"Chú có muốn cháu gửi ảnh cho chú không?"

"Gửi đi."

Mộ Diễm Đình gạt đầu, anh thấy bức ảnh chụp không tồi, cảnh đẹp, đặc biệt là cô bé kia, nhìn như thế nào cũng vừa mắt.

"Vâng, lập tức."

Sau chuyến đi nửa ngày ở Đại học Bắc Kinh, Thần Ngàn Âm càng thêm quyết định muốn học ở trường này, nhưng tương tượng tới khi nhập học phải chạy "5km mỗi ngày", cô vẫn có chút sợ hãi.

Sáng sớm hôm sau, cô lại bị Mộ Diễm Đình lôi dậy từ trong chăn.

Lúc này, so với ngày bình thường sớm hơn 15 phút, cô ngáp dài, vẻ mặt ai oán trừng anh: "Chú à, càng ngày càng... dậy sớm, cháu không chịu nổi. Không được, cháu phải tiếp tục ngủ."

Dứt lời, cô ngã xuống giường, còn dùng chăn trùm kín đầu.

Mộ Diễm Đình nhìn bộ dạng tức giận của cô chọc đến cười: "Thực sự không dậy?"

"Không dậy nổi."

Cô che đầu lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Can đảm

Edit: Diệp Lưu Cát

Mộ Diễm Đình đơn giản cúi người xuống, cuộn tròn chăn bế cô lên.

Thần Ngàn Âm sợ tới mức thò đầu ra ngoài: "A, chú làm gì vậy?"

"Cháu vừa nói gì?"

Anh nhìn cô, ánh mắt nhàn nhạt ẩn chứa đầy cảnh báo.

Thần Ngàn Âm giật mình, vội vàng thừa nhận: "Cháu dậy, cháu dậy. Chú đặt cháu xuống, để cháu đi rửa mặt."

"Không muốn ngủ nữa sao?"

"Không muốn."

Mộ Diễm Đình nghe vậy, lúc này mới nhẹ nhàng đặt cô xuống giường.

Lúc đầu, anh nghĩ sẽ trực tiếp bỏ cô từ trên cao xuống, nhưng vẫn là không đành lòng, mà chính vì sự không đành lòng này mới khiến người nào đó thừa cơ giờ trò xấu.

Anh vừa đặt cô xuống, chuẩn bị rút tay, đột nhiên cô dùng sức kéo anh lại, Mộ Diễm Đình không đề phòng, thân hình cao lớn thuận thế lao về phía trước, giây tiếp theo, cô từ bị động thành chủ động, nhanh nhẹn xoay người để khuỷu tay lên lưng anh, ép anh xuống giường.

"Ha ha, đánh lén thành công."

Mộ Diễm Đình: "..."

"Cháu trốn đây."

Trò đùa kết thúc, sợ Mộ Diễm Đình trả thù, trong lúc anh chưa phản ứng, Thần Ngàn Âm liền trở mình chạy xuống giường tìm chỗ trốn.

"Hừm."

Mộ Diễm Đình bắt đấm đi lác đầu, khóe môi nhin không được lộ ra nụ cười yếu ớt.

Thật sự là...càng ngày càng nghịch ngợm.

Mười phút sau, Thần Ngàn Âm ăn mặc gọn gàng xuống tầng, liền thấy Mộ Diễm Đình hai tay đút túi dựa vào cửa đợi cô.

"Chú à..."

Cô chột dạ gọi anh một tiếng, khuôn mặt cười đến rạng rỡ, dù sao thò tay không đánh người tươi cười, cô tin anh sẽ không mang thù trong lòng.

Nhưng không lâu sau, cô liền phủ định suy nghĩ này...

"Cái gì? Ba vòng?"

Vừa nghe Mộ Diễm Đình yêu cầu chạy 3 vòng mỗi ngày, ánh mắt Thần Ngàn Âm trùng lớn hơn so với chuông đồng.

Trả thù, đây chắc chắn là trả thù!

"Cháu chỉ đùa một chút thôi, chú lại nhỏ mọn như vậy, muốn trả thù cháu sao?"

Mộ Diễm Đình có chút tức giận trả lời:"Yêu cầu của Đại học Bắc Kinh là 5km mỗi ngày, thể lực của cháu một nửa cũng không đạt, không muốn học nữa?"

"Cái này..."

Được rồi, lý do này quả thực rất đúng, ngăn cô không thể lên tiếng phản bác.

Bất quá, cô mới không dễ dàng thỏa hiệp như vậy.

Trông mắt chuyển qua chuyển lại, cuối cùng cô cũng tìm được cớ để trốn tránh:"Nếu chú đáp ứng công cháu chạy một vòng, cháu cũng sẽ đồng ý đề nghị của chú."

E hèm, cô ít nhất cũng phải 45kg, chắc chắn anh sẽ không đáp ứng.

Thần Ngàn Âm suy đoán hết sức tốt đẹp, đáng tiếc, cô đã đánh giá thấp quyết tâm của Mộ Diễm Đình về việc giúp cô rèn luyện.

Cô vừa nói xong, anh không quá hai lời đi tới trước mặt cô ngồi xổm xuống:"Lên đi."

"Cái gì?"

"Không phải muốn chú công sao?"

"Chú... chú nói thật?"

Đột nhiên, trong lòng Thần Ngàn Âm có chút hối hận.

Cô có thể nói mà không làm không?

Đáp án tất nhiên là không thể.

Bởi vì, cuối cùng cô đành phải bắt chấp khó khăn leo lên lưng anh, hai tay ôm lấy cổ anh, giọng nhỏ nhẹ nói:"Chú chạy chậm một chút nhé, không sẽ mệt."

Nói đến đây, cô vẫn đau lòng, cảm thấy bản thân có điểm quá đáng.

"Yên tâm, mười người như cháu đều công được."

Khuôn mặt Mộ Diễm Đình một chút nhăn nhó cũng không có mà còn vô cùng vui vẻ.

Thần Ngàn Âm bật cười:"Haha, toàn nói dối, cẩn thận chiếc mũi của chú dài ra đó."

Cô vừa nói, vừa nheo mắt anh, cũng không biết là ăn gan hùm hay tâm báo mà lại can đảm như vậy.

Mộ Diễm Đình rất thích sự đụng chạm của cô, hoàn toàn thấy thoải mái.

Anh công cô chạy xung quanh hồ, dáng người mảnh mẽ rơi vào đáy mắt của ai đó, so với khung cảnh rực rỡ, có người nhìn thấy tất cả, nét mặt già nua trở nên u ám.

Chương 94: Thể hiện tình cảm

Edit: Diệp Lưu Cát

"Ông chủ, bây giờ tôi đi gọi cậu chủ?"

Cách đó không xa, bên trong chiếc Rolls Royce dài, quản gia Trần quay lại nhìn ghế sau, dè dặt hỏi Mộ Xuyên Hải.

Khuôn mặt Mộ Xuyên Hải trầm như mực: "Không cần, đi thôi."

"Vâng."

Quản gia Trần không dám nhiều lời, ngay lập tức bảo tài xế lái xe.

Biết cậu chủ có thói quen chạy sáng, nên từ sớm ông chủ đã đến tìm anh, nhưng lại không nghĩ sẽ nhìn thấy cảnh vợ chồng son thể hiện tình cảm.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy sự ấm áp của Mộ Diễn Đình, có lẽ ông chủ cũng vậy?

Kỳ thật, bỏ qua thân phận của Thần Ngàn Ấm sang một bên, thì hai người thoát nhìn rất xứng đôi, chỉ tiếc, với tính cách của ông chủ, vạn khả năng cũng không đồng ý cho hai người ở chung, tiếp theo, sợ rằng còn chia rẽ họ...

Chuyện Mộ Xuyên Hải tới, đôi vợ chồng son không biết, vẫn vui vẻ như cũ.

Chạy xong một vòng, Mộ Diễn Đình đặt Thần Ngàn Ấm xuống, giục cô chạy ba vòng.

Thần Ngàn Ấm đành phải nghe lời, nhưng mà, mới được hai vòng, cô liền chạy không nổi, ngồi phịch xuống ghế băng gần đó.

"Đứng lên!"

"Không muốn, cháu rất mệt, phải nghỉ ngơi một chút."

Thần Ngàn Ấm không chịu chạy.

Mộ Diễn Đình trực tiếp hóa thân thành huấn luyện viên ác ma: "Cháu có thái độ bỏ vợ nửa chừng như vậy, ngày mai không cần đi thi nữa."

Thần Ngàn Ấm tức giận phản bác: "Cháu chưa nói sẽ không chạy, chỉ nghỉ ngơi một chút, chú hung dữ như vậy làm gì? Hừ."

"Thật sự rất mệt?"

Giọng Mộ Diễn Đình lập tức dịu dàng.

"Chân đau."

Thần Ngàn Ấm thành thực nói, giây tiếp theo, thấy anh vén ống quần nửa ngồi trước mặt cô, giúp cô bóp bắp chân.

Cái này...

Trong lòng cô dâng lên cảm giác ấm áp, nhận ra vừa rồi có chút nóng nảy, không khỏi nhỏ giọng nói: "Không cần bóp, cháu không sao."

Mộ Diễn Đình không để ý cô, tiếp tục giúp cô xoa bóp.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Thần Ngàn Ấm nhanh chóng trở nên ửng đỏ, đơn giản không ngăn cản được, chỉ có thể lặng lẽ nhìn anh.

Hai người đều không lên tiếng, không khí hết sức yên bình.

Hai phút sau, cuối cùng Mộ Diễn Đình buông cô ra: "Đi hai bước thử xem."

"Vâng."

Thần Ngân Âm rất nghe lời đứng lên, đi thử một đoạn ngắn, về mặt lập tức vui vẻ: "Chú, hình như không còn đau nữa rồi, thật thần kì."

Cô cười rạng rỡ khiến tinh thần của Mộ Diễm Đình kích động, lúc này, lại không đành lòng bắt cô chạy, nên trầm giọng nói: "Trở về ăn bữa sáng."

"Hà?"

Thần Ngân Âm được yêu thương mà lo sợ: "Không cần chạy nữa sao ạ?"

"Ừ."

Anh gật đầu.

"Oa!"

Thần Ngân Âm vui vẻ reo lớn, cười hì hì nắm cánh tay anh, cùng nhau đi về phía biệt thự.

"Chú à..."

"Sao vậy?"

"Hay là chú nói với trường Đại học Bắc Kinh, hy vọng bọn họ hủy bỏ truyền thống chạy 5km mỗi ngày này đi, thực sự rất nhân tâm với sinh viên."

Cô thuận miệng nói đùa.

Mộ Diễm Đình mỉm cười, ghé sát tai cô nói: "Chẳng bằng chờ cháu thi đỗ, chú sẽ nói với nhà trường cháu mang thai, để cho cháu nghỉ sinh một năm được không?"

Thần Ngân Âm "..."

Chán ghét, không có cách nói chuyện khác.

Tuy nhiên, nghe anh nói như vậy, trong lòng tại sao lại ngọt ngào thế này?

Hắc hắc.

A thị.

Bị Mộ gia từ hôn, Thần Tâm Ngữ không dám tìm Mộ Duệ Trạch và Mộ Diễm Đình gây chuyện, nên đã mang toàn bộ oán hận đặt lên người Thần Ngân Âm, thuê không ít thám tử đi tìm cô, ai ngờ, Thần Ngân Âm biến mất như không khí, tìm thế nào cũng không thấy tin tức.

Chết tiệt, rốt cuộc cô ta đi đâu?

Chẳng lẽ rời khỏi A thị?

Đang lúc Thần Tâm Ngữ tức giận không thôi, Tô Ngôn Phi liên gọi điện tới, nói cho cô một tin động trời..

"Tâm Ngữ, hóa ra Thần Ngân Âm đến Bắc Kinh, ngày mai còn sẽ tham gia kỳ thi tuyển sinh của Đại học Bắc Kinh."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Tự tin

Edit: Diệp Lưu Cát

Cái gì?

Cư nhiên Thần Ngân Âm chạy tới Bắc Kinh, còn mộng tưởng thi Đại học?

Thần Tâm Ngữ trừng lớn mắt, hoàn toàn không thể tin được những gì nghe thấy.

Tiếp theo, Tô Ngôn Phi nói: "Có điều em yên tâm, cô ta sẽ không thành công đâu."

Thần Tâm Ngữ vừa nghe, ánh mắt sáng lên: "Chẳng lẽ chị có cách đối phó với cô ta sao?"

Tô Ngôn Phi đắc ý vênh vào nói: "Gia đình học trường Kiều có rất nhiều người quen biết với Đại học Bắc Kinh, chị ấy muốn chinh Thần Ngàn Ấm, còn không dễ dàng sao? Chúng ta đã sớm nghĩ cách tốt, cô ta nhất định sẽ trúng chiêu, haha."

"Cách gì ạ."

Thần Tâm Ngữ tò mò.

Tô Ngôn Phi nói chi tiết cho cô: "Không để cô ta làm bài thi viết. Chị biết sau lưng cô ta có Mộ Diển Đình bảo vệ, nhưng Mộ Diển Đình cũng không thể cùng cô ta vào phòng thi. Nếu cô ta không qua bài thi viết, cho dù trường học sợ thế lực của Mộ Diển Đình mà tuyển cô ta cũng không được. Bởi vì đạt yêu cầu thi viết là quy định không thể thay đổi của quốc gia, ngay cả tổng thống cũng không can thiệp được."

"Nhưng... chúng ta làm thế nào có thể bảo đảm cô ta sẽ không làm bài thi viết?"

Thần Tâm Ngữ nhin không được hỏi tới.

"Bài thi viết chia thành hai buổi, bởi vì cuộc thi khép kín, tất cả các thí sinh phải dùng cơm ở căn tin của trường, trừ phi Thần Ngàn Ấm không ăn hoặc không uống nước, nếu không cô ta chắc chắn sẽ xảy ra chuyện."

"Chẳng may bị điều tra ra..."

"Chính là làm cho cô ta bị tiêu chảy, tìm không ra vấn đề."

"Vậy là tốt rồi."

Thần Tâm Ngữ vui sướng hả hê: "Em không thể chờ đợi khi thấy cô ta bị Đại học Bắc Kinh từ chối đứng ngoài cửa, chịu đả kích lớn như vậy, bộ dạng nhất định rất khó coi."

"Hừ!"

Tô Ngôn Phi hừ lạnh một tiếng, đáy mắt tràn đầy phần hận: "Cô ta nghĩ có thể bình yên rời khỏi A thị sao? Nghĩ tốt lắm, chị mới không để cô ta toại nguyện."

Kỳ thi tuyển sinh vào Đại học Bắc Kinh được chia thành hai ngày. Ngày đầu tiên thi viết, buổi sáng thi tổng hợp môn học, buổi chiều thi chuyên ngành, bài kiểm tra viết đạt tiêu chuẩn, hôm sau phòng văn kết quả thông báo tại chỗ.

Sáng sớm, Mộ Diển Đình tự mình lái ô tô đưa Thần Ngàn Ấm tới trường.

Xe dừng lại, anh không khỏi xoa đầu cô, vì cô mà động viên: "Cô bé cố lên, thi tốt! Buổi tối chú sẽ mời cháu một bữa thật lớn."

"Thật sao?"

Vừa nghe đến ăn, trông mắt Thần Ngàn Ấm sáng rực: "Cháu nhất định cố gắng hết sức."

Mộ Diển Đình mỉm cười: "Chờ tin tốt."

"Vâng."

Thần Ngàn Ấm vừa gật đầu, vừa tháo dây an toàn.

Tay nắm cửa xe, lúc này, cô giống như nghĩ ra cái gì đó, nhin không được quay đầu lại, mở lớn mắt nhìn về phía Mộ Diển Đình: "Chú à, cháu muốn một cái yêu cổ vũ."

Dứt lời, cô khẽ cười, không chờ Mộ Diển Đình phản ứng, đôi môi nhỏ nhắn nhanh chóng tiến tới hôn lên má anh.

Tất nhiên, Mộ Diển Đình không dự đoán được cô đột nhiên hôn anh, có chút kinh ngạc, mà lúc này Thần Ngàn Ấm lại dùng túi sách che đi khuôn mặt nhỏ nhắn, chạy nhanh hơn thỏ.

A! Kỳ thật, lúc đầu cô vốn muốn hôn môi, nhưng trong lòng lại không đủ can đảm, quên đi quên đi, chiếm tiện nghi của anh như vậy được rồi, từng bước một tới...

Trong xe.

Nhìn bóng dáng cô xa dần, anh đưa tay chạm vào nụ hôn trên má, khóe môi khẽ cong lên lộ ra vẻ ôn nhu lưu luyến.

Thấy cô tiến vào cổng trường, Mộ Diễm Đình mới thu hồi ánh mắt, chậm rãi khởi động xe.

Thần Ngàn Ấm vội vàng vào phòng thi, bên trong đã đông đủ mọi người.

Cô tìm thấy chỗ ngồi của mình, sau khoảng mười phút, kỳ thi chính thức bắt đầu.

Khi các bài kiểm tra được đưa xuống, hầu hết mọi người đều hít một hơi, sao quá khó khăn. Đây thực sự là một ngôi trường hàng đầu.

Nhưng đối với Thần Ngàn Ấm mà nói, đề càng khó càng thu hút sự thích thú của cô, cô thực sự rất tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Bỏ thi

Edit: Diệp Lưu Cát

Giữa trưa, trường học phát com, các thí sinh tập trung ở căn tin để nhận phần của mình.

Khi Thần Ngàn Ấm tới nơi nhận com đã thấy mọi người xếp hàng dài.

Cô tự giác đứng xuống cuối, vừa xếp hàng vừa mở weibo, liền thấy tin nhắn của Mộ Diễm Đình gửi đến: 【Thi thế nào? 】

Trong lòng Thần Ngàn Ấm vô cùng ngọt ngào, lập tức mỉm cười trả lời: 【Không tệ, ít nhất được 90 điểm, chú mau khen ngợi cháu đi. 】

Lúc này, trong phòng họp cùng các giám đốc điều hành, Mộ Diễm Đình nhìn vào điện thoại di động, khóe môi vô thức nở nụ cười, những ngón tay thon dài bấm điện thoại và gửi đi: 【 Khen ngợi cháu 】

"..."

Nhìn tin nhắn của anh, Thần Ngàn Ấm không nói nên lời, trong lòng cô tràn đầy vui vẻ chờ đợi lời khen của anh, kết quả nhận lại là câu nói thẳng thắn như vậy.

Ai, may mắn anh đã lấy vợ, nếu không với cách nói chuyện tiết kiệm này, nhất định sẽ cô đơn tới già...

"Bạn học, com của bạn mau cầm lấy."

Giọng nói của người phát com vang lên, tất cả suy nghĩ của Thần Ngàn Ấm, phía sau còn rất nhiều người, cô không dám chậm trễ, nhanh chóng cất điện thoại vào túi, vội vàng nhận lấy hộp com rồi rời đi, căn bản cô không có để ý tới ánh mắt chột lóe lên gian trá của người kia.

Buổi chiều, cuộc thi bắt đầu như dự kiến.

Thần Ngàn Ấm báo danh dự thi chuyên ngành thiết kế, nội dung bài thi là vẽ tranh, theo quy định, trong ba giờ phải vẽ 10 bức tranh, càng vẽ mặt sau càng khó.

Kỹ năng vẽ tranh của cô rất tốt, không tới 1 giờ, liền vẽ xong 5 bức, nhưng đang lúc cô chuẩn bị vẽ bức tranh thứ sáu thì đột nhiên con bụng đau kéo tới, dạ dày co thắt khiến cô lập tức nhăn nhó.

Cô dùng tay trái che bụng, hít thở sâu một chút, chịu đau tiếp tục làm bài thi, cũng không chờ thêm mười giây, trán bắt đầu đổ mồ hôi, hai tay run rẩy không kiểm soát được.

Bụng kêu ùng ục, cô khó chịu rên rỉ một tiếng, nhận ra đây là bị tiêu chảy.

Làm sao bây giờ?

Cuộc thi quy định không được nghỉ giữa chừng, trong giờ phút quan trọng này nếu cô chạy tới wc, đồng nghĩa với việc cô từ bỏ bài thi, như vậy cơ hội vào Đại học Bắc Kinh sẽ tuột mất.

Không được, cô không thể từ bỏ.

Kiên trì, kiên trì một chút....

Thần Ngàn Ấm khẽ cắn môi, cố gắng cầm bút, đáng tiếc, bình thường đau bụng cô có thể chịu được, nhưng tiêu chảy muốn nhịn lại cũng không được. Vì thế, sau vài phút vật lộn, cô vẫn là bị cơn đau bụng bất ngờ này đánh bại, sắc mặt trắng bệch chạy ra khỏi phòng thi.

Sau khi chạy vào wc bốn, năm lần, cô cũng khỏi, thân hình bé nhỏ dựa vào ghế băng dài trên sân trường, mắt nhìn về phía phòng thi, tâm trạng tồi tệ tới cực điểm.

Thất bại, cô thất bại rồi!

Cô đã cực khổ chuẩn bị cho kỳ thi, vốn nghĩ nắm chắc phần thắng trong tay, lại thất bại tại thời điểm quan trọng nhất. Nếu anh biết, chắc chắn sẽ thất vọng về cô lắm?

Cô làm thế nào để nói với anh đây?

Nghĩ tới điều này, mũi Thần Ngàn Ấm đau xót, cắn chặt cánh môi, mặc ý để răng cắn chảy máu, rất đau, cũng không bằng một nửa tổn thương trong lòng cô...

Cô ngồi ngây ngốc ở đó 2 tiếng, mãi đến khi cuộc thi công bố kết quả, cô mới đứng lên.

Danh sách phòng văn, thực sự không có tên cô, lúc này đây cô thất bại thảm hại.

Sắc mặt của Thần Ngàn Ấm thất thần ra khỏi cổng trường, liền nhận được điện thoại của Âu Bạch: "Tiểu thư, tôi ở bên trái cổng đợi cô."

"Ừ."

Thần Ngàn Ấm chậm rãi nhìn về phía bên trái, thấy chiếc Rolls-Royce quen thuộc.

Cô chỉnh lại tâm trạng một chút, sau đó giống như không có gì, mở cửa ngồi vào ghế sau xe.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Không chấp nhận

Edit: Diệp Lưu Cát

Vừa ngồi vào ghế, cô chợt nghe Âu Bạch nói: "Tiểu thư, giám đốc có việc gấp cần xử lý không thể cùng cô dùng cơm tối. Nếu cô muốn đi đâu, tôi sẽ đưa cô đi."

"Về nhà đi, cảm ơn."

Thần Ngàn Ấm nhìn hẩn cười trừ.

Anh không cùng cô ăn cơm, trong lòng cô có chút thất vọng, nhưng nghĩ lại như vậy cũng tốt, cô không có cách nào để đối mặt với anh...

Chiếc xe nhanh chóng tới cửa biệt thự, sau khi xuống xe tạm biệt Âu Bạch, Thần Ngàn Ấm không yên lòng đi vào bên trong, qua vườn hoa, thấy dì Thẩm vội vàng hấp tấp chạy đến.

"Thiếu phu nhân, cô đã trở về. Ông chủ... ông chủ đang ở bên trong đợi cô."

Ông chủ?

Chẳng lẽ là ba của anh, ông nội Mộ?

Ông nội biết cô và anh kết hôn?

Trong lòng Thần Ngàn Ấm lo lắng, bỗng có dự cảm không tốt, tinh thần bắt đầu căng thẳng.

Vừa bước vào phòng khách, bị một ánh mắt sắc bén lạnh lùng nhìn tới, cô theo bản năng ngừng đầu, liền thấy khuôn mặt âm trầm của Mộ Xuyên Hải.

Bên cạnh ông là một bác trai tầm 60 tuổi, đó là bác Trần quản gia của Mộ gia.

Vừa thấy Thần Ngàn Ấm bước vào, bác Trần lập tức tự giác ra ngoài.

Rất nhanh, trong phòng lớn như vậy chỉ còn Mộ Xuyên Hải và Thần Ngàn Ấm.

Thấy cô sững sờ tại chỗ, Mộ Xuyên Hải không khỏi nghiêm mặt răn dạy: "Đây là cách cư xử của cháu? Gặp mọi người liền không chào hỏi?"

Thần Ngàn Ấm lấy lại tinh thần, lễ phép lên tiếng: "Ông nội."

Từ nhỏ đến lớn, cô vẫn luôn có thói quen gọi Mộ Xuyên Hải là ông nội, nếu cô đổi cách xưng hô theo anh gọi ông là "ba", chỉ sợ không làm được, hơn nữa, chắc chắn ông sẽ không cho cô gọi như vậy.

Nhận ra điều này, trái tim Thần Ngàn Ấm có chút yếu đuối, ánh mắt dần dần mờ đi.

Mộ Xuyên Hải nghe được lời cô nói, hừ lạnh một tiếng, giọng hung hăng: "Nếu đã gọi ông là ông nội, cháu nên hiểu rõ, giữa cháu và Diên Đình vĩnh viễn chỉ có thể là quan hệ chú cháu. Hai đứa kết hôn, ông tuyệt đối không chấp nhận."

Ngay lập tức khuôn mặt của Thần Ngàn Ấm trở nên trắng bệch.

Thực sự, cô đã đoán đúng, hôm nay ông đến đây chính là muốn cô từ bỏ, cô thực sự muốn khuất phục sao?

Không, anh không chủ động buông tay trước, cô cũng không thể làm như vậy...

Vì thế, cô nhìn không được nắm chặt lòng bàn tay, đứng đắn nói: "Thật có lỗi, cháu biết cháu và chú ở cùng nhau sẽ mang lại cho ông nhiều phiền phức. Nhưng trong mối quan hệ người với người, trừ bỏ huyết thống ra, không phải cái gì đã hình thành thì không thể thay đổi, cho nên, không thể nói cháu và chú không thể trở thành vợ chồng."

"Cháu..."

Không ngờ cô gái này lại nhanh nhẹn miệng như vậy, Mộ Xuyên Hải tức giận trực tiếp từ sofa đứng lên, ngón tay run run chỉ về phía cô, giọng tức giận mắng: "Khẩu khí của cháu thật lớn! Cháu như vậy không đúng tí nào, không có thân phận gia đình, một đứa trẻ mồ côi xứng đáng với Diên Đình sao?"

"Cháu..."

Thân hình mảnh mai của Thần Ngàn Ấm khẽ run lên, trong lòng vô cùng khó chịu, nhưng vẫn kiên cường trả lời: "Cháu biết, giữa cháu và chú có khoảng cách rất lớn, nhưng cháu tin rằng, chỉ cần cháu cố gắng tương lai nhất định có tư cách ở bên cạnh chú."

Cô nói xong, trông mắt trong suốt như chứa đầy những ngôi sao sáng chói, sáng đến mức mọi người không thể rời mắt.

Mộ Xuyên Hải nhìn cô, suy nghĩ có chút dao động, nhưng kịp phản ứng, thái độ càng thêm tức giận: "Cháu cố gắng? Cho dù có cố gắng một trăm năm, cháu cũng không xứng đáng với Diên Đình."

Nói đến đây, đột nhiên ông dừng lại, như nghĩ đến cái gì đó, trong mắt hiện lên một tia sáng lấp lánh: "Hơn nữa, cháu thật sự nghĩ Diên Đình kết hôn với cháu, vì thích cháu, yêu cháu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Ra giá

Edit: Diệp Lưu Cát

"Diên Đình kết hôn với cháu, hoàn toàn vì trách nhiệm, nếu đổi lại là người phụ nữ khác cũng sẽ như vậy, đừng tưởng rằng cháu có nhiều đặc biệt!"

Lời nói của ông giống như lưỡi dao sắc bén đâm sâu vào trái tim Thần Ngàn Ấm.

Tất nhiên cô biết, Mộ Diên Đình kết hôn với cô không có quan hệ tình yêu, nhưng loại chuyện này khi bị người khác vạch trần còn đau đớn gấp trăm lần, nó như sát muối vào vết thương, máu ứa ra đau tới tận xương.

Rất đau, đau đến nỗi cô không thể kìm được nước mắt.

Cô tự nhận mình là một người mạnh mẽ, nhưng không nghĩ khi tiếp xúc với mọi chuyện liên quan đến ba chữ "Mộ Diễn Đình", cô lại trở nên rung động, yếu ớt...

Thấy cô không trả lời, Mộ Xuyên Hải lại nói: "Cháu còn trẻ, không cần phải bảo vệ cuộc hôn nhân không thỏa đáng, cuộc hôn nhân trên danh nghĩa. Diễn Đình không xứng với cháu, hai đứa mau ly hôn."

Cuối cùng Thần Ngàn Ấm cũng lấy lại tinh thần, lắc đầu từng bước lui về phía sau: "Không, cháu sẽ không rời khỏi chú, trừ khi chính miệng chú nói với cháu."

Cô thật vất vả mới phá vỡ ranh giới chú cháu để ở bên cạnh anh, làm sao có thể vừa bị người khác uy hiếp liền buông tay?

Nói cô không biết lượng sức cũng được, cóc mà đòi ăn thịt thiên nga cũng được, chỉ cần anh không để quan hệ hôn nhân này kết thúc, cô nhất định sẽ cố gắng hết sức bảo vệ nó.

Mộ Xuyên Hải không nghĩ cô mù quáng như vậy, con giận dè nên lập tức lại trỗi dậy: "Không ly hôn? Hừ, ông hỏi cháu, sau khi kết hôn, Diễn Đình có chạm qua cháu không? Thăng bé có đề cập tới chuyện đưa cháu về Mộ gia không? Bạn bè của thăng bé có biết sự tồn tại của cháu hay không?"

"..."

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Thần Ngàn Ấm tái nhợt, bị ông chất vấn không có cách nào trả lời.

Không cần đề cập tới câu hỏi thứ hai, câu hỏi thứ nhất đã đủ đá kích cô.

Bởi vì, thực sự anh không chạm vào người cô, ngay cả khi ngủ chung giường, anh vẫn như cũ đối với cô không nổi dậy chút hứng thú.

A, cô thất bại rồi.

Tại sao cuộc sống của cô liên tục thất bại như vậy?

Hai mươi năm sống trong ngôi nhà không phải của mình, có cơ hội vào trường Đại học danh giá lại đề tuột mất tại thời điểm quan trọng, kết hôn với người đàn ông thâm yêu, nhưng không có cách nào hấp dẫn...

Nhìn cơ thể nhỏ nhắn của cô lay động, giống như chịu kích động lớn, Mộ Xuyên Hải biết lời nói của ông có tác dụng.

Dù sao, đối phó với một cô bé chưa có nhiều kinh nghiệm sống, không cần tốn chút sức lực, tùy ý nói vài câu cũng khiến cô từ bỏ.

Nhưng như vậy còn chưa đủ, để cô hoàn toàn hết hy vọng với Mộ Diễn Đình, phải dùng chút lời nói nữa mới được, vì thế, ánh mắt ông âm trầm, giọng chột sắc bén vài phần: "Diễn Đình là người đàn ông có trách nhiệm, dù không thương cháu, thăng bé cũng sẽ không chủ động đề nghị ly hôn, nhưng thăng bé đã hứa ản hôn, nói cách khác, cháu là vợ vĩnh viễn không thể đưa ra ánh sáng, dòng họ Mộ gia vĩnh viễn không có tên của cháu! Như vậy, cháu còn không muốn ly hôn?"

"Cháu..."

"Để chuyện này qua một bên. Nếu mối quan hệ của hai đứa bị lộ ra ngoài, chắc chắn sẽ là một vụ bê bối lớn náo động cả xã hội. Tới lúc đó, Diễn Đình bị nghìn người mạng ra chỉ trích, giá cổ phiếu của Mộ gia cũng sẽ giảm. Cháu xác định, vì chuyện cá nhân của bản thân mà khiến cả dòng họ Mộ gia phải hô thẹn, khiến Diễn Đình thân bại danh liệt? Ra giá, cháu muốn bao nhiêu mới đồng ý ly hôn?"

Nói tới cuối cùng, rốt cục Mộ Xuyên Hải lộ ra đòn sát thủ, lấy tiền mua người.

Trái tim Thần Ngàn Ấm sớm vỡ nát, nhưng khi nghe ông nói ra giá, vẫn là nhin không được tươi cười châm chọc: "Một trăm tỷ đô la, ông đồng ý không?"

Mộ Xuyên Hải bị lời nói của cô làm tức giận tới sôi máu: "Đừng không biết điều, một nghìn vạn, mau ký thỏa thuận này."

Dứt lời, ông lập tức lấy ra một bản hợp đồng đưa tới trước mặt cô.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Không ký

Edit: Diệp Lưu Cát

Bản hợp đồng đó, Thần Ngàn Ấm không cần đoán cũng biết là gì, nhưng cô vẫn cúi người nhận lấy mở ra xem một chút.

Bên trong là thỏa thuận ly hôn, chỉ cần cô bằng lòng ký tên, sẽ nhận được 10 triệu đô cộng thêm một biệt thự Luân Đôn cổ, còn có được cử đi học ở Đại học Oxford.

Không thể không nói, điều kiện của thỏa thuận rất tốt, nếu là người khác khó tránh khỏi động tâm, đáng tiếc, không có tiền tài nào có thể so sánh với Mộ Diễm Đình, trong lòng cô, anh là báu vật vô giá.

Đáy mắt Thần Ngàn Ấm không khỏi lóe lên, đứng một chỗ không lên tiếng.

Mộ Xuyên Hải thấy thế, thúc giục cô: "Còn ngây ngốc ở đó làm gì? Mau ký!"

"À."

Thần Ngàn Ấm cười nhạo một tiếng, tầm mắt rời khỏi bản hợp đồng, nhìn về phía ông: "Ai nói cháu sẽ ký?"

"Cháu..."

Mộ Xuyên Hải theo bản năng giữ chặt ngực trái, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Cháu còn không hài lòng cái gì? Nếu cháu muốn một nửa tài sản của Mộ gia thì cháu đừng mơ!"

Thần Ngàn Ấm thu hồi khóe môi đang cười, sắc mặt đột nhiên trở nên nghiêm túc: "Cháu không muốn tiền của Mộ gia, hợp đồng này, cháu sẽ không ký."

Cô nói xong, ngay trước mặt Mộ Xuyên Hải, dùng sức xé bỏ bản hợp đồng.

Nhìn tờ giấy nguyên vẹn bị cô xé thành từng mảnh, khuôn mặt Mộ Xuyên Hải tái mét, lúc này, liền nghe cô gần từng tiếng vô cùng rõ ràng: "Quyết định của cháu vẫn như vậy, trừ phi chú chủ động đề nghị ly hôn với cháu, nếu không, cháu sẽ không rời đi. Nếu không có chuyện gì khác, mời ông nội trở về, ông nhìn thấy cháu liên tục giận như vậy, cháu lo lắng tim của ông không chịu nổi."

"Cháu... cháu đừng nghĩ không ký tên, thì ông sẽ bỏ qua. Từng giây từng phút ông đều có thể khiến cháu biến mất khỏi thế giới này."

Dụ dỗ không thành công, Mộ Xuyên Hải chuyển sang uy hiếp.

Ông không tin, một bước dậm chân nhẹ của ông khiến cả Bắc Kinh kinh sợ, lại không thể đối phó với một cô bé.

Nhưng mà, Thần Ngàn Ấm như không để ý lời của ông, thẳng thắn lên tiếng: "Không có việc gì, cháu không sợ chết, nếu ông muốn đối phó với cháu, cứ việc ra tay."

"Cháu... cháu chờ đó, hừ!"

Không ngờ Thần Ngàn Ấm kiên quyết không chịu thua, Mộ Xuyên Hải tức giận đau đến tâm can, biết rõ nếu nói thêm bệnh tim sẽ tái phát nên ông đành tạm thời từ bỏ, giận dữ vung tay rời đi.

Ông vừa đi, hơi thở áp lực trong phòng khách dần tan biến, không khí thoải mái hơn rất nhiều.

Hai chân Thần Ngàn Ấm như nhũn ra, cô ngồi phịch xuống ghế, trong đầu không ngừng vang lên những lời nói của ông nội, tâm trạng ngày càng tồi tệ.

Qua vài phút, di Thẩm lo lắng xuất hiện: "Thiếu phu nhân, ông chủ không làm khó cô chứ?"

"Không có ạ."

Thần Ngàn Ấm khó khăn cười trừ, nhưng trong mắt di Thẩm, lúc này khuôn mặt cô khó coi hơn khóc.

Bà thờ dài: "Di khẳng định ông chủ tới đây đều không có ý tốt, cháu muốn nói với cậu chủ không?"

Thần Ngàn Ấm lắc đầu: "Chú bạn như vậy, cháu không nghĩ muốn làm phiền chú, cháu có thể tự giải quyết."

"Nhưng..."

"Di Thẩm, cháu không sao, chỉ là hôm nay đi thi có chút mệt, cháu muốn nghỉ ngơi một chút, đi đi làm đi."

"Vậy cháu có đặc biệt thích món gì không? Di làm cho cháu."

Trải qua mấy ngày ở chung, di Thẩm sớm thích cô gái xinh đẹp và tốt bụng này, nghiêm nhiên yêu thương cô như con gái, tuy nói thân phận chủ tớ khác nhau, nhưng tình cảm không bị ràng buộc.

Thần Ngàn Ấm không muốn ăn, nhưng sợ di Thẩm lo lắng, đành chọn tạm hai món, sau đó lấy cớ đi tắm rửa, đứng dậy lên tầng.

Mộ Diễm Đình về đến nhà, đã hơn 10 giờ tối.

Lần đầu tiên Thần Ngàn Âm không đợi cửa, ngược lại là đi Thăm chờ anh, có chút muốn nói nhưng lại thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Không kết hôn hai lần

Edit: Diệp Lưu Cát

Thấy thái độ của di Thăm không bình thường, Mộ Diễm Đình nhíu mày: "Di có gì muốn nói sao?"

"Đúng vậy, cậu chủ."

Di Thăm do dự một lát, rồi cuộc cũng gạt đầu, mang chuyện bà biết nói cho anh: "Hôm nay, ông chủ đến tìm phu nhân, sau khi ông chủ về, tâm trạng của phu nhân không được tốt lắm, cơm tối cũng chưa ăn."

Mộ Diễm Đình: "..."

Mười phút sau, anh lên tầng trở về phòng.

Trong phòng chỉ có ánh đèn ngủ màu cam trên đầu giường, mà không thấy bóng dáng của cô.

Đi đâu?

Mộ Diễm Đình theo bản năng đi về phía ban công, thực sự thấy thân hình nhỏ bé đang ngồi trên chiếc ghế sofa lớn, cô ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm xa xăm, dường như mang rất nhiều tâm sự.

Đều tại anh nhất thời sơ suất để ba tìm tới cửa, không biết hai người đã nói những gì? Cô có bị khi dễ hay không?

Mặc dù bình thường cô nhanh nhẹn nhanh miệng, nhưng đối mặt với một con cáo chỉ sợ một chút thắng lợi đều không có...

Cô chưa biết sự có mặt của Mộ Diễm Đình, vẫn như cũ đắm chìm trong suy nghĩ riêng, cho đến khi sô pha mềm mại trũng xuống vì bị người nào đó ngồi, cô mới quay đầu.

"Chú về rồi sao?"

Không thể phủ nhận, dù tâm trạng rất tồi tệ, nhưng khi nhìn thấy Mộ Diễm Đình, cô liền có thể vui vẻ.

Mộ Diễm Đình đưa tay xoa đầu cô, ánh mắt thâm thúy lộ rõ vẻ lo lắng: "Nghe di Thăm nói, cháu chưa ăn cơm tối, có đói bụng không? Chú cùng cháu xuống nhà ăn một chút."

Trong lòng Thần Ngàn Âm nhanh chóng xẹt qua vài tia ám áp: "Không cần, cháu không đói. Chú thì sao? Đã ăn cơm tối chưa?"

"Đã ăn."

Mộ Diễm Đình nhân nhặt lên tiếng trả lời, tay trái thuận thế ôm eo nhỏ nhắn của cô, ôm cô vào lòng.

Thần Ngàn Âm hơi giật mình, tất nhiên không đoán được anh đột nhiên ôm mình, trái tim không thể kiềm nén kích động.

Ai, anh không phải lần đầu tiên ôm cô, nhưng mỗi lần như vậy mặt đều đỏ, tim đập nhanh, thực không ngăn được.

Cô âm thầm nuốt nước bọt, sau đó, liền nghe giọng nói mỏng manh của anh vang lên: "Ông nội đến tìm cháu nói cái gì?"

"..."

Đáy mắt Thần Ngàn Âm lặng lẽ lóe lên tia mập mờ, không trả lời anh ngay.

Thực ra, trong lòng bọn họ đều biết rõ, cuộc hôn nhân này nhất định sẽ bị Mộ gia phản đối, cho nên Mộ Xuyên Hải tìm tới có mục đích gì, trên cơ bản không cần cũng biết.

Vì thế, cô không có ý định giấu diếm, thận trọng nói một câu: "Ông nội muốn cháu ly hôn, nhưng cháu không đồng ý."

Tất nhiên, cô không có khả năng kể lại toàn bộ nội dung câu chuyện, bởi vì, những lời nói kia cố tình hạ thấp, chê bai cô, thật sự cô không có dũng khí lên tiếng nói ra.

Khuôn mặt tuấn tú của Mộ Diễm Đình trầm xuống, giọng lập tức nghiêm túc: "Cháu không cần để ý tới lời ông nội, để chú xử lý chuyện này."

Phản ứng của anh rất kiên quyết, nhưng Thần Ngân Ám vẫn là nhện không được hỏi: "Chú có thực sự muốn ly hôn với cháu không?"

Mộ Diễm Đình liếc nhìn cô một cái: "Chú không có sở thích kết hôn hai lần, vì thế, cháu cũng đừng giữ suy nghĩ ly hôn trong đầu."

Thần Ngân Ám: "..."

Cô sẽ không đề cập đến việc ly hôn.

Nhưng nghĩ lại, nếu cuộc hôn nhân của bọn họ cả đời đều không thể mang ra ánh sáng, cả đời không danh phận, cô có thể chịu đựng được sao?

Nếu như anh không thích cô, không đụng vào cô, vì sao phải kết hôn với cô?

Chẳng lẽ, thật sự vì trách nhiệm?

Chẳng lẽ, đối với người phụ nữ khác, anh cũng như vậy?

Tương tượng đến khả năng này, lồng ngực Thần Ngân Ám bắt đầu đau, thật là khó chịu, thật là khó chịu...

Cô càng nghĩ tâm càng loạn, cơ thể nhỏ nhắn vô thức run rẩy kịch liệt.

"Cháu sao vậy? Không thoải mái?"

Nhận thấy được người trong lòng khác thường, Mộ Diễm Đình nhíu nhíu mày, đưa tay sờ lên trán cô.

Anh không chút che dấu quan tâm, khiến mũi Thần Ngân Ám cay cay, tổn rất nhiều sức lực mới kiểm soát được mình, không để nước mắt rơi xuống.

"Không, cháu không sao."

Cô lắc đầu, vội vàng rời khỏi lồng ngực anh, từ sofa đứng lên: "Chú à, muộn rồi, cháu đi ngủ trước, ngủ ngon."

Nói xong, cô nhanh chóng bước đi, ai ngờ, lại bị Mộ Diễm Đình nắm cổ tay kéo lại: "Cháu có chuyện."

"Cháu..."

"Ông nội đã nói gì với cháu?"

Lúc đầu anh tưởng rằng ba tới đây chỉ để uy hiếp cảnh báo vài câu, nhưng nhìn bộ dạng thất hồn lạc phách của cô, Mộ Diễm Đình chỉ sợ không đơn giản như vậy.

Nghĩ tới điều này, khuôn mặt anh tuấn của anh nhất thời âm trầm, dần biến sắc.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Hôn trộm

Edit: Diệp Lưu Cát

"Ông không nói gì với cháu hết."

Thần Ngân Ám rút tay ra khỏi tay anh, bình tĩnh trả lời.

Mộ Diễm Đình không tin, ánh mắt thâm thúy gắt gao, chăm chú nhìn cô: "Cô bé, không được nói dối."

"Cháu không nói dối."

Thần Ngân Ám nở nụ cười khó coi, thành thật lên tiếng: "Hôm nay đi thi tâm trạng không tốt, chuyện này không liên quan tới ông nội."

Thực ra, nói một cách nghiêm túc, chuyện này hoàn toàn không liên quan tới ông nội, mặc dù lời nói của ông có chút khó nghe, nhưng xét cho cùng điều khiến cô khổ sở vẫn là anh không thương cô, mà cô lại không có khả năng thắng thần cùng anh xác thực rõ, bởi vì cô không dám và cũng vì cô sợ...

Mộ Diên Đình biết rõ năng lực của Thần Ngàn Âm, cho nên câu trả lời của cô khiến anh có chút nghi ngờ: "Cháu thì không tốt? Tại sao?"

Thấy sự chú ý của anh chuyển sang cô, ánh mắt Thần Ngàn Âm u ám, giải thích: "Cháu làm đến nửa bài thi thì đột nhiên đau bụng, nên đã nộp bài thi trước. Chú, cháu rất vô dụng phải không, tại thời điểm quan trọng lại đề tuột mất."

Dứt lời, cô cúi đầu, cơ thể gầy lộ rõ vẻ cô đơn.

Mộ Diên Đình đau lòng ôm chặt cô, đưa tay xoa đầu cô trầm giọng an ủi: "Đừng nghĩ nhiều như vậy, đau bụng không phải chuyện có thể kiểm soát."

"Nhưng... cháu bỏ lỡ cơ hội vào trường Đại học Bắc Kinh."

Tưởng tượng đến việc này, cô liền cảm thấy thất vọng.

Mộ Diên Đình nhẹ nhàng vỗ lên bả vai cô: "Sẽ không bỏ lỡ, yên tâm."

Thần Ngàn Âm kiên cường đưa mắt nhìn anh: "Chú không phải muốn giúp cháu đi cửa sau chứ? Kỳ thi của trường đại học này tương đương với kỳ thi quốc gia, nghe nói thi viết không qua, cho dù có là tổng thống, cũng không có cách lên nhận người, chú không cần lãng phí thời gian."

Mộ Diên Đình khẽ liếm môi: "Tổng thống làm không được, không có nghĩa là chú làm không được."

"Thực sự chú có thể?"

Thần Ngàn Âm tỏ vẻ hoài nghi.

Mộ Diên Đình chớp mắt, giả vờ mất hứng: "Thế nào? Cháu xem thường chú?"

"Không có, cháu không muốn chú phải vất vả mà thôi."

Thần Ngàn Âm thiết tình nói.

Mộ Diên Đình lại nói: "Chuyện nhỏ, chờ thông báo nhập học."

"..."

"Được rồi, vui vẻ mau đi ngủ."

Anh vừa nói, vừa đưa tay nhéo má cô, đáy mắt đều là cưng chiều.

Chỉ tiếc, tâm trạng cô bối rối, không chú ý tới.

Vào phòng, Mộ Diên Đình lấy quần áo đi tắm rửa, còn Thần Ngàn Âm lên giường nằm, ép mình nhắm mắt.

Hôm nay xảy ra nhiều chuyện như vậy, cơ thể cô sớm mỗi mệt, nhưng trong đầu càng lúc càng suy nghĩ, khiến cô lẩn qua lẩn lại không cách nào ngủ được.

Nghe tiếng cửa phòng tắm mở ra, biết anh đã xong, không muốn anh nhìn thấy tâm tư, cô lập tức quay người làm bộ ngủ.

Mộ Diên Đình lau tóc đi tới, nhìn cô ôm chăn ngủ say, anh không khỏi cúi người, giúp cô đắp chăn lên.

Màn đêm yên tĩnh, tiếng hít thở đều đều của cô như truyền tới tai, khiến động tác của anh vô thức dịu dàng vài phần.

Thần Ngàn Âm kìm nén kích động, không dám nhúc nhích, khuôn mặt nhăn nhó.

Tưởng cô không ngủ ngon, Mộ Diên Đình nhìn không được đưa tay vuốt ve má đẹp của cô, sau đó, hôn nhẹ lên trán cô một cái.

Không nghĩ anh hôn trộm mình, cả người Thần Ngàn Âm mơ hồ, nhưng cô vạn lần không đoán được, tiếp theo, cư nhiên anh còn hôn môi cô.

Oanh...

Đây thực sự không phải phong cách của anh, cô đang nằm mơ phải không?

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Trúng tuyển

Edit: Diệp Lưu Cát

Mộ Diễm Đình không biết Thần Ngàn Âm giả vờ ngủ, anh hôn lên trán cô, lúc sau vốn định rút lui, nhưng ánh đèn chiếu xuống đôi môi hồng của cô, rốt cuộc vẫn không rời được.

Trong khoảng thời gian ngủ chung giường cùng cô, nếu không phải lo lắng vì lời nói của Cơ Hi Nguyên, anh sao có thể dễ yên cho cô vợ nhỏ nhắn xinh xắn này chứ.

May mắn chỉ có ba tháng, thời gian trôi qua nhanh thôi, nhin xuống.

Tất nhiên, hôn một chút hẳn là không đến mức ảnh hưởng xấu?

Trong lòng Mộ Diễm Đình âm thầm vật lộn, cuối cùng nhin không được, cúi đầu hôn lên môi của cô.

Không dám hôn sâu, anh chỉ hôn hơi hột chạm chút rồi dừng lại.

Thôi được, còn nhiều thời gian.

Anh nghiêng đầu nhìn cô, thấp giọng nỉ non một câu: "Cô bé, ngủ ngon."

Anh nói xong, đưa tay xoa nhẹ khuôn mặt tròn nhỏ nhắn của cô, rồi mới nằm xuống bên cạnh.

Đèn ngủ tắt, cả căn phòng chìm vào bóng tối.

Qua một phút đồng hồ, bên tai truyền tới tiếng hít thở dần đều của anh, Thần Ngàn Âm biết, anh đã ngủ.

Phù!

Cô lặng lẽ thở phào một hơi, mở mắt, trong lòng đều bị nghi hoặc chiếm giữ.

Tại sao anh hôn trộm cô?

Nếu là hôn nhẹ lên trán, cô còn có thể lý giải vì anh đau lòng, nhưng hôn môi thì...

Ai, không hiểu, nếu anh đối với cô không có tình yêu nam nữ, vậy tại sao luôn hôn cô?

Chẳng lẽ đây là vấn đề chung của đàn ông?

Hay là, thực sự anh cũng có chút thích cô?

Hừm, cô như vậy có phải không biết lượng sức?

Nhưng cô cũng không đến nỗi xấu...

Thần Ngàn Âm càng nghĩ tinh thần càng miên man, kết quả mất ngủ, mãi đến ba giờ sáng, mới mơ mơ màng màng chìm vào mộng đẹp.

Vì hôm nay dự định đến Đại học Bắc Kinh phỏng vấn nên Thần Ngàn Âm lấy báo thức rất sớm, nhưng hôm qua tâm trạng hỗn loạn quên tắt đồng hồ. Sáng sớm, chuông báo thức không ngừng kêu âm ỉ khiến cô tỉnh giấc.

Sáu rưỡi sáng.

Nhìn thời gian hiển thị trên đồng hồ báo thức, Thần Ngàn Âm ngáp một cái, rốt cuộc ngủ không được nữa, đành phải rời giường.

Vị trí bên cạnh trống không, anh sớm rời giường, cô thầm nghĩ chắc là anh đi chạy bộ?

Cư nhiên không gọi cô, hẳn là lương tâm phát giác, hiểu rõ vì anh mà cô gặp nhiều vấn đề?

Rửa mặt xong, Thần Ngàn Âm chậm rãi ra khỏi phòng.

Dưới tầng, chỉ có di Thẩm đang bận việc trong phòng bếp, không thấy bóng dáng Mộ Diễm Đình.

Di Thắm nhìn về phía cô, mặt mày rạng rỡ: "Thiếu phu nhân, buổi sáng tốt lành. Cháu có đói bụng, muốn dùng bữa sáng trước không?"

Biết di Thắm nhớ tới hôm qua cô chưa ăn gì, trong lòng Thần Ngàn Âm rất cảm động, nhìn di Thắm mỉm cười: "Không ạ, cháu đợi chủ."

"Vâng."

Di Thắm cười nói rồi tiếp tục làm việc.

Hiếm khi không phải chạy bộ, Thần Ngàn Âm vui mừng lấy điện thoại lên mạng.

Tất nhiên cô không chơi mà làm công việc.

Cả đêm mất ngủ, cô trần trọc tự hỏi rất nhiều điều, cũng cần phải lên một chút kế hoạch cho tương lai.

Anh nói với cô chờ thông báo nhập của Đại học Bắc Kinh, nhưng cô không muốn. Cô không muốn trở thành một bông hoa chỉ biết phụ thuộc vào cuộc sống của anh, như vậy, đừng nói ông nội, chính cô cũng coi thường bản thân mình.

Tình yêu đẹp nhất là khi thế lực ngang nhau, tuy nói trước mắt cô và anh không có tình yêu, nhưng ai có thể cam đoan, cả đời sẽ như vậy?

Cho nên, cô không thể bị đánh bại bởi những thất bại hiện tại, cô phải vượt qua.

Thần Ngàn Âm vừa nghĩ vừa mở hộp thư thoại.

Trong hộp thư có một tin nhắn chưa đọc, "Thư thông báo trúng tuyển" được gửi đến từ tuần trước, đó là thông báo của Học viện Nghệ thuật Hoàng gia nổi tiếng thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Muốn đi Anh quốc

Edit: Diệp Lưu Cát

Học viện Nghệ thuật Hoàng gia là một trong những trường thiết kế hàng đầu thế giới, đã đào tạo được rất nhiều bậc thầy và nhà thiết kế nổi tiếng quốc tế.

Thần Ngàn Âm luôn khao khát được vào trường này, nhưng vì nó quá xa, ở tận Luân Đôn mà cô thì không muốn rời khỏi anh, cho nên chưa bao giờ có ý định sẽ sang đó du học. Ngay cả khi nhận được thông báo trúng tuyển, cô vẫn quyết định chọn Đại học Bắc Kinh.

Tuy nhiên, trải qua nhiều đêm dài suy nghĩ, hiện tại cô thay đổi quyết định.

Cô quyết định đi du học, cô muốn bản thân mạnh mẽ hơn, cô phải trở nên thật xuất sắc, mới có thể đường đường chính chính ở bên cạnh anh...

Nghĩ tới điều này, đáy mắt cô lóe lên tia sáng trong suốt như ngọc.

Mộ Diễm Đình chạy bộ trở về, vừa bước vào nhà liền thấy Thần Ngàn Âm ân cần cầm chiếc khăn đưa tới, cười tủm tỉm nói: "Chú thật vất vả, mau lau mồ hôi."

Anh nhận lấy chiếc khăn, tầm mắt khó hiểu dừng trên khuôn mặt nhỏ nhắn cười đến rạng rỡ của cô, nhướn mày hỏi: "Cháu làm chuyện gì có lỗi hay sao mà ân cần như vậy?"

Thần Ngàn Âm làm bộ tức giận liếc nhìn anh một cái: "Từ trước đến nay cháu đều ân cần như vậy."

Cô nói xong, nhanh chóng mở tủ giày lấy ra một đôi dép nam, tiếp tục đóng vai cô vợ bé nhỏ đức hạnh: "Đây là dép của chú, chú nhanh lên phòng tắm rồi xuống ăn sáng."

"..."

Mộ Diễm Đình nghi ngờ nghiêng đầu nhìn cô, cảm thấy được hôm nay cô có gì đó không bình thường.

Tuy nhiên, anh không nói gì, thay giày đi lên phòng.

Mười lăm phút sau, anh tắm xong tinh thần thoải mái bước xuống tầng, Thần Ngàn Ấm đã ngồi ở bàn ăn đợi anh.

Vừa thấy anh tới gần phòng ăn, cô lập tức đứng dậy giúp anh kéo ghế.

Mộ Diễm Đình thấy thế, nhin không được nhìn cô vài lần, chậm rãi hỏi:"Cháu có chuyện gì muốn nói với chú sao?"

"Hắc hắc, chú thật thông minh."

Thần Ngàn Ấm không phủ nhận, chờ sau khi anh tào nhả ngồi xuống, mới lên tiếng:"Chú à, chuyện Đại học Bắc Kinh chú không cần lo lắng cho cháu nữa, cháu sẽ không học ở đó."

Mộ Diễm Đình đang uống sữa liền dừng lại:"Tại sao? Cháu lại dễ dàng buông tay như vậy."

"Vì..."

Ánh mắt Thần Ngàn Ấm trốn tránh, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời thế nào.

Lúc đầu, cô còn vui mừng muốn nói cho anh biết ý định sang Anh quốc du học, nhưng giờ phút quan trọng này, cô không hiểu vì sao không nói nên lời.

Đều do cô không suy nghĩ chu đáo, bây giờ mới nhận ra, chắc chắn anh sẽ không đồng ý để cô đi..

Ai, nếu anh trách cô tự ý quyết định, sau đó tức giận với cô, thì cô phải làm sao?

"Hử? Vì sao?"

Mộ Diễm Đình đặt bát cơm xuống, ánh mắt sáng nhìn về phía cô.

"Vì cháu vừa nhận được thông báo trúng tuyển của Học viện Nghệ thuật Hoàng gia, cháu muốn đến Anh quốc."

Thần Ngàn Ấm khó khăn mang toàn bộ chuyện nói ra.

Cô vừa nói xong, khuôn mặt tuấn tú tinh xảo của anh trở nên âm trầm, dần biến sắc.

Đột nhiên, không khí xung quanh trở nên căng thẳng, cả căn phòng rơi vào im lặng chỉ nghe thấy tiếng thở gấp của cô.

"Chú, chú à..."

Thần Ngàn Ấm thăm dò, chậm rãi lên tiếng gọi anh.

Sắc mặt tối đen của Mộ Diễm Đình cũng dịu đi một chút, nhưng lời nói lộ rõ vẻ lạnh lùng:"Cháu nộp đơn vào Học viện Nghệ thuật Hoàng gia khi nào? Vì sao không nói với chú?"

Thần Ngàn Ấm cắn môi, thành thật trả lời:"Cháu không nộp đơn, một giáo sư ở trường nhìn thấy tác phẩm của cháu trong cuộc thi chung kết của JR, ông ấy rất thích và muốn nhận cháu là học viên. Thông báo được gửi tuần trước, nhưng cháu vừa mới biết."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Giận chó đánh mèo

Edit: Diệp Lưu Cát

Nói đến đây, đột nhiên cô dừng lại nhìn về phía anh đang tức giận, thật cẩn thận nói:"Lúc ấy, cháu thực sự rất hạnh phúc. Dù sao, người thích thiết kế đều muốn vào ngôi trường này, bởi vì vấn đề xuất ngoại, cuối cùng cháu chọn Đại học Bắc Kinh. Tất nhiên không nghĩ tới thi trượt, cho nên..."

" Cho nên, cháu muốn thay đổi quyết định?"

Mộ Diễm Đình cắt ngang lời cô, lồng ngực khó chịu muốn bùng phát.

Cô bé không có lương tâm, anh đối tốt với cô như vậy, lo lắng cho cô từ chuyện lớn đến nhỏ, rốt cuộc cô vẫn muốn đi du học vứt bỏ anh ở lại?

Đáng chết!

Cô thực sự đối với anh một chút tình cảm cũng không có...

Thần Ngàn Ấm co cổ lại:"Thời gian học chỉ có hai năm, sau hai năm cháu sẽ trở về."

"..."

"Chú à?"

"Đi làm."

Không đợi cô phản ứng, Mộ Diễm Đình đơn giản đứng lên, mặt lạnh lùng rời đi.

Thần Ngàn Ấm vội vàng đuổi theo, đứng chặn trước mặt anh:"Chú à, đừng tức giận, nếu chú không muốn cháu đi du học... Cháu...cháu sẽ không đi nữa."

Dứt lời, cô lo lắng ngẩng đầu dò xét thái độ của anh.

Nói cho cùng, cô vẫn quan tâm đến cảm xúc của anh nhất, không hy vọng anh có một chút không vui.

Cô nhượng bộ khiến tức giận trong lòng Mộ Diễm Đình dần biến mất.

Nhưng anh vẫn không cho cô sắc mặt tốt, thậm chí không thèm liếc nhìn cô một cái, trực tiếp đi ra cửa.

"Chú à..."

Thần Ngàn Ấm dậm chân tại chỗ, thất vọng xoa đầu.

Tại sao anh lại tức giận như vậy?

Cô chính là bày tỏ nguyện vọng của mình, cũng không được sao?

Bị cô làm cho tức giận, cả ngày tâm trạng Mộ Diễm Đình đều không tốt, khiến người trong tập đoàn Mộ thị cũng phải sợ hãi, các giám đốc điều hành chỉ sợ anh giận chó đánh mèo trút giận lên người họ.

Nhưng mà, có người nào đó không sợ Mộ Diễm Đình, còn hùng hổ tìm tới cửa.

"Em đã nói rồi, chuyện của Duệ Trạch, em không thể giúp."

Biết Mộ Khiêm Hoa đến tìm vì chuyện của Mộ Duệ Trạch, anh ngồi trước bàn lớn, ánh mắt xám xịt không kiên nhẫn.

"À."

Mộ Khiêm Hoa cắn môi cười lạnh một tiếng, giọng châm chọc:"Trên đời này, có chuyện gì mà cậu chủ Mộ gia không làm được?"

Bà nói xong, đi thẳng tới chiếc ghế đối diện cách anh một cái bàn ngồi xuống.

Mộ Diễm Đình lạnh giọng nói:"Chị quá đề cao."

"Bớt nói linh tinh, em muốn như thế nào mới bằng lòng để Duệ Trạch trở về?"

Mộ Khiêm Hoa nâng cằm, hung hăng lên mặt hỏi không chút thành ý.

Tất nhiên, Mộ Diễm Đình cũng không hy vọng bà sẽ nói nhẹ nhàng.

"Vấn đề này chị nên hỏi ba."

Anh không thương tiếc từ chối.

"Em..."

Mộ Khiêm Hoa tức giận đến mặt đều tái, nhìn Mộ Diễm Đình giống như người phụ nữ bà ghét nhất, hận không thể tát vào mặt một cái.

Nhưng điều này cũng chỉ có thể nghĩ trong đầu mà thôi, dù ghét Mộ Diễm Đình thế nào, bà cũng không thể ra tay với anh, không thể gần gũi với anh.

Rời khỏi phòng Mộ Diễm Đình, Mộ Khiêm Hoa lập tức gọi điện thoại cho Từ Vận Trung, hung hăng trách mắng anh, sau đó lo lắng hỏi ông: "Con trai chúng ta đang chịu khổ ở Châu Phi, với tính tình của ba, không quá ba năm sẽ không thể thăng bé trở về, chẳng lẽ, chúng ta cứ ngồi nhìn vậy sao?"

Từ Vận Trung so với bà bình tĩnh hơn nhiều: "Đừng nóng vội, sẽ có cách."

"Cách gì? Mau nói nhanh."

Ánh mắt Mộ Khiêm Hoa sáng ngời.

Từ Vận Trung rất thông minh, những năm gần đây, cơ hồ ông nói gì bà cũng nghe theo.

Cho nên, khi Từ Vận Trung bảo Mộ Khiêm Hoa đi tìm Thần Ngàn Ấm, bà không chút do dự liền đi.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Mộ Khiêm Hoa hẹn gặp(1)

Edit: Diệp Lưu Cát

Sau khi Mộ Diễm Đình rời đi, Thần Ngàn Ấm như một quả bóng xì hơi, làm chuyện gì cũng không có khí lực.

Dù cô không hiểu tại sao anh tức giận, nhưng điều này cũng không có nghĩa là cô làm sai.

Khoảng cách giữa bọn họ quá lớn, hơn nữa hai người vốn kết hôn không phải vì tình yêu, nếu như hai người không có tiến triển tốt, chỉ tin vào những lời anh nói thì chắc chắn không bao lâu nữa, cuộc hôn này sẽ gặp nguy hiểm.

Thần Ngàn Ấm không hy vọng cô và anh sẽ rơi vào hoàn cảnh như vậy, cho nên mới muốn ép buộc bản thân phải nhanh chóng trưởng thành, nhưng vì sao anh không thể đứng vào lập trường của cô để suy nghĩ?

Hơn nữa, chỉ hai năm mà thôi, thời gian trôi rất nhanh, cô không tin, thời gian không có cô bên cạnh, anh sẽ không quen.

Nghĩ tới điều này, Thần Ngàn Ấm vỗ vỗ má, càng lúc càng chán nản.

Thực ra, cô lựa chọn sang Anh quốc cũng là vì để làm rõ tình cảm với anh, rốt cuộc anh đối với cô là nuông chiều, hay là tình yêu nam nữ?

Nếu là nuông chiều vì sao lại hôn cô, nếu là tình cảm nam nữ, vì sao không chạm vào người cô?

Vì vậy, cứ giao cho thời gian đi, có lẽ sau khi chia tay, mọi chuyện sẽ trở nên rõ ràng...

Thần Ngàn Ấm còn đang đắm chìm trong suy nghĩ, thì Mộ Khiêm Hoa gọi điện đến.

Cô lấy lại tinh thần, nhìn màn hình hiện lên ba chữ "Di Khiêm Hoa", không khỏi nháy mắt mấy cái, cô nghĩ mình nhìn lầm rồi.

Di Khiêm Hoa tìm cô có việc gì?

Chẳng lẽ, di biết cô và anh kết hôn?

Không có khả năng đâu.

Trong lòng Thần Ngàn Ấm có chút kích động, do dự một lát, mới ấn trả lời, lễ phép chào hỏi: "Di Khiêm Hoa, di có khỏe không?"

"Nghe nói cháu tới Bắc Kinh, di có chút việc muốn gặp cháu, cháu có thể ra ngoài nói chuyện không?"

Giọng Mộ Khiêm Hoa trong trẻo nhưng lạnh lùng theo đầu dây bên kia truyền đến, Thần Ngàn Ấm lập tức nhũn mảy, cô không chắc Mộ Khiêm Hoa biết mối quan hệ của cô và anh, nên thử thăm dò hỏi lại: "Không biết di tìm cháu có chuyện gì?"

"Chuyện này không tiện nói qua điện thoại, chúng ta gặp mặt nói, cháu ở đâu, di cho người đến đón."

Mộ Khiêm Hoa kiên quyết lên tiếng.

Biết không thể từ chối, Thần Ngàn Ấm đành phải đồng ý: "Không cần làm phiền lái xe, cháu có thể tự đi, di nói địa chỉ đi."

"Vậy một giờ sau, tại quán cà phê Red Hat, đường 18 Giang Hải."

"Vâng."

Tắt điện thoại, Thần Ngàn Ấm đơn giản chỉnh trang phục một chút rồi đi ra cửa.

Trong gara có vài chiếc xe thể thao bản giới hạn, cô chọn chiếc Porsche thấp nhất, lên đường đi tới Giang Hải.

Đường Giang Hải không quá xa, khoảng nửa tiếng, Thần Ngàn Ấm liền tới nơi.

Không muốn Mộ Khiêm Hoa biết mình lái xe, Thần Ngàn Ấm đi đến khu mua sắm cách đó 1km để đỗ xe, sau đó thuê một chiếc xe đạp đi tới quán cà phê Red Hat.

Đẩy cửa đi vào, bên trong không có lấy một người khách, lúc này, Thần Ngàn Ấm mới biết được, hóa ra Mộ Khiêm Hoa bao quán.

Cô tùy ý chọn một chỗ ngồi xuống, chỉ chốc lát, liền thấy Mộ Khiêm Hoa mang theo chiếc túi Hermes đắt tiền, tràn đầy sang trọng xuất hiện.

Thần Ngàn Ấm lập tức đứng lên, hướng phía bà chào: "Dì."

"Cháu đến rồi."

Mộ Khiêm Hoa nhận nhặt trả lời, ngồi xuống đối diện cô.

Lúc này, nhân viên quán mỉm cười đi tới, mời hai người chọn đồ.

Mộ Khiêm Hoa không hỏi Thần Ngàn Ấm một tiếng, trực tiếp chọn: "Hai ly latte."

"Vâng, xin quý khách chờ một chút ạ."

Nhân viên lễ phép rời khỏi.

Thần Ngàn Ấm không quan tâm đến việc Mộ Khiêm Hoa độc đoán chọn cà phê, mà đi thẳng vào vấn đề chính: "Không biết dì tìm cháu có chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Mộ Khiêm Hoa hẹn gặp(2)

Edit: Diệp Lưu Cát

Mộ Khiêm Hoa cũng không che giấu, đi thẳng vào vấn đề nói: "Ngàn Ấm, cháu đi Châu Phi đi."

"Sao ạ?"

Thần Ngàn Ấm bỗng trừng lớn mắt, hoàn toàn không thể tin được những gì tai mình nghe thấy: "Dì có thể nói lại lần nữa không?"

"Dì nói, cho cháu đi Châu Phi."

Mộ Khiêm Hoa khoanh hai tay trước ngực, hất cằm có chút hăm dọa.

Thần Ngàn Ấm không nói lên lời: "Xin hỏi dì, cháu ở Trung Quốc rất tốt, tại sao phải đi Châu Phi?"

"Bởi vì Duệ Trạch đang ở Châu Phi, thằng bé vì cháu mới bị ông nội cử sang bên đó."

Mộ Khiêm Hoa giải thích.

Thần Ngàn Ấm càng không nói nên lời: "Nói vậy chắc dì đã nhầm, cháu và Duệ Trạch chỉ là bạn bè bình thường, anh ấy bị ông nội cử đi Châu Phi làm việc, thì sao có thể liên quan tới cháu?"

Hơn nữa, cư nhiên còn muốn cô tới Châu Phi, suy nghĩ kỳ lạ này là gì?

"Sao lại không liên quan? Ông nội phản đối việc Duệ Trạch kết hôn với cháu, thằng bé vì quá yêu thương cháu, cùng ông nội tranh cãi không thôi, cho

nên mới bị cử đến nơi điều kiện sống khó khăn như vậy. Tất cả đều là tại cháu, cháu phải đi cùng thằng bé."

Thần Ngàn Âm"..."

"Xin lỗi dì, cháu không thể đáp ứng yêu cầu này."

Mộ Khiêm Hoa thấy thế, ân hận tức giận trỗi dậy, nhin không được nghiêng răng nghiêng lợi:"Thần Ngàn Âm, cháu phải biết rằng, được dì và Duệ Trạch coi trọng là phúc của cháu."

"Haha..."

Thần Ngàn Âm lạnh lùng cười, thâm nghĩ, chẳng lẽ những người đồng ý kết hôn với Mộ Duệ Trạch cũng là do tích đức mấy đời mới có hạnh phúc sao?

Ảo tưởng!

Tuy nhiên, nếu như đã gặp Mộ Khiêm Hoa ở đây, cô thực sự có một vấn đề muốn hỏi.

Nghĩ tới điều này, cô nhanh chóng thu lại khóe môi đang mỉm cười, thẳng thắn lên tiếng:"Có một vấn đề cháu vẫn không hiểu, dì có thể giúp cháu giải thích được không?"

"Vấn đề gì, mau nói đi."

Mộ Khiêm Hoa nhú mày, giọng không kiên nhẫn.

Thần Ngàn Âm nhìn bà, đôi mắt mình bạch lóe lên vài tia thăm dò:"Duệ Trạch thích cháu, cháu có thể hiểu, nhưng tại sao dì lại coi trọng cháu? Dựa theo tình hình chung, dì nên vì Duệ Trạch mà tìm một cuộc hôn môn đương hộ đối, thay vì chấp nhận một đứa trẻ mồ côi, không địa vị, không gia đình như cháu. Dì, cháu nói có đúng không?"

"..."

Không ngờ Thần Ngàn Âm lại khôn khéo như vậy, không tin tưởng ý kiến của bà, Mộ Khiêm Hoa nhất thời kinh hãi, đáy mắt xẹt qua vài tia bối rối.

Không được, bà tuyệt đối không thể tự mình phá hỏng kế hoạch, con bé không có khả năng biết được...

Lúc này, may mắn nhân viên mạng cả phê đến, thay bà ngăn cản ánh mắt của Thần Ngàn Âm.

Nhân lúc nhân viên đặt đồ uống lên bàn, Mộ Khiêm Hoa sớm điều chỉnh tốt cảm xúc, chờ đối phương đi, bà tao nhã cầm lấy ly cà phê nhấp một ngụm nhỏ, chậm rãi nói:"Ngàn Âm à, cháu sao có thể nghĩ về đi nông cạn như vậy? Người làm cha mẹ, nên cân nhắc hạnh phúc cả đời của con cái, Duệ Trạch thích cháu như vậy, dì làm sao có thể nhẫn tâm ép thằng bé kết hôn với người phụ nữ thẳng bé không yêu chỉ vì lợi ích gia đình, cháu xem có đúng không?"

Thần Ngàn Âm"..."

Thấy cô không nói lời nào, Mộ Khiêm Hoa lại tiếp tục:"Hơn nữa, nếu Mộ gia thực sự muốn kết hôn, lúc trước tại sao phải chọn Thần gia? Mộ gia là gia đình giàu có, mà Thần gia bởi vì tập đoàn Mộ thị giúp đỡ mới có thể bước vào hạng ba giới thượng lưu."

"Nếu như theo lời dì nói, lúc trước cùng Thần gia kết tình thông gia, là ý định của dì?"

"Đúng vậy."

"Lúc ấy, cháu chỉ có 5 tuổi, tại thời điểm đó Duệ Trạch chắc chắn không thể thích cháu, cho nên tại sao dì chọn cháu, tại sao?"

Thần Ngàn Âm đánh vỡ nôi đất hỏi đến cùng.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Mộ Khiêm Hoa hẹn gặp(3)

Edit: Diệp Lưu Cát

Cô không tin Mộ Khiêm Hoa có thể biết trước được tương lai, tính toán sau khi Mộ Duệ Trạch lớn lên "không phải cô thì không cưới", thật vô vẩn.

Đồng ý là chỉ vừa mới điều chỉnh lại cảm xúc, nhưng lúc này Mộ Khiêm Hoa trả lời rất tự nhiên, hoàn toàn nhìn không ra có điểm nói dối: "Sau khi đi sinh Duệ Trạch, thân thể có vấn đề không có cách nào mang thai lần nữa. Mà khi lớn lên cháu rất dễ thương, đi vừa nhìn thấy cháu, hận không thể mang cháu về nhà làm con gái. Bất quá, Duệ Trạch ăm ỉ muốn lấy cháu làm vợ, tuy là lời nói còn trẻ con nhưng suy nghĩ này rất chín chắn, vì thế đi liền ủng hộ. Về phần thân thể gia đình, chẳng lẽ cháu cho rằng, Mộ gia cần quan hệ hôn nhân sao?"

"Cái này..."

Bà nói như vậy, Thần Ngàn Âm nhất thời nghẹn giọng.

Có lẽ là cô quá nhạy cảm chăng?

Thực ra nghĩ lại, trên người cô có cái gì để bọn họ toan tính đâu?

Có lẽ giống như lời Mộ Khiêm Hoa nói, cô lớn lên có chút đáng yêu đi?

Thần Ngàn Âm không vướng vào vấn đề này quá lâu, cũng không biết Mộ Khiêm Hoa là cố ý hay vô ý, cứ nhiên còn nói: "Tất nhiên, Mộ gia cũng không phải không cần quan hệ trong hôn nhân, mà cái này phải tùy thuộc vào từng người, ví dụ như Diển Đình là người thừa kế, chủ gia đình trong tương lai, được thừa hưởng toàn bộ tài sản, nhất định phải nghe theo sự sắp xếp của gia đình kết hôn với người môn đương hậu đối, có thể giúp đỡ em ấy. Trong vấn đề này, Diển Đình không có lựa chọn nào khác, nếu không, sẽ bị lấy đi quyền thừa kế."

"Thật vậy sao? Trong hôn nhân, chú không có quyền quyết định?"

Thần Ngàn Âm cố gắng kìm nén bất an trong lòng, giọng run rẩy hỏi.

Dù cô có che giấu, thì vẫn bị Mộ Khiêm Hoa phát hiện: "Dường như cháu quan tâm chuyện này?"

"Không có."

Thần Ngàn Âm vội vàng phủ nhận, cười gượng nói: "Cháu chính là cảm thấy đáng thương thay cho chú, hôn nhân cả đời cũng không thể tự quyết định."

"À!"

Mộ Khiêm Hoa cắn môi cười lạnh: "Có gì đáng thương? Diển Đình giống như chiếc máy làm việc máu lạnh, chỉ sợ đến chết, cũng không biết tình yêu là gì."

Thần Ngàn Âm "..."

Cô rất ít tiếp xúc với Mộ Khiêm Hoa, căn bản không nghĩ tới, trong lòng Mộ Khiêm Hoa lại mang anh so sánh với máy móc, lời nói còn tràn đầy khinh bỉ và chán ghét...

Ai, bà là chị của anh, sao có thể cư xử như vậy?

Khoảnh khắc này, Thần Ngàn Âm vô cùng đau lòng, đột nhiên muốn gặp anh, ôm anh một cái.

Mộ Khiêm Hoa không biết Thần Ngàn Âm che giấu tâm tư, lời nói của bà với Thần Ngàn Âm là có mục đích, cũng là muốn cảnh báo cô an phận, đừng mơ tưởng tới Mộ Diển Đình.

"Cho nên, đi nói nhiều như vậy, hẳn cháu đã hiểu, trong lòng đi thật sự hy vọng cháu và Duệ Trạch ở cùng một chỗ. Đi Châu Phi đi, đi đã đặt vé máy bay cho cháu rồi, ngày mai bắt đầu lên đường."

Giọng nói cường ép của Mộ Khiêm Hoa vang lên, cắt ngang suy nghĩ của Thần Ngàn Âm.

Thần Ngàn Âm liếc nhìn bà một cái, thật là một mồi lên tiếng: "Dì, nếu cháu thích Duệ Trạch, chẳng sợ lên núi cao xuống biển lửa cháu đều sẽ đồng ý đi theo anh ấy, nhưng cho tới bây giờ, cháu vẫn chưa từng thích anh ấy, đi yêu cầu như vậy không phải gây khó khăn cho cháu sao?"

Mộ Khiêm Hoa lại tự nhủ nói: "Con đi xuất sắc như vậy, cháu còn không hài lòng chỗ nào? Đi biết cháu không chán ghét thằng bé, hơn nữa tình yêu có thể bồi dưỡng, cháu coi như làm việc tốt, đi Châu Phi cùng thằng bé một thời gian, không chừng không quá vài ngày, liền thích thằng bé."

Thần Ngàn Âm lắc đầu, dứt khoát cầm túi xách đứng lên: "Xin lỗi, cháu phải sống cuộc sống của mình, thật sự không có cách nào đồng ý."

Dứt lời, cô cũng không quay đầu lại đi thẳng ra ngoài.

Cô còn chưa đi được mấy bước, đã bị Mộ Khiêm Hoa gọi lại.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

